

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Praedicatorum Friburgensium lector - Cod.
Ettenheim-Münster 191**

Weisser, Philipp

[S.I.], 1628-1929

Commentaria brevia in dvos libros perihermenias sive de interpretatione
Aristotelis stagyritae

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](#)

1

COMMENTARIA BREVIA IN DVOS LIBROS PERIHERMENIAS SIVE DE INTERPRETATIONE ARISTOTELIS STAGYRITÆ.

Dicta per R. P. Philippum
Weiser Ord: S. Dominici pro tem-
pore in Monasterio PP. Prædica-
torum Friburgensium Philo-
sophiae Lectorem.

Excerpta à F. Amando Riedtmil-
ler D. Etonis ac S. Landelini Monij
Ord: Magni Occidentalis Patriarchæ
D. Benedicti Professo. j. 6. 28. 14. Nov.

(1a)

COMENTARIA
BREVI IN DNOꝝ LIBRO
PER HERMENIAS SIVE
DE INTERPRETATIONE
HISTORIÆ ASTRALIAE

Digitized by Google

Proemium

Cum totius Logica intentio sit, teste
 Alberto Magno, docere modum denunciandi
 de notitia noti, ad notitiam incogniti;
 non absire, immo necrum duximus in princi-
 pio aliquam doctrinam breviter et sum-
 maturam tradere, quae modum hunc, qtm
 ad altiora intelligenda satis fuerit, doceat.
 et qd*q* nullus Artis textus doctorem grandorum
 inicio accommodatur ~~rep~~ iatur quam
 uno hi libri Per hermenias fine de interpu-
 tatione, ideo illas hinc ob oculos ponemus, omis-
 so qdem textu ipso, servato tamen illo, qne
 ille servauit ordine: et quamvis hi uno
 libri formaliter ad causam mentis nostra
 operam dirigenam spectat, nosq' func-
 tiones humanae mentis, qby res cognoscitur,
 ne in cognoscendo errorem comittantur
 per praecpta Logicaria dirigere
 intendamus in uestigio ordo videri potest.

ab his libris initū sumere rectior n.
 ordo videtur ab his, q̄ q̄mto in
 prima opae p̄ossim ad notitiam in
 cogniti denerire, trāderent, inciperem.
 Verū ha nobis qdēm faciēndū fruiſſet,
 mihi et Artes ea, q̄ ad jām opāem ſpeci-
 tant hīc trādiſſet.. Agit n. q̄ libro
 2. et 3. cap. de noīe et verbo quā certè
 ſub prima alſtam eadūt intelligunt
 opāem; ac inq̄, q̄o ſuſſit hīc dotes:
 egit n. de noīe et verbo in libro Cate-
 goremam fine prādicamentū; ſed
 nullo modo ſuſſit arguentia
 et Artes, hīc n. de noīe et verbo et aliis
 simplicib⁹ egerit in libro prādicantē
 tom, tñ ſub diuersa conſiderat⁹; atq; hīc;
 nam ibi conſideravit ea ut ſignificant
 simplices concept⁹, ut ſunt utrūcabitia
 in complexo, ordinabilitia in genere, hīc
 vero ut ſunt elementa emuntur, et
 ut componunt p̄opositione, nomen qdēm
 ut ſubiectū et prādicatū, verbu hīc vero
 ut copula; ex quo manifeſte colligit⁹
 q̄ positū ſinem conſequēntiū ſatig⁹
 ipse

epe à libris de interpretacē incolare, ut pro
 te & ad diligendas opāes intellectus in
 rebus cognoscendis aptiores sunt, et ma-
 gis id, ut ita dicam ex p̄fpo effent.
 Neg. refert quod hic Artes nullam de
 istis quas ad 3. mentis opāem pertinent
 mentionē faciat: illa n. q̄ ad hoc desī-
 derari profundit, ex 2. libris priorum
 Analyticorum his immediate subsequencyliby
 petam, qm̄ vero nos de nobitiam noti-
 ad notitiam in cognito venire non
 possumus nisi prīg nobis ad fuerit per
 aliquod signū intimatū, non n. posse
 fuit qd̄ quād apprehendere nec de
 aliquo indicū ferre multo min̄ dis,
 curſu facere absq̄ brevia r̄ei figs
 mificae hinc Artes initū sumit in
 istis libris cap: 1. à signo in eō, à
 quo et nos et Dialecticam seu sum,
 multas Deo auxiliante exordiemur.

flīc

rectior n.
 P̄ q̄mto in
 notitiam m.
 ut, in iperem
 modū fr̄uisset
 opāem speci-
 at. n. p̄ libro
 quād certe
 et intellectus
 uit h̄c artes:
 i libro Cate-
 chismi; sed
 arguens
 verbo et aliis
 pr̄dicame-
 terae; atq̄ h̄c
 significant
 pr̄ducibilia
 genere, h̄c
 unitas, et
 nomen qd̄m
 verbi h̄c
 teste colligit
 n̄t̄ Latin
 ip̄e

Hinc sit Dubium primū
Quānam sit essentialis signi
in cō definitio?

In tradendo germanā et nativa de-
finitione signi, non conveniunt doc-
tores. Aliqui n. p̄fertim recentiores
quod aliqd nām signi in eo praeſe-
faciat t̄ potentia repreſentat seu
nām signi p̄fentia quare si
signi explicant. Signum
est quod aliqd repreſentat po-
tentia cognoscendi p̄fentia cognoscit-
i. Sed hanc definitio non placet.
3. de cōs. q̄d. p̄f. 3. Ceteris
ceteris hoc dicitur.
nam signi, sed praeſe totam
signi, in quo cum s̄ obiectis conuenit
cum tam signi qua obiectu p̄fentet
potentia cognoscenda: oportuit q̄d defi-
nire differentiam signi ab obiecto, ut
obiectu C̄ ut foret exacta definitio

Nam

Nam signum, ut oes coiter praecepit²², est medium dicens potentiam in cognitionem signati, tunc in finem sibi destinatum. qd signum necro debet à signato distingui, cum idem responsum suum non possit esse medium et finis; qd ad propriam differentiam signi, mi paret aliud à se representare potentias cognoscitorum, et hoc explicandum erat in bona definitione.

Nam signum, ut signum est, dicit ordine³⁰. et habitudinem assignato, qd aliud debet esse à signato cum relao ex parte sua na petat distinctione inter extra, ma relata, qd ad propriam nam signum debet paret aliud à se representare. Quare recte hoc definitione summi nostra erit qd coiter in schola Thomi, Nam fortunatus signum est quod potentia cognoscitorum aliud à se representat. Expli

Definitio signi
petri Thomi,
Iustas.

Primum
alis signi

natura de
munt Doc,
receptiones
eo praefer
affertur seu
quare si
Signum
ental pro
modo aliud
cognoscitur,
placet.
licet titram
superiorum
his connent
tu je placent
ut qd defig,
objeto, ut
definitio
Nam

Explicatur hanc definitio id quod
 in illa praestat nunc generis est ut
 praesentare: quia ratiō p̄dām cōcēs cōn-
 nemens et obiectis ē, ut obiecta sunt
 tria in illa distincta alius à se reppre-
 sentare potentia cognoscitina in quo
 differit signū ab obiecto, nam obiecto-
 sum, ut obiectū ē, alius à se non
 repräsentat; differit à dictione ē
 alius in se non repräsentant; p̄ hanc
 differentiam excludet et cām à ratiō
 signū, nam licet nū sit quod cā cogni-
 ta, ut cā ē alius à cā repräsentetur ex
 cognitionis illiy, nūp̄le ē, adhuc tu
 cā non pot̄ dici ē signū; quia id non p̄stat
 cā, nel ex sua nā, nel ex hinc libord in-
 positio: quia ratiō Cāfar non ē signum,
 imaginis exemplatay ad formā illiy, licet
 ex Cāfari cognitione poplit ē denenire
 in cognitionem imaginib̄ s̄na, t̄ debet go
 signū iuxta hanc doctrinam alius à se
 repräsentare, nel ex nā rei, nel ex horum
 inisti.

Concluſ:

institutio, sic imago signum erit filii ex
 exemplis, q^a ab hodiis institutis, ut illius
 representet. Atq^{ue} adiunt ad rāem signi p̄se
 pectum, ut representet aliud à se in p̄te
 distinctū, quia rāe filii in humanis mo
 et in diuinis licet sit p̄ris imago nō tu
 erit illig signum, q^a h̄t sādem p̄te
 nām ac p̄ consequens uniuocam similitudinem
 ad illū quod destruit rāem
 signi, nam rōfentā signi p̄supponit
 sufficientem et degenerantem similitudinem
 dīnem ab q^a quo cūq^{ue} signum, sed
 non placet hāc doctrina, alios nēbū
 mentis q^a in sāmōre sp̄imine & cīs
 dem p̄te mō et cīdēm numero nā
 cū obiecto representate signum nō
 erit, q^a cōtra cōtem cōsentā
 quād existimō filiū in humanis et
 diuinis ēre vera signa, q^a deducta
 ad p̄ris similitudinem; ac p̄ consequens
 quasi à nā destinata ut rāem res
 sentet, at p̄r nō erit signum filii
 q^a nō deducit ad filii similitudinem,
 et ideo nō infitally à nā, ut illū rōfentet.
circa

Opicū signi.
Rem p̄sentem
facere.

Id autem
implici modo
fieri potest.

7. Phisice.

20. Intentiona, 2.
litor.

Circa traditam signi definitionem
aligna restant explicanda ut plenius
principia: in primis 7to diximus signum
debet aliud a se representare potentia
cognoscitiva: p̄ illud nescire representare
nihil alius: intelligi nolumus quam
7 signū debet facere rem p̄sentem
potentia cognoscitiva, ut ex ipsius nesci-
bi etymologia clare deduci potest:
dupliciter a. potest fieri res aligna
profensa.

io. Phisice: es u.g. si q̄s Amandū, f̄ sue,
rat antea in platea introdeceret in
hanc scholam, vel infraferret hunc schu-
lae gratiū, aliam rem faceret
tunc Amandū nobis Phisice p̄sentem.
vel quamcumq; aliam rem; et in hoc
senz̄ non ē de rae signi representare.
Nam 7to imago Casparis q̄thi Caspa;
rem representat non ad dicit Caspa;
rem ad me Phisice, neq; facit illam
phisice p̄sentem,

20. Modo, sumiq; representare intentiona,
liter quod nihil aliud est quam causa,
re cognitione alieni rei in potentia
cognos-

cognoscere
ē de rae signi
lare cognoscere
tentia cognoscere
signū huius
hinc intelligi
R. Nomine
non intelligi
frustrā logi-
cō liber, ratu-
p̄sile 39 quā
cās formā
grāduā
signata, ne
nisi sentītur
conferre sū
p̄sceptim
sentīnam
hinc signa
Antore lano
confere mihi
illis nā, q̄o
potest, nesci-
maalibet p̄s
t inter bruta

cognoscere, et in hoc sensu representare,
et de ratiōnali signo, hoc est, causā
fare cognitionem alterius rei in no-

tentia cognoscitina. Dubitas
hinc hinc ratiōne potentia cognoscitina
intelligatur.

P. R. Nominē potentia cognoscitina
non intelligit potestas sensitivus
brutum, logendo de signo forma,
liber, scilicet hinc sicut S. Thomas
parte 3a querit talis P. Omnis signifi-
cans, formaliter logendo, sit per
grandam rationem signata, sed per
signata, vel significata, sed poten-
tia sensitiva brutum non perficit
conferre signum cum re sed gratia
go respectu brutum seu potentiam
sensitivam cum non datur forma,
liber signa. Major supponitur a
Doctori Sancto; probat minor. Quia
conferre unum cum alio est prima ratio,
atis non go brutis convenientie non
potest, si vero lognamur de signis
materialiter sic possumus concidere signa
et inter bruta quia vere ex natu insimile, tu

quipotia
cognoscitina.

An p̄mittit signum
nisi potest
sit in abstrato.
P. Non sed ma-
terialiter.

Natis nō ē
rem conferre
re in altera
go nō bruto
m, nisi mol.

riionem
ut plenius
signum
are potentia
representare
signum gram
m sententia
ex signis
i potest
aligna
andū, fūe,
dūceret in
el huius, sch
faciat
huius sententia
em; et in ha
i representare
zut hi Caja,
dūcet Caja,
lāvit illam

- intentiona,
nam causa,
in potentia
cognit

Alia rao.
S. Thomas, nō
dari signum
Fix. Joh. Sch. W.

11.
Tu ex cognitio unius rei uenirent in cognitionem alterius. ut p̄do canis ex odore leporis curvit post leporem, vel p̄do lepus ex odore canis agit casum. Julianus rāem p̄bantem non dari signum, respectu p̄tentiam sensiti, nam brutorū, hoc S. Thomas ja z̄e gressi: i. articul: 2. Signum n. (ut supra dicitur a) Est mediu m. In sensu potentia in cognitione signati. Igo potentia unius debet signum representare, de-bet cognoscere rāem mediū, ut in-ventis in signati rāem; sed hoc solum p̄rstat potentia intellectiva solum illi representabunt. marūrum confusione patent, et osen- do minorem. Ida potentia intel-lectiva cognoscit finem, ut finis ē, nam finis quatenus talis, no mons potencias brutorū. sed modū finis sed solum p̄ modū strichi in genere ex officiis p̄ducendis. solum a. potentiam intellectivā mouet formaliter, ut finis ē, go illa sola cognoscit modū, ut mediu m. In sensu in al-

in alterius cognitionem; Et pri illa sola
id non brutorum potentia p̄p̄ni ut,
tum signis. comitatio p̄tia
cognos: et signi.
tinae.

Contra dicta obiec̄is p̄o Propter,
tum contra id quod rāmū signū debet
re p̄fentare alius à se. Ita nō; i. An signum
termīnū; s̄t se ipsum, q̄o doctrina
dabā nō nō habet, c̄sequēntia
potest; & bāc ante cedens, nam termīnū
ny s̄t des terminos, nam terminū
ipsum, cum terminū q̄o s̄t et se
līning.

P̄o legando Ante cedens; ad p̄baēm
respondetur concedendo iterum
ante cedens et distinguendo conse
quens: q̄o terminū s̄t se ipsum,
secundario, concedo c̄sequēntia
primario et immediate nego conse
quētiā. Nam primario et
immediate s̄t hoc nō terminū,
nam cōm̄ terminū; sc̄ndario nō
nō mediate, s̄t terminū hunc
nō illum in particulari.

Obiec̄is 2° contra definitionem 2°
signi. Hoc nō egnus, nō aling,
nō

i. An signum
alii à se re
p̄fentans
se ipsum repr
äsentare posuit?
P̄o. Immediate
ita: mediate nō.

niunt in
vō canis et
leporum, nō
Aq̄il ca,
m. nō dari
nō sensiti,
omar ja zā
n. Quā signa
es potentia
potentia
ubare, de
redij, v̄bū,
; fēs hoc
intellec̄tua
unt. Mār
nō, et ostē,
nō mātē
nō finis;
nō mond
nō finis,
nō genē
nō. Idam
monet
illafola
nō, Incens
m al

in alijsno libro clauso ē nere signū
et tu nihil repräsentat, & go falsa
& doctrina nostra. Paret maris,
quam minor; Nam nullus f illam
quā cognoscit; go nihil repräsentat;
cum repräsentare sit causare cog-
nitionis alicuius rei in potentia
cognoscēte.

*Signū adhuc
of potentia
sit repräsentare.*

Px Distinguendo minorem, nihil
repräsentat actua liter, concedo mi-
norem, potentiā aliter, neq; minore.
go definitio signi nō ē bone agit,
nata. namq; consequentia; q; de rati
signi non ē actua liter repräsentare
sed tunc in potentia.

Nihil & signum 3.

Obincies 3o. Hoc nox Nihil, & signū
et tu nihil repräsentat potius cognoscētis,
go non ē de rati signi aliqd alius à se
repräsentatore. Maris cum consequentia paret.
quam minor. Ista nox Nihil, signū nihil,
sed nihil, non ē aliqd, go non represen-
tat aliqd alius à se, et eago definitio
signi bona non ē.

Px Concedendo maiorem et distinguendū min-
orem repräsentat aliqd possimum,
conu-

Concedo minore; non representat aliud
prinatum sen negativum, neque minore
eodem modo distinguere minorem secundum
syllogismi in argumento facti; ad haec
ergo signi sat est ut representet vel
aliud positivum, vel aliud primiti-
vum aut negativum.

conclusio.
Signum autem
positivum, aut
primitivum sen
negativum.

Dubium secundum

Indivisplex sit signum,
et dividitur unum in diversorum

Signum dicitur
divisplex.

Multipliciter dividunt signum
Authores ergo tri divisiones esse ad nos
specie non spectant.

Prima divisionis signi triplex est.
Alius est signum rememoratum;
alius demonstratum;
alius prognosticum.

Signum rememoratum, quod pte, p. Signum rememoratum.
ritus aliud in memoriam reducit,
vel representat. n. g. Iris in easlo
Signum rememoratum, qd representat rem

neque penitentia
falsa
maior
illam
ritam, ob
il representat
ufare ex
potentia
nihil
mendos mi
egs minore
boni sign
a; qd de rat
representare
ib, C sign
rememoratum
alium à se
mentis pate
hil, fuit nihil
non respon
ego definitio
signum omn
positivum,
coru

Signum ^{20.}
Zemon, stratum.

rem praesentam, sc: diuinum mundi.
Signum Demonstrativum ē, q alignā
rem praesentem demon strab. u. g. Cetera
vulnus nesci. futura resp.
Signum & signum demonstrativum qd rem
praesentem sc: ignem repraesentat.

Signum Prog. ^{30.}
nosticum.

Signum Prognosticum ē illud quod
alignam rem futurā demonstrat. u. g.
Ceterum vulnus nesci. futuram
fugientis dierū serenitatem indicat.
Aut cometa futuram ficitatem.
Hinc illi ex bellam aspectu alijs futura
promittant prognostici vocari soleat.
Sed haec diffinītia signi non ē generis
in sensu sive operis sed signum subiecti
in accidentia cum idem non modo signum
hanc triplicem rāem representandi sibi
positi ostendicare. u. g. Sacrum Sacrosancta
metaria. Et signum rememorabilem
qd fuit vel in memoria redact, pte,
ritam patefact. Est et signum elemen,
stratum qd fuit rem pfectum sc: gram
cibandum. Et et signum pfectum sc: gram
quia fuit futurum. Et de hac diffinī
tione qd nunc sit fatis.

Alij

Hic dividunt
Signum Latin
vulnus illud,
et cander
ut legi just
tm signum grā
el ad hoc signum
duci ut ea re
habet ē non
mi ut supra h
num signum n
alignam rem
ut u. g. Imag
num speculat
eo quod align
num exercitad.
Grae diffinīt
num fuit et
hunc nō fal
prokrendat ē.

Tertia Divis
rem signum
naturae et in sign
tuto; Signum,

2^a Divisio.
Signum practicum
et Speculum.

Alii dividunt signum in practicum
et Speculum; i. Practicum signum ap-
pellant illud, quod non tam significat rem, sed
et eandem causat. Ut n. g. Santa no-
stra legis sunt signa practica, quae non
tam significant gloriam, sed et eam causant.
Et ad hoc signum practicum possunt re-
duciri omnes respectus suorum effectuum.
licet ea non obtineat veram rationem sig-
num ut supra habetur i. f. Speculatum, 2. Speculatum
alignum vocant, quod tam significat
ut n. g. Imagines summi Pontificis et signa
rum Speculatum, quae tam representant ab-
eo quod alignum causabilitatem in illo
cum exercerentur.

Quae divisione vel Divisio signi
cum facit et percedens partem ad profi-
tum nomine facere videlicet simili modo
præterea.

Tertia Divisio signi, et maius ad
rem est, quia dividitur in signum
naturale et in signum ad placitum seu ex insti-
tuto; Signum naturale illud quod ex opera
naturae.

3^a Divisio
Signum Naturale.
et ad Placitum.

...um mun-
e, quod alignum
rat. n. g. Santa
huius regni
representat.
de illud, quod
construet. n. g.
futuram
indicat.
icitatem.
in aliis futura
memorari soleat.
n. g. genitus
cum subiecti
in mero signum
tentandi filii
cum Sacrosanta
memoriarum
rednat, p. t.,
non iterem,
cum sit: gram
maginatum
de hac dictione,
Alij

nata et ex operis rei principis hoc est in
dependenter ab aliquo extorso non
representandi; alius a se obtinet, et non
ex voluntate seu in positione libera
hominis. Ut n. g. Smayo Casanis et signum
natus Casanis, quod ex sua na signum la-
bore deponit et ex operis suis principis
et non ex voluntate et libitu hominum
casarem representat. Ita et mesignum
bonis signum et natus bonis; signum repro-
tu ignoris et signum natus tr.

Circa hanc definitionem signi natus
notandum est. Hoc signum est ubiq' terra,
rum animalium oes natus coria et sacerdem, q.
& bah. Nam nra na animu oes natus i.
sacerdem, qd et ora signa natus 299 ab ipsi,
la nra suam significatum acceptum,
erunt sacerdem.

Notandum 20. significatum signi na-
tus ita esse cum conexa, ut nulla nisi
agentis natus eam possit auferre, nisi
forte ipsam nam festinal. Quo huic
q; qd significatio signi natus sequitur nam
go nisi destruatur ipsa na non poterit
auferri significatio signi natus.

Notandum 30. significatum signi na-
tus est entitatem aliquam realem, qd non
quidem conpositum, tamen ab intellectu seu ens
ratio

Nom 10. circa
definitione signi
natus.

Nom 20.

Nom 30.
Significatio signi
realis.

ipsius hanc in
 extempico non
 obtinet, et non
 fictione libera
 tatis signum
 non significat,
 suis principiis
 libitu homin
 et religium
 us, fungere,
 tr.
 signi natus
 ex ubiq' terra,
 et sicutem, q
 uod est natus
 natus, qd ab ip
 - accipiunt,
 autem signum non
 est, ut nulla vis
 auferre, nisi
 nat. Quo huic
 natus significatur
 et non poterit
 nisi natus,
 autem signum non
 significare, sed non
 intellectu seu ens
 rats

rats, ut quodam volunt. Probab hoc jv.
 Nam signo signi natus orig a propria
 est na; qd reale, et non respectu
 rats. Probab consequentia: qd respectu
 rats non orig a propria sed secundum
 ab intellectu in quo tollt esse obiecti
 non solum. Antecedens probat pointo often
 nati v. g. famo qd, rats regni
 neccio nominis p representatio ea. Ergo
 et signos signi natus orig ex propria
 na, vel ex causa, vel factum e conexa
 cum ea. Probabur. 2. ab illo si intel.
 lectu non pot auferre representatio signi
 natus, qd significatio signi natus no
 t dependens, ab intellectu; qd nec
 ens rats, sed qd reale. Signum vero ad 2. signum ad
 placitum sent ex instituto e ger bene,
 placito et voluntate homin aliqd represen
 tat: id e. qd non representans tollt ex his
 vera significatio homin. v. g. Hedera ante
 tabernacum. Signum ad placitum non non
 dibilis, qd tunc ex mera significacione signum
 et non ex propria na signum non dibilis
 re: nam si hedera significaret ex propria
 na non dibile; ubi cunq' possit hede
 ra, ibi et effectum non dibile.

concluvit.

Rursey

Rursus est res, q̄ signant res, quae
concipimus rationem signi ad placitum
habet u. g. Hoc res, Homo, tunc signum
ad placitum, in q̄m signat nam humana,
nam: q̄q̄ hoc res hoc signat nam hu-
mana, hanc ex libera hominī impoſitione, q̄
illam libere ad eam significari cānat.
sc: nam humana p̄m p̄fuerunt.

Ex hac definitione colligitur q̄ signa ad pla-
cītū non rēspōndērē et significare apud res
mod̄ oportet signa natiū. Colligit rē. p̄t̄
se auferri. Mēm signā ad libitū

Probatur, si ergo et qui sit signum ad placitum
et res publica aut p̄dām alia cōitas hominī
ex libera voluntate res alias quasdam, vel alias
res ad aliq̄ signā instituere solet; immo voluntas
hominī et quāsi ī rātiō p̄minū, ex qua fig-
nū ad placitū suū haurient significātū. Sed hanc nō ē
eadem quād res nam plures sunt depp. et plures
sunt diversa, immo contraria voluntates hominī: q̄
signa ad placitū non signant nec rēspōndērē res apud

Probatur, p̄dē signū ad placitū p̄uenit ipsi
ex libera voluntate et in modo hominī q̄o signat il-
lum non ē p̄dē, sed et hanc ad libitū patet cōfeyū:
q̄ cum res p̄dē habeat libera potest imponēti; sig-
nū illis signis, p̄sonis, libitū non signū, q̄ mo-
do hoc rēspōndēt ab aliq̄ accīpi, et cōstituit ut signet
aliq̄ aliud u. g. una res p̄dē: et cōstituit heterom
ut significaret nūm rēspōndēt ut hanc significātū ab ip-
sī dērā tollere et instituere ut signet longe aliq̄ aliud
ut significātū signū ad placitū nō cōm̄obilit̄, sed ut
libere tolli. Ex his rēspōndēt significātū illam q̄q̄ m̄
placitū ē tū respectū, vel volgātū rātiō p̄p̄t
rātiō realē ut de ligno natiū sicut. Probatur

Cond: signi Natiū
et ad placitum.

Signū ad placitū p̄m
non ē idem
apud res.
Nō Hoc 3a arg:
achne/anth/zy
de fig: nabi. p̄og
mide. 17.

Signū ad placitū p̄m
et ad voluntate hanc.

Signū ad placitū
ita est rātiō
rātiō. et non
rātiō realē.

Probatur hoc;
ut paulo ante q̄
signū nō significātū
voluntate cōfeyū
ut voluntate
realē, sed in or-
dinē respectū
signū. Si p̄
realē, sed inde
dīc chortabat
realē. Ma. p̄atē
hac significātū
humā, m̄p̄tū
as intelligiblē dire
utq̄ utq̄ in t
gētē et mērē
Praet. Dīc p̄t̄
m̄p̄tū m̄p̄tū
illam. Gētē
m̄p̄tū cōfeyū
ut alibi 3. t.
t̄m̄p̄tū. Men
t̄m̄p̄tū, q̄d m̄
Hanc in p̄t̄ p̄t̄
signū. Intelligiblē
intelligiblē p̄t̄
p̄t̄. Me. cōfeyū
cōfeyū. T̄t̄. Cōfeyū
Signū illam q̄p̄t̄
signū. q̄p̄t̄. q̄p̄t̄

Probatur hoc; illa figura signum ad placentum;
ut paulo ante dictum ut ad libitum tolli: sed illa
figura non est voluntatis realis, sed ratio tui. Ante ceteros
potes, quod bad conject. Entitas realis non potest a voluntate,
ut creata per suum libitum tolli, hoc non tamen competit
voluntati invenientia scilicet signum: sed haec figura
potest a voluntate creata tolli: sed quod non potest quod
voluntate creata tolli: sed quod non potest quod
ratio tamen eius dependens a ratio: et hoc eius
ratio potest respectu rationis.

Probatur id. Si haec figura potest etiam respectu rationis
realis, potest inveniens ab intellectu, si ceteros
alii, voluntates reales. sed hoc est falsum: sed non potest quod
reale. Ma: potest ex figura ratio entis realis, et potest Mi:
haec figura signum ad placentum erit ex in instrumentis,
hominum, et animalium. Cetera in operi seu no[n] voluntatis potest
ab intellectu direc[t]a. sed figura illa erit respectu rationis
ut in parte in toto suo est a ratio voluntate signum
gentle et mente dependens.

Quarta Divisione. Si enim in signum sente, et in signo
non potest invenire signum in instrumentale, et in figura
illius quod ex sentiente pri cognoscere aliis a se distincti
potest cognoscere representatur. n. g. Primo B. M. V.
aut alioz S. C. figura in instrumentale quod ut aliis
tertio S. C. debet in capitulo cognoscere B. V. aut alioz
signum in instrumentale quod ut aliis cognoscere. Et hoc
instrumentale sensibile, et in intellectu signum in
intelligibile est id quod non est in instrumentale
potest cognoscere. Et in intellectu signum in instrumentale
sensibile est quod non est in instrumentale. Signum in instru:
mentale cognoscere. De quo in intellectu est illa definiri,
qua signum in ceteris circumferentia signum huius S. Augustini.
Signum in illius quod plerique genere signum in instrumentale
representatur a se facili in cognitione nescire.

Quarta Divisione
Signum in for:
male, et in
strumentale.

Signum in instru:
male divisione
in sensibili et
intelligibile.

lib. 2. de do:
trina ch. 11.
S. 3. 1. 1. 1. 1.
dialect. c. 5.

aut res, quae
iudicium
mo, tunc signum
et nam humana,
figuram nam hu:
impostura, et
significativa
conveniunt.
iv Signa ad pla:
centem annos ob:
tra. Colliguntur potest
libitum
non ad placentum
a ceteris hominum
ad annos, vel alias
let, non voluntas
nisi, ex quo fig:
icatum. Sed hec non
habet effectum, et plures
ceteri hominum: quod
representant res annos
autem primitus ipsi
hominum: sed figura illi:
libitum. potest conjectur:
potest imponere: fig:
tu non signum, quod
constitueret ut potest
constituerit hec eam
habeat figuram ab he:
cti longe aliud datur
et immobilitate, sed et
autem illam quod non
velgenus rati, et per:
i victim. Probatur

Signū formate.

Dominio signi
formalis.

Explicatio signi
finitis.

Obiect: contra
Signū natus et ad
placitum.

Signū ex confutatu
dine.

Signū vero frōte & illud y fine G existente
per cognitū alijs à se s. finitū pōtius cognoscēti
rep̄sentat. id ē. q. ut mihi alijs rep̄sentet aut sij,
et nō e. nō e. q. vel sensu vel intellectu prius cognoscāt.
Alijs alijs modo definiunt signū formate.
Se. Signū frōte & illud, q. se ipso, et nō mediate
alijs, alij a se distinc̄tu pōtius cognoscitū re,
p̄ficit. q. nō definiit pōtius cognoscitū re,
si bene intellectu coincidit bona; et cū prima
tione grā p̄tū cum p̄o membro, nēm̄p̄e signū
in stru. mentali magis explicet. Exemptū signū
frōtes p̄tū oīs ex p̄ceptu ita membris & ab alijs, brāna
cū cognitū sed signūs alijs distinc̄tu pōtius cognoscitū
re, rep̄sentent. Similiter oīs sp̄ts intelligibilis
signū frōtes htat.

Circa Definiitionē signi fmitis, Nota, quod rep̄sen-
tare seipso, et non mediantē alio idem est, ac
recedere p̄ceptum cognoscētem & solum p̄ua emi-
tatem et hoc p̄tū signū frōte cum sit rāo fmitis
cognoscēti. Sicut v. g. albedo & solum p̄ua emi-
tatem & alia deactualis, q. rāo fmitis deactualis
& que ex p̄ceptu optima rāo ad rāo fmitis
chem p̄ceptum, q. ad rāo fmitis deactualis
alium fmitis seipso, et nō s. endibetem aliqua
p̄ceptum, et p̄ceptum frōte intra tale
linea p̄ceptum. Et signū frōte & rāo fmitis
reddendi potiam cognoscētem, q. se ipso, et
non mediantē alio rep̄sentet.

Contra dīni signū signi m̄ signū note, et
m̄ signū ad placitū p̄ceptū frōties q. o.
P̄ceptū membra dīni dentra non excludunt h̄o,
tū dīni q. o. vīnijō non bona. Confex-
p̄bat ex lep̄ceptu bonae p̄ceptū. p̄ceptū fmitis
Signū ex cognoscētū e. nōrē signū, et m̄
nōrē,

reg. & signū?
q. h̄o signū non
cūm̄ ga q. can
nēm̄tōm̄p̄?
nō signū nat
q. nō p̄m̄
tom p̄y et
imp̄p̄tūm̄
et h̄o, p̄ceptū
homo, w̄ signū
alijs signū, q. n
oīs brūjō h
p̄. Ad signū.
q. Concepē
non signū
le. et illū q
signū trāt
fallēm̄ ad alle
onceptus signū
signū nōrē bona
alijs contentū
tūp̄p̄tū rēm̄p̄
tū. H̄o dīni
confutatū
nēl ad signū ad
tū. q. signū
w̄ conceptus q. tū
confutatū
p̄ceptū, nēl m̄
nēl m̄ideatū. Le

fine existente
 potest cognoscere
 representat et signum
 intellectus prius
 et signum simile
 et non mediante
 cognoscitur et
 est; et in prima
 et prima opposi-
 tio, nempe signo
 exempli signi
 eis et ab aliis, prima
 et non potest cognos-
 tis poter intelligibilis
 Nota, quod respon-
 sio idem que et
 plenum sua omnia
 cum sit ratiocinatio
 solam suam qualitate
 non potest debarri-
 et ratiocinatio
 ipsa linea rati-
 onib[us] etiam aliquis
 inter ratiocinatio
 nis et ratiocinatio
 em, go se ius, d
 signum nate,
 ex paucis, et
 bona. Confusio
 nis. obiectum
 signum et non
 nate

neg, et signum nate neg, signum ad placitum
 go simile non ex habet et totum simile. plus
 signum, et q[ui] canis procedens domini figura tam
 venientem, et signum ex conformatio[n]e, et tam
 non signum nate cum canis non habet ex sua
 nata vel primi cipiens suis figura domini venien-
 tem. neg, et signum ad placitum, nam h[ab]es non
 in posse ratiocinatio canis non figura et domini
 et aliter; prius in posse figura et domini non
 homo, ut figura tam humana. go d[icitur] ab
 aliis signum, et neg, non nate, neg, et instituto.
 et go d[icitur] hoc bene affixata nate.
 Q[ui] d[icitur] stratum. Aliando antece: ad placitum
 et concependo me: et distinguendo min-
 imus signum nate neg, ad placitum, rigor
 si et direc[t]e gravi, concepos min: non
 signum nate neg, ad placitum ita quod
 fallere ad aliis hominum membrorum, non go
 inducatur, suis reductio[n]e, nego min: go d[icitur]
 aliis contenta sub iuriis eti. q[ui] signum et ul-
 dens, q[ui] reducat ad aliis ex membris d[icitur]
 tib[us]. H[ab]emus d[icitur] aliis ex membris d[icitur]
 confutatio[n]e debet. Utrum signum ex
 nate ad signum ad placitum. Videlicet signum nate
 dico ad signum nate, haec ratiocinatio
 est certior, et altera non gravi, go signum ex
 conformatio[n]e, et isti signum nate signum ex
 figura, vel ratiocinatio nate cum quam
 re videatur. Sed contra videtur q[ui] debet
 residui

confutatio[n]
quale signum?

reducere ad fig: ad placitum haec rae sit con-
ficiens, et non a voluntate homini; na-
turaliter, quod canis procederet et figura-
re nescirebant, certe canis id non faceret.
sed hoc si figura ex conficiione pro-
cedat ad figuram ad placitum. Sed in
ceteris Dilectionis illius redirebant ad
figuram natu.

glied 2.

2. *Obiectus* & *contra eandem divisionem*
Signum ad placitum & signum natus, *go meo*
tra dividentia in hac divisione coinci-
dunt; seq. placit. et probat Antecedens. Signum
ad placitum significat ex na sua: go & sig-
num natus; placit confit: probat Antec: Ita proha
illam, et non alio modo significatio, sed inata
et non ad placitum significat go ex na sua
P: Regando Antec: ad eni ipsam iter-
rum regulis antecedens, & iterum au-
cij probatum concedes mai: si diffini minor
et distinctivens confit: significat ex na sua, ut
& significare conformis sit natus con cedo un-
ius: ex na sua vel ex principiis essen-
tiatis, nego confit: vi go aliis signum sit
natus, nem facit q signat confit inter ad fu-
am nam in ita expli catem significatio,
mis sed perhui quod eis significat sit ortu
ex na rei in dependenter ab extranea
voluntate.

Objekt: 3.

3. Obiectus 30. Signum autem tantum significum;
Centrum definitionem signi autem platonum habet
noscere, hoc est hoc argumentum propter fieri de vi noce.

et signum ad plautu et tu signat expria
na; tu definitio signi ad plautu pro & bene
signabas, ratet ma: pbas mi. hoc ex quo
plata signat parentem, sed hunc non signat
ex bona plato signum, nam trios muniqu
in istre lunt ut hoc uox, hoc, signare horum
parente, go signat ex sua na go non est
signum ad plautu. et consequenter definitio
signi ad plautu. et consequenter definitio
signi ad plautu: non est bona
Ex hanc vocem Homo, (et idem dicens
sum: de aliis uocib; nascit; et nascit)
prope considerari nec ut effigiam
nascit a parente, nec ut respectu ad alia
ren signum se: nam humana. Go modo
sumpta hanc uox hoc signat natiter, et
signum nascit, ut bone confirmet argu-
mentu. Go nero modo signat tunc ex
hinc bene plautu. nam ergo uoces, oia
verbis nostra ad alias res posterius tam
signatas ab hinc fratre imposita. Ad ar-
gumentum go in forma Ex. concedo ma:
et distinguo min: Hoc vox tu signat ex
propria na, ut effigiam sicut a parente
de, concedo min: ut respectu ad signatum nam
humana, nego min: ut respectu ad signatum nam
dem modum. Ex. Si n. consideret ut effigiam
tunc signat parentem ex sua na, non nesci
ji consideretur ut go resipiens rem signam
si: nam humana.

Officis p. Contra Divisio[n]em signi & obiecti.

Oriensum
Spes intelligibilis
liber sensibilis est
Signa sentia.

Spes intelligibilis
liber sensibilis non
est conceptus, sed est
Signa sentia.

Sophisticum signi
sentis.

Signi in signum sente, et in instrumentale.
Spes in telligibiliis immo et sensibiliis est
sive signa, et non signum instrumentale
neque sente; sed in his dala claudicat.
Et omnia: Tres Doctoris spes in telligibili,
rur, et sensibili vocantur signa. Probabiliter min: in pri-
mis spes intelligibilis non est signum instrumentale
num ad hoc ut quod representet
non debet p. cognoscit, vel signo in
instrumentali dicuntur: neque et signum in
male, cum non sit conceptus neque se ipsa re,
representetur, sed min: vera.
Ex ad hoc agitur. Spes in telligibili
est signa formam via prima, q. et de
sensibili dicitur, q. representantur obiecta
absq; brevia fuit cognitione, et scriptis
informando potiam cognoscere, et scriptis
deinde q. vero cognoscere. Scriptis et non
medio auctore alio q. signis instrumentis
re negi: ad argutum quo dicendum, q. credimus,
spes illius non est conceptus, est tunc signa
sentia, q. non tam in signum est de spes in
telligibiliis; sed et de sensibili exposita;
et hanc in notis, quam in medio s. aere
q. adhuc existentes in aere ordinantes in
cognitionem.

Obiectus ergo contra Definitionem
signi sentis. Conceptus mentis, vel ver
rum

pag. 21.

hunc mentis & signum fonte, ut si dicitur, et
tamen non representat aliud; sed signum fonte
non est signum. Nam et significare patent, et
tamen non representare & confundere significationem altera-
rum rerum nisi potius cognoscere sicut conceptus
non confundit cognoscere sicut conceptus non
representat aliud. Minus et hoc. Conceptus ipso
signet cognitio, tamen non causat cognitionem
quam significatio. Pro nulla res potius significare possit.
Responsum est in dicto significare dicendum non
de intellectu ratione sive dicendo ut rati multi
moderari et rati non conceptus sit ipsa intellectus
sed significatio. Et in sententia Dicitur Thomas dicit non potest. Tunc
ad argumentum secundum. Conceptus non confundere cogni-
torem, confundere tamen hoc est error, cognos-
cens: fructus abesse non causat alibi ratione,
sed alibi, et hoc sufficiat non conceptus
representare; nam in actu hanc sententiam non
representare & causare cognitionem vel cognoscere
conceptus in actu nihil. Et si solusque hoc argumentum
in sententia Thomas significare est in qua est certum
in qua cognitio & in distinctione ab ipsius, cum
semper obiectum in sententia go. Et Thomas di-
cendum conceptus & id distinctum ab ipsius cogni-
tione vel intellectu ratione, et sic argumentum vici.
Sed contra adhuc argumentum conceptus &
signum fonte, et in ipso intellectu ratione
miti certe semper obiectum vel dictum, go
conceptus seu signum fonte et significatio
& significans signum fonte et in proximamente
in corpore non significans. Probad significatio. pro.
ego cognosco Iungo: vel in imagine, cognoscere et

Conceptus ipso
non causat.
Hoc quo.

conclusio.
Conceptus ipso
non causat.
et conceptus distinctus
contemplatur obiectum.
Conceptus est quod
sufficit in cognitio.
Item D. Thomas.

Instrumenta
et sensibilia
signum inesse
et clavis
tum intelligi
cognitio obiecto
signum in se
et representare
et signum in
tum intelligi
signum in se
neque ipsa u
intelligibilis
potius et de
sentant obiecto
ione, et significo
no sibi nra re
Iugis et non
sustentio gemit
centrum, et centrum
et signum
omni parte in
liberis existent
in medio p. a. i
e ordinariam ad
definitionem
mentis, vel non
hunc

Conceptus vel novus;
et figura similitudine.

et in agint, sed quod cognoscere obiectum non, est sensus secundus mensis cognoscere et con-
ceptus: et pri conceptus est signum instrumentale
hoc centro dicta. Et Negando tam con-
ceptum, tam obiectum. Q. Concedo tamen:
et obiectus conceptus: sed quod cognoscere obiec-
tu non in conceptu cognoscere conceptum
quo, conceptus conceptus
ut quod, nego conceptus: Nam dissimilitudis
est, qd ego cognosco signum: non tam in imagin-
ine, sed et in agiente signum p instrumento, unde
in signo instrumentale
et cognoscitur ut signum obiectum cognoscere non
cognoscere non est conceptus signum p instrumento; sed si
illa parti tuta per, sustinetur p instrumento, sed si
signum p forma dicere possumus. In sentia
tamen aliam q dicitur conceptus cognoscitur
q; Quid potest, q licet conceptus cognoscatur
aut est in exercitio, tam non sicut q sit signum
instrumentale; qd ad hoc ut sicut in sentia p instrumento
potest, ut dissimilitudis et brevia cognoscere
nosceremus. q non repertus in conceptu: qd em
n. cognoscere simul ut simile in exercitio cog-
noscere conceptum in esse representatum et rem
q conceptus representata.

Dubium tertium
Vrum Voces et Nomina sint
signa conceptuum vel
potius rerum

Expliatis

obiectu m. con.
 eug no[n] et
 signu[m] i[m]f[er]te
 lando f[er]m em.
 q. C[on]cedo t[er]re.
 cognosco dico,
 conceptus
 no[n] conceptu
 t[er]r[or]e cognoscit
 disprauit
 en tu[m] in imagi
 nis p[ro]p[ri]etatem, unde
 iustitia mentale
 tu cognosco in con
 tin p[ro]p[ri]etate f[er]m
 no[n] p[ro]p[ri]etate f[er]m
 r[ati]o[n]e p[er]tinet ut p[ro]p[ri]et
 atum. In sentia
 tu cognosco ut
 by cognoscatur
 fact a filij sign
 i[m]f[er]te f[er]m
 mia cognoscit
 conceptus: q[ui]d
 l in exercitio ex
 sentabim[us] et rem
 mina f[er]m
 n[on] nel
 explicat

Explicata sup[er] na signi in c[on]s[ider]atione sive
 signi in sua membra est res recta vel alijs de signis
 quod est h[ab]itu in particulari agamus. Et primus de
 plactu sunt ea cum nostra natura & signis ad
 h[ab]itu signis non sicut signis concentricis in oper
 re propria rerum. In qua diffe tres sunt sentes. scilicet sententia
 et fabrikis. Voces ne significare conceptus licet loco conceptus
 sunt significans nisi sint aliquiu[n] nouis & improposita
 sunt ad eos conceptus ut ista lucis conceptus sive sententia 2.
 Postea est prima extrema contraria sive voces non sign
 care conceptus et non res. 3a sententia est artis et numeri inter
 antores communis media via incedit. aut n. voces supra
 conceptus sunt res significare. et cum sententia intelligenter
 sententia 4. Duplicata significativa vocum vel nominum unum
 p[ro]p[ri]etatem invenientur; alium remetit. signum enim naturalis
 motu vocant signum, et minus p[ec]catum signum vero re
 p[ro]p[ri]etatis, quae entitas accidentalis qualitas sive vel actio
 ab ea in collectu p[ro]p[ri]etatis qualitas sive vel actio
 vel signum nativum sive librum, p[ro]p[ri]etatis et horum. Q[uod]o
 et signo angelorum de p[ro]p[ri]etate in statuete cognita, quoniam
 signum in horum varieti. Altero modo ut respectu signi
 signum nativum. Altero modo ut respectu signi
 signum nativum. et ceteras voces in stirpibus est ut
 significans loco conceptus. Nam cum non conceptus non possit
 non extra intellectum in rem non ante oculos regni; hinc
 conceptus sunt non natura p[ro]p[ri]etatis signum. sed
 manifestarentur, quare id est conceptus de vocib[us] p[ro]p[ri]etatis q[ui] diximus
 de conceptibus, si ita id est signatur conceptus significans et non
 voces, ita ita p[ro]nominis sit

Consideratio 1a. Voces Nomina et Verba
 signa autem laici signant conceptus intellectus p[ro]p[ri]etatis
 moderate, h[ab]itu signum, que, et minus p[ec]catum. Probabil
 h[ab]ere conceptus sive signum, et ea signum, quod est autentale artis p[ro]p[ri]etatis
 et in via signi; et ea signum, non sunt distinctum
 existunt. ita, Voces et non signa conceptus intellectus vel
 non certe explicant. Probabilis conceptus facundia ratio.
 Nomina et verba signant res medias conceptibus, ita et signa
 abutunt eosdem conceptibus, medias signi facundi debet etiam
 signari; non habet esse laici intelligentes de conceptibus
 non consideratis qualiter qualitates p[ro]p[ri]etatis sunt
 vel in

Ap signa ad
 placitum significare
 conceptus vel res.
 Tres sententiae
 signo ad placitum
 in particulari.

Duplex significativa
 vocum p[ro]p[ri]etatis
 et numeri.

Conceptus in trias
 entitas accidentis
 labis.
 natura similitudo
 vel signum nativum.

Conclusio conceptus
 et nominum nominis.

Voces et nominis
 conceptus intellectus.

Nomina et verba
 significare conceptus
 qualiter sunt
 signa nativa.

ut in 20 Notabili ducimus sed gratianus fuit figura nostra
turba, vel natus si nihil nisi ei intellectu cognitus
nam ea 20 Amisit fuit ea ratio prae similitudine fuit
postmodum idem noster figura non a ea ratio prae diffimi-
tus fuit; fuit hoc recte et hoc nego, figura uno et eis
dem nomine, hoc est ratio prae figura conveniunt scilicet quia hoc
recte et in modo huius noster, non a figura hoc recte occidet
proposito in his rebus ut nego hoc substantia per se subiungens
ut et conceptus intellectus et gratianus et in modo huius sit similitudine
illi rei et illius cognitus, hinc fuit et idem nomen, et figura
rensis figura et conceptus eius. Probatur conclusio 30
Si voces non essent figura conceptus mentis rationis
mentium, tamen mentis ex ipsa ety motologia proposito
que, contra mentem ire nihil videtur esse aliud quoniam
voce enuntiare quod in mente non habeas, et hinc est ut
dicitur 5. Thos mas 2a 2a fol: 110. artic: 30. quod mentis animi in
trinse malum sit ea cum voces sunt figurae a non datum
ut alius conceptus noster operiam, in istius figurae habere
in mente quod re vera non habebas cum non noscitur, ut ait
D. Augustinus. sit velicetus verbi interioris si interior non sit
verbum et de veliceto in ipso figurae diffimilans.
alium plane dicimus. Probat 20 conclusio. Voces
figant ex hominum intentione, sed hoc est figura ad quod se
intentionis extendebit: sed intentionis homini in ratione ponens,
est recte et nō recte fuit manifestatio conceptus, sed non
est figura conceptus; manifestatio hunc animalis socii,
tale, et sermo humanae et in istitu ad conseruandum
cooperabatur, sed hoc conservum et cibum consistit in
coram conceptum quod sit et intrinsecum sermone, et
voces; sed intentionis huius fuit in recte in modis
et dis manifestatio conceptus.

5. Conclusio ex locis et non sequuntur
res quae sunt sicut et non sequuntur et
concluere. Si voces sunt significantes probabile
res, ut prepositiones sunt significantes conceptus et no
n dic, sed neque id est significare falsa, ab hoc non pot
esse nominis et sive substantiarum. Non enim illa
conceptus, sensus huius et positionis (Locus animalis)
erit.

Voces el pectoral fig.,
mificanpra rem.,
el geyser, geyser;

30.

exit quae conceptus Leonis, & conceptus animalis
et plane à veritate alienus. Probatur et condic.
Voces et nostra significant idem qd conceptus nis,
selectus significant; hinc. voces in ore loco conceps,
tunc constitutas sed conceptus significat res ipsas qd
et nra et nostra significat eas. Probatur voces 3.
illud significat, ut qd significat ab hinc finali insti-
tuta; sed non in statu ad significare conceptus
sed res ipsas et usq; pater in hac voce Homo,
qd certe in positivo ad significare nra humana
existens. conceptus sed res qd sive extra conceptum
Verum licet circa sit sentia Vocis qd nostra tam
res, quam conceptus significare, non tenet tamen con-
ceptum & inter autores de primo et immediate
objecto vocis, et nominis. An scilicet voces sive qd im-
peratibus significant res, et postea conceptus. Vnde est con-
tra qd significant conceptus et deinde res qd qua
diffite refutant a breviter sit
Conclusio 3a. Voces et nostra sive, et immedi-
atis exprimunt conceptus intellectus, et dicunt
medie ratio conceptus significant res. Hac conclusio
est A. Thomas pars 1a. 18. p. 11. 13. artic. 1. ubi sic dicit.
Voces sunt signa intellectus, et in intellectu
sunt res significantes; si sic ratione qd
voces referuntur ad res significandas mediante con-
ceptione intellectus ex quo verbis fieri argumentur.
Item s. thoma Voces significant et res, et conceptus.
Sed significant res mediante conceptione intellectus,
qd voces immediate significant conceptus,
mediante vero ipsas res. Magis & circa stratum proba-
ta: Min. s. thoma; qd conceptus vera.
Probatur et ratiō qd voces unum ex parte et illud
magis debet esse tale, sed voces et nra
significant res pp conceptus, ita nra nostra res

An correctly not
in my sight?

Voces sunt fig.
na iste. et ~~fig.~~
~~et~~ rem similitudo.

im ponuntur quatuor conceptus coniuncti ab in-
teriorum - sed non prius experimente conceptus
et deinde significatur res ipsas. Probatus 30.
Glossa non significatur substitutione & alio proposito
signum quo significatur, quem res ab illo
signatum; sed mores subrogant & conceptus
infelicitus, quod sunt signa rem; sed noxes pri-
mariam conceptus. Ma. pulchra nube, & tale signum
& substitutione? & alio signo, tendit in
rem beneficio eius & quo ponit sed non sit
affingere rem. sicut medie ante illa.

Obiectio 7. Ad obandum Voces tunc figurae
conceptus, et non res; noxes tunc figurae
supplementum defectum; sed solos illos significantes
Pulchra confit: quod significatur eos rotundos. Pro-
tobut non sicut munera fungantur & tunc desiderabatur.
Glossa si mores in mentis fructu ad supplementum
defectum conceptum, illos solos significant. Et probat
Antes. quod id est doctores negant in aliis
his notes, et nescia externa; & illi prout con-
ceptus in mente manifestare proponit
prive notitiae. quod certe clam signum, non
res ac conceptus mentis exprimendos tunc
adhiberi.

Px. Ad hanc actionem contra voces in mentis
esse in signis conceptus, sed non tunc; nem et ad
signos res medicantur tunc conceptus. Ad exceptum
de angelis. Et eos non id est quod est quod prout conceptus
alios immediate manifestant, nisi nesciam
nesciam exterum carere; sed & tum ipsos
conceptus, tum res ipsas in conceptum reflectu-
los

Obiectio 7.
Voces tunc figurae
conceptus non sit.

Voce Angelos carere
et conceptus mani-
festare.

Angelos conceptus et
res manifestare.

lataq. alias immedia-
tioribus.
Obiectio 8. Vou-
lus non significatur, &
in significatur, q
huius in mente coles
et vos habent con-
ceptus. Et Trinitas
natura prenta or-
in mente conceptus.
ministris nullis res
cuidatis, in tunc nulli
cum ei mentis gloriam
et nulli res conceptus
habeat mundanum ali-
in mente non habet.
Obiectio 9. Non sicut in con-
ceptus, et res, sed non
sicut, et nulli. Quod si
dicitur, non significatur
non mentis logicae cum
Pulchra aut conceptus
illuminat res nescias in
et dicitur de nescia in
mentis ficta, et nulli
mentis vero et non
ficta dicitur et non
conceptus si formaliter, si
res mentis significatur con-
ceptus in mente res
intra mentis in
habentur, sed ut senti-
mentis videntur, et non
mentis 30. Contra

latus alius immobile significandas posunt
scribendi.

Olivierius 2o. Voces non significare conceptus,
sed res ipsas tam. jo. Dicunt multe nos,
res significantes, q̄ nullum habent conceptum
sibi in mente correspondente; q̄ si fabrum
& voces significare conceptus. At hoc p̄bū ex dī.
Augustinus 5o. De Trinitate c. 3. ubi ait Multa
verba significativa ore p̄ferri q̄bū nulli p̄cedunt
in mente conceptus. Et p̄bū trae. Nam dicit
mentibus multis voces p̄ferunt et significati
cū q̄bū nulli sunt conceptus. Deinde
cum q̄s mentibus p̄fertur verba significativa
q̄bū nulli ait conceptus respondet. hoc n. e
dicere mentem aīm alijs vocis indicare, q̄ q̄
in mente non habet.

P. X. Non est in conceptu ad mittendre aliquis
voces, et verba; q̄to sine aduersitate loquar,
miser, q̄bū nulli & ceteris respondunt conceptus.
ad hinc n. conceptus alijs ait respondet q̄a cois
non motu loquendi sui voces configuntur
& ait p̄cedunt conceptus. **A. 5. Augustinus.** **P.**
illorum loq̄ de nominib⁹ in deliberate platis ad id
& dicebant de mentientib⁹ P. dicit mentientes p̄fere
verba significativa, q̄bū nulli conceptus respondunt. Cunn.
mentientes p̄tō ad ait q̄to p̄fertur q̄ nulli possit ad
sermone deliberate et ait p̄fertur rem q̄n p̄m in men-
to conceptus rei format, ut supponamus ex dī. Thoma, n. o.,
trio mentientes figura conceptus; nec mentiri
& ita contra menti ire, ut verba generalia, q̄ nō ap-
prehendunt vel ut significant propositum ei⁹, q̄ m̄
intelligere cognoscit nem̄. **Olivierius 3o.** Contra 3ām censuſionem
Cog.

uprīmū ab m.
ntimērē conceps.
s. Probabilis 3o.
q̄ p̄atio p̄ḡt
nam recte ab illo
organū & conceptū
m. go voces p̄ḡt
mīde, go talk fig.
e figto, tenuit in
nōnīt go nōn p̄t
ante illo.
n. Voces tū figū
tū figūt ab a
les illas figūt
ity en rādōnū p̄fū
y & tū dīsiderab.
nt ad supplēnd
los figūt. Et p̄bū
n̄g ant in figū
q̄ illi p̄fūt cū
s̄jtare p̄fūt
elam figūt, n. o.,
x̄ primūdū tū

to Voces in mentis
nōn tū; nōn it ad
conceptū. Ad exceptū
p̄fēt q̄ p̄fūt conceptū
ant, nōn nōrūt
concep̄tū reḡtūt
p̄s.

Cognitio rei est directa, cognitio conceptus rei, reflexa; quod est figura rei, erit directa, et figura conceptus rei, figura reflexa, tunc subsumo, ac cognitio directa et prior cognitio reflexa; quod cognitio posterior est figura reflexa, quod est figura rei, erit prior, et figura conceptus posterior est figura directa.

*P. Distinguendo autem cognitio conceptus et conceptus secundum conceptum vel etiam qualitas conceptus autem: ubi in modo et finis ratione rei concepta, et cognitio reflexa; neque autem quod figura est conceptus erit reflexa, et consequenter posterior; distin-
guo modum conceptus conceptus in modo qualita-
tibus diversis, inesse representativo, falso;*
ut ex 20 notabiliter patet. pag. 28.

Dissentire posset hic pro circa artis rerum, non
 antea sicut eadem apud eos, si sunt eodem
 apud eos sive manifesto, et non sint forma
 rationis, et contra dicta. Diversus si nones
 sunt figura rationis, sicut eadem apud eos, q
 uia contra dictam hinc. Propter
 quod hinc duplo iudicatur quod illius superlatim
 et ex parte soluimus brevis. Propter
 artis, prudenter non esse eadem apud eos,
 et consequenter esse rationis rationis, habendam
 ipsa rationis. prudens bona intelligentis
 rationis non esse. Si formam considerari
 hoc utrumque possit, et ratiocinatus natus sit. Ibi
 sent, et ab aliqua causa in sui dictione pen-

hie conceptus
recta, d' figura en,
ac cognitio
eflacia; go cogni,
prior cognitio co,
go et figura rei
h' posterior q'
cognitio conceptus
in utroq' d' am
ab' imago d' fini,
notio reflexa;
conceptus erit reflexa;
d' finis quies et,
aut' rite yndi,
tentatio, falsi;
id. pag. 28.

in h' t'is nra. Ita
, si sunt eadu
e' noes sunt figura
h'p'ntia si noes
c'ctum agn' o*o*,
h'p'ntia figura betw
benefici; Propter
c'ctum agn' o*o*
e' natia, habendan
on' intelligunt
e' confidoran.
e' noes h' p'ntia
h' p'ntia d' d'utio'ne pen

20 Ut acquirimus ex libera voluntate ad
hoc vel non solum. Vel ut alij explicant
nos reperire posse. Nam scilicet etiam
Maa in uoce vel nomine la ipsa Tong emis
s' f' os animalis. Forma uero figura
alij; et utroy' mores sunt figura
T' q'ndam modis sunt figura natu*re*; q'ndam
c'ptori s' f' figura natu*re* suam curva.
et quo ad hoc idem visus dicendum est de nos
cib' brutorum atque homini. Sic ut n. hinnity
q' peculiari modo dicit figura eximia et
magnifica docem. Ita forma humana et alter
articulata et tota ea et principie rationis
hypotheca representat horum vel s' f' sua car
et haec rite idem agn' o*o*, et conseruantes
figuram naturae.
Et nos modis considerante noes, et formas
figuras scilicet quantitas ex libero arbitrio h' p'ntia
decessu suu' d' s' f' hoc vel illius rite,
s' f' figura natu*re*, nos, eadem q' ex illo s' f' agn' o*o*. Quod probat nam ob' q' a primi
virginis, unde noes sunt figura naturae 20
h'p'ntia accepta et res publica, vel no' l'ntus
alterius causas communis; sed haec rite
eadem agn' o*o*; q' nec figura nostra
erit eadem agn' o*o*.

Circa figuram nostra et nominis. Note
scilicet. Non licere uniuscuius' nomis reb' imago
noe, aut' noes q' haec vel illa res figura
in s' f'ne. Cum n' noes non debent esse
im peni

34

Concl: Voces ut
sunt ordinatae
naturae sunt fig
ura natu*re*, vel
fructus.

Concl: noes ut
sunt ex humi
voluntate in s' f'
ta non sunt figura
naturae, sed ex pla
ntis. et s' f' matis

35.

Xen city, reb
naturū imponeat,
breve.

Voces in se natū
infringuntur non pote
vera signa naturae
q[uod]a non constat
intimis principiis.

Voces internae
linea genitio se:
sunt signa naturae

(Similitudinis cōtra)
Voces minores solum
sunt signa naturae.

Obiectio ja
De formis
horis naturae.

imponi ferat ut gō spes docent attendenda
sit recte nata, ita ut vocent signant res, insita
nas eam. Et me t[em]p[or]e ut gō p[ro]p[ter]a p[re]ce,
sp[iritu] rem in sagittis, et nata exploratores
et p[re]c[on]t[ra] res publicas famigl[or]es, alios
d[omi]nos, q[uod] pertinet omnime confilio in h[ab]i
~~ca~~ capu[lo] uti debent nata reb[us] imponeare.
Sed ex hoc in forez, go no[n]es erunt signa
natura si in se natū rem debeat signare
hoc n. non sat ut supra habetur, ut
confundendo signa nata ferat signa naturae
debet rem ex forez ad in primis principiis
figere, q[uod] noui respectu recte plane
caen competit. Excepties t[em]p[or]e voca illas
q[uod] internas q[uod] proprietas demonstrant, ut
genitio brightariae, cushiony, Latinians
illar[um] aures n. sunt bona natura q[uod] sunt
et brutorum voles d[omi]ni fali vel fali modo
affectionis ex intimis principiis de manu hat.
Rur[us] illas mores q[uod] nisi vocare signis
sed mem[ori]a t[em]p[or]e signis q[uod] simili t[em]p[or]e
sunt in ter form[is] et formis, signa naturae sic
figuntur. Ut h[ab]et voca. co[lo]re, pp[er] similitudin[em]
d[omi]ni enim voca quia t[em]p[or]e cum more
varian[ti] signa naturae signa diu sit. Et
alii voces q[uod] exprimunt linea abhor
animalium illas et nates signantur.
Ed contra Obiectio go. Artem, pot
ter vero cap: 2. Vt ad faciem ei hor[um] naturae
go g[ra]mpt[us] via sit omni anal[og]ia
est. go. John Artem voces g[ra]mpt[us] in ter
h[ab]ent

hōres utrumq; natus sytunt, utpote ex ea
eum p̄mis p̄nentes.

X. Artem ibi eodem sensu dixisse fer.
mone tis hōri natūrā quo cap. 20. cylindrum
lib. Dicē; Cimbatas &c. hōri natūrā non q̄
nā absq; hōmī labore et in histrionis
casu solletruncant, sed q̄q; nā hōris p̄clivis
ad intus societatem, in quā sint
Cimbatas exterrit. Sicutq; p̄ ex
nā sua animal fūcibile t̄, hōne
seriebatem exercere nō profuit nisi
intendō novit, nō formare. dr ei fer,
Agidij Rotet. id est nōs hōri natūrā dicit
q̄ casu anticulata ad inicium communis
care, solum nō humanae conuenit. Vel
responsum his. Item Jacob, nōs dicit hōri
natūrā formam, ut formi q̄dam sunt;
non nōs formam formam ut dicit hōri
natūrā sunt in profib⁹.

XII. 2. Nomen Grise, ut
aīt Artes, sūt nōs sicut natus, q̄d
et nōta et verba sytunt natus q̄d
contra dicta.

X. Distinguendo nōn: nomen &
nōs natus; id & nōta nōs & nōs
concedo mai: sicut natus. id & formam nōs
&

Interpretatio artis

Rao.

Voces t̄m natus
hōri natūrā
ut formam
nōn formam

Obiectio 2a
An Nomen q̄d
nōs natus sytunt?

cent attendens
figentur, insta
tm p̄nos pen
et exploratores
nūfōres, alioq;
confito in hō
sely imponeb.
us omnes regna
debeant sytam
* habita b, u
sul signū nat
p̄mis principis
hōri plane
tu nōs illas
demonstrant, ut
imy, Latīnam,
et natūrā q̄punt
tali uel sali nō
uijus de mentib⁹
nōcans sicut
fimilius q̄punt
signū natūrā
ax. q̄p similius
itt tum uole
nō dicit t̄, et
l̄ fūcans alioq;
sicut sytunt.
Artem, pot
nōne q̄d hōri natūrā
ui ual faciat
omnes p̄ inter de
hōri

Q non nogo ma: al minorem sed nos
 significat natura distinctione min: utc: man
 by car: conatur minore, sic n. ut dicitur
 de significat natura animal, tunc est hinc
 eam. Vl. sicut tot signis hanc vel
 illam; nogo min: i. go non et verba sij,
 sunt natura; ~~ut~~ ~~ut~~ sicut modo; vel
 negatis significatis. Exponit ad hunc
 explicatum habemus fatus clavis in cathre,
 Trau. g. Cathedra G. et lignum, et ligno
 nate ens nata, go et Cathedra est ens
 nata.

XI Distinguendos ma: Cathedra et ligno
 omni materia, iste ma Cathedra et ligno
 conatur ma: frater: nogo min: sed ligno
 et ens nata distinctione min: ~~frater~~ ~~frater~~
 conatur min: frater & ut hanc hanc, vel
 illam sicut sibi ab artifice communis
 etiam, nogo min: sic n. ut et ens
 ergo sed artificiale.

Vel XI Concedendos min: et ma: et
 negando significatio natura in hoc sylla,
 primo appetitur.

Disputatur pisset eto. Circa verba
 Atis hic cap: i. Art. conceptus paret
 sicut agnus ovis. Videz n. id ~~et~~
 afferentur. Nam conceptus paret sign
 na natura; atque signa natura paret
 ratione

eadem agnus est: sed conceptus erunt
 et idem agnus est. Contra vero videtur
 conceptus non esse eundem quod est
 Hunc conceptus solis est v. g. fract
 us rusticus, sicut huius in conceptu
 solis, quem dicitur Mathematicus
 dyadicus a fratre: sed conceptus rationum
 non erunt idem agnus est. sed haec
 quaevis ea multorum cognitum qd in libris de aria
 tractantur. Propter hoc loco breviter pstringenda
 et aperiendo conceptus esse cognitum agnus est qd
 sentia qd civitatis certe recipitur tunc in explicata
 sic etiam quoniam tu tu facile explicare pos
 teris si segmentum notandum rationem
 supponendo conceptus qd imagine apud tuum
 representantur autem sicut obiectum vel illud reform
 respectu transcendentiale. qd non ita refe
 rentur & suorum etiam, et nam tendunt in
 suos terminos. Cumq; per se non est et ipsa
 utique retinatur suorum etiam ut conceptus
 et p. canit ducunt rationem qd conceptus ex
 obiectu: et sic intelliges qd conceptus ex
 eadem agnus est ita scilicet quod eadem sit
 expressa, sive sit in mente gravissime
 utimq; idem representat. v. g. p. res lapi,
 quis animo qd huius representat sensu ex
 quo facile paret ad rationem dubitandi in
 inicio positam. Haec de conceptu his p. nunc
 sufficiant.

Dub: 4.

em folia
 min: n. c. man
 fri n. ut dictio
 f. tristis off p. p.
 ratis habe vel
 ova et uerba p.
 un modo p.
 legem ad huius
 clam in cath.
 et lignis fulig
 cathedra ent om
 Cathedra p.
 uerba lignis
 mai: p. lignis
 in: p. lignis
 ut huius p. p.
 hysice cunctum
 n. no q. q.
 in: et mai: d
 n. in hor. p.
 Crica uerba
 conceptus p.
 def n. id est
 conceptus p.
 natura p.
 radex

Dubium Quartum De terminis. Prud sit terminus

Signum logicum dicitur
Logicum quod?

Post considerationem signi in eo et non
dam in particulari quod est significans
si enim essent soli; restat ut de signis
signis quae Logico considerantur a
finito vel aucto. Datur n. alius signum
logicum; alius non logicum.

Signum logicum est illud, de quo
tractare, ad Logicum spectat:
non logicum vero non spectat:
ad Logicum propriè non spectat; ad quod
signi genitū multa ex superiori & allata
referunt possunt.

Signum logicum est duplex.

Alius est complexum.

Alius in complexum; seu quod
idem est. Alius est Compositum. Alius
minusplex vel autem doctrinae ordi-
nare sive nemy ab Incompleto & Simplici
in eis rem de Completo interfinguntur.

Signum

Signum logicum
significans vel
tum sive quoniam
mentis significare
est in hoc con-
finibus natus signo
num sive signo
10. Sonde tunc signo
significans a
per eamque qd. o
hinc quod sunt parta
Litteras quae agere
in terminis suis
Terminus in
proprietate
et propriitate
Est terminus soli
piam hinc est anim
terminus hinc est ob
terminus agere causas
in eis sive signo
hinc. sed hoc ubi
est potius ad Gramma
to Venerabilis Te
pote quae pars Prop
hice dum sine R

~~Quartum~~
mīns.
terminus

in eo et quoniam
sit sicutis
estat ut de
conversabili
n. aliquantum
Logrum
illud, de quo
um frentis
illud de quo gen
frentis; ad quod
superiorum allia
duplex.

m.
m; seu quod
upurit, Aliud
m. doctrine no
mplexus & simili
eo infingitatis
Signum

Signum logicum in complexu seu
simplex saliter sicut vocari terminus.
Qui sane quam apposite in considera
tione Logica nemat, cum finis & opus
metris, circuere exponit terminata
et definitione constabil. Ita a. eis de
finitis melius significatur. Non est terminus
num posse expliciter considerari.
¶ Sicut de fini sicut derivatum & Eymolo,
grammaticis quatuor a terminando ter, et
figunt extremi aliqui rei et propriis
sive capiti v. g. ob digitis sur termini
hors; quae sunt partes eis extremp
limites quorum agitur nomen dicitur termini
et termini sicut acceptu definitione
terminus in quem resolutus
propositio hinc in substantia
et praedicatum.

¶ Terminus sicut accipi definitione &
rei alii sicut animal racte ut dicitur
terminus horum, q. eis definitio sicut n. u.
termini agri claramur agri sive defin
tis genus sive sicut differentia hinc claramur
hinc. Sed hinc ultra sicut termini accip
tis potius ad Grammaticum quia Logrum
pertinet.

¶ Supradictus terminus latius & coq.
potius que pars Propositionis sive sit
subiectum sive Praedicatum sive Nexus

70.
Signum logicum
in complectu de
termino.

finis termini.

origine
analyticam
cap. 1.

Termimi definitio
sunt mundorum.

Termisti estia in
radicali est prima
parte sicut prius.
Refutatio illorum.

Rati.

resans et utriusque. Et terminus in
haec consideratae in naturis nomine solidi definitio
Mendoza sic illum definit. Terminus est
extremus propositi oris, subiectu scilicet ab
predicatum. Grammaticam definitionem
et primitus consequitur lib. 1. Grammaticam institutionem c. 8.
Ex his intulit quod cum una propositio
Categorica proprietas alterius extremum:
n. g. Petrus & alibi; Propositio potest et
ex parte fortiori ratione termini. Inter
et Logicum nexus, seu unionem
propositi cum substantia non est. Sed
minimum, qd extremitate non est. Alij moderni
ponunt istam termini in radicali notia com
ponere; oppositionem; alijs in proxima: sed non placere
authoribus isti, qd quasi distinguunt notiam proximam
termini ad conceptum non a propria substantia
radicali, qd deny, non advenientes termini;
qd sua gram, et non a notia propria suarum, qd
dicitur a comprehendere propriae, cuius non habet
ad meo in diuisiatis sicut in dividendo. Nam in acci
cali ad opacum sicut distinctione prima a se, si
cum notia subdividatur dividendum,
ad taliter actionem; n. g. Color est gram omnium
subdivisionis, et sic, ali partea notient ipsorum
sitam circumscriptam ad satisfactionem, reprobant
cuius actionis ipsa eius et has coloris non rem
notia prima; et radicalis, qd est gram acer
dens, sicut ipsa termini sit quoddam
accidens.

ambitio.
essa termini
nunc accidentis
quodam logicum
pro alius sit
hinc radi calum
et quam.

Definitio sig-
ni logicum
in complexi-

Genus, signum lo-
gicum.

Differentia e-
m complexum.

Definitio signi
logici complexi
nominaliter.

accidens Logicum illam quae potest aucte p-
portionatum sibi et compondere proprium elicere.
atque conuenienter non manet loco distinctioni
in ratione prima et radi calum sed eadem est
ut radi calum et prima prima. His quo relictis scilicet
ut termini definitio assignet sit;

Conclusio unica termini in
tri spenter definiti.

termini et signum logicum in
complexum Propositi Ovis consti-
tutinum

Explicatus definitio: Genus in hac definitio
est, si signum logicum, id signum de-
termiens instrumentis cognitis; defini-
tioni, divisioni et argumentationi;
in quo conuenienter signum logicum, id
signum argumenti designat. Diffe-
reptum vero est si in complexum in quo
dicitur terminus a parte, si complexum
signum huius est inter ab oratione signum
complexum in huius debet, quoniam definitionis
particularum, ut clavis et cypriana, et negationis
et affirmacionis melius tangit. Nam
notata dupli cetero est complexio orationis
aliam Verbalium. Aliam Nominaliter
Vel significatur posse dici aliq signum complexum
in Verbaliter. 20. Nominaliter.

Signum logicum complexum nominator
et calamus et cypriana nuntiatur pluribus terminis
vel

termini in
arie fidei definiti
nisi. Terminis
subiectis fidei
in definitionem
suum institutum.
una propositio
hinc extrellum
positio potest
termini. Infest
lens uniuersum
et non nisi ter-
no. Alij modum
radi cali potest
prima: sed non placet
etiam secundum ex-
ppophone signis
pertentes termini
nam primum signis
ers, cum non habe-
dint. Nam in nos
et potest primum in nos
enata thurendam
e concurrens signis
et primum signum
ita secundum signum
actionis, responde-
tas calamus et cal-
mus et cypriana ac-
ni sit quodam
vel

Definitio sig. log.
Complexi verbaliter.

Contra

Definitio logici
Signi in complexi
nominaliter.

Definitio sig. in
complexi verbaliter.

Probao, ultima
diff. hanc est
termini, ut signi.

vel recte. et n.g. Homo albus / sig
Signum logicum complexum verbaliter.
Civis ergo pars & aliud non verbum.
ut n.g. Petrus disputat. Vel Petrus albus.
Et contra verum signum in complexum noctis
mimis vel recte, sed plante simplex
(i. vt hoc n.g.)
Signum in complexum verbaliter?
illud: ergo tunc complexum ex terminis,
vel recte, nulla tunc sig pars, & verbum.
vt Li. no albus; progo dicimus in definiti
ione q' terminorum debet signum in com
plexo intelligi, plebet de signo in com
plexo, tam verbaliter, quam nominaliter.
Quare sicut iste modo signi in com
plexo, constituit ultima differentiam
termini in corri ex qua situra, & ex ea
signi logici tunc generis resultat
integra sicut definitio a signo logico
complexo. Et probat quod hoc sit ultima
differentia termini. Illa tunc ma. situra ali
cuius, q' se dividit gen, et constituit speciem
illud. Sed significare est complexe dividit
gen. termini, q' signum logicum, &
constituit speciem illud; go erit ultimaq' sig
differentia. Ma: o. concreta: patet. Probao Mi.
id est situra divisa genera, q' illud dividit
intra primam lineam sed significare in complexo
distinguit signum logicum intra primam
lineam

lineam signi.
tertium constituto
signi signi si ord
in complexi vel
signatur ut haec
inter linea linea
signum signum
primum definita
ut sit fieri argum
entes. Differentia
est enim sit extra
sit extremi, ut dice
ut extremi, ut ergo
signum termini. Proba
go haec non sit extra
cum operis debeat
signum lineam, sed
go extremi, non
signum signum, go
signum inter pham
hunc: sed extra
non de operis, sed
termini: go que est
al p'ntum in termino est
signum non sit
termini. Probatur 20
m' p'ntum, sine in
non distinctus ultimus
ut quo termini. C' all
signum p'nt atomos m'

linea signi. go ita est ultima differa
 termini constituting. quod mihi linea
 & præ signi & ordine assignatur, sed significare
 in complexi sicut spitem ordinem signi
 assignatur; go hanc figuram signi del signum
 inter præ linea signi. Et go constituit
 spitem assignam signi. Et go constituit
 termini definita. Ese quia ræ p. contra
 rum sit fieri argutum optimum contra affi-
 rentes. differentia termini consistet in
 eo, quod sit extremus p. positionis
 est extremus, ne dicero, ordinem partis
 aut extremi; ad p. positiōne non dividit
 genit termini figura p. illius linearum.
 go hoc non est diffusa signi. Conseq: probat,
 cum differa de beatis dividere genit infra
 p. linea. quod ab aliis: ordine partis
 tunc extremi, non dividit genit infra
 signi assignati, go non dividit genit q.
 tunc aliis: sed p. linea generis, quod
 nem ad p. linea; sed propriis non signati
 termini; go p. esse extremum propriis, non si
 ad spitem ordinem assignatum. Et con-
 sequens non est ultima differa be-
 ati. Probatur 2o. Quia esse vixi
 min p. signis, fine in retro, fore alio
 non existimat ultima differa termini
 isti duo termini. C. album et currit. p. signis
 signis atomi in ræ termini, isti
 diffe

conclusio.

no abby sign
 complexus verbalis
 aliquod verbum
 al. Vel Petrus abby
 complexus nominis
 quod ex pluribus
 plures simplex
 verbaliter
 non nisi extermum
 pars se verbum
 dicimus in defini-
 tio signi in com-
 de signo in com-
 gran nominabat
 dico signi in com-
 na p. ferentium
 a linea, et extre-
 mica resultat
 a signo logico
 hoc sit ultima
 ultima differa ab
 et constituit p.
 complexi simili
 signum logicum, et
 eo est ultimum su-
 us: palens. quod
 eris, p. illius differen-
 tia in complexus
 signum inter signum

differentes in rae extremi componeret
 ut operari. Ergo nullo modo differat termini
 componere operari. Intra subiectum
 sum et predicatum. Ita ma: ubiq: ter-
 minis de terminis prima in sententiis et
 connotatiuus; quod sunt eis deinceps
 in rae termini; plus mi: li: album
 componit prius ut manu fuerit sub-
 recta; ut patet in haec epistola. Album cur-
 rit. Li: currit nero componit prius
 ut fina et predicatum; seu forma et maa-
 ficiendum et predicatum. Differunt et ceteri
 in rae componendi; quod minor nero
 et plus prima consequentia. Nam alias
 illa et differunt in rae extremi fine
 compositionis; prius differunt et rarer
 in rae termini; quia sicut et apparet
 satis in terminis prius prius; et qd: est pa-
 tel solum opere affisonant authores in
 principiis metatis. Propter hanc categoriam
 cum; qd: ergo in gradu hypolletrorum
 fortius rarer ratione termini; et qd: videt
 quoniam illam figuram in genitivum
 quoniam de ita termini esse iam pluri-
 my. Rursum qd: diversus in distinctione
 prius constitutum; ut quoniam tam calum
 minus ofugians. Tam prius categoriam
 quoniam hypothetice cari intelligere debemus
 Obiectio: id contra dicta; item iopri:
 omni cap: i: terminum sic definitem
 tor

objectione.

terminus in quem resolutus propositum sit substantia et predicabile de ipsa termini summa est, esse extremum proprium, et non significare in complexo.

P. Artem logolum de na termini in facta cix. etymologia accepta; quatenus à terminando tr. grec acceptis termini ut supra dicimus, greci aciculisti, fratre deponente, et ad Logium non presentat, q. la. tig sumit terminum ^{et si}; q. p. t. t. pars propria, fine sit substantia, sive predicatio fine theologi utriusq.

Ibi cix. 20. terminus ut sic dividitur in terminum complexum et in terminum quod in complexo. cix. ultima divisionis non est significare in complexo.

Probo confit. 20. grecia in bona divisione; dicitur ut sit significare et abstrahere à membris distinctis, 20. grecia membra et dicitur distinctio non debet regnare etiam significare: si ergo dicitur alias terminus cum plene significans, ultima terminus distorsus ut sit, ut Greci est; non enim significare in complexo alias daret membra distincta plene contrariis nos vici et contra Regum, las bona Divisionis.

Res hoc hinc autores illi, qui dicunt significare in complexo, verbaliter, non vero noster, esse distarum ultimorum terminorum ut sit

Obiectio 20
de divisione teri,
min in complexo.

extremi componentes
modis & differe
tine. Inveniuntur
ma: ubiq. hor
in tentaculis et
t. cix. deinde p. p.
(Mi. Li. album
ram f. et f. p.
spie. Album un,
supponit p. p.
lles formae et man
m. differunt & sunt
minor res.
ut. Nam alio
te extremi fine
fferunt spenter
fatum & apparent
sitis, et p. p.
monit autores n
mem. categori
Hypothetica
Termini, q. p. p.
in complexum
est tam plaus
ibilis in definitione
naturam calum
mem categoriarum
intelligere debemus
dicta. Artem p. p.
definitionem.

Tot

ut si, ostent hoc modo aperendo sibi,
 sum in hac divisione et terminum
 in complexe verbaliter significante
 et hanc significat incompleta verbaliter et ultima diffen-
 terminatio est terminus sibi sic in compleatum
 sed in compleatum dicunt membra
 sibi dentia et terminos significantes
 complectit et in compleatu nescivit quia
 rae dividunt et supradicte abstractis talibus
 à suis membris strii dentibus neque mem-
 bra opponuntur nisi et propria dividuntur.
 Sed nos quod ut termini ab eo alio signo
 logico distingueremus, eis ultima esse
 centrum, ut si, per hunc in figurae
 incompleta pars verbalis quam nos
 minari. Alter respondet meo argumento
 negando genus celestis; quod se: terminus ut
 sit sibi apud in terminum compleatum
 et in compleatu. Si vicinus significans
 nostra sententia hanc divisionem esse
 plane nullam; nam non membrum
 sibi datur: agnoscere late patet ac latum
 si plane repugnant. Sicut si si
 videtur animal in opere eius ratione
 et non in opere sensibile, sive in nulla
 parte. Et primi membrum quod in opere
 sensibile agnoscere late patet ac ipsius sibi
 sum et animal. Secundum in nero mem-
 brum et ipsa sibi contrari abitur cum
 etra

etiam animalis sit, vivere sensitivum
consecutus non vivens sensibile
nullo pacto viro dico poterit animal
cum membris dividens etiam viro
si partis ipsorum debet. Eodem plane
modo cum de isto termini si ei
sit, sic care in complexitate non possit
utrum quoniam verbaliter, non poterit
viri si in terminum compleat, et in
complexum, non in incompletum cum si
una membrum aequaliter latitudine ha-
bet cum pro viris. neg. si complexus
cum eis complexus ha termini ut
pro regnatur. Quare & terminum com-
plexum terminum vocans dico ter-
minus abutit.

Conclusio.

Vicius 30. Tertius sperter a
pars propriis, quo sicut estenter ordine ad
illam, ad conceptus & partem proprias
non & accidentis termini sed propriae sit
ad conceptus illius & terminalem, sed ante-
cedens. Propter compositionis disticti ex termi-
nis; quo termini in primis partes & am
pleriter componentur.

Vicius 31.
An propriis esten-
tes component
externis
in orbe. &
Non sed ex int.
iusto & generali
componenti

R. ad Argent. jo. Negando antec.
denu. ad p. baem R. con cedendo antec.
et negando cedendo: nulla n. illatio. p. te com-
ponit after ex terminis, quo termini /
sunt exponuntur, nihil concludit, in
scientia, manifesta. No sicuti con-
ponit

convenientia
me nulla.

24.

Concl:

Propositio media, et
tertio sententia compone
natur extenuatio.

ponit ex animali gl. ratioti; go animal
componet sententia hocem, nulla & conve-
nere hocem, cum teta animalis est
reipius in bruto abus ex & componat
hocem; sicut go illum sicut ad con-
ceptum sententia animalis ad nomen
fennicile, componere non hocem &
mem accidentis illig. ita n. complexa
figuræ in termino & figura, compone,
et n. & tamen accidit ipsi.

Q. 20. Quod proprius figura et in
mediata logica estum; non componat
sententia ex terminis, sed ex subiecto et
predicato; et copula, tamen ex suis &
cognitis partibus. al. terminus sententia
est subiectum, ne predicatum, sed utrumque
est accidentis. hinc noci hoc: in his
& propri. Petrus de tip; et hoc animal
cum modo huius opem subiectum
de predicati. nmo add. amplius termino
ut figuræ incompletae & non conuenient
& esse et accidentaliter & non conuenient
predicatum sed tamen ut in duci ratione non
& nra.

Obiectio 4.
An terminus sine causa
ne ad instrumenta logica
concepit posse.

Obiectio 4. Terminus sententia
& figuræ logici, go concipi non potest
sine ratione ad instrumenta logica.
ante. patet; quod causæ nequa sit.

figuræ logici
instrumenta logica
potest non
logica sententia
dicitur pro
al. considerando ant
concepit non & con
instrumenta logica
opinatur & ad
conceptus & causæ
causa, non potest
sicut figura terminum
memor logici non
sed instrumenta intendit
potest aut præsumit

Dubium

Quoniam si

minus in co

sueca triplum logi

quod huius termini
est terminus de calen

dum huius sententia logi

figuræ logici, sed p

formal, figuræ logici n

causa, & Al. facit ne

143 cum argumentu

Baden-Württemberg

Sigmo legim & signum deformans in
instrumentis logica, & terminis conci-
pi non pot sine oratione deformatis
argumentat ostendit, mediate
novo pro

X. Concedendo antec. et distinguendo
concep: non pot conceipi sine oratione ad
instrumenta logica, sed signata con-
cipiatur & ad istia et accidentalia
concedo, confit: si conceipiatis quo ad
genita sum, nego confit: licet ad instrumenta
pot, istia termini deformati nostri,
negatis, logici non modo concepta:
sed in dicta intentione vocis, mentis,
sustentant aut prout i cabi.

Conclusio. Terminus
pot conceipi
quodquo ad
sustentat.

Dubium Quintum

Quonodo dini datur Ter- minus in communij.

Sueba tripli cum levigata, habitat modum
apud hinc, terminis dini datur in tria membra.
In terminu vocali. Mentali, et Scriptu.
deni haec 3 per lex p. Vcl. n. Lex jo interne, in j.
je gis colloquend st. et sic lox mentaliter ob-
format terminos mentales. Vol. lox 20 cum 2.
presentib, et sic efformat voces quo manifestas voces
concepit. Et sic facit vel format vocales terminos
Vol. 149 30 cum absentib, cumq; voces agenti ne posse

Terminus tria
hac membra
Terminus Vocalis,
Mentalis, et
Scriptus.

badische
landesbibliothek

possit manifestare suos conceptus; et sic utiq^z finis
tura, facili^y terminos scriptos.

Cum ergo ferrini ad cognitum ordinans: situs
triplex cognitum modis: mentaliter, vocaliter, et sensu conformatim
terminus in vocalem mentalem, et figuram.

Definit: 3. Term:

Terming now
his goals?

Gemts et Aiffra.

Terminy scripty, g?

Terming mentalis p. 3

Afgo intelligenti?
Também é termo: ment:
Afgo intelligenti
pert. à termo: mente,
is, que não é sintese
representada.

Terminus vocalis ē signū in complexum
vocale p̄positiōnis vocalis constitutum.
In hac definitione li signū in complexū p̄mit̄ loco
generis, in quo cūvenit sūm termino mentali
et sensu. Tertia p̄mutatio sūm termino mentali
viciō spiriti, nec mentales sunt voces aut consi-
tunt p̄pterū vocalēm.

Termine scriptus & signum in complexum.
scriptum & signum constitutum scripto.
Inven definitio ad modum procedentis nuptiæ
et exhortacione.

Terminus vero Mentalis & Forum
in complexione mentis obiecti frontis
representativum.

Loco generis in hac definitiōe & significatiōne in compleatū in yno renuntiatōe, nūc mentis cum reperiā & scītōe pro religiōe nō dicitur à deo nō scriptū sed vocatiōe nō i. nō isti termini sūnt vobis fatis representati. Dicitur tamen ab actu intelli- gendi & hinc sit p̄dicitio & contengit ad hanc mentalis vel concepti, videlicet non definitiōe. Bona in mentalis ab eo participata est p̄spicere & p̄cipi constitutrix. Sicut in aliis defini- ta loco ostenditur ut p̄spicere mentale ex

non est fortiter compositum ex terminis mentalibus. Adverte tu ut aquiles bellus tam rem
vilem est conceptus, signum fratre, terminum
mentalem, et notitiam significativa accipiatis & ter-
mino actus omnis intelligendis; non tu si quisque
& ipsa actione intelligendi; nam alio intelligi
non est fratre obiecti respectu; ac per consueta-
rem conceptus, nuz, terminus mentalis est.

Actio non est fratre
objeto respectu.

Regas tu qualem sit ista definitio termini
nisi terminus vocalis, mentalis, & scriptus.
Ex. Quod hoc significat vocari analogia,
analogia mere attributionis; in qua fina
termini in nominis mas sibi brief, licet
non est repertus intrinsicè. sed C. & G. in uno
logia meris attributionis analogum in uno
intrinsicè repertus, in aliis vero solum extrin-
sic & denominatum ab eis significare analogatum
in uno analogum fratre recte, sicut fratrum
n. f. & G. analogum mere attributionis respectu
huius nominis, et huius sibi solum in hoc fratre
repertus. sicut ille sanguis in intrinsicè. velynus ne
re dicitur frater extrinsicè p. ordinem ad animalia
vel hominem. sed terminus solum repertus intrinsicè
in termino mentali in aliis vero p. ordinem,
nam extrinsecari a termino mentali
quod illi radicant, et significant. Ergo hoc significat
est analogia hoc genere una logia, sc. mera
attributionis.

Definitio Analo-
gia.

Term: vocalis & signif.
analogum
per extensio & denso
terminus mentalis
& analogum in
trinsicè

Oportet contra definitionem termini
vocalis. Hoc proposito, terminus & vox
& falsus. go non bene defini vocalis, quod
sit signum in complexu vocali. Confutatio
praecepit

Obiectio contra
terminus vocalis.

paket: & quod antec: pars phisica non potest esse de se, qualiter habe operis falsam. hoc est mā, q̄a
lāna & cūq̄ pars phisica. q̄o nō: illa q̄ phis
icē vera, terminus & pars, utel signum voca
le q̄a nō: illa pars phisica termini vocatis
est. Vocabūlūrū non ē partem phisicā termini
vocatis, q̄a pars phisica operis logendo
dicit adveniens ad suam longiorēm phisi
cam qualis non ē in termino vocati.
Inde nō: pars, sed tota substantia
tia termini vocatis. In artificiatis
n. mā, tota illorū substantia ut paret
in cathedra, et aliis artificiatis.
Cum q̄o termini vocatis sit gōdām ar
teficiūm logiūm, nō: non s̄it pars
toti substantiā grammā supponit hīc,
miny vocatis.

Qm̄ p̄ rā termini gōdā dīta in termini et p̄ op̄y
s̄p̄dī in termino mentali, extensio nō: in vocati et scripto
iūtūp̄y et diuidendū inscrip̄m, ut nō termini magis p̄
s̄p̄dī.

Dīni dīḡo termini mentalis vel notitia q̄ idem cūm,
tātā p̄ termino in collectiōnī in notitia substantiā
et abstracti nō: rei. Notitia substantiā nō: illa
vel cognitī rei plentis. ut nō: conūp̄s herem p̄fūm
cum quo actiūlītē logiū fālis, venienti vocati in termini
et abstracti substantiā. Notitia abstractiā vel concepti
abstractiā cōnotitī rei absentiā. Ut nō: conūp̄s propter
absentem, et alii cognoscēnt, aut p̄tēn nō: from mortuū
notitia illa to abstractiā.

Dīni dīḡo termini mentalis vel concepti in conceptū
fontem, tācēntū obre etiū. Conūp̄s fontis & termini
p̄ducit ab ipsiā p̄ cognitī, in quo rem conceptū contingit.
vel ab alijs determinat. Conceptū fontis & alijs nō: int̄t̄y
q̄s aliquā rem conceptūm p̄m̄ definido nō: aleḡla
et, nisi forte p̄m̄ actiū m̄ leti, ipsū terminū in collectiō
nis extensio, ut nō: supra dictū ē termini mentalis, vel con
cepti nō: dī accipi q̄ ipso actiū intelligitur, cum relatio
ab yīs

1. Dīni dī termini
mentalis in abstrac
tione, nō: in
fonte,
conceptū fontis?

2. Dīni dī termini
mentalis in
fonte,
conceptū fontis?

Das cur conceptus
dicas frantis.

Conceptus obiecti,
nisi q. s?

Conceptus Ultimatus.

Conceptus non ul.
dimutus.

Dupliciter conceptus
ultimatus vocari
potest.

Conceptus frantis
dividit in conceptum
directum et reflexum.

2. Conceptus reflexus.

ab ipsa sibi cognitis. Sed et termino et ipsa cognitio producta
et de frantibus et accidentis in area, et intra inhaerens et
modus formae et in agere naturae representans ipsam
rem conceptum. Conceptus obiectus est et conceptus
naturae ipsius res conceptus et intellectus. Conceptus obiectus est et conceptus
Relicto conceptu obiectu et intellectu conceptus frantis huius in conceptu
tu ultimatus et non ultimatus. Conceptus frantis huius in conceptu
conceptus ultimatus et conceptus non ultimatus. Conceptus frantis huius in conceptu
aliquod signum. Conceptus non ultimatus est illa, quae ab aliis terminis, vel signis
num cognitis, non est ad conceptum in agere inservient. illa con-
ceptus non ultimatus, et non conceptus signum nescire ins-
ervit. sed non conceptus signum nescire inservient. illa conceptus
illa conceptus vocari ultimatus est conceptus rei et signum regni
vocari representata. Dupliciter vero est alius conceptus
tum et quo in eis substantia obiecti representata, non
substantia obiecti differentia. ut q. s. conceptus regni et pri-
ori, iste conceptus non hoc substantiam representat, sed
clara representata non hoc substantiam representat, sed
sed et in dividendum et ultima est. Alterum signum conceptus 2.
ultimo enim logico est. Alterum signum conceptus 2.
sicut respectu signi huius representatio se. illius rei in una
rebus directis in termino talis habetur, ut
conceptus seu substantia representatio ultimatus, et conceptus
et sic vocari ultimatus conceptus rei terminum signum habeat.
in ultimo termino signi sibi in significatione non
Conceptus frantis rursum dicitur in conceptum directum et
reflexum. Conceptus directus est dum representatio frantis quae
in tota directe significatur rem distinctam a conceptu representante
illius cognitis horum, vel personarum, non rebus tunc ad meigen.
Dum an forte fuerint conceptus in cognitis horis vel lectoris.
Conceptus reflexus est illa, quo conceptus mei in tunc conceptus
tum, vel alterius. Conceptus reflexus est frantis representatio con-
ceptus proprieatis, ab eo dum cognoscitur, et conceptus
conceptus leonis et ceteris, et cognoscitur, et conceptus
affectiones, postea non sibi significatur, sed regredit
ad uniuersum conceptum a se formatum, sibi significatur, et regredit
et conceptus in tunc cum aliis significatur, et regredit
conceptus illius leonis non significatur, et regredit
leonis, et tunc circumscribitur conceptus cuiusdam, et non
capit conceptus reflexus, et non directa, non rem significatur, et regreditur
et

Non sicut conceptus
mūrū, mīta refer.
num dī directum.

cir cumperend et reflectendo conceptum et significans eis res
sentientia ut ipsum et directe representantur. Et non rem
in ipsa contentum aut representatum. Ex pro colligit
Conceptus illius quo in se ipso representatur, non
se conceptus reflectat, conceptus non reflexus tamen in prae,
tut representatum alterius conceptus et non mentis signa
se ipsam represententibus. Informed non dari aliognom
conceptus medius nec sit directus, nec reflexus, non
huiusque conceptus directus et reflexus opponuntur contra
dictorie, quo non potest conceptus medius et ne sit directus
ne sit reflexus. Habet enimque hoc multe contradictiones no
tis modis. Ante: quod huiusque conceptus est conceptus alterius
conceptus et non est sed potest in voluntate oppositio,
nem contraria. Sed hoc comprehendit conceptus si.
Eodem modo logendum est de conceptu medius
vel notitia mentis dividitur in notiam intuitionis et ali
notiatione. In hac non notiam intuitionis et ali
cognitionis autem rei plenaria, et sic intuitionis est: aut notitia rei
plenaria, sed absentia, obiectus nostra abstractio. Secundus opere
pens, et non est pensatio per seipsum, sed etiam et sensu
et presenti; aut non est pensatio, sed absens, et non est per seipsum
medius inter haec duas notias. Non potest huiusque
illa divisionis, quia terminus vel conceptus finitus sive
in conceptu ultimata est non ultimatum. huc etiam
nihil, nec est ad agravata, nec membra vires denun
tia contradictione opponuntur. Datus non conceptus
quidam medius et non est ultimata nisi non ultimatus.
Intusque huiusque conceptus latitudinem, vel actio gravitatis,
rem pone aliquo signo latitudinem, vel actio gravitatis
est ultimatus, et non est conceptus rei significans, non
num, quod est ad conceptum ultimatum pertinet, et ideo
conceptus non est ultimatus, et non est conceptus significans.
Demum divisionis conceptus in fontem obiectus
num licet ad significandum sive projectum, et ideo non partitur,
potest ratione conceptus, autem sive fontis conceptus
aut non est significans, sed res in fonte conceptus existens.

finis

25
Dicitur
Dicitur
datur
Vocatur

Terminus vocatus
terminus categororum
terminus categoriarum
terminus categoriarum
terminus categoriarum
terminus categoriarum
terminus non significans
significans et alio
significans et alio
significans et alio
significans et alio
significans et alio

et stylis aut ini uoca non; sed analogia mentis
ab intencionis. ut n. conceptus intrinsicus non com-
petit conceptui frusti, nisi conceptus nescio non
ad duplicacionem illam sumendo, extrinsicus non p
ordinem ad conceptum frustum.

Primum tunc plena hanc intelligens diuinum,
Quoniam sit ex his communior, latius, praeclarus.
X. Divisionem illam ultimam post in corporibus
reflexis, et directionis; si membrorum divisionis
vocis proprieatibus latius praeclarus et communior
esse, post discurrentesque singulis vocationes
facile praeclarus.

Dubium Sextum.

I. notupliciter dicitur datur terminus Vocalis

Terminus vocalis supra definitio, dividitur.
In termino categoriaci, et syncate,
gerematicum.

Terminus Categoriaci est, q per se separa-
tus ab aliis alijs significat. ut i.e.g. homo, leo:

Terminus cate-
gerematicus.

Terminus vero Syncate gerematici, quip
se separatis ab alio termino nihil actuali-
ter significat, id est nisi alteri termino adiu-
gatur nihil significat per se. et propterea dicitur
categoriaci. id est significatus est.
ut n.g.

Terminus Sync-
gerematicus.

nam et differendo est. q
pertinet. Et non rem
intuitum. Ex hoc ulla
est ipsius significatio, non
est n. reflexus tunc in per-
ceptu et non meatus signifi-
cans, nec reflexus, n
significans, utrumque inter
est medius et nescio dicitur
in intervallis distinctionis
et quae conceptus a
est; in voluntate significans
conveniens conceptus
medius
ma. distinctione, one being
nisi haec intellectiva illa
est dari medius. Nam
intuitionis est, aut per
abstractionem. Schrift
in medium, q.d. n. s.
affers, et non est dicitur
q. Non est dicitur
conceptus frustis cum
ultimo. hoc non
est membra visu
omnes. Datus n. con-
ceptus non ultimo
debet, sed alia que
tum. talis conceptus
est si figura frustis
naturae, nebulis: nescio
concepit. q. conceptus
in fonte, q. conceptus
reflexus. q. conceptus
frustis. q. conceptus
naturae frustis. et nescio
conceptus frustis.

Expli cāo hornum
horn terminem
se: Caleg: el Syncat:

Ces modi rerum
sunt entia esse
ex magnitudine.

Dubium utrum adiec-
tina sint termini
syncategorematici?

Sinduplici sentia
Respondeatur.
Term: adiectivus s.
ex: synaleg:

ut u.g. habe nose. Velociter. Sapienter. Et in
universitate omnia in uerbia.
Terminego sive categoriatio, ut
potentia alijs representat, petit terminum
sibi coniunctum p se significatum. hoc est. simul
cum illo significatum. Et solent hi suu termini
in comparatione cum modis rerum, et rebus ipsius.
Nam sicut in natura sunt diversa, et rebus ipsius
proposita sive aliis rebus. u.g. homo propter
sime sese sive rebus. u.g. homo propter
sime sese sive stat. similiter, cera propter
quam entia, sive aliis esse non possum.
motus in cista esse reum, sive fine rei
sime hodie, vel alio animali existente. figura
quod non propter sime sese figuratur. Ita et
similiter in logicis figura. Figuratur. Ita et
possum sive eare sime aliis terminis, et us
canticis Categories, qui per se alijs signant
et separati ab aliis. E. contra uero dantur
alijs termini, et numeris alijs signantur, nisi cum
alijs terminis, canis natus, et vocant agri,
de libris.

Dybitas tamen circa hanc termini signi categoricati est definitio. Vtrum nota ad ratione, u.g. abus, sanctis, & alia, sive termini signi categoricati vel category orationis.
Ex. Dyphicum est sententia, circa hunc subiectum solutionem. Id affirmat termines adiecti nos esti signatae categoricas. Et probat rationem.
iv. Nemo autem significatur conceptum vel aliis est termines adiecti non solum ratione termini adiecti sunt signi categoricati & abusus confessus. Quia termini my signi categoricati

maticos in hoc differt à categoriis, quae iste solitarii p. b. alijs figurae; ite vero solitarii plures nihil de istis potest respondere. Ita si locum, nunc etiam nunc solitarii p. b. ad alijs signa et resum solitarii p. b. tunc figurae; quae a dicta nunc solitarii p. b. differantur patet: quod nunc vicimus, alijs dulcis. Videl dicamus, album dulce substantiatio.

Probat id nam h. i. s. nulli alijs. Nam est. ^{2. Li. as, nulli, alijs:}
dialecticos sunt termini ^{sunt dialecticos} categoriacos. ^{sunt term: syncd:}
et sunt termini ^{go et aliis communis.} adiectivi. Ita idem
dicendum de aliis adiectivi, cum nulla differ-
entia ratiōne apparent.

Secunda sententia, minores de contraria assertit:
terminos adiectivi esse terminos categorie
maticos probat et ratiōne. Nam terminus
adiectivus. I. e. albus. Secundus in substantivo
tunc suam significacem et assertus mentis suum signifi-
catur. Ita secundus terminus significatur
categoriacus, et non sibi categoriacus p. b.
conseq: q. a. ad ratiōnem termini significatur sit
non factus a habeat suam significacem in substantiam p. con-
cipi non possit nisi notandum alii termini
effectus significandi. sed pertinet ad terminū
ratiōne prout, aut probat, nihil potius significat.
Intergressus sententias nulli magis placet
licet prima sua probabilitate et non caret
eius tu argumenta, et ea sententia bene in ita
facile significandi poterunt.

Obiciens id contra definitionem termini catego-
riacis, scilicet termini sic, non, figurant alijs sepa-
ratim, et in non sunt termini categoriaci.
Ita termini categoriaci definitio bona non
potest: cum conseq: patet. probatur mo: Nam
Interrogatio

Ptochis id
An sic. vel. no.
sit term: cat:

interrogatis de aliis et se: utrum pluit vel non,
si tu solitarie suspendeo dicens sic, vel non.
tunc aliis fitio, go iti termini separativi
fringit, si solitarie plati aliis figuraunt.

Bx. Distinguendo mai. Ipsi termini sic, vel non:
Separati ab aliis figuraunt in virtute aliquorum
verborum, qd sub in telligitur concilio mai. Sigant
separati ab aliis si solitarie permane et nullum
alterum sub in telligatur neque quicquidem ac
per consequens tales noces sunt termini syncatego-
mata. unde in exposito positis in argu-
mento pto ego in interrogatis, prout pluit. respon-
dit sic, vel non; sub in telligitur hoc verbit, pluit,
vel non pluit: et sic probat ad argumentum.

Obliecio 2a. Contra definitionem syn-
categorematici termini. Terminus figura-
tus est terminus per se. go fit significare separatus ab alio.
qd sub in telligatur significare separativum ab altero termino
noce significare. sed terminus significatur ab aliis
per se; go significat separatus ab alio.

Bx. Distinguendo auctoriter. Terminus syncatego-
matus per se. id est greater, concilio ans.
le terminus per se id est significatur ab altero noce
aliisque illa qd partitur per se qd non voca nam
aliisque significatur a dem qd ex parte. aliisque vero significatur
id, quod est separatum ab altero.

Obliecio 3a. Ista nesci, uelociter figura-
tum idem qd uelocitas, sed uelocitas est terminus calo-
gromaticus, go id uelociter.

Bx. Distinguendo modo. Uelociter figura-
tum idem quod uelocitas, et eodem modo, noce ma. figura-
tum idem diverso modo, concilio mai. et hanc est diffi-
cile rite istos duos terminos. Nam uelocitas
figuratur

Obliecio 2a. An
terminus syncatego-
matus est?

Obliecio 3a.

figat velocitatem, non p ut exercetur actualiter
in motu vel in usu. Et hoc q y str figat
velocitatem p motu rei. velocius in figura
velocitatem p ut exercetur actualiter in cur-
su vel in motu. et hoc q aliis verbis dicunt
aliis figurae p modum unum boc i et non rei.

Dimidior 2o terminus vocalis in terminum
uniuersi, aequorum, et analogum.

terminus uniuersi P, qui una tunc racem figat
od unam pluribz sciem, vel ut plura mea
convenientia. Ut huc vox homo.

terminus vero aequiorum P, qui plura, ut
plura figurae. Ut huc vox canis.

terminus analogus P, qui secundum eadem
nec oto diversa, sed plura partim eadem,
partim diversa figurae. Ut Ens u. g. sec-
undum suos animalia et accidentia, P terminus
analogus, figurae n. similitudinem partim cap-
tem, partim diversam. Leo et respectu
veri leonis et Christi Domini, P terminus analogus.
in fortitudine leonem et Christum Domini, et leonis

terminus itay, analogus rufus C inter uni-
vocum, et aequorum. Ab uniuerso partici-
pas unicaten. ab aequore diversificata.

terminus analogus tē duplex. aliostr
tē. ut Janus u. g. Aliostr proportionalitatis
ut u. g. rufus dicitur de rivo ubi, et uirilitate
prob, uolunt terminus analogus proportionali-
tatis. Quia portio quae habet respectu
fui rivo habet portiorem cum proportione
quam habet rivo respectu fui virilitas
tis. Dimidior aliostr terminus aequorum
in parte

Dimidior 2o
term: Vocalis.
terminus Uniuersi.

terminus Analogus.

terminus Analogus.

Duplicatus Ana-
logus term: Similis.

utrum plures vel in
dicens sic, vel non
termini separatum
aliis figurae
termini hi, vel non
in uirilate aliis
ab condito ma: sicut
est per ratiō et ratio
meo maiorem ac
fuit termini figurae
estato posita in ag-
gente, mut. regula
figat per novit
vel ad angustum.
definitio mem-
ni. terminus
ligare se pati
erat ab aliis
terminus syntaxis
ab aliis.
alios. terminus sy-
necdoche, condictio
scilicet ab aliis
et cetera figurae
ter. aliis termini figurae
eo. uelociter figurae
citas et terminus
velociter figurae
novo, nego, ma: figurae
De mai: huius figurae
Klaim uelociter

in parte agnouisse et in analogum.
sed hoc dicitur cum nostra plane conci-
dit.

Nota circa term:
Analogum, illud
sc: id est, ad q
siquid utrumque major
situs sit.

Circa term: Analogia nota, illud preceps
sum stare & formam propriam figurare, hoc
est terminus analogus sicut proprius figura illud
ad quod est in eius proprie. vel iste terminus leo.
grande & sicut est figura nostra leonem, quia
ad suam nostram leonem primo est imponitur.
Vel est per intelligi, q terminus analogus sicut
plata figura est in quo magis in triviale de re,
ritus vero sunt figurae, ut habeat non famum.
sola plata sicut figura famosiori figura, sc: sa-
no animali: sicut in eo raro figura praeceps magis
in triviale reputatur. et idem praeceps de Ente.

Circa terminum vocis nomen nota ista
prope tria vniuersitatem si ex nomine alterius
termini termini est coram aliis significatio
ne si dicat n. g. canis terrestris, sc: n. limitatus
iste terminus vocis canis non figura plura
est plura & sicut figura unam rationem, vel rationem
canis terrestris, in qua est canes terre
stres conuenient, et quo tot ratione termini
non uniuersitatis.

Dividitur 30 terminus Vocalis in
Term: cōiem: et sicut vocalem.

Terminus cōiem: ille qui figura aliis
quam rationem, vel rationem pluribus cōiem.
Cōiem illa quae de multis praedicatur. sc: n. g. Homo
& terminus cōiem, quia figura ratione humana vel
ratione cōiem. Et hanc definitio termini cōiem
est eadem cum illa, q cōiter cōfortatur

Ter

Dividitur 30 terminus Vocalis in
Term: Vocales
in Cōiem cōim,
vocalium
terminus cōis q?

Termīny cōis ē ille, q̄ figat plura dīnīm.
 iste figat una rāam, sub qua conti-
 nent plura in dīni sua, de quā uno
 genit. p̄t Gōdī cari. Si inīm id & sc̄ptū
 ab aliis. Et q̄ by laude colligēs definitionē
 termīni unēm, et cōis, ne esse eandem.
 Nam termīni unēm, et cōis, ne esse eandem.
 cōis plurī ut non rebus illarū in plurī
 partīs. Ius p̄finit ab hoc. nec partiblū p̄fis-
 tīne, q̄ illa rāo sit cōis; dīnīcōdo tā sit
 cōis una. Et termīny cōis figat rāam plurī
 bus partiblēm, et cōmūnū cablēm. Hinc
 & clara intelligentia termīni cōis illū
 q̄ definiere poteris. Termīny
cōis ē ille q̄ figat rāam cōis
qua in plurī reperitur non oī
eadēm. n.g. homo; figat rāam
humana. p̄t. q̄ Petro, Paulo, Amandus, et
alii. q̄ dīnīrū rep̄q̄ non ērō eadēm. Et
termīny a numero et partibla p̄ diff̄as indi-
viduāles.

Term: cōis rāa
definitio.

Termīny cōis triplex. Sc: Trans, Term: cōis 3ptē.
 cōndens. Synaēdōn cōndens. Et non
 trans cōndens.

Termīny trans cōndens ē ille q̄ figat
 alīnam rāem cōis q̄ de omni vero
 ente, tam exīsente, quam p̄fisibili
 p̄vīt cabū. Et tales termīni p̄nt sex.
 Pres. Ens. Vnum. Bonum. Alij. Verum.
 Ed dīnī trans cōndentes q̄ de omni q̄ p̄nt,
 p̄dicant.

Term: Transfēn,
dem.

Term,

ni analogum.
 rāa plane cōmī-
 nita, illū p̄fīt
 q̄ figat. p̄fīt
 illū. Et mīte termīny
 at nem lemm.
 p̄mōt impī-
 min analīy. q̄
 agis int̄mīs. q̄
 illa has ne rāam
 sio vi figat. p̄fīt
 rāo figat. p̄fīt
 dem p̄ates de
 novum nota illū
 "fi ex in alter
 varibz q̄ signif
 emētis, q̄ n. līmī
 mis, no figat p̄
 nāl rāem, nāl
 & cōs canes tām
 no hīt rāam tām

ring Vocalis in
 rāarem.
 ille qui figat
 in plurī cōmī
 radicatus. vng. q̄
 nam humana cō
 finitis termīni, q̄
 iter cōmītōrū
 Tī

63.

Term: Nontrans-
cendens.

Term: Supratran-
cendens!

Term: Singu-
lares.

Explicatio definitionis

Divisio ja
Term: singularis
ex suppositione.

Terminus nontranscendens & ille q̄ sicut
figit aliquā rāem cōrēm p̄n t̄ de
orty, & sicut prædicatur. Ut hoc u. g.

Terminus supratrancendens & qui
figit aliquā rāem cōrēm q̄ prædicta,
p̄n de ory rāy tam p̄n p̄s, quem
pr̄fiss tam p̄giblīb, quam p̄p̄y
giblīb - ut u. g. Imaginabili. Infibili,
q̄ sicut termini suprācendentēs.

Terminus singulare s̄ ille q̄ figit
aliquā rem singularem. isti aliquā
rāem, q̄ non es multis, sed uno tūm p̄s
sicut. Ut Plato, Socrates. Etos. Sunt termini
rem figitatis sc̄: Malum, Sc̄fer &c.
Quia definitio intelligend & hoc modo.
Ut illi termini sit singulare & ex his
m̄p̄o primaria tūm t̄t̄ figitare unam
rem singularem. Ut hic terminus Parvus
ex sua impositione primaria tūm h̄t̄
figitare illum singularem h̄t̄ens q̄
Parvus. Quod si postea accessim̄t̄ s̄t̄ur
ad plures h̄t̄es singulares f̄ḡdos, per
hoc modū erit de cetero eis, q̄ ex una
impositiōne tūm h̄t̄ figitare unam
rem singularem, q̄ m̄t̄ in terminis logi-
cicalibz cōnex h̄t̄en.

Terminus singulare & est multiplex
so est term: singulare ex suppositione; ut
iste terminus. Filius Regis. Est singulare ex

64.

ex suppositione; supposeste, q. Rei habeat rem uniuersitatem. Et hoc term. Sing. Absolute q. nul. la facta supposse significat rem singularem. VI

Term: singularis
Absolute

P. Rursum term: singularis aliq. & Demonstrativa, sing. alius & agns.

Demonstrativa

Term: Sing: Demonstratives illle, qui demonstrat aliquam rem singularem. ut hic hō. hoc animal.

Term: Sing: De.
demonstrativus.

I. term: Sing: Vagus illle, qui significat rem aliquam singularem vaga, et indecisa, minime determinata. Ut alius homo, significat deformatum; sed vagè sub distinctione. Vel Retrum vel Pantu &c. Et tr iste termi, nibus significans, non q. non possit de plus, confuso designat.

Term: Sing: Vagus.

Quares jo. An isti termini, Sol, mundus, luna. sunt singulares vel cōres?

P. Terminos istos quatuor significant namam solis, mundi, et lunas; absolute q. se termi nos cōres: quod hoc rae probatur. Illi ter, min ex nō importat significant namam, q. by no multi p. cōllis fulbem de rebus dei absoluta. Confus: probet. Et hanc probat. Nam imploco cum rei figura. q. illa nores sunt termini cōres, cum significant namam in plura in singula dicuntur profund. Hec ostendat q. mod. sit tunc unicus sol et mundus: cum n. illi termini pri mo

lens & illle & hoc
coram mento de
ar. Ita n. y.
infundens. & ju
coram q. prava
nes, quem
lib, quem in
q. nabile. m
Intranscendentis.

C. illle, q. signific
rem. isti alios
h, sed uno tunc
tit. Sunt tertium
nam rem singula
tore, Serpens &
cum & & hoc me
ndaris q. est
tut figurae una
i termini, Pauli
maria tunc h
rem haren, q.
ea accomoda
lures fodos, per
ceps, q. ex p
figatur unum
at in terminis
multiplex
suppositionem
q. Est singulare

mo d p se figent naas multiplicabilis, ap,
li sunt ut figura plura in diversa, si figent.
Qua rae et hre terminus, tra. licet est
tum unius hoc in mundo, est terminus co,
muni. qd pimo d immediefigat nam
coram? ex quo parte oibz arbitrio nolfig,
et phira in diuidua qd sufficit ad constitutes
dum term. cuem.

Præores 70. An iste terminus DEVS,
sit term. coris; nol frigudans?

Ex. Si iste terminus acceptus est tunc oratio
Ethnicorum plures Deos exceduntur, talis
terminus sine subio coris. qd bal. Nam
ist terminus qd figat aliquam naam, nol
nam pluri coram, tunc terminus coris
nol iste terminus tunc. Ethnicos figat
nam pluri coram; qd cuis terminus coris.
Ma. cum Conf. parat. Probatur m. Nam
tunc Ethnicos hic terminus. Deo & G. calabri
de Sabina. que fauno, et atris; qd tunc
illis figentur iste terminus deo, naam
pluri coram. *70. Si iste terminus ac,*
qd figent nem Deum est;
mul Analogie ois qd proti cipant naam
dini nem. Sicut sicut in hi locis. Proba
illu. qd. Ego dixi. qd istis. Est terminus
et coris; qd tunc dicta terminus coris?
figat naam aliquam pluri coram
est iste terminus ois hoc sensu accepto figat
naam coram pluri. Deo scilicet sustinere
licet diversi modo. Ego cuis terminus coris,
qd

Sed dicitur consilium
Si figent nem
Cet omnes am ois
nol est. Et n
tum figent rem
hre Deum qd
E contra nichil f
ad qd partis p. 7.
P coris. Et total
Deum cognoscere
qd ipsi in hac res
my. qd Gratibus
qd hoc qd agn
cognoscere. qd
illam terminus
rati. Deum in
cum nol coram
nol ipsius nomi
est. qd Confus
cognoscere in fin
naam qd tota
ille impetrare tunc
p. 7. Sed Deum
nam continuit
nam fallere est
qd iste terminus
nol coris in ista
qd pimo fe
qd DEVS figent ren
qd ipsius and. qd
nam ex partis
u nol figit, nego

Sed dicitas concisit, utrum hic terminus DEVS
 pertinet ad rem Deum solum, in quem
 Dei Christiani credunt, sit terminus singularis
 et non causis. Et videtur quod sit singularis
 quia significat rem singularissimam
 nem Deum scilicet Ego & terminus singularis.
 Et contra videtur secundum St. Thomam, qui videt
 certe, quod in parte 31. q. 3. Art. 3. sit hanc vocem
 per se. Et notabiliter dupliciter nos peste
 Deum cognoscere. Primo ut sit in se
 opere ipsius in hac vita cognoscere non possumus,
 nam. Secundo quatenus relatur in creaturis
 et hoc est ipsius agnoscere, in speciebus et in
 communione. quo supplicio vult D. Thom.
 illum terminum DEVS esse certum. Cuius
 ratio. Deum in hac vita non cognoscimus
 nisi in creaturis; quod non possumus,
 nam ipsius nominare nisi per voces
 cordis. obit Confusio. Nam creaturas non
 cognoscimus in singulari nisi per nos
 natum. quod est inponere mea nota debet
 illa impionere secundum modum, quo res concipi
 possunt. Sed Deum concipi posse natura
 ratione communem, quod nota est, non enim
 nam fallitur ex modo, sed ex causa
 Et hoc terminus DEVS, ex modo significandi
 erit eis invenientia quam sententiam. R. ad
 Argutum et prima sententia sententiam. R. ad
 DEVS significat rem singularissimam.
 Distinguenda autem significat rem singularissimam
 et non per se, significat rem singularissimam
 ex modo significandi, non ex causa autem.

q̄ signat singularis attamen ita signat ac
 & pred. eis.
 Verum haec senties nobis omnes ales placent, non
 minima. q̄a hic terminus signat nam sive
 nam plurib⁹ communib⁹ ceterum q̄o no[n] oit termi-
 nus singularis. confy. quod. p̄b⁹ dñs. De
 fide & q̄na divina sit in trib⁹ eorum
 q̄o hic terminus signat nam plurib⁹ com-
 munib⁹ ceterum. oīo sevēdū sive annulet
 et, q̄a non signat nam q̄prie ceterum apparet
 placiari possit in plura in diversitate: q̄ tñ ad
 rāem termini eis q̄prie sumptuose regitur.
 Cum naū divina cōdem numerū, et singu-
 larissima sit in trib⁹ suppositis aut p̄p̄o
 mis. Modo tñ dicendi, hinc senties nobis con-
 veniens apparet.
 Nos in solutione hinc subij medis via in-
 terim, aperebendū hunc terminū dñs,
 nec p̄prie ceterum, nec p̄prie singulari-
 rem sive p̄prie ceterum, nec p̄prie singulari-
 tate p̄b̄t. sed posse est terminū hunc
 ceterum, tunc singularē, tunc diversā
 tñ confidemus. Pro hinc intelligentia
 nota quod, sicut iste terminus, Homo, p̄p̄o
 & concrete specie nad humana, isti
 & habentes humanitatem, sive ut q̄c̄ cōte
 p̄dicabile de plurib⁹ oīo, nec p̄concreto
 in divinis aliis nad humana, isti p̄ hoc ha-
 bentes humanitatem in cōmunicabilitate.
 Ita iste terminus Dñs, & oīo furnitus

p̄p̄o

& cōncreto specie
 & singulis substantiis
 & singulari numero
 & cōmunicabilitate
 & termini tñ accedit
 & signatur, tñ ad
 tñ, ut tñ 2a febris
 tñ fuit p̄dicabilis
 substantia, quia rā
 & terminus p̄t
 & cōmunicabilitate
 & termini
 & singulari, isti
 cōmunicabilitate
 & termini
 singularis. Unde
 utrum hi terminus
 hinc, nec absolute
 Tñ regnum eorum
 Dividit hi alio Ter-
 minum, et Distinctum
 Terminū Cōfessum
 tñ p̄p̄o sunt
 sunt singulari singulari
 tñ, et iste terminus
 terminū divisiū ne
 singulari numero
 & tñ, Actus, &
 Sed hinc dñs sive
 isti in modo explicit

pro concerto specifico non sicut in isto
huiusmodi veritatem. 20 Pro concerto indi-
candi nali eisdem ita. id est hoc habente
deitatem in communicabilitate. Tertius
iste, deus primo modo acceptus ad rationem
termini eius accedit; nos vero hoc statu cum
concepimus deum ad modum hanc materia-
rum, ut dicitur *ad sentiam*; concepimus illud et mo-
dum fieri *ad sensibilis de phisicis habentes*
deitatem. quia rae hinc termino acce-
ptimus ratione termini eius. si vero
so in individuali, id est hoc habente in
communicabilitate deitatem iste terminus
singularis. Unde ad *fratrem qualiter*
utrum hic terminus *deus* sit *deus* *ad singularis*
latis, non absolute: sed sub *situacione*
data *regem* *endem*. G.

Dividendum hic alio term: singularem in Col-
lectivum. et Distributivum seu divisum.
Terminus Collectivus dicuntur ei illi qui in singu-
laris numero significat plura coniunctim. vel
significat aliquam singularem collectione plus
rum. ut iste term: *tertius*; *Roma* &c.

Terminus Divisum vero dicitur est illi qui in
singulare numero significat plura divisi.
ut *huius*, *Romanus* &c.
Sed haec divisione cum priori plane eadem
habet in modo explicandi differentiam. scilicet
nota

Divisio 3a.

Term: sing: Col,
lecting.Term: sing: Dini,
suum.

nota diuisum in hac divisione non est fer
mam regulare ut classis male ponuntur
in term: Categoriam in uniuersum.

Divisio 2a.

Term: Concretg.

dia definitio term:
concreti, sive quae.

Term: Abstractg.

dia definitio Term:
abstracti.

Dividitur ultra terminorum in term: Con-
cretum et abstractum.

Term: Concretg. siq*ue* habent rem, et
rem habitam. Ut tria term: tria siq*ue*
habent rem humanitatem, et rem habitam,
nam scilicet humani patrem. Et album
siq*ue* rem est habere humani abiectorem,
et ipsam albedinem. Quae res habita.
Si q*uo*d termini concreti, ut ex ipsa
more facile patere potest, q*uo*d se non est
aliquis compendi, albus ex modo siq*ue*.
Vnde alij terminus concretum sic definitus.
Terminus concretg. siq*ue* rem modo
composito. que definitio eadem est in
genere cum prima. Sed in magis coris
E contra term: abstractg. siq*ue* siq*ue* non
rem habitam ut his terminum. Humanitas
term: abstractg. siq*ue* siq*ue* non rem habita,
scilicet humani patrem. Quare terminus
abstractg. non cum q*uo*d simplex importat
et nullum explicit compositionem ex modo
siq*ue*. Ex quo communione hanc de-
finitione et fortius. Terminus abstractg.
q*uo*d rem simplici modo siq*ue*. et
humanitas, abiecta &.

Secund

Grant amplius, et re
summae constantia
Tunc absolute
adum & sunt
scilicet a & multo p
superiorum ita um
que alteri in hac
dissimilis existet
ut illi anni a super
Timing connotatio
non alteri adiacent
Mercurius hic non a
nihilis sed termini
At Tamen facile Oia
sed synecategorum
constantius; non
nobilitatis est nisi
Timing Doctor, sive
Time conservatus; et
sed subtilius nem
est.
Oriantur dicinde in
ipsius connotatio
et non alteri
in aliis tunc de ne
tum vel absque
me substantia et
Sic enim logni n
accidentia
tum in nomine ad
pp

in istione non est
cum modis ponunt
ut in terminis
nunquid in terminis
figentur habentes
de term: hoc fuit
et, et cum habent
atrem. Et album
manu abseruum
q̄ Eres habens
meritis, ut ex ipsa
et q̄ se totum
tem ex modo
rebus fuisse
fictum rem non
est adum. Sed tu magis
ab ip̄i, q̄ figura
terminus. Humanus
igat tu rem habens
grare terminus
simplicem impo
nitionem ex
nomina hanc
Terminus
modus figura.

Sicut amplius, et recte termini in Absolu
tum et Connotatum. 70.
Dixi 5a.

Terminus Absolu
tus q̄?

explicatio definitionis.

Terminus Conno
tatum q̄?

Nomina adiecti
na q̄ termini con
notatus exceptis
Syncategorematibus.

1

Terminus Absolutus
et illud q̄ figura aliud p
modo p̄ sestantib⁹. Ut hoc, eque, albedo, s
figurare a, q̄ modū p̄ sestantib⁹ ex modo fig
rificandi ita rem representare ut non videt
aut alteri in hoc esse accidens. Vel in
alio supposito existere, si ē nātūra substantia
vis. Sed quād à supposito separato. ut humilitas.
Terminus Connotatus et q̄ figura aliud p
modo alteri adiacentis. ut alteri, robustus.
Alterius autem hie non nulli. Vnde via nominis
adiectiva sunt termini connotati.
Ex. Tamen facile pars adiectiva, modo non
sunt Syncategorematibus; q̄ terminos
connotati. non tamen q̄ terminos con
notati. q̄ pars nominis adiectiva. Nam hic
terminus Doctor, similiter Pauper. Est
terminus connotatus; et tamen non adiectum
sed substantiat nomen. ut ex grammatica
pabet.
Quarib⁹ deinde circa definitione ter
mini connotati. q̄ debet figurari
aliud p̄ modo alteri adiacentis. Vnde
intelligatur tamen de nero accidente, quod
potest adesse, vel absesse. Vel et intelligatur
ipsa substantia et q̄ tamen aliud rei.
P. Si proprie logni velim definitio tamen in
tollit de accidente, q̄ alteri proprius adiaceat.
si tamen in nomine ad proprietas logicales
usurpare.

Dubium
Dub
Duid
Nomem sibi
sua ex institu
unq nulla pars
ficta, et recta
Haec ultima pa
bus non reguntur; al
dicitur qd scilicet
intelligunt pto hie
propositum aut mentalis
quod illa particularia fe
tis intelligunt.

vergare veling hanc definitione, ut certe
nugare debemus. term. Connatales non tu
acidentia sed et ipsas substantias, et ras
rum per representare modum alteri abia
rentis. n.g. Roate. In tate sunt termini con
notati, quae non figura licet sicut substantiae
et operibus rerum, qd hoc ex modo figura possunt,
tantas quasi aliis adiacentes, recte termini
in Connationi ratione ingrediuntur.

Familior & Divisio termini in terminum
primum intentionis et term. Ita intentionis
term. primum intentiones & illi, qd figurant
aliquod form id quod habet in re in dependencia
ab operibus in tate. ut hoc, alibi n.g. Sunt ter
mini secundum intentionis qd figurant aliquam
ratione in dependencia ab operibus in tate.

Terminus vero secundum intentionis & iste qd figurat
aliquod form id, qd habet ordinem ad noscum
in tate tm. Ut isti termini. Nota termini
Nota termini secundum intentionis qd figurant
per ordinem ad nos in tate multo esse ali
ud genita manu factare aliquod esse qd solum
& qd mente concipi. n.g. Flores, geny; genit
termini secundum intentionis qd figurant proprietas
qd rebus non convenientes nisi in ordine ad
noscos concipi - his n.n. non convenientes qd
sunt nisi concipi possint, apparet hendi ut raa
coris pluribus in dividuntur. Similitudines animalium
non convenientes qd geny, nisi in genitum concipi
ut coris pluribus Flores.

Arguta quo contra datas divisiones frixi
solent facile est doctrina bene recepta
discolum poterunt.

Dub. 7.

Divisio 6a.
familior.

Term: prima
Intentionis.

Term: secunda
Intentionis.

explicatio ter. 2. intent:

Explainatur fin.

Vt probatur per modum
genitum geny, in
creare, nomen vero
non rati. Genus a. e
dem genit. non in
debet. Per Vocem
aliis rati, et non
significativa ut ex
partim. Dicitur

Dubium Septimum

Quid sit Nomen

Nomen sicut Aeris vox significativa ex instituto sine tempore, cum nulla pars separata significat, finita, et recta.

Definitio
Nominis.

Hoc autem dux ultima particula in Textu Aeris licet non repitantur; ab autoribus tamen maioris claritatis circa ad di solent, quod huius definitionis intelligentia prota hic non definiiri Nomen scriptum aut mentale; sed solum vocale. quod illa particula si: non significativa, fas sit in dicendo.

Definitio
Nominis
Vocale, tantum

Explicantur singula particulae.

Vox ponitur per modum Generis. et non nomine verum geny, immo vera sit aliqd reale et naate, nomen vero sit artificialiter quoddam vocis. Genus a. et gres debent esse in eo, id est genus et verum in quo non sunt Ens reale et Reale. Per Vocem conuenit nomen cum aliis nominib; et non significativis. sicutur significativa ut exclusivam voces non significativa. Dicitur etiam ex Instituto

Dicitur

ut excludantur voces natter significantes
Per illam partículam, cuius nulla pars
separata sit. Excluditur oratio q̄ h̄t p̄ partes, q̄ sepa-
rare significet.

Per h̄ fine fore; differt nomen à verbo.
pro eius particula intelligenter, nob̄ apter
noſre aliquam vocem importare tempus.
10 Modo connatando Tempus: quod nihil
alium à grām figere aliquā rem q̄ ex
coi uſu h̄om̄ fieri solet in aliquo deters,
minato fore. ubi n. g. Prandū. Figere aliquā
rem q̄ regulariter fieri solet circa mons
diem. Cesta et figere et aliquā rem q̄ circa mons
exerceri solet fore receptio.

20 Modo potest aliqua vox importare
tempus, sicut iussu tempus quod nihil alium
cū grām figere aliquā gravem t̄ pris.
ut sunt ista voces, mensis. dies. A. m. &c.

30 Modo potest ab aliqua voce ita importari
tempus ut figatur cum fore. Significare uim
fore, cū figere aliquam actionem vel passio-
nem p̄ ut exercitam in aliqua diſcretoria
t̄ pris, ubi n. g. Curro, ambulo. &c. Gr̄ibus fūsso,
fībis ol̄ pranotatis p̄ illam partículam,
fine fore, in definitione Nōis positam, nō
excludimus à rebus nōis terminos connatantes
et significantes ipsū tempus. Vnde illi termi-
ni, cura, prandū, dies, a. m., &c. similes
erunt vera ratione; solum excludimus à
rebus Nōis, Verba. Quia verba figurant
cum

j. molles.
quid sit Connata
tempus.

2.
quid sit figere
tempus.

3.
quid sit figere cum
tempore.

conclusio.
Nomina singant
sine fore.
Vocē nōis cum
fore.

cum *verbo*; *natura* non sine fine *figuratur*.
 Alia particula definitioriss. est *li-* finita
 per quam à rati *nominis* exclusus *termini*
 infiniti & non sunt *natura*. Ne quia particula
 cùla non *termini* est *differentia*; quare scilicet *termi-*
 ni infiniti non possunt habere rationem *nominis*.
 Sed si *propter* bene inspicatur rati *nominis*, facit
 le partem & *formam* eis mentem talis est.
Nomen debet rem vel naam determina-
 tam *figurare*. Sed termini infiniti non
 figurant rem vel naam determinatam,
 sed non erunt *natura*. *Maior significatio*
 à *parte*. et *confusio*: i. bona. probat Mi. Nam
termini infiniti *figurant* *negationem* *nominis* rei
 et res alias res seu naam determinatae
 go *termini* infiniti non *figurant* aliqua rem,
 vel naam determinata. probat ans. iste
termini non hoc, i. *termini* infiniti negant hanc
 vel *figurant* *negationem* *hoc*, et *figurant* *opus* *alias*
 res in determinatae i. *hoc* *nominis* non sunt; go
termini infiniti non *figurant* *natura* determinata;
 et go non erit *nomen*. Per contra
 dum *particula* sic exceptum esse dicitur,
 dubius *termini* go *nominis* à rati *nominis*, q.
 simili rati *probatur*. *Nomen* dicitur *figurare*
 determinatae, sed *termini* go *nominis* hoc non
 facit, go *termini* go *nominis* ut go *nominis*, non
nomen. Dicunt ut go *nominis*, q. ut figura in su-
 ficit; *termini* go *nominis*, per aliud *nomen* co-
 arctatus est rati *nominis*, et consequenter
nomen: ut habeat rati *nominis*; ut go *nominis*
 & et scilicet *figuratur* *caementem* *exclusum* et
ter-

Verba exclusiva
à rati *Nominis*.

Exclusitur *terminus* ag.
voc, ut aquos, &
rati *nominis*.

Terminus aquos limita,
tg de *nomen*.

terrestrem non est nomen. pro ut nesciuntur
tae limitae significat certe terrae nomen et nesciuntur
nomen.

Ultima particularitate, si Aesta. per quam
excluduntur a ratione nominis termini obligati, et
sunt casus nominis; non vero sunt nominata.
ut u.g. Cato est nomen, non vero Cato nis
catorum.

Ratio a. quare casus nominis non sunt solum plateri nominis
ea quae sunt a posteriori; quia quod sit interrogatio quod
res signatae nuncupantur non respondet sollempniter alii,
quem casum obligatum nominis sed per se. Ut si u.g.
Gretur qui vocat iste queritur. Ex Pauli. Amatusq. H. Sulphy.
et Pauli, Anandi &c. Hoc ratiōne quod est a priori huius
re deli, nam nomen significat rem quod est a nobis primum
concepit absolute et per se, non quatenus dicitur alii,
nam habitudine ad aliam rem. sed casus nominis obligatus
hoc non potest ideo n. casus nominis cum significari solent
quod ab illa prima rei simplicitate quasi recedunt
et declinantur, significans res cum qualitate habitudine
ad aliam rem. et non ut sunt in se absolutus.
Ut cum dicimus u.s. horum vel Platonis. intelligimus
solem eadem rem significans hanc uorenem, hoc non
plane tamen eadem modo significans hanc uorenem, hoc non
parvae ad aliam rem. sed significans cum qualitate com-
mune aliis adiuvante. Ut cum dicimus filius horum.
significans horum, significans horum in prima sollem compate intel-
ligitur aliis significans ab horum in ea aliis significans.
in ea intelligitur in quod significans horum, ut significans horum et significans
intelligens horum et significans significans representatorum significans.
ut et absolute per se est significans significans significans
ad aliam rem. Ex quo facile probetur ad significans significans significans
huius significans huius moneri solet. Utrum non et significans
nisi respondet et idem in mente concerty. Ut omnes
quod audiuntur hanc uorenem Platonis formam distinctum
conceptum

conceptus à conceptu nomine formo quo dico hanc nos
 cem Platoni, vel sūdēm. Ex n. supposito q̄ illi mod
 i nō & nācēm nō nō, et easq̄ obīḡ teneat se
 et ex parte obiecti et non tñ ex parte int̄c̄t̄ exer̄
 centis illam cōp̄nac̄m q̄ utrīq̄ respondeat idem con
 ceptus quo ad substantiam, q̄ distinc̄t̄ nō nō quo ad modū.
 Probatur p̄m. Nam iste term. Plati. figet Platoni.
 et et iste term. Platoni, figet Platoni ex eisdem
 cōceptu cōrespondens utrīq̄ quo ad substantiam. prob
 a cōceptu q̄a substantialis distinc̄t̄ cōceptum de hunc
 à substantiali distinc̄t̄ obiectum. Sed Plato a
 se vix nō distinguit substantia aliter, q̄o negat
 respondit cōceptu substantialis.
 Probatur p̄m. Nam licet Plato et Platoni figet
 cōceptum Platoni diverso in modo, nam Plato
 figet Platoni in recto, et ut diximus p̄ utq̄ in se
 primo cōcepto absq̄ cōp̄nac̄ ad alia term. Plato,
 nō nō figet substantiam Platoni in oblique, et
 cum cōp̄nac̄ gaudiū am ad alium. Ergo cōceptus co
 respondentes sunt vixi in modo representandi
 substantiam Platoni. q̄o vix representat illū in recto
 alter in oblique.

Adiectiva nō esse
ap̄rie nomina.

Quare hic an termini adiectivi p̄fim̄ finis
 pliabit dicitur nō. et hoc in termini adiectivi
 p̄p̄rie nō. Exponi de nomine sicut dixi
 cōp̄nac̄ et cōdā definitione terminos adiecti
 nos p̄p̄rie nō esse nō. et rāo huius h̄ec. G.
 Nam nō nō nō nō. et rāo huius h̄ec.
 sitionem. vel nō alij logismū reddit suppositum
 verbis; sed qui hoc nō p̄stat term. adiectivū, q̄o
 non erit p̄p̄rie nō. Ma. p̄bat vix definitiōne
 nō. Mi. p̄bat. Nam ex adiectivo et nō nō
 resultat nō nō falso. vel si dicat alia cur
 rit q̄o illi termini adiectivi non cōp̄nac̄ nō
 p̄positio nō nō redunt supposita nō nō, et q̄o
 non p̄p̄rie nō nō sic p̄fim̄. They, and iēnū
 hic dāmes, sicens non mi p̄dicere nō nō
 tonis formam sicut

Exclusum à noīe
Term: Synecdoche
et complexio.

quod non possit reddere suppositū verbō
nam hoc vel nōcē & centra nōm nōs. Vnde
cum p̄dictio ut p̄ise vel fabetur; ut adiutoria
sunt habeant talēm modū fgti; sūm signum
fnti; ut non possint seorsim accipi nisi p̄ signum,
potius substantiā; vel q̄ idem; q̄ nō possint
sunt seorsim fnti; reddere suppositū verbō
aut constitutere nōm vel falſū. Hinc recte
q̄ rāe nōs excluduntur. Excluduntur maiori,
vi iure termini synecdoche et complexio.

Obiciens 10 Centra definitionem nōis sic
explicatum. In his p̄dicty. orare i bonum,
studiare & invenire, suppositū & nōbū. go
fatiū & quod de rāe nōis fit, tñ reddere
suppositū verbō cum et id iustū optime p̄,
sare p̄spit nōbū; ut in exto attuto patet.

Px. In his vel simili p̄dicty. Verbi infiniti
modi sumi p̄ noīe. Vnde qd̄t̄ grāt̄ i bonū,
& studiare & invenire.

Obiciens 20 contra il quod dicitur casus nōis,
non esse noīa. Si casus nōm non sp̄ent noīa, nōcē
sp̄et q̄a uniti cum verbō non p̄cāt nōm aut
fabrum; sed hoc rās nulla i. go. p̄batur mi. Nam
hac oratione, p̄mitit me: constat casus obliquus, et th
sigitat veritatem aut fabritate go casus obliquus nōm
possunt reddere suppositū verbō p̄cāt nōm
aut fabrum. Et consequenter erunt nōia.

Px. 10 Cum s. thema in hac et alias simili p̄dicty
nullū p̄cē suppositū p̄spicere, sunt n. orationes verbī imp̄
sonalit̄ & suppositū ac p̄sona earet explicata, hanc
simplicitatē habet aut illa go equivalent p̄p̄t̄ verbī p̄sonalit̄.
nalis. f.

Px. 20. Mane p̄ p̄tem et alias similes nec veritatem
nec

ne falsitatem per se significare; sed quia resolutio
in aliis, & constanti verbo personali indicatio modi
presentis, & noīe causae recti. Nam, oratio opposita
verbo est falsum significat non posse, sed quia resolutio in hanc
eo habet rationem tentiū, vel agere rationem.

Obiectio 30. *Contra id quod dixi my ratio in
finita non esse vera nota. Nam si deboreat
a ratiōe nostra excludi mītē hoc quod quia tota tamē
iis quas sunt, quāq; non sunt. Atq; hanc ratiōe non
in cōity, nee in solis infinitis p̄cedit, qd. Probat Min:
qd non in cōity qd, non ens, & nomen infinitū et tā
tū dō de iis qd non sunt et non dē iis qd sunt. qd.
Non in solis quāq; sunt transiēndi ab supra dictū.
Poi eācūt tamē de iis qd sunt, quāq; non sunt. Ergo haec
ratiōne non de solis infinitis p̄cedit. Vel si illa sup:
transiēndi entia sunt nota, nō ē ratiōe cur infinita
a ratiōe nostra secundā ang.*

R. Quod licet dicitur eam assignauerit ratiōe ob qua
hac ratiō dicantur infinita, sūt tamē de iis qd
sunt, quāq; non sunt, propria tā cādam, quare ea a
ratiōe nostra reūcial, assignari eam quāta nos cum s.
thoma supra dedit, qd si: p̄p̄tū, ratiōe ē aliqd dicitur,
minutus potest obiectare. Infinita ratiō, magis
via remaneat a notia, qd ita aliqd opponant. Ex quo
facile probet ad argut. Nam, non ens, cum non ob*c*ial
notia nostra elebor minuta, ratiōe nostra habere
non potest: nam non ens, de fructu adferit negationē
enīs, et p̄mali qd ē non ens, & p̄ hoc currit quā
in infinitū. Itō alterū quod dicitur tamē terminos
supertransiēndentes et bili tamē de iis qd sunt quāq;
non sunt, factemur; sed p̄ hoc non obiectetur termini
infiniti licet n. Term: supra transiēndentes utma
sufficiunt, immo quāti infinita tā qd illa via representat
sunt certa et determinata aliquae nāa nullatenus
infiniti dicendi sunt. Ut ille term: n. v. Inlettigibile
licet quāti infinita obiectat tā qd ea representat
sunt

Ratiō.

supponi nō posso
tra nām ratiō. Vt
falsetur; ut aliqd
in fato sum p̄fato
in recipi nō posso
idem, quā nō posso
lere supponi. Vt
falso. Hinc ubi
Exclusiōnē ratiō
et complexi
rationem nō posso
tly. orare i bonum
oritur qd nō posso
s sit, tamē residu
et id iūm optime
in expte alludit
property Verbiū imp
job de quāq; bon
na. Stewiū i in un
) dīaimy Cāg
n nō spēciāl ratiō
mīcānt nām nō
go. p̄batur m. N
al casū oblique, et
tē go qd qd oblique
ter erunt ratiō
et aliqd similitud
sunt n. ratiōe nō posso
care explicite, sed
alent p̄p̄tū nō posso
as similes nec nō posso

sub certa naā vel nobis certā naā se intelligi.
tūlēm inerit infīctiōē form: nōcūlū.
Contra sām fōlōtū m̄stālis dicens. Non ens q
e idem q nihil, sed nihil e nōmen go of no eae.
¶. 10. Non ens, non ḡse idem quod nihil; nam
nihil f̄ḡat aliquid naā in apprehensione in
tellest privatiōē. non ens a. neq; f̄ḡat aliquid
naā in apprehensione in cōt̄y, neq; aliquid q̄ sit
a parte rei.
¶. 20. et melius. Neq; nihil ḡse p̄p̄ie nōmen
cum non f̄ḡat aliquid certam et determina-
tam naā.

Dubium Octauum Quid sit Verbum,

Libr. Periherm: c. 3.

Partes Verbum sic definit:

Verbum ē vox significativa ex in-
stituto cum tempore finita et recta,
enig nulla pars separatim significat
et est nota eorum, quae proudicantur.
In hac definitione duas tamen sunt particularia sicut,
rentes ab illis q̄ in definitione nōis profiter potest:
sc: significare cum fōrō, et esse notam eam, p̄t̄n
grammarum, a iāne explicata ē in definitione nōis
sunt et cibere tēs, unde explicatioē definitionis
nōis supra facta optimē p̄mē explicare potest.
Solum explicanda restat ultime partcula sc:
ē nota eam q̄ p̄dicariq; quād aliquid nō ad hanc p̄-
tantes ē significativa ad excludendā partiū p̄mē
rat termini Verbi. Quād partcula p̄mē fōrō illas
justificat.

j. Penh. Lect: 3.

Sufficienter exclusis à rati verbis y alia parti,
scilicet, cum fore s. Sol nos hanc particula
mēm necrā ad p̄dūm ad exclusim partici
p̄m à rati verbis. Quod ut docet S. Thos: A Verbo
non differt p̄ significatiōnē cum fore, sed maxime q̄
co cōnvenit ita quod sicut verbum significat cum fore
id est significat actionē nel p̄fōratiōne alijmā p̄ nos,
dum p̄fōratiōnē et descenditīs n. g. amo. ita et parti,
cū amans n. dicit significat actionē p̄ modū moty
et fōratiōnē exprimitur. actionē p̄ sit inter suos termi
nos. in hoc term: sc̄: à quod; ob ad quām. Amans
n. significat actionē ab amante p̄cedentem in
lione ad cūm amatam: differt tamen p̄ participiōnē à
verbō et verbū ita significat cum fore ut p̄ hoc hoc
mēm nota cūm q̄ de altero dicitur hoc ē. Inym
unio et nexus p̄dicati cūm subiecto q̄ p̄ p̄imum
mēm verbis. Unde recte a Dialecticis vocat se
cōstula. q̄a cōputat et uixit extrema p̄spōndit, q̄nū
lo modo revitius in participiōnē. et cōtēguenter
hac ultima particula p̄ ad hanc p̄ ab iste exclus
dit participiōnē à rati verbis, et non significare cūm
fore. Et hoc hac particula nullū modo p̄termit
hanc fōratiōnē. q̄d quia esse notam eam p̄ p̄m
istē. q̄d signum unifīm cūm p̄ p̄dicandi. q̄d pro
tipintur officiū verbis. q̄d in definitione cūm hoc
verbū unitina de cōtrariis p̄cepti cām. 24. Quia dicit
cūtēs explicat cōtrariis, q̄mote et illa particula
cum fore excludit p̄cipiōnē signum p̄fectis lysis et
rat verbis, nec n. ualeat q̄d si cūm illam particula
lam q̄d intelligendā cum fore determinato:
participiōnē vero non significat cum fore determinato:
nalo q̄d p̄t transversi et verbū ad tempus p̄fecti
et futuri. ut cum u. y. vice Petri sunt donaus
petri erit amans: q̄d de verbo p̄fectis fōris fieri
non p̄t: non ualeat in grā. q̄d hoc p̄lūtare
t̄, nam et verbū p̄fectis fōris p̄t transferri
av

objec^{tio}.

ad tempus futurum, ut cum dico Ante h[oc] est
futurum possibiliter est, si est et non plentis temporis
et transversatur ad tempus futurum. cum ergo artes
ex profecto ad iacentem istam particulam scilicet est
nota cum quod de altero predicantur; Non est ratiō
cum cum facilius fieri debet my ostendere caro
d-thema. Pro enī maior: intelligentia nota,
enī cum artes diximus ut profecta nota eorum
quod de altero dicitur, assicurat ut eorum quod defubit,
est dicitur ut quod in subiecto sunt. Enī ergo verbis
duuplicem modum insinuantur predicantur. Unum
essentialēm, ita scilicet aliud de altero predicantur eorum
realib[us] q[uod] nihil aliud, q[uod] gna ergo predicatum
et descripta subiecti ut q[uod] de dico, hoc animal
modus predicationis: et spissis ergo predicata redit q[uod]
de subiecto traximus, animal scilicet inclusum in essentia
hore, et illa q[uod] sunt circummodi tunc tunc defubit
alium accidentalem ergo aliud aliud scilicet de altero
predicat q[uod] respectu illius tunc accidentis q[uod] ita defubit
nel abesse fine sive conservatione. ut ergo dico homo
est albus. hunc predicari est accidentialis ergo tunc aliud
de hore q[uod] non est de eis gna; sed tantum accidentis
q[uod] ita defubit nel abesse, fine h[oc]is corruptione
abendo, tunc n. bone, consistere nel sine alteriori
Sed contra haec videlicet esse nam vel dicimus; nerva
figunt actionem nel passionem, sive h[oc]is figuram
accidentia, ergo frustra dicitur artes distinctivae
nel eorum q[uod] sunt in subiecto de accidentium;
nel eorum q[uod] sunt in subiecto de accidentium;
cum nerva de figura aliud accidentis, actione
scilicet nel passionem, actione

Ad quod Quid enim artes sicut verbum
est nota cum quod de altero predicantur in belli-
genuis et ita ut nerva figura predicationis q[uod] visa
nervis sunt q[uod] predicantur; et ergo nerva h[oc]i
dicti

dicti in intelligentia verbi opere figurae sunt
quae propter tantum ea dicta sunt per verbum
rare cognitio nisi est unius eius importanter
per verbum p[ro]p[ter]e se ipsum unit, ut in hac p[ro]p[ter]e
et p[er]petuo vivit; sine aliis praedictis, ut p[er]petuo
se currens.

Obiectio jo Centrum illa particularium
figurare cum p[ro]p[ter]e, in his operibus h[ab]et animal,
p[ro]p[ter]e hoc, illud verbum non figura cum p[ro]p[ter]e sed de
similitudine verbi bona non est. p[ro]p[ter]e consig[ue]t p[ro]p[ter]e annos. In his
operibus verbum absolute à p[ro]p[ter]e non figura cum p[ro]p[ter]e
annos conceduntur tamen p[ro]p[ter]e. consig[ue]t p[ro]p[ter]e. Absoluti à p[ro]p[ter]e
et figura cum p[ro]p[ter]e non possunt simul stare. sed si
in his operibus verbum absolute à p[ro]p[ter]e non figura cum p[ro]p[ter]e.
Ad hoc Argutus uarie responderet solebat. Quod uero,
ba in his operibus, p[ro]p[ter]e et exp[re]ssio nostra figura cum p[ro]p[ter]e,
sed in his operibus ob programmatum coniunctionem q[ui] inter,
est in lege substantia et predicatio. et ita cum in verbo
resipiatur; et connectere substantia in predicato q[ui] est
notandum cum p[ro]p[ter]e. et figura cum p[ro]p[ter]e uero,
dum in his operibus tamen exercetur unitio predicandi cum
substantia, non a figura cum aliquo p[ro]p[ter]e, sed absolute
naturae à p[ro]p[ter]e. Utrum huic solubilis impugnari posse,
sed hoc modo a figura cum p[ro]p[ter]e, q[ui] de ipsius verbi
sed in his operibus nichil spectat verbum à p[ro]p[ter]e negat ab
illo separari figura cum p[ro]p[ter]e ita q[ui] est ipsius.
ma: certe recepta. et minime conceduntur antores
huius solutionis. q[ui] Ad hanc impugnamen[ti]m rei
sponsori respondit. Dic inquit ma: Si figura cum p[ro]p[ter]e
et de p[ro]p[ter]e verbi, figura cum p[ro]p[ter]e nostro, quo men-
surantur res generabilis et corruptibilis, negat
in a: figura cum p[ro]p[ter]e q[ui] de ipsius verbi cum p[ro]p[ter]e
certe dicitur q[ui] se extendit ad alternitatem ab
omnibus naturis coquendis ma: ad alii uero in alteratis
operibus verbum tamen absolvitur à p[ro]p[ter]e nostro
non vero

PX.
impugnatio alia.

PX. ad impugnac.

Si figura cum p[ro]p[ter]e
non est de ipsius
verbi, cum p[ro]p[ter]e sc:
nostro. Sed quod vel ex exter-
no vel a alteritate,
sunt de ipsius.

non mens à gyro quo ad se extensis ad aeternitas,
tum et aeterni gyre; et ita ista pries ꝑ me,
cum aeterna veritatis; constabunt verbi signis
figurata cum gyro, id est cum aliqua veritate
omnium ē ipsa aeternitas tales pries aeterna
veritatis mensurans. Sed ergo sit de hac solita
probabiliter sustinere ut placet nobis absurde
modus ualde probabilem explicandum quanto prie-
sitiones aeternat veritatis figuraent in gyro,
absoluuntur in gyro.

*Proprietas aeternitatis
non absoluuntur a gyro
qua non figurantur in gyro.*

*Propositio continua
genit.*

Propositio necria.

Scripsi hoc scirentū ꝑ pries aeterna verita-
tis non dici absoluī ꝑ gyro primo ꝑ aeterni fig-
rificant cum gyro. cum figurae cum gyro ut
axim gyra, sit de figura uerbi. nec et ꝑ
figurantur sive distras figurae, haec n. prie, ha-
c animal, haec figura cum distram figurae fuit
et haec figura cum distram figurae fuit et figura
figurantur. Vnde ubi ꝑ hanc ista pries, uale
et figura cum gyro et absoluī ꝑ gyro: ꝑ duce
multam ratione modicum in circulum. et figura intel-
ligentia nota quodam pries esse contingentia in gyro
dicatum nec tota figura subiecti, nec pars aut prie-
sas figura sed solum aeli dens quodam esse n. g. Ita ꝑ
alio, Petrus dicit quodam uero figura pries necias in eis
dicatum vel tota figura, vel pars figura aut pries illius
n. g. hoc animal. hoc subiectus Petrus ꝑ homo. Proposi-
tiones non absoluuntur contingentia ꝑ gyro, bone tunc quid
ne em. Secundum quare iste, ut non illa. Petrus manet, cum
in utrisque sit uero de cuius figura ꝑ figura cum gyro.
Hanc dictione non scribitur hoc modo contingentia pries
non absoluuntur ꝑ gyro: quae hinc dicatum scilicet
mire subiecto ꝑ gyro pfecti, non tamen prebit ad finem veritatis
tum ex parte subiecti, quae cum dicatum convenienter
subiecto non necis connectionis cum subiecto, ꝑ con-
nectis multa regit existentia. Unde si pries non possit
possit ad finem veritatem multa regit existentia
quae sine hoc existat, sine non uera et haec propositio
hoc animal. At pries contingentia non absoluuntur
ꝑ gyro.

à corpore quo ad finis non habem petitis existentia subs-
iecti; tum n. Applicatur sed contingens, non potest subiec-
to non existenti conuenire, unde si hoc non existat
non erit vera hoc positio, homo est ab aliis. Ex quo
contingens situm cum corpore quod est per se existens si ex-
isti cum subiecto in corpore existit. Differentia ergo
reducitur ad ipsum absolvitur alius corpore, hoc est ab existentia
exteriorum in corpore presenti; non vero propriis conting-
tibus.

Olivie ^{et} ista herba. Oliviesco. Siles,
sum; sum herba et proprie herba. sed haec her-
ba non figura cum tunc, go falsu ^{et} dicere
absolute, herba figura cum tunc. ma. ab alio con-
venit et confit: est bona. probat Min: Signare cum tunc
ut figura dicatur, et figura aliquia acti one, null
passione exercitatum in aliqua figura finis. Sed
herba pronominata non donabat acti onem
vel passione ^{et} tunc mensuram, go non figura
cum figura probatur id est min. illa herba figura
cessatione patitur ab ipsa evanescere, quia acti onem vel
passionem. Et non figura acti onem: Tunc hoc her-
ba sum sum. Et in figura subiecta, unde et noster sub-
iectus. Et non acti onem: et go non figura cu-

B. Quod ergo si in my noster figura cum fore
et figurare cum fore esse figuræ actione vel præfig-
onem, debeat intelligi non aucti onis, sine auctio-
nem, sive id est habet se ad modum actionis. Unde
licet noster illud ^{figuram} & ^{modum} actionis. Unde
onem aliquam, exprimunt ^{in aliis} proprie adi-
nis. Ut ^{figura} exprimit ^{modum} actionis, & modum actionis,
se ad modum actionis; & continua ^{in aliis} actis spre-
aliquam actionem ^{pro se} fore intenditur. Vel non
actionis intelligimus et priuatenus actionem, vel per
sensum. Ut via verba priuata sua significant priuatenus
actionem vel præfigit, & modum tamen actionis,

vel et quasi fundamento vel præf: vel acti-
vel privations, & vel mensurabilis i alio na-
turali genere. ^Productum factum sum. quod &
fundamentum vis ^{actio}nis, passionis & motus.
q' prima ob p se hinc mensurando subiici.

Officiorum 30. Participium nostri nervum,
et sanguinem significat nunc spiritus, sed factum est nervum
in significare nunc spiritum. postquam min. nam amans
n. g. significat actionem amandi, ab amante pre-
dictum: sed significat nunc spiritum. potest significare
significare n. nunc spiritus nihil aliud, quia significare ac-
tionem aliquam vel alij, per modum actionis; sed hoc
participium amans significat actionem amandi, ut
clarer potest, sed significat actionem amandi, ut

P. *Ea figura dicitur: Participium non ideo
excludit a ratione verbi quod non figura cum figura. ut
verba non figura sunt adhuc nec praesentia, ut figura
potest esse, et consequenter figura cum figura. Sed
iglesias rationem verbi figuram negat ea non figura
caliber cum figura, ut sit nolla ratione figura potest
nisi per modum cognitio vel nescio in hoc fabulosa
ad prophetam, et et non est indicatio nisi modus; qd
ad rationem verbi proprieate accepti, nec ratio regatur.*

Obicires ~~ad~~ accept, necis regnuntur.
Obicires ~~ad~~ contra positionem particularum
Recta; Eat nos bis obligi firmi opes neras et
falsa ~~ad~~ male extenuantur. Verba obligatae sunt nos
bi ~~ad~~ illam positionem recta; confit. probat. probat.
ans istas opes sunt rege, Adam frig. Ante ob-
erit. Sed ~~ad~~ haec opes consumunt ex nos bis obligi ~~ad~~
ans norm.

B. Non sibi spicere non sicut nera, nisi in ordi-
ne ad aliam in profecti nera. Simili illa conce-
dit nera, Adam sicut ea illa aliud de Piscanti Adam
fuit nera. Similiter et nera est Apothecis et in
ea illa aliud erit nera, Ante ictus est et post ictus
tunc sicut absoluere et fungicibus nera, fuit ergo rora.

reducuntur ad aliquam veram in pfenti et in,
recto.

Dubium Nonum Quid sit Oratio.

Oratio ab Aristotele sic definitur.

Oratio est vox significativa cuius pars
aliqua separata significat ut dictio
non ut affirmatio, nec negatio.

Explicatio definitio. Non vocis non intelligit
vox simpliciter, sed complexa et composita ex plurimi
modo ex multis significandi inter se unitis.
Si in pluribus vox praeterea sine unione, non efficit
gratiam significandi. Ad reale aliis, a significatiū conficien-
tibus domini scilicet non sufficiunt esse partes diversarum
sive negarum. Et si sive istas partes inter se non iunctas
sive et in significatiū vatis sunt, ut sive partes inter
se habeant aliquam connexiōnem, unde isti sumi-
ni res, eaque hō; non efficiunt orationem ea nulla
inter se habent unione. Unius vero ista, quā necel-
lariā ad orationem conficiēta apparet, nec est
esse quadruplicata.

Explicatio definitionis.

Vocis seu complexa
multis significandi.

F. Continui.

ja Coniunctionis. n.g. Petry et Amanty.

2a. Disjunctioinis, ut Petry vel Panty.

3a. Substantivis et adiectivis. ut hoc ab eo.

4a. tandem sit esse nominis et nuntii, ut homo ambulat.

Quae uniones omnes, dici propinunt grammaticales.

Quod vero nominis nomine debet ab intelligi non

complexa et composta aliquam unionem,

aperte colligat ex dividitur definitionis partitura

scilicet cum partium aliquam significat. Per

grammatice effectus oratio a termino nomine et nuntio.

Circa hanc partium vel am nota 1o. Ad

raem omnis non sicut ex hinc partes separari

potest, ex levitate intelligenter sunt ex

hinc partiis que significati sunt ex iis:

unde si quis te in lete regi: Se cisti hoc? respondens.

Ita non confundit omnia, licet non sit

ad dicere ita seu hoc; illud tu finis ex hoc

intelligenter seu ex in predictorum dicti,

omni non taliter ex in predictis.

Nota 2o. Non sicut ex ad ratione omnis habet

partes significati sunt, non habentur, et aqua

habet, sed non sicut habere partes significati

significati sunt, ex parte existentes. Unde

habet idem sit, ut quod que est loco, et semper,

idem sit, alioquinque; in illo nomine oratione nominis,

non significatur, quod tamen ita significatur virtualiter,

et aequaliter. Ex quo optimè inferatur: quod si

n.g. ista littera unica. P. non poterit sed

figitur ratione, quod significat hoc complexum, curvit

Petrus

Nota 1.

a

2.

Potius; non sicut oratio se habet partes signi,
separatas, sed tunc inseparabiles.

Nota 30. A tertio studio dixi ps. unius pars,
per alijnam separatis signat; ut instrumentum
compositum est term. signat; et catego: ut
i. g. alijs hoc, que nomine est parte orationis; huius
altera pars separationem nihil signat, ut supra
de tertio no[n] signat. Tracing.

3.

Nota 30. Quod cum Arte adiecit, ut dictio,
non null affirmat vel negat, non intendit ex,
cludere orationem hypothetica, id est composta
ex oratione propriis, & parte et definitione oratio.
Hoc significans est Entymema, vera oratio sunt
ut infra dicimus, si tu partes eam signant
ut affirmas vel negas, vel partet in hoc expo-
nuntur animalia & animalia viventia
separata, & non sunt viventes fonsibile.
sed legitima in intelligentia artis sufficere
ad hoc ut alijs sit ratio, quod pars signat
ut dictio, neque unus, & ut significat, vel signat
vel negat. Ignoramus explicarem, ut affirmavimus
hic H. Thomas.

4.

Obiciens contra definitione data le Oratio.
Tertio term: Responsus: Huius partes per significans
signat, & tu non a oratio, sed definitione oratio
non se bona. Minus: et confidat patent. plus Mai:
partes hinc necis sunt, res, et publica, sed
hoc. Signat separationem, quod maius res, plus
minus: nam vero signat, & minus res, plus
id est ratio partet: quod separationem signat.
R. Ad hoc signum significans maiorem.
Habent partes, & separationem id est signat quoniam
signatur.

... & anima.
... vel Party.
... ut he abz.
... et nesci, ut homo
... profundus genit
... debeat intelligi
... & aliquando rati
... definitionis
... a figura figura
... minus non est
... am nota jo.
... & hinc partes
... intelligentis
... de regni nenti
... cationis ex vi
... fe isti hoc?
... in hi oratione
... illud tu tunc
... ex mi p[ro]cedenti
... vis.
... ad rati oratio
... inseparabiles, non
... habent partes
... & existentes
... in loco, et semper
... illas non oratio
... signant inseparab
... optimi infirmi
... P. imponebam
... in complexum, non

figurant coniunctum posita; nego mortuorum.
 Separata figura ut sineras, quia figurant
 coniunctum, concordem meam. Et concordia minus
 negat. Conseq: quia ad rationem orationis pertinet,
 ut partes quae sunt oratio eadem in rebus figurant
 separationem posita; quem figurant coniunctus
 sum, ut huius alii et vera oratio, ut nescio haec
 separationem posita figura huius; et alii
 habens alterius rem. quod figurat et coniunctum
 in huius termino respubica, minime con-
 venient.

Sed contra iste neces. M. T. Ciceron separa-
 tum posita idem figurant, quod figurant con-
 cordem ut non huius naturam orationis;
 sed ut nulla.

P. Distinguens me: figurant idem figura,
 ratione posita ut coniunctum synonymum
 concordis mea: non figura ratione, nego mea:
 ad hoc a. ut alii aut nescio dicat oratio poti-
 tur ut habeat partes rem dictam etiam figura-
 fiantur, ac consequens non debet
 esse termini figura ratione, sicut in proposito
 capto.

Nota ultime, Orationem dividit in Perfectam
 et Imperficiam.

Perfecta oratio est, si perfecta sensu generali
 in acto audiatur. Imperficta, si imperfectam
 sensu generali in acto audiatur. De qua
 definitione plura deinceps ~~est~~ Voce.

Dividitur ultra oratio in modum sciendi: et non
 modum sciendi.

Modus

Oratio Perfecta, et
 Imperficta

Modus sciendi & oras alicuius ignoti manifestatina. modis scientiis?
Non modus sciendi & oras nullius ignoti manifestatina. modis non scientiis?

statim, modo dialectico. Relicto secundum membra scionon modo sciendi, & pars dialectico utilitatis ad fest, et quan mera negatio modis signis complexis comprehendit.

Modus sciendi in Comuni iam definito & magis ad dialectici plinens tractandum erit. Genus in data definitione & Ordo; Ceterae particulae prout loco diffata, convenienti proprieate modis sciendi in oris oratione in hoc modo sit hanc alicuius ignoti manifestabili. Offert ab aliis oratione nullius ignoti manifestacionis parvum. Differet et ab illis oratione & licet aliis manu, antea offensum est in oratione ad aliquam rem modo signi, sed instrumento dialecticu. Unde quadruplex rerum ad veram etiam sciendi modis. Est, quod sit modus exclusus a ratiōne modis scientiis complexum. Per quod exclusus

modis modis scientiis simplices. Debeat mihi aliud ignotum manifestare quod autem, hodie scilicet veluti in his simpliciter. Simpliciter si vero e argumentatione modo scientiis ppter offugie se batur. Ita oratio de rem quae autem est offugire & perficere ei manifestata est. Quod autem hoc complexum tam modis scientiis modis scientiis hoc manifestatus mihi aliud ignotum erit. Et contra offensum latebat sed has fini patitur esse pro. genere pauca si ignorans Petrum esse domini informis affirmans, ignorans ppter domini ille respondet. Hec aliud ignotum mihi manu fuisse, modo in scientiis non est id non facit in ordine ad ultiam rationem, sine complexitate, sine simpliciter, & offensum autem indicaret. Vel id non manu fuisse mihi aliud quod autem offensum est confusus & alias nores cogit. In genere petibus, & quod modis scientiis dicitur ppter oras per se & ex intrinsecis modo significat alicuius

genus in haec definitione & oratio.

autem necno reg. ruror ad operam modis scientiis.

1. modis.
2. modis.

3. modis

+ modus.

alius ignoti manu scilicet. quare si igno,
 ras Cofarum cogniture vel alijs dical tibi, Cofar
 agnitus. illa oratio non est invenit serendi, qd non
 manifestat ignotum & se et ex intuitions modo
 significat, id est ignoratus. Illa n. oratio non ex se de
 certum dedit, de ad mea nullius ne Cofaris.
 sed potius ex autoritate dicentis: antea ut p. hinc
 dicit, Cofar agnitus; aperte propositus, hinc dicitur
 quoniam in mente exercies. Illa q. dicit ergo ex rotul
 vel Cofar agnitus & mea; qd Cofar agnitus.
 Vides quia haec haec oratio non ex se, et ex intuitions
 modo significat alius ignoti manifestatiorum.
 Ea quo dico regulae infraferuntur quoniam amato qm
 se quoniam modus serendi debet alijs ignoti mani
 festare, arte factio quoniam dialectico: ita q. modus
 serendi sit in ista ipsa dialectica definitio scilicet
 divisionis; vel argumentationis; nec sat: cui ratione modus
 serendi quoniam sit oratio in gradibus ratione alijs ha
 bentur alias res voces q. quae sicut modus rati
 erum ois vero possit in gradibus definitiuncula vel
 sionem q. vis propria possit in gradibus argumentacionis
 q. est modus serendi. Sicut ex eiusmodi a rati
 modi serendi q. ois proportiones & non manifesto
 sunt alijs ignoti partitio et dialectico. Et subi
 totus modus serendi translatus invenitur, q. licet ignota
 manifestetur, tu alijs artificis dialectico. Et ergo
 omnes latet, experientia, eandem operam ob causam
 modi serendi, negantur appellari; nisi forte
 nam tunc n. esse modus serendi, nemo invenitur.

Circa haec duas divisiones orationis preferebantur
 non arguitur in quo solummodo multa labo
 rant autores alijs. Videlicet n. p. diaboli divisiones
 multa & regulis bona divisionis derivare. Nam
 inter membra dividenda summa primis quoniam tota
 divisionis dicitur modus; sed non sicut bono. Conspicuit
 probans. Quo ad membra. Q. divisiones n. sive
 ratione

92.

oratum n. pfectum et mai. oratum. Datur modus, nem.
pe modi forendi nec est ratio effecta, nec nippfecta. go.
Quod autem probatur. Sicut modum forendi et non
modum forendi. Sicut oratio pfecta, q. nec modis sci,
sunt regi non modis forendi, q. idem q. sicut.
P. ad jtm Motum forendi, q. ex q. corde et hanc
ceundam orationem pfectam vel in pfecta est sic; pfect
n. regi in ore pfecta, vel argumentatio, pfecta in
in pfecta vel definitio vel significatio. q. q. est in pfectus
q. q. Sicut modus in inter membra dividentia, libri,
gnes, consanguines. Datus aliquia ratione media brachii,
genitibus ratione frontis ratiocina extra membra, vel et
fratres ab illa, contedet, confit. Datus modus in
alij significativa, nec sit oratio pfecta, nec nippfecta
negatis confit. Tunc in conveniens non illud. Per
tum est significativa mediale significatio plurim confit
metaboles in plura membra. Codicis modus respon-
dibilis est de pfecta oratione et idem dicendum de
nippfecta. illa n. abstracta sed a modis forendi, et no
modo forendi. Directe nulla pfectus datus ratione pfecta
vel nippfecta. q. regi, sit modus forendi, regi, non
modus forendi. q. pfectus alius dicitur alij dicitur;
membra significativa de hoc ex haec de significacione
suppositorum rei significatio, non oon ratione frontis.
Vel **P.** motu forendi non esse modum, sed q. se orationem
perficiam, nec quam ratiocinio ratiocinata
tallata facile servitio ratiocinata ratiocinata
Modus forendi nemo in communi Dini dicitur
ratiocinatio in definiti onere. Significiorum et argu-
mentationis. Cuius significatio quis sufficienter pfect
tunc et loco latius examinata videtur. Nos 3 in his,
fitionis membrum utpote ad 3am membrum operari
typed ans ad tam planum formularium regi dantes
anteynta ad pfectus, vel omniatis naom, vel in forma
dialectica. hoc est, per definitionem, significante declarata,
cum accidens pfectus q. sit definitio, explicabim.

Dub. 10

Dinisio Mori
Sciencij m
Dofinis: Dinenem
et Argumentacion.

Dubium Decimum
Quid sit Definitio
Et quæ leges bonaæ
Definitionis s

Definitio in communi sive potest definiri. I.
Definitio ^{et} oratio rei naturam aut terminum
significacem explicans.

Definitio Definiti- onis.

Genus definitionis.

Definitio qd̄ rei.
et qd̄ nominis.

Definitio quod mei dixer.

Essentials.

Accidentalis.

In hac definitione genus est Oratio: Per quoniam convenit cum aliis nominibus scienti et oratione et oratione, non sunt huius modi. Per ceteras particulares differentia ab aliis nominibus scienti. Primum est n. definitionis nomen vel effigie rei significare et distincte manifestare et sive alia rei vel aliis terminis effigie et confusae latet. In hac definitione statim insinuat coris illa verisimiliter et rei. Definitione genere quod rei, et definitione, similitudine rei nomen explicans. Definitione vero quod nomen, et oratio nomen vel termini significans explicans.

Difinitio quid rei; item dyptica alia?
entity seu descriptiva. Alia accidentalis
seu definitiva. Difinitio estis & illa, & exhi-
bit nam tabernaculum rei & predicta sig. entity.
animal valet & definitio estis trius, qd exphibet
nam hanc. predicta sig. entity. Definitio acci-
dentalis seu descriptiva. Oratio nam rei ex-
pliicans & proprietas seu accidentia qd extin-
cta. u.g. animal vivibile. animal album. sunt
defi.

definitiones descriptivæ et accidentales ea cœlo,
 quæ non aliud rei apparetur et pœniones
 et accidentia cora. Definitio estis nomen
 duplex. Alio estis et quid habens et pœnies
 ea. Alio estis metaphysica. Definitio estis
 pœnia est prænaam rei explicata et potest
 pœnia physica, ex hoc in linea physica et
 sensibiliter vel allegorice. si pertinet a physico
 et hoc est pœnia animalis et diffinatur
 hoc ratione animali ratio et definitio estis
 metaphysica hoc est dicitur pœnia meta
 physica hoc est animalis et pœnia est
 et pœnia. Quam diffinatur hoc ab aliis
 animality secundum. Definitionis accidentalis et
 descriptiva est duplex. alio est pœnia; alio
 propria. Propria est explicata nam rei visus
 proprietas ut ista hæc visibilia, et definitio de
 scriptiva pœnia hoc est explicata nam hæc
 visibilitatem. Quod est proprietas manans et fluxus
 ab ipsa hæc. Definitionis descriptiva propria, et
 recte explicatio rei quam pœnia et accidentia cora
 et animal album, opes ruris &
 sed hanc hæc alio animam definitionem, quam caro,
 non vocant, et nihil aliud, quia omnis explicatus
 rei quam pœnia caro. Sed propter definitio caro
 et ratione vel ad definitivas si dicitur et caro extensa
 caro vel ad definitivas si dicitur et caro ruris et caro.
 Unde haec definitio hæc. hoc et animal mal conditum et
 pœnia ab beatitudine consequitur. Et ratione vel
 definitionis descriptiva, quia explicata nam hæc
 et caro extensa et caro ruris, et finaliter
 si nero

Definitio Essentia
les duplex.

Definitio Phisica.

Definitio meta
physica.

Definitionis acciden
tialis et estis
duplex
Propria

Impropria

Nota Definitiones
quid rei operari
objectivas. ad for-
males.

Tres leges bona
definitionis.

1a. lex.
Definitione debet
esse clarior suu
definitionis.

Verba offung etim,
vitia et metaphora
excludunt.

2a Lex.
Definitione debet
constitare Genera
et species differ-

Si vero latius definitionis explicat rationem hanc p
caus intromiscas potest reveri ad definitionem estem
si & caus extenscas plificas, ad estem physi,
caus. Si vero & caus intromiscas metaphticas
ad estem metaphysicam.

Circum definitiones qd rati, nota alias qse aut
discutias, aut formatales. Definitione objectiva
est ipsa res qd explicatur, vel ipsa predicata qd de-
re diliguntur. Definitione fructus est inferens conceptus
vel it qd nra externa complexa tanta qd ratione rei
explicatur.

Leges bonae et recte definitionis polifronte aperte
naturae tres, ad quas oes aliae facili perfruunt
renocari.

1a Est quod bona definitione debet esse clarior
pro definito. Cuius ratio habeat qse potest ratione definitionis
ex ratione sua instituta est ut clare et distincte mani-
festet et exprimatur definitio. qd debet definitione qse
clarior fuisse definitio. ans & certi. confug. probatur.
Officiora manu erit ratione et clara definitione eorum
unde bona colligatur qd idem se ipso esse posse
definiri. u. g. dicendo hoc isto qd idem qd se dicere
definitione non posse intrare definitione ratione qd
colligatur fuisse etiam qd ignoratum ignoratum
habere verba obfusca et inintelligibilia, vel et aliquam
metaphorarum, qd ista via max impedit, scilicet claris
batem ad bonam definitionem regitam.

2a Constituto fine legi bona definitionis. qd quod
constat generis et diffra propria vel aliis vicem
generis et diffra generis. si haec definitione, hinc
animal ratione constat generis et diffra proprie, nam
genus propria hinc est animal, qd genus conuenit cum
exterioribus, et ratione naturae est propria diffra hinc
animal. sicut et ratione hinc. Hinc novo definitio
hinc, hinc et complicita quod cum ex maxima et forma
non

non tali p̄ prim geny d' diffra, sed alijs nuncem ha-
rum serens; tunc n. maa et p̄ propria geny huius
nec forma p̄ propria diffra.

Circa praeceps. Nota quod definitiones p̄f,
sunt satis, nec per geny p̄ tem et diffra ultima;
sed q. hoc est animal rate, sed per geny supremum, ob
diffra intermedias usq; ad ultimam. Ut si dicam,
Homo p̄ subiectu corporis nivens sensibiliis,
ratiis. Sed tales definitiones violent rationem,
antes et pugnare cum totis diffra intermedias
in p̄ geny supremum. Definitiones et satis
nec per geny supremum, sed per diffra interme-
diam, ut p̄ definitionem horum. hoc est subiectu
sensibiliis, p̄ aut p̄ diffra ultima, et geny pugna-
mus ubi dicere, hoc est subiectu ratiis, non
sunt bona. q; iste definitiones vel non explicant
totam triam et nataam regi, sed pugnant geno-
ntrum p̄ contra natam bonum definitionis.

Ex hac 3a Leye sive explicata in fortius pug-
na 3a Ley, sc. quod definitionis non debet esse binis
modo, sed totam et integrum op̄um rei explicare.
ambientis generis in ipsa re comprehendendatur. Hinc
ista definitionis: hoc est subiectu nivens; non bona
qua dignissima non explicans totam op̄um huius
modi et debet esse nondimicans, sed pugnare, ut habeat
definitionis; hoc est animal rate tijus, sed visibile
non bona, q; sed nondimicans et habens graviter pug-
nias.

Ex hac 3a leyde bone et in fortius pugnare definitionis
debet et converti cum definitionis; et pugnare debet
definitionis comprehendere omnia contentis definitionis. sc. n.
definitionis totam rei naturam explicare et non pugnare,
definitionis totam rei naturam explicare et non pugnare,
et; recte pugnare cum sua definitione; ita q;
bone natale et definitione ad definitionem; et a
definitione ad definitionem. sc. q; bone natale et definitione
natale. q; animal rate c. I. R. natale et contra bone
natale

3a Ley,
Definitionis debet
esse tota, et totum
op̄um rei explicare.

ualeat. animal ratio q. go ho q. non ta li est
dicere animal? q. go homo? tanta q. ani-
mal non & definitio totam etiam huius explicatur.
et ultra hoc si definitio explicit totum etiam
rei, ne circa debet concretae ei contento sub-
definitio quod etiam definitio participatur.

Iuxta haec haec bona definitionis notanda
est doctrina aliquia malorum utrius est negatio. sicut
qua n. dicitur q. quod definitio sit anglice
alia obiectiva. Alius formatus. Definitiones
negi obiecti non appellariuntur vel dicuntur
nihil q. sit q. q. ipsa p. dicta q. de re utrum
vel et remota ipsam rem. Haec distinctione
supposita dicitur quod, quod q. q. distinctio
sit negatio non affirmatio de definitione ob-
iectiva, affirmatio vel negatio est sit definitio
q. q. definitio. Et contra q. q. affirmatio vel
negatio distinctione de re q. q. affirmatio vel
main vel negatio de definitione obiectiva.

Vnde de animali boni belli, q. q. obiectivo,
et affirmatio distinctione q. habeat q. potest q.
negatio q. sit ratio, idem debet et affirmatio vel
negatio de equo, q. q. res definita, quod habet
q. q. potest et non sit ratio. Similiter q. q. de
animali ratio q. q. definitio obiectiva haec
affirmatio q. sit res definita, q. q. non sit res
vel q. q. idem q. debet dici vel negatio de
hinc q. q. definitio vel res definita, q. q.
q. q. p. dicitur, et non sit res. Dicimus in
bonum, nam non e' nemus q. q. q. q. ex
trahitur et ad nam non spectant p. ratiocinii
de definitio obiectiva, q. q. p. dicitur, et de re
definita. De definitio n. obiectiva et q. q.
q. q. complexum et de re nam non est q. q. car-
gata non t. de re definita.

Quares

Dico obiectiva.

Dubium

Quid si
Et qua

Du

Quares tu quis regratur ad hoc ut utique
res possit definiti?

P. Quoniam praeponere regi ut aliis defini-
tione definitione esti metathorica.
Vt definitio sit idem non hinc aquo-
definitio non perficit, nisi illam projecto ad res
terminus ratione agatur.

Vm. VI definitio sit ens per se, et non per
accidens.

3m. VI definitio sit unius generis et non
singularare.

4m. VI Res & definitio sit pro contenta
ut aliisque generis si n. non fit pars non fit
& gen. definitio.

Quoniam regi
tronatur autem
definitione edent.

Dubium Undecimum

Quid sit Divisio
Et quae Leges bona
Divisio

Ante resolutionem huius dubij posset pri numerode
secondo loco agamus de divisione videlicet n. definitio
nam, divisione primam locum obtinere. Sed haec divisione
est ex iure momenti dicimus n. prius Et facias quam
aliquis res una illam in duas partes dividere,
et consequenter ipsa loco de definitione et eo de
divisione agendum. Licet et alios modi
q. à

q à divisione in ipsius conueniens sit. Quare in
prosente de divisione agemus explicando qd
sit. et sed divisione certe sic definim.

Dominio dom.
Dom.

Divisionis & Oratio regn per sua membra
sue partes distribuens.

Quod nihil est aliud quia oratio p. qua re,
procedens ad questionem quod significat aliquae res
qd. p. parti & divisione respondens qd res sit
hinc interrogandi significatus sit animal
respondens & divisionem, aliud ratio. aliud
irratio.

Gong divisionis.

Explicabimus magis definitio
Genus in hoc definiit & Oratio. Quia p.
cum conveniat cum aliis modis differentiis
et ratio aliis rationibus est cum exclusione omni
ratione simpliciter & factis nec oratio, ita nec
divisiones esse posunt. Rationes particula
habent rationem divisionis per hoc qd divisionis rem
per suas partes distinctas. Sed qd divisione
et argumentatione qd non dividuntur, sed potius
suo modo communionali.

Divisionis prior et definitio multiplex.

Aha quid rei, alia qd nominis.

Divisionis quid nominis est oratio nomine vel tex
tum in variis figurae diffinitionis. Sed
hunc divisionem grammatis relinquitur.

Divisionis qd rei est Oratio rem p. suas partes
differentes. v.g. animalium aliud ratio aliud
ratio, & divisionis qd rei qd vici sit atque per
partes suas.

Antequam divisione velut hinc dicens
ntdm qd divisionis sit qd ab eius totius tot

Differ. dicitur.

Div. duplex.

Div. qd nominis.

Div. qd rei.

modis continget fieri Simpliciter, quod modis
 continget aliquid esse totum. Variè a. ali.
 qd. sit totum nomine aliud (i. totum mathematicum:
 tabund totum integrale, vel superficiale. Et
 hoc sive modo dicitur dicitur. ut sive Simpliciter
 sive in duas partes, vires, capaces &c. vel
 quantitatem in duas partes & sive sive totum
 integratis et mathematicis. Aliud vero est,
 tum est; et hoc est duplex. Hanc aliud est totum
 estate auctuale. Aliud estate potentielle. Divisio
 i. Simpliciter totum auctuale vocat actuales
 totum potentielle, potentiates. Divisio ac-
 tuales erat rem in duas partes actuales
 ex qd. actus componitus, distribuens. quae
 istem est duplex. Aliud est actuallis physica.
 Aliud metaphysica. Divisio actuallis physica
 est oratio rem in duas partes actuales physi-
 cas distributus. n. g. hoc sive sive; hanc alia
 pars est corpore, alia anima, est actuallis physica.
 Divisio vero actuallis metaphysica. metaphysica
 rem in duas partes actuales metaphysicas
 ex qd. actu compositus, distribuens. ut hoc
 iste his alia pars est animal, alia ratio
 est divisio actuallis metaphysica. Da hanc sit
 horum & duas partes actuales metaphysicas
 ex qd. actus compositus. Divisio vero pro
 centralis & oratio rem in duas partes duas
 in protius continet distribuens; ut sive sive
 animal aliud ratio, aliud ratio. Hanc
 divisio vocat potentiales, qd. sive & partes
 duas animal tunc in potentia continet:
 nam si ratio continetur actus in animalis
 ut totum sive dare, sive, aliud sive sive ani-
 mal ut et rationes ratio sive ratio sive

Totum est duplex.

Duo estatim.

Duo actuallis duplex.

Duo actuallis
physica.Duo actuallis
metaphysicaDuo Potentia-
lis.

- 101.
- spes vel ad oculum podes. Et idem situm de
irrati. Nam nescit ut totum potentiale est
multiplex ita et viris gestentia alia
 - i. Nam alia P analogi; analogata, ut sic
viris entis in Deum et irrationalia.
 2. Alio generis in genet. Ut animalia in hinc
 3. et brachium. Alio generis in distractas, de qua
 4. supra. Alio generis in modis sua ut hinc
 5. in Potum et Panum. Alio generis in modis sua ut hinc
 6. dentes, ut ex in album et subiecti in acri
aci dentis tri subiecti, ut dulce, aliud
 7. mel, aliud lac. Tandem alio generis in acri dentis
in acri dentis, ut dulce, aliud calidum, aliud
frigidum.

Tres ista ultima divisiones venocant vel divisiones,
nem accidentalem et membrorum opposita divisionem
est illa per se membra et non altera particula
partis viris vel non est viris, ut caputa opposita
dementiam. Ita res viris estis quae per se
cognoscuntur a substantia et potiam. Vnde sunt
aliquam rem per membrorum et altera particula
ratorum res viris. Ut animal aliud habeat, aliud vir
ratus viris estis.

Circa divisionem estis, potentiam, et actualitatem,
multa quae res partes totius partis sit, si
parte realis, ut partes ratio, ut viris ista
est enim a divisione realis, quae sunt partes totius
potentis scilicet animalis, ut in ratio, ut viris ista
continet. Sunt partes vero totius actualis estis
metaphysicae et hoc divisione ratione ratiocinatio
ut quo viris estis ratione in suas partes metaphysicas
dividit hinc quae pars est omnis, alia ratio. illis
partibus tunc sicutur, ut quae res vero res est
dicitur in divisione actuali estis metaphysicae
membra vestigia tunc ratio in potentiali vero

vix

realiter. Divisimy metaphysica, nam in similitudine
actuali physis, censimy realem ratione esse
siftimicem inter membra similitudinis et rati
mara et formae; corpus et aram. item de A,
nuptio totius aristotelici, et metaphysici apud
rete pugnare. Et quod scimus ratione ratione est
metaphysicum non solum esse in se differe actu:
nel ut alijs dicunt sicut esse extra spem
generis non in se inferre similitudine sicut
potentialis n. g. animalis in genere sicut in
ratio se: et invenire, qd accidens alienum. Nam
licet non continet eas actus, nel differe licet
sicut actu extra spem generis, continet tamen eas
virtualiter et in potestate. Ne vero potest et non,
tunc sicut intra spem generis et ultra hoc
differe sicut potest et non sicut generis ratio
n. e sicut potest animal. Quia sicut ratione sufficit
ad distinctionem ratione ratione, ut sit et ex ipsa definiti:
one distinctionis sicut potest facile patet.

Obiectio.

Opponit accidens est quod sicut potest
licet sicut sicut non accidens, legi vel crea:
tura; sicut sicut accidens animali, qd sicut ratio
nel invento, go distinctiones huius modi sunt ac:
cidentales cum membra similitudinis acci:
dentes sunt sicut sicut.

P. Diffini generaliter. accidens est actus et anima,
li quod sicut sicut, and qui dicitur ratio vel
invenire; actualiter et factus canendo aut.
accidens virtualiter et potentia latenter meo aut.
Ut a. ab igne sicut sicut, sicut sicut et sicut, sufficit
si membra similitudinis sicut sicut virtualiter in
clusa in sicut sicut, et illi non accidens virtus
sicut, licet actualiter vel factus sicut extra
ergo spem.

W. nov.

Tres leges bona
sinis: 8 mis.

Lex 1o.

VI nro aliqna sinis bona et legitima con-
feri possit; tres primum leges et conditiones a
dno ceteris reguntur.
ja. Quod membrum signi dentis debet
esse inferiora signis; hoc est; dini fin debet
magis late patere, quia membra in dini densis
non q' minnq' membrum minn continet quia
dini fin. Ut haec dini fin animal alius rati-
alium irrate, eorum et legitima; q' unu' uale,
membrum minn fata pater quia dini fin rata
n. tunc congruit hoc, dini mali nro et signi et ego
et rao huius, conditionis haec aprobatur p' oram
dini fin sicut p' et tunc probatur, si n. totum
non ex dini fin ut q' non proponit; membrum
nro dini dentis sunt p' dini partes l' p' dibi
parte minus costatis quia tota, et latu' p' q' p' p'ntas
et ex illa aprobante constat. Et tunc
q' minn sua parte: q' membra dini dentis
forsim accepta dicitur minn continere q' nro
tota dini fin. quare haec sinis nisi p' p' p'
animal q' nro nre, alius rata, q' unu'
membrum latu' p' p' p' q' tota dini fin.

2a Censitio et Lex 2. q' tota membra dini den-
tis finis frumenta uocantur dini fin. vel q'
dum ex hanc sunt confusione dini fin. ita q'
membra dini dentis nec excedunt dini fin
neq' ab illa excedunt. Unde haec sinis
vitiosa p'. animal alius forresto, alius
marina. primum membra dini dentis non or-
bantur confusione dini fin et q' adhuc
alius animal notabile si.

3a Lex 3. ut membra dini dentis nro
se fructu' apponant et non fructu' nro alios
nro in dini fin debent n. talia membra q' se
dini fin et dini fin non se realibet, sal-
tem fructu'. d' rao huius aprobatur ista.
Nam

Lex 3o.

Nam similes sit in membra sive dentis
ut ex parte carnis sive ex parte partes dentis.
Iustitia bona pars non est ab alia virtus
vel in virtute in alia parte: unde membrum
non ex parte sive ex parte: unde membrum
sive dentis debet esse partem. sed membra

Solent certe ab autoribus ad scriptorum magis
nam virtutem bonae et non mali argumenti.

ut vocant argumenti. Modus arguentis
modus est ad diligenter membra dividenda, à simile. i. modus.
Sub distinctione est bona consequentia.

Ut bene valet animal: go rate, non irata?

Motus 2. argumenti: à membro dividendo pars
particula non similitudine, & bona consequentia, sed
boni valet rate: go animal. Et contra vero
à simile ad membrum dividendum in particulari,
non est bona consequentia; non n. valet animal
est go rate. Nam ergo est animal, sed non
rate.

Contra jam legem bonas virtutis assignat
bonum obiectos. Hoc est bona similitudine
alio pars est animal, alio rate, et tu animal
quod est membrum dividens, non est iustitia simili-
tudo est ipsa similitudine, quod latius patet respectu
bonis. Continet enim similitudinem animalium et bonarum
non continet hoc. go ista lex non est recta
in bona similitudine non est recta
P. Quodlibet membrum sive dentes non est recta
tale, et quia non est sive dentes debere non est latitudo
patere et minus continere quia tota similitudine
est vera vel non membrum dividens patet alio
rate quia non ex parte minus membrum sive
dentes est latitudo, aut est latitudo patet quam
est ipsa similitudine.

Hoc argumentum.

Obiectio contra
jam legem similes.

Ad argum. ex quo dicitur cum distinctione. animal latig patet
in haec distinctione qualis
 gravitas & membrorum dividens & exercens munus
 membra sicut dentis, nos mihi sub alia ratione
 ut i tota grandam potest latig patet quia
 similius, etiam min. hoc tu non est contra
 dicta.

Dubium Duodecimum

Vtrum Definitio vel Distinctio
 debeat esse Iudicium.

Vel possit saluari in
 apprehensione tantum.

Definitio saluaria
 in ea quae meritis

Distinctio iudicium.

Definitionem vel distinctionem est in iudicio est in
 apprehensione saluari posse certos autores ad
 fennius, & bantes illius ex ipso Arte. Et si primus
 qd definitio possit saluari in apprehensione tunc
 testab ypsie Go Rerum: c. 4. Vbi autem ipsam nos
 definitionem nisi, vel qd vel aut, vel first, ad
 latum, nec ipse p. t. s. s. enuntiaem. et lib: 2:
 posteriori c. 3. est in definitione nihil dealit
 que potest. ea est in definitione nihil dealit
 qd definitio posse saluari in apprehensione tunc
 cum definitione tunc ipso nec sit enuntiaem sine
 ad iudicio, nec in illa aliq. p. dicet; qd omnia facta
 ad primam meritis ipsam, sive apprehensionem
 facta in ipso iudicio postcapitib; enuntiat.
 Quia vero est definitio possit et ipso in iudicio
 facta ex eodem teste Go Postler. cap: 2. 20 Post. C. 10.
 Vbi p. aut. Dicendum autem ipse principia demonstrentur
 aut conclusione aut totum iudicium invenientur et 20 poff.
 cap: 3. aut ovm signum esse underfalem et opinio
 matina

Siftimione animalis
videns & exors
es mi: fuit ab
ote laty pult
ro tu, non e

Duodecum
uel Divisio
Iudicium
luari in
me tantum

em et in iudicio
sre cotta autem
giss Atte. Et mo
i in apphensione
& Vbi aut, ipsam
vel emb, vel fide
lum exunctiam: et
finibus nihil de
is hanc offens
i in apphensione
& nec sit exunctus
ad dicet, & dicit
en apphensione
taciturn, etiam
opos et ut iudic
e principiis dem
ratiu entem et
se undatusalem

matinam: qby agte indicat definiens qpe atyct vobis
ut Nam tunc in dictum qmne predictus affirmare
nec negare. et p' nrauq' qde confirmans. Nam
haec complexum animal forte, & nra definiens p' nos
et tu haec predictus qd apphensione: go p' definiens
complectit explicat clare nraum illam & offere
latebat antea, fuit hoc nrae he, go & dixit.
p'bat cuiusq': qd haec @ spia definiens. qd bat min: In
hoc complectit nulla & alio modo nec negato, nulla
siftimione nec complicito. go predictus in prima
dictum fuit apphensione tu, et non ad
mentis seu apphensione tu, et non ad
Hoc p'cto, hoc animal rate, & nra definiens horum
et tu est ita in dictum aliq: go p' definiens et in iudicio
vel q' idem qd in ea mensis operae salvare. qd
maris. explicat n. etiam hots illa q' pro vel gen
et diffiram, go & nra definiens. qd bat min: ibi &
compositio et affirmatio, sed hoc. Quae predictus ad
ratiorum go & ita p'bat. Et hoc sicut & alio dicit
nra definiens aliq' abesse. qd hoc sicut & alio dicit
q' de definiens abesse. qd hoc sicut & alio dicit
plexum. aliq' do nrae fuisse definiens tota exunctia
in qua definiens certe nrae ut fuisse. qd hoc
spie, hoc & animal rate. Sedem et affirmatio qd dicit
qd in utroq' p' repensi gressu nra in iudicio tam
in apphensione tu. Ita quod p'bat. Sicut voces tota
q' p'bat constans sicut et membris sicut sententia nra
p'bat, animal aliq' & rate aliq' & rate
nrae voces sunt sicut illa q' continet significatio
vel coniunctio membris sicut denchia, ut hoc gen
plexum rate vel utrate. Nec h'c ultima acceptio
commissus p' am' 2' i' lectione. Verum ut ea habe
p'riem, he & animal rate, et alia similia & dictas
dictas p'at. An Prognostico ita, ut p'rius, sit nra
definiens.

2' dictas p'at. An Definiens qd fatione mens regius nra
q' p'rius, q' p'rius, q' p'rius in crede p'fante ad q' p'rius,
q' p'rius, q' p'rius, q' p'rius, q' p'rius, q' p'rius, q' p'rius,

105a
Officium Iudicij.

Dicitur salutis in qd
apphensione meatis.

Dicitur salutis in
iudicio.

Dicitur duplex
acceptio.
Oratio.

Emuntatio.

Dicitur duplex
acceptio.
Prognostico etas.

Oratio.

Sunt nonnulli q̄ autem q̄ signifiq̄ p̄m
nullo modo q̄e telestem q̄natency p̄misit
consequenter affirmit s̄p̄mē nō p̄fectiorē
modo & repens q̄ nō p̄misit q̄nta in cōfūtatione
Sed contra his p̄misit q̄nta in cōfūtatione

Conclusio prima

Hoc Propter hominē animal rati
Cet idem ut vīus fīmiblē dī aliis. Tē nōn &
q̄ p̄missimā diffīc̄tē hōis
Conclusio secunda p̄missimā

Diffīc̄tē s̄m̄ Artūrī & oratio rei naām
et s̄p̄mē explicans p̄f̄r̄ hōis p̄misit & oratio
explīcans s̄p̄mē hōis, go & p̄misit s̄p̄mē lōgīc̄tō

Dic̄s nōn q̄s talē p̄misit cōfūtare
q̄nta hōis p̄f̄r̄ tu idem q̄st̄re q̄natency
& p̄misit: p̄f̄r̄ q̄natency & cōfūtare p̄misit
s̄p̄mē p̄f̄r̄ cōp̄lectiōnē q̄ s̄p̄mē hōis cōm̄
p̄missimā.

Sed contra ē. Nam hōis p̄misit q̄natency p̄misit
et hōis p̄f̄r̄ manifestat, p̄f̄r̄ manifestat q̄
s̄p̄mē hōis, & illā q̄e hōis s̄p̄mē affirmsit,
go alia p̄misit, q̄natency p̄misit, & nōna s̄p̄mē
hōis. P̄t̄b̄l̄ m̄: go p̄misit q̄natency p̄misit
non solum vīt̄ affirmsit, nō negare ut
sic, p̄f̄r̄ affirmsit, nō negare ut
s̄p̄mē. go q̄ntes affirmsit clāre & cī
s̄p̄mē s̄p̄mē tē fūb̄l̄t̄o, toties erit s̄p̄mē
tēl̄o, s̄p̄mē tē: p̄f̄r̄ hōis p̄misit, hōis & animal
rati, affirmsit de hōis clāre & s̄p̄mē s̄p̄mē
hōis, go q̄natency p̄misit, & nōna s̄p̄mē
hōis. Confirmat̄ eo vīso q̄ p̄misit & diffīc̄tē
de fūb̄l̄o eam manifestat & clāre affirmsit s̄p̄mē
antea & cognitē confūta hōis cognitē p̄misit q̄nta
cognitionē manifestans s̄p̄mē anteā & aliam cōgnitē
confūsi cognitionē & nōna & p̄misit s̄p̄mē, go
p̄misit

propter illam ut p̄t̄ ē nova definitio habet.

Conclusio secunda et dicitur.

Definitio p̄t̄ ut reperi⁹ in p̄t̄ & effectiv⁹ p̄t̄ ut regim⁹ aperte, haec conclusio infra est ex p̄t̄. si in p̄t̄ illa manifestatio p̄t̄ & nova definis⁹, scilicet manifestatio definitio p̄t̄ ex p̄t̄ p̄t̄ & nova in apposite.

Probatur conclusio. Propterea, ut p̄t̄ & effectiv⁹ apposite, sed ut p̄t̄ & de-
finitio, go⁹ definitio manifestatio p̄t̄ & effectiv⁹, ma-
nifestatio. et m̄m. constat ex conclusione p̄t̄. Ergo.

Conformatio i. q̄m in rae mani festant, igno-
tum illud p̄t̄ manifestatio & clary & s̄t̄, in
tig facit intelligibile in cognitu rei nescire
sed p̄t̄ facit clary & diffin̄t̄ intelligibile in cog-
nitu rei nescire quia apprehensio. Go⁹ p̄t̄ & p̄t̄
h̄is definitio ex ea apprehensio. cognitio bona.

q̄m p̄t̄ tunc manifestatio rem, nolle p̄t̄ rei, na-
tura & definitio, unde si p̄t̄ p̄t̄ manifestatio
quam rei quam apprehensio, recte sequitur quoniam
apprehensio definitio p̄t̄ ipsa apprehensio
mutat p̄t̄. Hoc si p̄t̄ hoc & animalitate cum
est caridinis & illata immotofit tota ipsa h̄is
claris & dignis sit non solum in se p̄t̄ ut appetibile,
et in suis ex parte cuiuslibet in se p̄t̄ ut appetibile
max. Sed hoc non sit nisi p̄t̄ & appetibile, max. p̄t̄
contingit. Formare autem & appetibile esse conve-
nienter est quia omnia simpliciter appetibile est,
h̄is & cum substantiis connivenat, sed h̄is est p̄t̄ p̄t̄,
clary & diffin̄t̄ connivenat, sed h̄is est p̄t̄ p̄t̄,
apprehensio, et go⁹ erit ut effectiv⁹ quam ex qua
apprehensio.

Conformatio 2d. ut effectiv⁹ p̄t̄ & effectiv⁹ p̄t̄
non tunc velut omnia quam manifestatio p̄t̄ &
terminante, ut facta manifestatio, certe res ab aliis
audientis ex parte non sit qualitas ipsa. Sed hoc sit
et p̄t̄ & non & apprehensio. Ergo

Obicius

p̄t̄ ut effectiv⁹ quam
apprehensio.

ioff. testis
17.

Obiectus 10. Artem. qd statuit in definiti nee
contingenti esse, nec non esse. iste in definiti non
hunc sibi nescit, et nullum copulatum. Sed ubi
non est nescit vel copula, illa est nulla. qd pro
go sive Artem definitus negat salvare dicit con-
siderare in proprieitate p*n* in inicio.

P*x*. Artem in utero loco, tunc lox de definiti in
affectione q*n* in apprehensione consistit, non vero lox
de affectione q*n* in proprieate in inicio consistit.

Obiectus 20. Definitio medicina in somnis traum
se p*p*ris non est esse mediam in demonstracione, q*d*
negat esse definitio. Confirmatur huiusmodi.

Definitio non est p*p* demonstracionem p*b*ari p*m*
sunt. Sed p*p*ris est p*p* dem ostentum p*b*ari, q*d*
q*p*ris non est esse definitio.

P*x*. Concordia. definitio esse mediam in demon-
stracione q*c* apparet; negat tunc q*c* apprehensio
in esse periculum ab genitum. Sicut enim suffit
et si definitio negat esse periculum ab genitum
et nescit esse definiens, q*c* p*p*ris. ad confirmatio-
nem. Artem lox p*p* q*s*, genitum sibi vocat demon-
stracionem, et p*b*arum substantia sicut enim p*b*ari non
proferit q*c* definitio aut nisi q*c* tam sibi, mihi
debet aut demonstratio. hoc a. tunc de definitio q*c*
et nescit apprehensio, q*c* tam q*c* p*p*ris, nem.

Obiectus 30. De ratione bonae definitio*s*, q*d* defi-
nitum non nescit q*c* definitio*s* sibi p*p*ris, ut
p*p*ris est definiens, definitio*s* q*c* redirentur defi-
nitum q*d* p*p*ris negat esse w*ortung*. p*b*arum min-
ima q*c* definitio est p*p*ris, substantia q*c* q*c* et
definitio*s* nam substantia huius p*p*ris, hoc est
ratio, q*c* hoc, nescit etiam definitio*s* q*d* ratione definitum
naturam q*c* definitum.

P*x*. Nam legem bonae definitio*s* ita intende esse

ut definitio non ingrediatur. Iustum hinc est
non ministrare punitum explicitum, non tamen prohibere
quod minus definitum ingrediatur. Iustum hinc
est, de quo explicitum est. Sicutis tamen super eis videlicet iustis, de divisione
monstrum illud sit: et regnit Julianus in apprehensione
tamen, neque debet esse in dictu, ut utrum sibi
potes in ea quae mentis in indicio fecit, sit iste,
hinc prout tamen in apprehensione, prius obiecto dicto sit.

Conclusio tertia
Divisio potest tam in apprehensione quam in indicio,
et Julianus est causa punitus, hinc in indicio
expositione modus reparationis.

Probatur 1^a pars conclusio. Hoc est legitimam
divisio animalis. Tamen ratio, alius irritatus
est hoc divisio? tamen in apprehensione et non
regnit in illa in punitus hinc, ut nihil negat
sed approbat. qd. ita prout dicitur.

Probatur 2^a. Hoc est factum in indicio hinc.
Alia pars est autem, alius irritatus. Sed hoc divisio
claram in se habet indicio, qd. virtus est causa,
hinc in indicio.

Probatur 3^a pars, ex supra dictis, de definitione
candom in apprehensione existimamus
contra tamen obiectos. Dividere unum regnat alius
potest in eam operam mentis, qd. divisio negat
Julianus in apprehensione tamen, qd. probatur ad eam. dicitur
qd. ex arte, qd. virtus est causa regni, qd. com-
probatur et virtus in eis. Sicut mentula
vel fabritate regni. qd. virtus est causa ratione
probatur ad eam mentis qualiter sine ut inducitur.
P. Et item in vitato loco virtus deponitur
est fata, in acto mortis, quare mortalitatem
concupis.

1. Periculum:

composite one, & composed both in substance
of the very abstruse & most occult & subtle parts
desiring it to be in all respects & both in substance
as you please often more so farre & than
one in utero loco, you nos hit, agere

INSTITUTION^V
DIALECTICARVM
PARS
SECUNDA

Censideratis istis ad iam ridentis opem
preferare et ut natus pretis penetrantia non
parum conducere videbamur. Segnius ut de
Ihesu opere; quam autores tractum fructu
darent lib: Regi herminias certe constituerunt
eiusq; corribili agario aliquis. Et licet de
herminis syphie, cum alijs letabim post eo,
in explicatione sermonem instituere potuisse
q; t; hermines fructus tu in opere fructos sapit

positionem exercere intam ideo tractatu de
Suppositie post profectis Socrata natus
graduum existimamus. Quare sit.

Dubium Primum D.

Quænam sit essentialis
Definitio Propositionis
in communij.

Artus Proprietatem vel Enuntiationem sic sit.
Propositio est Præter verum, vel falso
sum significans.

Hoc definitio estis non est sed tamen significativa
propria. Probatur. Definis estis debet explicare
hanc item sua predicata estis, sed huc definitio
non explicat ipsum formam sibi subiectam sed
tum illius genus, remota, id prestatum. Ergo
nunc definio estis, sed descriptio propria.
Quare significata hinc definitio quia prædicta
est. Secundum rubrum. assignandum videlicet
de genere tota tria per se immotu et scilicet.

Possit a non in congruè assignari ista.
Propositio est Præter perfecta aliquip
de aliisque enuntiatione.

Probatur quod sit estis. Hoc definiens, subiectum per genus
et differentiam est predicata estis proprius; sed est estis
definitio. possit assignari ex natura estis estis
naturae signum significativa. Probatur autem.

i. Per hanc:
cap: 4.
Definitio propriæ sit
item.

Definis significativa
Hoc definiens
genus motu et scilicet.

Definitio estis.

Genus

Gens in hac defini^e.

Dicitur Generis

quid Emanatio.

Veritas duplex.
Neutria. Elatior,
gentler.

Gens in hac defini^e ^{oratio}, perfecta, p^{er} conuenit
cum aliis crux perfecti. Religio non per
firme eam sacerdotem faciunt ab aliis crux
tunc perfecti, quia in perfectis & iustis de aliquo
encontrantur. Ad iustitiam perfecta ut obiectio,
in illi est sacerdos sacerdotem & contra &
firme Artis allatum, fieri solebit. si: illam
non vici per gens. Ad quam multi respondent
ad definitionem sacerdotis & dei per gens remotum.
Sed cum crux perfecta sit heret p^{ro}p^{ri}m^e gens regum
tu p^{ro}p^{ri}o, ut omnes fabentur; nonne approbat meo
gutture in Sopha illam non exprimamus. Deinde
cum exponit Cabritus sit, illum ad dico
Et licet hec ^{ea} defacta sit gressus; sed vero de
sensibilia tunc, ut distingui, o^r per etiam profundius
ratio et ipsius operis exploracionem, non per causas
Artis tu hoc loco agnoscimus operis, sed non enim
hanc per uenit & Latin definiunt. Quia
enunciatio idem & atque inter Pato seu genit,
genit illius respectu, quia ut inter se. Credo
& sic sub nomine enunciatio quo hic recte Artis
recte definitur quia sit dico uenit vel falso,
cum signum can. ubi nunc recte loco genit
vis. Religio non per falsum. quia solis et alii
operis conuenit, quia non sit in dico & quia
renitur et fabritias nevae nevae simul debet cum
potest operis, hoc n. non possibilis est. sed &
tertius eam conueniat operi. Et sic in trece
falso: nam dico operis hinc necessarium est
necessarium, qualem falso operis hinc necessarium est
& dico nevae falso vel falso operis magnifici-
tibus & non eam inveniatur falso
Artis vero operis sunt eorum genit, falso
& non necessarium, sed contingit enim hinc necessari
sum vel falsitatem

Ad hanc nonnulli & operis debent figurare non
vel

vel factum; indicando scilicet per modum indicacionis modi,
 quod nihil non placet nam hic definitur
 propriae vel ipsius aut propriam categoriam: et hypothetica.
 Secundum ergo in eis clauderet illam particularum
 si: si caro nem vel factum indicando seque,
 ratur quod est pro hypothesis aliquid non
 probatum probatum. Hoc n. proprius si Poter signum
 factum est. Socio. non regard nem vel factum
 sum indicando ut pertinet; in illa non verba
 non sunt in indicatio modi. sed sicut illis non
 est propositus ester, cum non habeat id ex iuri
 rebatur ad proprium. Vnde tu ergo proponit etiam
 utrum estus ad veritatem vel fabricalem
 regal autem ex fint, prout pugna fieri, mihi nomine
 ad verbum tuis pugnis et indicatio modi, hoc forte adhuc
 auctoribus minus aliquid abstrinxerunt cum nos
 dicitur agentes de verbo, tamen nem dicimus.
 Rerum tu si caro nem, nil aliud est, quia
 eo modo rem si caro si cui re vera est a par-
 te rei unde huc proponit hoc est qd. significat item
 quod ita est a parte rei primo per illam propriam en-
 thabatur. si caro vero factum per illam propriam en-
 thabatur quod a parte rei non est. ut huius pugna
 homo est a pugna, vel hic non est qd. ut huius pugna
 res non sic est, si cui re illam significat factum
 habatur. hinc est illud istius locum. Et sic quod res
 est, vel non est oratio vera vel falsa p.

pag. 79. de verbo.

quid sit significare
verbum.

quid sit significare
factum.

Obiectio p.

et per veram, cum ipsa reclamat esse falso.
q. vera non est: nec ut dicere ipsi falsa in
dicat esse falso, Et hunc in hoc dicunt, ista q.
positio vera erit.

A d' hoc arguit $\text{P} \text{X}$ Enim modi proprieates falsificantes

appellandas posse dupliciter considerari.

Si accipiatur prius modo, concedimus illas nec ne-
ras nec falsas esse, ea ut est eis interpretationem mens
et proprieates dicuntur nec in falso obiectum. illa
propterea q. caret obiecto neutrino falso: si vel non
dicot hic haec currit: nemine tamen demonstrabim, nec
vera nec falso falso: q. illa q. proposita caret ob-
iecto; et consequenter est nec vel falso. Non ergo
debet eis modi proprieates q. se ipsius accipi: prae ut de-
monstrabim, hanc q. proposita demonstratis, quae
ante colligis ex hoc, tamen non ut hoc proposito
statim intellectus expectat, quia propositum vel falso,
ipsi falso, forte non: hoc est lapis, lapis est lignum.
 $\text{P} \text{V} \text{I} \text{C} \text{I} \text{E} \text{S}$ q. Verum et falso non sunt in proprie-
tate propria non falso: tamen probatur
quod non est.

$\text{P} \text{X}$. Verum et falso ipse non dicitur sive intellectus sub-
iectum: sed est significans, ut in signo.
q. proposito est figura vel fabula q. signum neutrum
vel falso. $\text{C} \text{O} \text{N} \text{T} \text{R} \text{A}$ denominans est in re q.
denominatio natura, hinc in substantia sed veritas deno-
minat ipsius: q. erit in illa ut in substantia.

$\text{P} \text{X}$. Distinguendo maius denominans in trinitate p.
in re denominatio natura velut in substantia concedo ma-
tio non natura extinguitur: nescio ma: Progenie vero
denominatio natura vera extinguitur tamen q. de ipsius uoca.

$\text{O} \text{B} \text{I} \text{C} \text{I} \text{O} \text{S}$ q. Hoc complexum: nemus vel falso:
figuratus nemus vel falso: et tu non est ipsius: q. dicitur
nemus vel falso non erit ipsius p. propter cum complexo
est aliis q. non sunt ipsius.

$\text{P} \text{X}$. Distinguendo ma: dicitur nemus vel falso: mater

Hoc opus. Hoc pro-
positum vel falso: ut demon-
strabim, non concurritur
ut demonstretur
et obiectum, res.

Concl. opus.

Obiectio 2a.

6. metaphysica

Vera et falso ipse in
re substantia in
ipsius vera significativa
vix.

Obiectio 3a.

matter, concuso ma. fmitter, nego ma. Ad pñm
 a. regnij sig cõte nere fmitter, id est significat hñm
 ita se habere sicut per opem omittatur. Et
 Q. 30. Quod significat pñr alij sig cõte nem
 neq; falm. Ita ex primis partibus primaria significat
 et sic hoc compleat, significat nem vel falm. His
 merito dñm, et ex consequenti gradi: et sic pñr
 significat nem vel falm. Ita ex que sic est falm si
 est pñr in uniusq; sig et pñr est vero vel falm.
 Ita si intelligit de pñr. quod pñr de total significat
 nem vel falm. In explicatur argumentum contra pñr
 folios alio ex eadem doctrina facile
 explicatur pñr. q; contra pñr nam sic
 ab aliis q; sit pñr solent. Et ut melius pñr
 dñe. q; sit pñr illam in aliquo membro dñi
 Sunt a. propter divisionem pñr in mentalem
 Vocalem et scriptam, quae sig pñr non
 est, sed oratio nisi, et verbo nisi.
 Aliis significat divisus. Ita est in affirmativa
 et negativa. Ita in affirmativa et iudicativa,
 divisione. Ita in significativa et conceptiva. sive
 enim ratione pñr categorica et hypothetica
 cum. Ita in divisionibus et particularibus
 et indistinctis.

Dñmognatione
pñr

Circa quam divisionem momentum profrunt aliis
 quae significativa existari.
 Ita dñm pñr in affirmativa et ne
 gativa sit genetivus in fato et genitivus.
 Pñr. Affirmativa. q; sic: sive systema, et ge
 neric in suas partes. quae pñbatur. Ita illa q; uniu
 noce de suis inferioribus differentiis in qd
 Predicat et nem q; genitivus regulata dñm. sic pñr
 Dicimus uniuersitatem de affirmativa et negativa
 q; pñr differentia in q; genitivus et negativa
 tu illam. pñbatur min. quod n. pñr. Pñbatur de affirm
 ativa et negativa in q; genitivus, et q; illa pñr tñc
 rant, nullus dñe. substantia; quae nem dñm
 uniuersitatem pñr. Nam pñr negativa
 non

non omnibus alijs, qd affit matris alijs em
 hant. aut ē contra qd pccr. de uniuocē sole affit
 matris et negationis. Et ex his manifeste colligit
 qd haec dñis sp̄tis non sit analogia in analogia, nec
 subiecti in accidenzia. sed utrumq; qd qd non sit
 analogia in analogia. Nam nihil ē qd ratiū sp̄tis
 est analogia respectu p̄p̄tredone analogiam. qd no
 sīn. qd aliova ratiū p̄t regne obstat.
 non regit hic qd. obstat qd. In dñis qd p̄t regit
 dñis qd in accidenzia dñis non p̄t regit qd
 affit et negat. qd non sīn. qd subiecti in ac
 cidenzia p̄t negat. Magisq; Nam
 qd dñis corp̄ in album et nigra, corpus
 non p̄t regit de albo et nigra, corpus
 taliter, ut ex ratiū dñis p̄t regit acciden
 tia exanimata, facile potest.
 Et contra intellectus qd dñis analogia in ana
 logia. qd n. affit ē p̄t regit negat, nam
 affirmatio ē sumptuosa qd negatio, cum negatio
 comprensus ex partiturā affit et negatio qd
 ē prior. Intellectus confit: sumptuosa sunt prior,
 qd p̄t regit affit ē prior quam negatio, sed clara
 quo non sit dñis generis in summa p̄t. Nam
 ratiū inferiores p̄t regit ac p̄t regit rationem
 superiorum partiturā p̄t regit ac p̄t regit rationem
 negat inesse respectu p̄t dñis generis, ut
 hoc te nihil obstat. nem n. fatus ē ad analogiam
 qd ratiū in inferiores summa p̄t regit et in ordine ad de
 corporalitatem una sit aliova prior. ut bene p̄t
 arguit de affit et negatio p̄t. Sed regit ratiū
 in dñis dñis ratiū regit una sit aliova
 prior, qd in hac dñis non regit. li cōt n. affit
 mas sit confessus cum negatio sit p̄t regit illa

illa in non propria illa in qua dicitur ratione
propria, neque libenter quod participatur significatur, et a quo
libet illius dicitur; sed de his analogis, tunc
ra in antecedentia dicamentis.

¶ Propositio Similis allatam est pro aliis quod
pertinet potest apprehensione distincta in ratione
propositio et in dicta cultura, ut n. p. concipiatur p.
propter falsum; falsas sunt paries. et in cultu ymagi,
deinde ibi simil res ipsae propter, et in non invenia
ratio quinque fuit in apprehensione mea. Melius
in doctrina negat variatio aliquanta p. p. et
nihil erunt hinc apprehensione distincta p. p. p. a. in dicta cultura
illa n. nihil enim. p. p. p. p. etiam in dicta cultura. quare
mentis, p. et ad eam et cum illa in dicta cultura. quare
hanc significatur ymagi Scholastica magis ne fa-
cunt ut plane in rebus mentis rei coniungit
ad id quod ostendit de p. p. p. falsis conceptis
¶. quid si tunc in apprehensione nostra, non est p. p.
Si vero ita apprehensione est una de aliis tunc,
tunc etiam p. p. in dicta cultura, non apprehensione
Circa tunc dicitur subtilitas ymagi, ita p.
generis in p. p. omni analogia in analogata.
inde n. q. sit generis in p. p. et non in p. p.
et p. p. tunc vel falsum, sed hanc rationem
significare participem istud sive p. p. cu-
lteriora si: hypoth. sed generis in p. p.
confer: et bona. Sed contra: D. Thomas in
propositio hinc ipsi et lectio mea in hinc libro.
hunc aut p. p. tunc hypotheticam p. p. absolute
figere tunc vel falsum, sed hoc tunc debere
simpliciter tribui p. p. categoricas ex hypothe-
tis p. p. non p. p. et diligitur q. r. p. p. p.
fuerit et veritas vel falsitas sic cultur. p. p. p. de
categorica, et p. p. p. p. p. hypoth. et confitetur
q. r. p. p. p. in categorica et hypothetica

Proprius hypothetica
non absolute p. p.
verum et falsum.

sit analogia in analogia, quia haec una ratio
 probatur. Provis hypothetica nullo parto
 sit particolare ostendit et non in dependentia
 à parte categorica. Et si dicitur analogia in
 analogatu et generali iugis. confundatur. nam
 probatur. Provis hypothetica comprehendit ex
 categoriis ut propriis sicut non sit habere rationem
 propria in dependentia à parte categorica. sed
 quia per prius tunc de categorica. et posteriori
 per hypothetica. Et si dicitur analogia
 Nee argutum ultimum nimis habet. Ratione
 est, haec duas proportiones ex aliis primitiis praeceps
 veritatem vel substantiam, nam scilicet ut dic
 tur etiam postea per posteriori comprehendit hy
 pothetica vel ostendit eam à parte categori
 ca, convenienter et ratiōne proprias fluent ab
 haec ipsa. Et rationes vel substantias, dicens
 dicitur ab eadem. quod non esse ratione substantiam
 non est ratione substantiae, sed analogie
 Ultima dicitur non magna tunc diffinition
 illa n. c. substantia in accidentia, sit et magnitudine
 et ad eam sp̄t modo et numero propriis metu pro
 unius substantiae modo particularis, metu
 in definita. Sit autem in determinato numero paries
 per modo specie vel, modo singulari, modo plurimi.
 Et si tunc dicitur accidentibus scilicet particuli
 in accidentia, quia ex via non dicitur forma
 explicata colligi potest.
 Et his dicitur scilicet explicatis per cinqūies optimè
 et expeditissimè sit ad factum in formis de
 p̄t. si n. gradus est ratione? Et tunc i. c.
 categorica, quid est hypothetica. quod haec haec men
 tra dividunt sicutum sicut esse substantiale
 propriis

de dūto subiecto,
 si in accidentia.

Nota interrogatio

quod est pos?

Dubium

On Propos.

Talis sit simili

Malum

Hoc est figura ex

Badische Landesbibliothek

gros analogie tui. Si ipse nesciuntur et tales
sunt. Potius universalis vel particularis,
vel individualis. Quia potius omnis substantia
et quantitate grossus, de qua nostra si nesci-
tur qualis sit grossus. Potius. Affinis
habet signum. Vnde vel falsa. Quia iste
virtus tantum per quantitatem, non per estetica.
qua rati potius tunc quales non ubi-
lent; sed in tanta. Per accidentalem
proprietatem tamen, ut sicut substantia
est ratio magnis ex dictis habeat tantum et vel
est grossus qualiter vel coram in materialium
et universalium est proprietas magnis penetrat
sit

119.
quantitas?

gnalis grossus.

Dubium Secundum

¶ N Propositionem
talis sit simplex.

Qualitas.

Dicendum est supra ex eis philosophorum dicto
quoniam hoc generale ad rationem mentis gravem
in qua est ipsa pars alijus vires non compendi-
bis. Et quoniam sive ratione de eius ipsius
et quod sit quod complexus; quod sursum inesse
videtur.

Quæstio
In luci cum figura
mentalis sit complex
aet. vel complicit
et apprehensionis?

ja opāō mentis qd.

$\Sigma \bar{e}_i \bar{o} \bar{p} \bar{a} \bar{v} \text{ mensis } qd \text{ fid.}$

3a. Operat quod sit?

R.
Intervenit seu opinio
mentulendis estre
simplicem.

in dexter recognoscere pectoris mensuram, & max
pectoris. Montibas n. oppositum in his congrua
tumidum complexioris & habore in dexterum
sit & rugosus & cum granulis pectus multo,
cum phitonem continent, aut ex pectoris me-
nis pectoris non erit, aut pectoris in eis, non
erit Phene explicata.

Ad hunc omni planu intelligentiam Nota
90 Secundum primitus affirmans hunc esse: an in spiritu
interni mensis quo in die aliis est ut non esse
q. in spiritu hoc primum mentalis sed longius simplicia
actio, an vero complicitus ex variis apprehensionibus.
et. g. god facit ostendere hunc primus, tunc autem
indicando ita esse, an istud indicare vel primum
sit simplicia sed non sicut distincte ab apprehensione
hanc et animalis, an vero sit et complicitus ex his
versus apparet subiectus et dividatur.
20. Nota hinc Primum reportari in intellectu humano
opatus. id nomen primi est apprehensio et simplicia
quae mentis motibus per se in rebus aliisque cognoscuntur
tum ambi subiectus de illis appetit manu et aut regatur
teritur. 2a appellatur concitatio, quo cum ex hoc
cuiuscunq; non sicut ex sensu nata, appetitus, quod
quo rebus cognoscitur alijs de ea affirmatur vel
negatur. 3a de origine diversitate est illa species qua non
natura alijs appetitum vel appetitum de eo nata
sed ex una vel plurimi appetitus alioz collati
quod inter se per se possunt. Ex hoc vel 3a
species ultimam videlicet omnes ergo dies solos.

Proprio mentalis suorum in dicere mentis quo
rebus esse ratione suorum est, et non sicut non
est, sumptra etiam ab aliis, et non complicitus
ex interris cognoscendi modis.

Hoc concil

Hoc conclusio placet auctoritate d. Thomas.
 ut in omnibus ex conceptis prius ratiō generis
 & differentiae efformare, unde unum conceptum predictum
 sicut nota in agnitione ex cognitis predictis
 mentis et atri efformat dividit p̄tem aliud
 omnis atri, q̄ ex mente d. Thomas in citr
 per conceptū predicationis et substantiæ prioris, q̄ in ut
 conceptū generali p̄ dicati et substantiæ prioris, q̄ in ut
 p̄ p̄tum regensante p̄tē conceptū nō p̄tē
 mentalium p̄tē in citr appellamus. Sunt et
 alia multa loca ex q̄b huc nostra conclusio p̄t
 robarari. sed p̄tē q̄d. ratiō singula ex iuss
 nāa in dīcīj, nam de nāa in dīcīj p̄tē p̄tē
 in loco eminabile, sed hoc non possit estale
 si ex p̄tib⁹ q̄b dīcīj n̄l dīcīj apprehendit
 conponit. q̄d dīcīj q̄d singula p̄tē p̄tē
 thor. et aliam et aliam. Nam hoc in vicinī n̄q.
 p̄tē in dīcīj locum p̄tē aut p̄tē n̄t sit
 p̄tē aut in q̄d. sed locū n̄l illud eminabile.
 p̄tē omni. n̄l n̄l illud partes ex q̄b conponit
 q̄d in dīcīj ferret supra locū eminē,
 tate, q̄ n̄l p̄tē q̄d singulus partes
 illig. neutrū homē p̄tē dīcīj q̄d minor res. non
 minū, q̄d si dīcīj partes ferrent in loco eminē
 able, iam illud partes erant in vicinī tota, et
 conponit p̄tē q̄d ferrent aliis partes. non sicut
 dīcīj, q̄d singulus partes eminabiles fuit
 p̄tē plures q̄d conponit in dīcīj non possunt
 regi in vicinī dīcīj p̄tē p̄tē p̄tē p̄tē
 hoc apprehendit, in dīcīj non an dīcīj p̄tē
 hoc conponit et coniungit.
 p̄tē p̄tē. Si p̄tē mentibus et in dīcīj q̄d
 p̄tē conposita ex q̄d apprehendit n̄l conceptus
 sequitur q̄d omni ex aliud dīcīj sibi numeri
 dīcīj in eodum substantiæ, sed hoc est ab
 fundum

121.
i. parte dīcīj 12.
artic. 9.
ta Ratio.

et Ratio.
Nāa n̄l officia
in dīcīj quod?

Ras à contrario
obatur. p̄tē.

122.

Rao

fundit et contra eorum statim sententia, quod ad
id est quod fisi. & huius legationem. huc ipsa, hoc
et hoc poteris ut recte, sed potest fieri
in infinito, prout sit in uoce, sed si ipsa ipsa
negatibus potest conseruari ex plurimi eius-
tib, illi tamen numero differenti et essent in
eodem substanti, quod sarem non accideret
solo numero si fundita in eodem substanti
& huius minime quod ad ultra. problematis
concepit non differenti potest cum habeat ista
potest substantia quod numerum tam et esset in
eodem numeri & substantia conceptionem. qd.
Probatur 30. Nam si apprehensiones se boren-
ti conponere in dicim debent coniungri nitor
se, separato ex ea non possunt aliud con-
ponere; proches et. Tunc nunquam rumpit,
ment domini nisi cum eam; et idem est de
alii conceptibus. sed apprehensiones se boren-
ti non possunt taliter coniungi non
potest ut conponantur in diverso, quod in dicim
non conponit ex eis. maxime ut confundantur plu-
mum. Propterea non potest esse quod illas apprehen-
siones coniungi atque ad confundendum in dicim
non ex illis coniungi simul & separando
nisi & potest alia tantum actio quae illas con-
ponit atque deinceps non potest actio regarem
alibi quoniam potest apprehensionis actio in dicim si
deinde in aliis. si apprehensione contra si
exclusum libet apprehensio posset esse Georgium
tunc alius apprehensionibus non apprehendit quae
tunc posset esse in quo alius apprehensiones
coniunguntur; unde et. multo modo utrumque
concepit potest suis verbis unius eius.

fi vero

si new s. eah summa haberry in tantum
si. & new mentute s. eah actio tridij esse
et summa p. et p. distinctionis si non ex con-
spectu occidit. et ~~co~~ p. et too singulare
et in dividibilem qualitatem.

Conclusio secunda

Si sente mentate precedentis conceptis recte
in ad huc p. m. distinctione in indicio
apparatus apparet q. alijs dicunt in indicio
conceptis multatiter plures apparet.
q. p. conclusionis. Tantum p. in dicto in ad huc,
quatenus conceperat, p. & quatenus summa non
ad substantiam, vel quatenus terminus non est p. huc,
est. q. p. et p. in dicitur quatenus plures apparet
in indicio multatiter sententia.
concepit. Hoc invenimus et q. p. effectu
apparet; et conceptus in illas. q. p. conceptus illas
multatiter, quatenus si. p. & tunc r. uide
q. p. quem p. sentit illa. et n. p. alius
ad dico. in dicto in ad p. sentit substantia et
tremat. q. p. in multis apparatus, et n. p. et
concepit et p. in his se. Ergo in indicio
littera p. p. distinctioni plures apparet multa,
littera p. p. conceptus.

Apparet plures posse
in indicio vir-
tuositas continen-

tuos in apparet tr-
finitus.

Quicquid jo Ex p. constat nos non simul et semel,
sed successim, nequam invoca illas res p. cognoscere
et successim quam de alio affirmantur negantur.
q. p. signo i. dari plures conceptus et conceptus suorum
sunt conceptus realiter, distinctos in p. q. p. p. p. p.
mentales p. res in dicto, non enim sunt plures qualitas
sed composita.

X. Arguitur tamen continetur, dari plures apparatus,
ones ab initio cognoscere p. mentes successivae, et con-
sequentes realiter inter se distinctas. nullus tamen
modo p. has in indicio in diversi figurae partes

Item componentes sed potius quam procedere ut illis
mem si usus actus proprietas formae vel
complex et in visibilis et circa illa strata
exposita et apprehensa substantiae percutat, et
hanc actum scimus esse instantem.

Obiciies 70. Es mors et ordine quo voces
extiores offerri aut imponere et ordine in dicto for-
manus conceptus de rebus. Sed nos audiimus fieri
sunt et sicculatione predicatur et substantia propria
offerri; sed et diversos conceptus in mente pos-
sumus. Quod velis sicut diversa conceptus isti
et ipsi. Et quod non est congruita et non simplicia
qualitas.

P. Ad hoc argutum. Concedendo quo sit illa, sum & scorsim concipiuntur predicationes & subiecta-
res hinc in mente formare & ruertere conceptum
hoc n. non negamus. sed tunc negamus illud indicium
cum a deo dicatis & subiecto formamus esse quod
complexum, vel compescitum. non, ut sicut in
zodiaco coniugium, cum in dictum continetur nisi
trahatur plures apprehensiones, non respondat istud
quod in dicto unico debet, in dicto si cognoscatur
& plures apprehensiones cognoscatur.

pag:123.

Obit eius 30. Propter prestat ad tam mentis
quædam: gō ē ad compositionē. paret confus: qā in qā
tumqā ē compositionē, si gō in dīcīm prestat ad tam
mentis confus: noster habebit compositionē. gō nō
territ granplex qualitas.

X. Ad hoc arithm. probam praecepit non idem vocari compositionem, prout q. acti eis sit qd. conprobatur, hoc n. factum est, sed q. ea opus mentis sonat in res componendo et tunc deinde: id i. nym coniungendo cum aliis, vel separando idem ab aliis, q. tu bene fieri potest unde ampliora actiones.

Dub: 3.

Dubium Tertium Quid sit Propositio Categorica, et Hy- pothetica? //

Qm dñm p̄ p̄is in Categorica et Hypothetica.
 Si cām p̄it ut Dicuntur, p̄ens substantiam p̄p̄t mām
 sc̄: q̄ forma p̄ substantiam p̄p̄s suo mēlo cōfīnūt
 q̄ alia et aliā p̄ in Categorica et hypothetica. Sub-
 stā a s̄it p̄c̄t̄y p̄m̄r̄ alia, q̄b̄s substantia, r̄t̄o et p̄m̄
 de his mēbris dñm̄ s̄t̄ loco suam p̄stitut̄, q̄m̄y
 p̄sonam s̄it̄.

Et n̄ p̄p̄mis de Categorica p̄t̄is, quādnam
 dñm̄ s̄it̄? De p̄na dñl̄nes h̄ome c̄t̄er̄ affere
 p̄p̄l̄m̄ def̄ens. Pr̄p̄rio Categorica ē, p̄ne
 t̄t̄t̄ f̄t̄i ōt̄r̄ et Dicunt̄ et copula, t̄ḡm̄
 p̄nt̄es s̄i m̄n̄ip̄al̄y. Ut h̄ec̄ p̄p̄t̄o p̄t̄,
 Et Categorica p̄p̄s. q̄ t̄t̄t̄ f̄t̄i ōt̄r̄ et Dicunt̄ p̄n̄ci-
 pale unīc̄t̄, et non p̄t̄ura. t̄t̄t̄ et unīc̄t̄ copula p̄m̄,
 copula. m̄ p̄ne m̄n̄y, categorica plures copulae
 q̄p̄e non p̄ḡm̄t̄ n̄p̄t̄ forte una s̄it̄ m̄n̄y p̄m̄ci-
 p̄al̄s altera p̄m̄ip̄al̄s. hoc n̄. mēlo p̄p̄t̄o p̄m̄at̄ et
 n̄ p̄ne Categorica plures copulae regim̄.

Nomine substanti p̄p̄t̄ n̄ colligi id de uno in p̄p̄t̄
 et Dicunt̄. Illud vero n̄r̄e Dicunt̄ et Dicunt̄
 Dicunt̄.

Coula n̄p̄p̄t̄ n̄r̄e id et nech̄t̄ et m̄n̄t̄ p̄t̄c̄t̄r̄ m̄
 p̄t̄c̄t̄r̄ et haec alīos n̄r̄e expl̄i c̄t̄. ut cum dice-
 pet̄o t̄ doct̄. H̄ec̄ vero impl̄i c̄t̄. ut cum vice
 Pet̄o

Dicunt̄ Cate-
gorica, vocalis.

Subiectū et Pro-
dicatum quid?

Copula singul̄.
Expl̄icit̄.
Impl̄icit̄.

Pet̄o

Capulae et loco
predicati.

Dicitur pars Categ.
et pars vocalis.

Potes disputat. Et quaecumque pars pronuntiari explicare
finitus implicare, ~~est~~ p. p. non
est, quia doctrina non multa sufficit ad quod ad hoc
implicatur dicentes, exponit alio modo si predicatur in fide,
reddi et predicato, ut, si haec opinio hoc est ostendit. Alio modo
nemo expulsa nra de predicatione apostolice, sed respondeat
apostoli predicione. ut hoc ambulet. Verum non abs
dictum. Tertium p. p. unitate obsecrata p. p. unitate
unitate predicatione. Tales p. p. vocantur categorica
Verum dulitas circa hanc definitionem auctoritate dicitur.
Sed p. p. sunt categoricas in eis, q. ut scilicet. Et ad
vocatum, mentalalem et sensitivam est ratio dulitatis.
Hoc enim p. p. sunt categoricas in eis potest
quia habeat fidelitatem et predicione et cognitam hanc
partes, sive principales, sive quae non est p. p.
categorica Mentalis, quae contra eam sensu
p. p. Nam p. p. mentalis
est eo simplex et non qualitas, qd non habet fidelitatem
et predicacionem, hanc partem sive in principiis, non
nullas partes in ipsa regere, sed in eis est dulitudo
ad hanc dulitatem reponere in nobis. qd
quae tunc hic spiritu ab ipsius categorica vocalis.
ut prototypus typorum est ea fidelitas, nostris
magis expressa, vel dicta mentibus p. p. qd non
ad alteriorum categoriarum spectat. Sed p. p. 20
Dabam definitionem et acc. omnium p. p. p. mentalis
alio modo. cum sit iste ratio emundatio atque habebit et
in de ipsius emundatione. qd id quae emundat. Nec a. p.
habebit fidelitatem et predicacionem, nec hoc significat sic
simplicitatem. non a. p. ratione p. p. mentalalem
habere predicacionem et fidelitatem hoc modo, qd non habet
p. p. vocalis, id est sicut p. p. p. vocalis est conceptus
ex predicione et fidelitate, hanc p. p. mentalis significat, ita
et mentalis habebat predicacionem et fidelitatem hanc p. p.

composta ex multis conceptibus predicationis substantiis
 sed tunc nolumus ex propria mentalibus categoriis
 unum vere enuntiandum de alio habebat et id ex
 enuntiis, et id de quo enuntiabat, tunc ex professio-
 nate sed enunciatio una. Non prius fuster ex
 predicatis et substantiis, sed ex
 hypothetica et substantiis. Non prius fuster ex
 hypothetica et substantiis, sed ex
 enuntiis, et id nichil adhuc, quo in dictis substantiis
 esse, sed non esse, sed vel certe vel non certe, substantia
 et propria mentalis et obiectiva considerata habeat
 predicationis substantia et predicationis, non vero fuster
 prius a propria categoriis facilius negatio in
 eis et molles ratiocines hanc primum definiri.
 Proprio categoriis Primo unius de altero
 enuntiatur. Quia dicto rectificari potest in
 propria categoriis tam vocati quam mentali
 et fuisse accidens non dicitur haec istem
 considerare cum propriis substantiis in eis, et affirmatur
 dictio non nisi oportet alterius debet esse substantia in
 dicto est sub quo illius continetur. non in
 genere, nisi sit: nam substantia enuntiatur aliis
 de aliis. et aliud est enuntiatur ab unum
 de altero. nam in eis dicto proprius in eis con-
 venit ei proprii et hypotheticis. hoc namque, propria
 Regis differentias et Pauli regimur et per hypotheticas,
 non aliis de aliis sicut videtur; et universalis predicationis
 de differentiae Petri et respondeamus Pauli et generali
 contingentes aut prima. At vero categorias
 non haec enuntiatur aliis, sed substantia et genere
 de altero. scilicet vera substantia et haec conuenient
 de altera parte id est universalis predicationis de substantiis
 to. haec predicatione universalis aliis sed non una
 postea ex ipsa conuenientib[us] de altera parte
 non vera categoriis propria affirmatur de altera
 ex quibus conponitur hypothetica, ut probet;

In quo

proprio Categ. mentalis
 habet predicato substantia
 ratione obiectivae non
 fuster.

Dicitur propositus Categ:
dissimilior.

In quo differt propria categorica a priori ab hypothetica.

Propria hypothetica,
tice definitio.

Propria hypothetica est illa quae habet plures proprias categorias alijsque coniunctione unitas vel alias omnes ex gramin coniunctione resultat nemus vel solum unum hinc partes sui primariales. Ut hanc sequitur propositum hoc, Petrus Logius et Paulus ambulant. Et hanc est Petrus videtur haberet alias.

Differit ergo hypothetica a categorica propter haec. Quia categorica habeat haec unum predicatum et substantiam et cetera pars: hypothetica vero plura substantia et predicata ut Petrus & Petrus et Paulus & negligens.

Differit 2o. Quia ipsa propria categor. propriae significativa est non solum aliqua. Hypothetica autem est non solum alia vel coniunctio. Ut similiter. Et. V. 1. 5. i. et quia ipsum predicatum de substantia quae est ipsa significativa est non solum esse sed etiam pars substantiae. At propria hypothetica non coniunctio non de aliis hinc significativa de substantia sed tamen substantia cum coniunctio aliquam coniunctione sive posteriori ducatur propria categor. vel omnis, sed eis unitis resultat enim vel solum.

Liquit genere in hunc sorte, si recte Petrus: quod licet significativa non per se est sed intelligibile, quod tamen recte non est neque pars regressus proprias categoricas et hypotheticas sunt eis analogum et non sicut generis genit.

Loco istra sunt particulie rationes scilicet quod est complexus plures proprias significativa coniunctione unitas, vel proprias omnes omnes sive unitis resultat nemus vel solum unum hinc partes sui primariales. in eis vides tres supra posita istra significativa ut principiuntur recte. et illam partem: alij coniunctio non est nisi bellum, primum propriis coniunctionis quod est pars genit. matios.

Genua, Proprio.

differit.

maticos coniunctio tr. et exstante communione
verbales y nales sunt in Categ. p. inde
est multa estis categ. vel vates, q. careant
tali cypnitione non esse aut propria hypothetica
ut p. e. Logica & alio. Ad hanc dico. Namque & sibi
gens non sibi est potius hypothetica. Ad hanc dico et
vel alios vates ex q. vatis refutab. non
vel fatus in iustis caritate non est occursum
ad hypothetica in q. congruam ex Categoricalis p.ire
Iusti si conponit ex oratione ex q. unitate res
est non vel fatus. q. utiq. de fato in bello
genit. Ut hoc opus. Si Petry velare habet,
et alio. & non negat: conditionalis. et tu no
Categ. p.ire, categ. p.ire. vel potest. Ergo.
Obiectio 1^a
Contra ditem p.ire Categ. si explicatam
Oriores jo. p.ire. Petry et Pauly sunt
fundi et suuientes. q. opus. Petry et Pauly sunt
plura facta et p.ire. q. fatus p.ire
Categ. halore tua non in fatus et datus
P. concedo ma. sit q. Categ. et nego min:
non n. h. fatus et plura et datus. h. tu
fatus et datus conponit et p.ire conponit q. p.ire
categ. non respondat.

Oriores 2^a Hoc opus Petry et Pauly so,
creuerunt legem. Ita, constat tu una contra
primi ipsi, et tu hypothetica. q. non resp
ondest q. habeat una ipsius principium.
q. non min. illa opus ex quatuor tunc hypothetica.
Petr. Petry docebat legem Orii, et Pauly dor
avit legem Orii. q. hypothetica.

P. Concedo raro modi. nego min: ad
enim plures sires illi ex naturae hypothetica
ex regulis tu illa est hypothetica. ex muto
q. non est absurdi. dicit on p.ire

Obiectio 2^a
Contra ditem
Propriis Categoricalis.

Obiectio 3^a

Oriores

Cynota fuscicoris.

Cognitio Principalis.

Los pines una copia
la verbal constan,
los que fijó el ces.

Dub: Grant:

Dubium Quartum

131.

Maa spesies cuticulae & orbis seu habitatuum & dicatis
subiectum in hac parte. Petry & ho, maa sic & ordo,
seu maa illa que gravicata ibus huc se tollit ad ordinem
tum ac auxilium illius trax. Invenit tripliciter cum una
que gravitatem per compaginari ad subiectum, triplices
etiam apignam foliis maa. Alia Naturalis, alia
Confingens, et alia Remota.

Maa qd fil?

3plex Maa.
Naatis. Contini.
gens. ol Remota.

Nāatis.

Natūris ē, in qua p̄dicatur ē de eis in subiecti
nē s̄p̄ia t̄q̄ p̄ficio; ut ista v.g. sp̄ies, hōc ait.
hōc c̄ribilis. p̄t̄m in māp̄ grāati, q̄d illa p̄dicata
nāt̄r̄. illis p̄dicatis debet nām h̄ḡm ē q̄d eis
et alii h̄ḡm nāt̄s sp̄ies p̄sp̄is. f̄nc redūct̄
v̄s sp̄ia sp̄ies in eis l̄c̄l p̄dicatur nec s̄l de q̄da
subiecto. Neq̄ illis sp̄ies, dōb̄t̄ in subiecto, h̄ḡm
q̄d nāt̄r̄ l̄m sp̄is c̄nnecari. Ut h̄c p̄p̄io. Māt̄
te informata aliq̄ua forma d̄s uel ad māt̄
nāt̄m; q̄d n. māt̄r̄m informata aliq̄ua forma
c̄ sp̄i c̄statis debet. nec n. p̄t̄ q̄d n. c̄stati māt̄
h̄ḡm aliq̄ua forma p̄f̄m̄b̄l̄m̄ u. n̄p̄is,
ca dicem̄.

^{2a.}
Centringens.

Materiae continens aerum illa, in qua per
dicti continenter conseruit subiecto, hinc
quod ab eis efficitur, vel nata extrahitur; ut e.g. hyperphys.
hunc continet alibi. In materia continenti, et ab aliis
hinc continente extrahitur, hoc, nec forte, nec cum
spiritu conseruit conseruit hoc.
Hoc denique propter eum in materia elementorum in qua possunt,
hunc regnare subiecto, ut e.g. efficiuntur spiritus.

3^a. Remota.

hoc legio; Petri Gogius. subtilis & acutus
et aliis similis.
Diversa manu operum et signis si ergo attendit
confidit extremam precium suum se. sed si dexter
affidit alterum quoniam rite potest habere habeat
ad significandum. Ea quo colligitur quod significatur
et hoc est fieri ratione, eadem enim manu p.
poterit diversas qualitates et qualitas propria
restitui. hoc modo et propter fratrem universitatem, vel
vel falsa. Unde significantes propriae sunt in manu
quatuor, hoc est tot; hec non est autem extrema in
his propriis partibus sed em, et aut convenienter recte
et rotunditer, hinc in illis varie quantitas
et qualitas. Aliud erit si extrema mutentur.
n.g. hoc est aut, hoc est ut aut. ja propria est in manu
recta, et vero in manu remota. Ja non manent
caecum extrema. Hoc est terminus synecdoty
omnis. pars proprii cutis in una est non in altera.
Ex his inferitur non esse idem operum aliquum
quod est nesciam, et quod in manu natu: acci-
dentaliter est in manu contingens: in proprii-
tate et non in manu remota. Nam haec propria
hoc non est operum. Et nescia est haec non est in manu
natu sed respectu illius non est nisi cutis operum, respon-
sus hinc est in illa propria. hoc est quod
hoc non est aut est in proprietas. Et haec est in manu
natu: si mihi licet hoc. hoc est invisibilis, est accidente-
latus iste non est in manu contingens sed non
fieri licet hoc: hoc non est logos. Et nescia, est tu
est in manu remota.
Ne est obiectum istud circa dividit: axioma, cum
est: nesciam operum est in manu natu. Con-
tinuitate vero, seu axiomatica in manu
continuitate: invisibiliter in manu remota,
sed debet in operum effectus tunc intelligi. In his

¶. non? quoniam necrum ipse in morte natus;
accidens dolorum in morte contingens; nigrus;
sibilum in morte remota.
Quares An ita pater, DEUS et homo. sit
in morte nati vel contingens.
¶. cum Iacob dicione. Si n. illius subiectum,
DEUS accipit p. composite, ex natu sibi na-
tum humana, scilicet Christus, tunc illa p. sit
in morte nati. Nam illius est sic cubus, homo;
et de omni subiectu; ergo est p. in morte nati:
confusus potest ex dicto. Si vero fuit etiam illius
DEUS scilicet summa p. nostra divina, sustentata
de naturam hymenam, tunc ita p. sit in vi-
gore praetermissus et in morte contingens
et hoc. Ita p. et in morte contingens
in p. p. cubus potest absque et in esse, absque p. sub-
iectu corruptione. sed ipse latenter potest
absque vel p. ipse latenter, absque et in corruptio-
ne ipse illius p. Deus et hoc est in morte
contingens. sed p. min. Tunc ab uterque exti-
nit enim p. ipse latenter, ergo Deus non conseruit
novo p. ipse latenter, sed p. contingens. Et ergo p.
Quare et in morte contingens.

Quantitas propria & accidentis exordium proprium habeat, ut quodque
est per suam extensum & limitatum consumens. Dicitur Quantitas.
Et nolle quantitas se limitat sicut extendit substantia
propter ad modum Phisice & quantitatis, sicut cuius ipsius
subiecta est propter plurim vel paucim vel uno
vel accipit. Et nolata hanc quantitatem dividit propter
in Unigenitulum, Particularem, Individualem & propter
Singularem. Profundetur.

134.
Particularis.

Indefinita

Singularis.

Definibilitas.

Proprietas affirmativa.

Proprietas negativa.

Primum Particularis dilla enī signo substantia
terminis eis signo particularis determinatur
ut habe, anis hoc currit
Signum particularum sunt. Quis am. Aliis. Alter
alia simile

Prout Indefinita & illa in qua substantia terminis
estis nullo signo nec universalis nec particula-
ris, nec demonstrativa est. ut habe. non est docet.
Primum singularis. Illa in qua substantia ter-
minus particularis, vel et terminus eis, aliisque in
fratetemate signum ulterius ante determinatur
ut istud agnes. Petrus & sancti. hic ergo currit. Und
signis singularares.

Vix ergo p̄tis autē de substantia singulari: et tunc
e singulari; autē de substantiis eis et signis.
Substantia nullo signo determinata est indefinita.
Si vero significatio per signum universale, et tunc
e universalis. Si q. numerus signis signis parti-
culari, ergo particularis.

Prout ad ipsos & accidens quoddam con-
ueniens p̄tis rae unicis predicari cum substantia
qua rae affī mās vel negati ventis aut fal-
sitas sunt qualitates p̄tis q̄d conuenienti,
ipsi rae unicis p̄dicari cum substantiis. s. p̄d.
Est enim substantia affirmata vel signa p̄tis
erit aut affirmata aut negata. Si vero nūtias
vera vel falso, p̄tis erit negata vel falsa; et
nūtia hanc qualitatem dicitur significatio
in affirmata et negativa, vera et falsa.

Prout, affirmata illa, in qua predicatio affirmata
de substantiis, est, cum dico, hoc est, p̄p̄to affī-
mativa, q̄d predicatio q̄d aut affī mās de substantiis
q̄d hoc.

Prout aero negativa & illa, in qua predicatio
negat de substantiis; si cum dico, hoc non est logis
& p̄tis negata q̄d predicatio q̄d logis negat de

135.

*Proposito nero
nel falsetto.*

subjecto, hanc se. Item iuxta hanc qualitatem
Item dividit & nos legem in veram aut falsam.
Proprio nescia illa est conformis sive obiecto
ut hoc est out, & propter tunc, quod conformatus sive
Proprio figura sit illa, quod si formis sive obiecto
ut hoc est tunc, & propter falsam, quod si formal unusus
sicut figura sit a conformata aut non con-
formata sive obiecto, et cause greater sit
propter esse veram vel falsam. Rete ex subiecto
sit, et partes velic figura sive in ea dicta.
Proprio nera autem est necessaria, aut contingens,
falsa, aut est impossibilis aut contingens, et
non propter esse veram, contingens, et
aut contingens velic nera si estrum?
Curia dicta monachis quod sit illa et de genere hyptica
affirmari posuit? Et quod sit illa et de genere hyptica
Estio. An sicut categoriis est quod prima materia quantitas,
tunc et qualitate. Ita est quod hyptica ea sibi est necces-
cet. De Materia tenendum est certo, quod illa in hypothese signifi-
cetur a sive ex categoriis. et ratiō huius. Nam mā-
teria et habitus predicationis et subjecti. sed hyptica prius
non habent aliam habitum neque quam categorias ex
quibus comprehenduntur. et māteria illa ex categoriis signifi-
cetur ut.

*Ericetis an
ticipatio hyptio
habet manu, gran-
itate, et granditate
sicut tibi grylio cypri.*

^{8x.}
Maan che eante
in hystas pri cetera.

*Proprio hypothetico habet
quantitatem aliam
sed non propriam.*

De quantitate major & diffinis an per mutuata
a ceteris habent hyphae spissas & pinnas. Ceteri r. e.
habent habere quantitatem conjugatam, sed per
hanc asperguntur etiam illis spissae quantitatibus,
sed non spissae noxari debet quantitatis, immo
illae spissae hyphae quadrangulis hyphae, non ha-
bentes signum angustiorum vel punctularium
distribuentur, vel determinantur.

Copula primera.
his grisii fib.
vide pag: i. 25.

Negão na hipótese
quantitativa em
princípio porvento?

*Copula adserit
lis in figura nega-
quoniam scira.*

Spergularia hirsuta

ja. Conditionalis.
Si. illative.

Notas.

Exclusivis, interrogative.

Nda 20.

Proprio conditis debet
esse vera et neutra.

Zā. Cymatina.

3ª Disinfectina.

¶ Hoc Pauli dormit. Inferunt alii ut recte.
q[uod] p[ro]p[ter]o conditi onales vera est nec nostra. natus
hunc nam si vera est, profecto ante eum dicitur, ne
profecit nec p[ro]p[ter]i confidens. q[uod] est nece ssaria.
Proprio hysterica Capillaria & illa q[uod] congre-
mit ex plurimi cati uis particula aliq[ue]na
capillaria, coagulatur frumenta cuncta cunctis.
v.g. Et ab aliis ac. & ut hoc. Petry signat et
Pauli loquitur. Tota guta inter se p[ro]p[ter]o vera
sit, regitur ut amba ruris a p[ro]p[ter]o cunctis
fructu p[ro]p[ter]o. ut in ex parte allato p[ro]p[ter]o. Nam
ut illa p[ro]p[ter]o vera sit, probat ut Petry signat
sed et Pauli legnat. q[uod] sensus eius q[uod] ista suo
signat sicut et h[ab]et & nempe signat Petri
et locutio Pauli. q[uod] sententia signat Petri,
q[uod] si una pars eius q[uod] sententia ut sit falsa sit
deinde tristis; et hoc q[uod] si falsa ut una vero;
fama. Hoc ergo aperit. affirmo p[ro]p[ter]eum sed,
Proprio hysterica omniorum & illa, cuius
partes multum aliq[ue]na parti mole s[er]vante
omnia, sicut sine frumenta. q[uod] multe parti,
cibus sumunt. Vt autem & q[uod] veritate
vera sit. ut una vero; Petry et hoc, vel Pauli
et capitis. huc p[ro]p[ter]o vera est, q[uod] falso ad
unam unam pars ex iis vera est. q[uod] Petry
demonstrat alij hinc g[ra]m utrum pars vera est
q[uod] utrum tunc sicut p[ro]p[ter]o sicut omnium sit vera.
Et guta sit vera omnia sicut omnium sit vera.
ut una vero. Petry et hoc, vel Pauli et doch.
Et hoc de Petry h[ab]et prophetice

Due 30. Decemb:

Duv: 5

Dubium Quintum Quid sit Suppositio.

Contegnam supposis defini agiamus nōm^e,
quatuor ratiōnēs esse prietates seu affectiones
termīnōrum. Supponētq; Ampliacionem. Restric-
tionem et Appellātēm. Quā ipsis non nūd i cōs-
ideratis, sed nō orāe aut cōrē positis conuenient.
Inter quas suppozim locū obtinet et merito:
magis p̄tēta illa cōbēra segundū sublata nō
tolluntur. Quare et p̄tēta q̄dā p̄tēta suppozit
ante alias prietates quā manū sit. Cui p̄tēta
fūcile fabrificat defīo illa p̄tēta cōtēt ab aliis,
vib⁹ assignatur, quā talis q̄.

Suppositio ē acceptio termīni p̄ ali,
quos de uno verificabur iuxta eis
gentriam copilas.

Egocitat defīo. Geny in hac dīfīo ē, vel potius
vix generis genit⁹. Et Acceptio. Cōbēra p̄tēta
culū locū sītra occupant.

Cōrīca hanc defīem nob̄a p̄. Supponēt inde sic
talem, q̄a per illam substitutum terminos cum
noce p̄ abīgno: nam ut ait Aulus cum res ipsas
non

Proprietas termino-
rum ap̄tēta.

Dīfīo supposit.

Genus supposi-
tioceptio.

Nōm^e.

Primitum
sit
positio:

non possumus prijè adducere ad disputatorem, uti
in unius loco, scilicet terminis loco, id est illis quod
ex ipsius facultatu my. Ex uno et facili colligatur
quoniam necesse sit supposicio cognitio, nempe ut
in terminis uti, et aliis intentionem in bellicore
valens.

139.

suppo necessary.

Nota 20. Acceptationem esse quod universaliter
respectu proprietatum terminorum, non ha
bitum proprietatem termini proprium positi.
Quia acceptio termini nihil est aliud, quam
positio illius in propria, et quoniam utitur verbo, ex
quo habetur dictum terminum tuum in istra sententia, vel
potius in ordine ad proprium ratione supponit esser
cere. Extrah proprie non supponit etdem sectua
liter, tunc tu arbitriu vel pofitam si y eam
ut possit supponere.

Nota 20.

Acceptio termini quod.

Nota 30. Supponit siffingui à significare. prob.
Supponit significare termini: quod non est
significare, sed significare ab illa. significare potest
potius dicitur. Et aliud significare verbum est ter
minum significare, inter quoniam potius, ut illa ver
um terminum antea habebat animi significare, non et ali
quod potest hunc term. significare, n. g. loco rei quod significare
significare, si illa terminus non significare significare,
aut forte aliam rem. Ergo significare non est significare
significare, sed significare illam.

Nota 30.
Supponit significare
à significatione.

Dicimus in def. et aliquo de uno non significare
nec ex generali significare. per hoc aliquo
intelligere est, nec et se ipso, p. supponit manifestum
terminum. et se ipso aliquo accipiuntur
as if general et se ipso aliquo accipiuntur
ipsi nesciunt alii nota, significare or. et
in propria non significare non possit. Quare hoc significare
necipit non potius, ut sit acceptio p. re et qua
dicitur hoc significare p. termino ut primaria, non potius
ta

ea sed ut p^{ro} acceptio termini q^{uo} se p^{re}cessit; ut cum
 dicitur ab eis hic a dictio decepta. Quia f^{ac}c^{et}
 qualis sit, dicimus id est significandi. pag. 144.
 Dicimus et in defⁱⁿitio; De quia verificatur invi-
 ta exigentia cognitus. per quas primitus
 significare volumus, ad significandum necesse regi,
 terminus verificatur de his signis invenia exi-
 gentiam cognitus. contingit n^{on} q^{ue} terminus
 significatur pro signo et non ab ipsis, et tunc
 non supponit, ut in haec p^{ri}mis, Ante hic sunt
 illi termini: Ante hic accipit et dem^{onstr}at q^{ue} pro signo
 sed tu non significat illo q^{uo} non significatur
 de illo s^{ed} ex definitione cognitus n^{on} ita
 si: quia p^{ro}tertii, cum Ante hic non s^{unt} significab-
 ri rem nata. Est a. verificari terminum
 de pro signo invenia exigentia cognitus n^{on}.
 alius, n^{on} affirmani vere de illo, n^{on} q^{uo} non
 habet q^{uo} illo s^{ed} ex definitione significatur
 portabas per n^{on} terminum, q^{uo} non s^{unt} significab-
 gas q^{uo} debet actu p^{ro}posito p^{ro}p^{ri}a exercere sua
 significacionem, s^{ed} p^{ro}p^{ri}ius q^{uo} p^{ro}p^{ri}us s^{ed} est
 significans cognitus de p^{ro}posito n^{on} significari
 n^{on} sit. hic legi illi tam: significat et s^{ed}
 n^{on} q^{uo} pro signo q^{uo} licet non actu significatur
 p^{er} te n^{on} significari invenia illam cognitum demon-
 strato aliquis signo hic s^{icut} hoc & hic. quia
 nihil refert in significatum an ep^{os} sit vera
 vel falsa. s^{icut} tu terminus accipias
 taliter ut negat s^{ed} ex definitione cognitus in
 p^{ro}p^{ri}a de aliquo p^{ro}posito demost^{rat}o
 significari. Et in summa ad significandum p^{ro}p^{ri}ius, ut sit
 acceptio termini, n^{on} s^{ed} p^{ro}p^{ri}ius, aut p^{ro}p^{ri}ius
 illius in p^{ri}mis q^{uo} aliquis; hoc eis re significata ad
 Z. J.

Verificare qd.

Summa Definis.

perjiss: de quo nesciis est, q; nesciis est
q; perjiss. noctu exigenham cypatu, it,
tum q; petit nesciis cui n; p;rie unit.

Rerum acceptio; cognitum perjiss cum
perjiss et ulius q; potestis terminum, Rer
um abhinc de quo nesciis nata exi,
cunctum cognitum, differt ab iis s; om.

Vnde si tamen illam supradicatum alij aperte
nunt si: supradicatum acceptio termini p; alij: ^{Dicitus supradicatum}
non ad cognitum ut ostendit in dicione: ^{propter}

non n; explicat totum nam p; supradicatum aut
ultima s; i; supradicatum. quod p; q; s; i; n; ad

supradicatum fuit effectus ut illam h;is debemus ac,
dixi, acceptio termini q; alij et q; nesciis

et non de ipso tum q; petit cognitum, sequitur
q; supradicatum termini effectus supradicatum, et q; termini

extra p;riu nesciis p;riu et actualiter supradicatum,
nesciis; neutra probat h;is q; nesciis q;

supradicatum. q; h;is min: supradicatum n; differt a p;ficere
ut dicitur s; et est contra iuris o;es tutores ne,

titio supradicatum: quod supradicatum p;rit et actu;

p;ficere n; s; acceptio termini q; p;liu perjiss. q;

n; diffitum habe nesciis mel tem: legimus
n; y; et p;liu legimus legimus dem, acceptio illius p;lii

quo, it, q; p;liu perjiss; ergo supradicatum effectus
supradicatum acceptio termini q; alij n; nesciis

supradicatum sufficeret ad supradicatum. q; h;is en: ter,

modi extra p;riu acceptio nesciis p;riu ob
actualiter q; alij: nam q;to p;liu

h;is et contra p;riu effectus tunc tem: h;is
acceptio illius p;liu perjiss. q; p;liu et q; acceptio

q; alij sufficeret ad supradicatum terminus

tem

terminis extra opere nere et actualiter poneat
 quemadmodum datus accipias & alijs. ^{in anim}
 si p. nullus accipiat nullum & tunc p. cogunt
 quod apte folsu[m] opere constat.
 Concluimus p[ro]p[ter]o de r[ati]o sup[er]is q[ui] sit acceptio termi-
 ni & aliquo de quo vobis p[ro]p[ter]o est fit acceptio termi-
 ni. unde facile colligere poteris quoniam termini
 in p[ro]p[ter]o supponuntur. s[ed] i[n] acceptio termi-
 ni p[ro]p[ter]o supponuntur. s[ed] i[n] acceptio termi-
 ni in hec opere, Rymara exponit. Rymara ac-
 cepit q[uod]d[em] p[ro]p[ter]o fit non supponit q[ui]
 non p[ro]p[ter]o cum de illa p[ro]p[ter]o q[ui] copula exigit.
 Quia & h[ab]et q[ui]d[em] Rymara in his sententia et
 non in h[ab]et q[ui]d[em] Rymara in his sententia et
 Ex dictis inferius p[ro]p[ter]o termini acceptio non erit p[ro]p[ter]
 se supponi non ex dictis colligit p[ro]p[ter]o n[on] p[ro]p[ter]
 acceptio termini p[ro]p[ter]o aliquo de quo vobis p[ro]p[ter]
 sicut ex dictis copula. termini a. synecdoche
 cum regula sicut p[ro]p[ter]o & se habent non
 possumus p[ro]p[ter]o accipi; q[ui] de supponere fonte in
 beligerendo q[ui] reperitur p[ro]p[ter]o fit s[ed] i[n] acceptio
 termini fit, p[ro]p[ter]o ut terminus synecdoche
 supponere ut cum dies facilius est. Et iste
 Rymara habet q[ui] p[ro]p[ter]o mactis p[ro]p[ter].
 Inferius 20. Adiectiva & substantia adiectiva non
 posse nere & esse supponere nisi p[ro]p[ter]o
 inveniuntur substantiarum & sunt illud intellectu
 vere, et tunc p[ro]p[ter]o illis possumus supponere.
 sed cum dies, Tunc ut salme florebunt.
 tunc illa termini adiectiva in istis supponitur
 q[ui]dem sicut regni adiectiva sicut in ista ipsa,
 ut substantiam certam s[ed] p[ro]p[ter]o inveniuntur,
 in istam).

Contra defensum supponit triplex p[ro]p[ter]. sicut acceptio
 2

Exclusumq[ue] a
 supponere finali termi-
 ni categoriis.

Exclusumq[ue] a supponere
 adiectiva, vel sc.

Obiectio 7a.

Pachio, suppo non est actio. qd suppo non est acceptio; go male dicta & qd suppo sit acceptio. md: una cunq. pubet. min. p. t. suppo n. for. mittere quidam ens ratis, go non est actio.
 Hoc argum petit ut explicemus quidam suppo
 dicit acceptio, qd cunq. intelligenda est foliis
 argit. Nota quid acceptio ester accipit p. t.
 r. modo actio, quia rae acceptio est actio
 r. accipiente. Semper & probasti brevioris
 Nam p. aliis; qd passim ei quia rae suppo,
 ta acceptio null' est alius & hinc summa ab incho-
 zpe acceptio, est p. denominatio extrinseca ab
 actu accipiente premens. et hoc passim
 acceptio duplia: alia actualis, ut qd to tem-
 nere actio & acceptio: alia aptitus idealis
 seu potis, qd potest qd am conueniens. Len-
 nido rae p. aliis ut ab incho posset accipi
 & substitui p. aliis. His notatis certe
 suppon non est acceptio actio rae p. aliis
 alias dicitur estis non est, cum suppon accipit
 actio incho legem qd extrinsecu. Dicendum suppo
 qd datur in loco ratis p. actio mutu non compre-
 fit, go suppo non est acceptio actio rae p. aliis.
 nec est acceptio passim p. aliis. qd cunq.
 p. aliis p. aliis p. aliis p. aliis, qd non est poterisse
 acceptio passim. qd cunq. p. aliis p. aliis
 di non est poterisse sed acceptio passim & rae
 p. aliis volentem supponit qd non est suppo
 rae p. aliis: qd rae p. aliis p. aliis rae
 ratis orta ex in actio acceptio rae p. aliis rae
 p. aliis & acceptio passim, p. aliis rae
 p. aliis & locis & terminis, unde qd rae p. aliis
 acceptio, non est nem in sensu fratre: sed causali
 rae, si vel solent dicere p. aliis, Generatio rae
 corruptio alterius, qd haec nem est in sensu cum
 fali

Argum explicatur.

Acceptio duplia
 accipit potest.
 i. modo Actio
 2. modo Passim

Passim acceptio
 duplex.
 Actualis. Potis.

44.
P. Conclusio.

Sali non sunt. Ad argutum quod contra mox
distingues min. Supponam & alici frater con-
cedo min. Confutaberis nisi nego min. Eodem
modo distingues pro consequens si tandem
nugabitis ultra min. Est quod ester frater super
retoe & dam, non & aucta. Ita comprehendat ter-
minus talium esse cuius regit hunc relationem,
nisi tamen quod ex eius propria respubans.

Obieris 2o. Proprietas debet vere pse-
ri de substantia ista de illa cuius proprietas
est supposo non potest cari de termino: sed non
est proprietas. Nam min. non possum dicere
terminus est supposo quod non potest cari supposo de
termino.

P. Distinguendu mai: debet potest cari de pse-
ri de abstracto nego mai: in concerto
contad. maiore. Eodem modo distingues min.

Dubium Sextum Quotuplex sit Suppositio.

10
Dicitur suppositus ma-
tis et triamis.
Suppositus matis
explicatio.

Omnes omnis sunt quas certe alii adducunt
nos supponamus quod non in matrem et filium.
Supponit matris & acceptio termini se ipso est non
est quem significat: ut si dico hoc est nomen, Prothilli
est dicitur triphylaba. Hoc supposo non est proprietas
supposo: sed alij velint quod huc unica res glorietur.
Supposo

Suppo proprie et logicè logenent supponit figuraem for
mam tuam in ex quo repubet, et consequenter fig.
tu aliis q[uod] quo subtilitas sed hoc suppo mades se:
non tota figuraem nec supponit aliq[ue] figurae no
cili proprie figurae q[uod] est n[on] in suppo matis termino
accipit. Q[uod] ex q[uod] non supponit figuram p[ro]p[ter]
figura est sicut. Postea consigne: q[uod] nihil est figurae
se ipsum, ut figura dicitur, q[uod] non est isti figurae p[ro]p[ter]
reputat logica, magis in isti figurae p[ro]p[ter]
generalitatem.

245
Suppo maturinga
et proprie dicunt
Suppo, nisi figura
figura est isti figurae.

Suppo de multis acceptis terminis q[uod] re ipsam
figuram. ut h[ab]et hoc est art. Loco generis numeri
acceptio, ceteras particulares dicit ad significatur,
dum supponit finitem a matis.

Dicitus supponit
genus isti figurae.

De multis suppo q[uod] sicut sit in figurae propriam
et impriam. Propria et acceptio termini
particulae q[uod] proprie figura est; ut h[ab]et hoc est art.

Dicitus figura
in propriam, et in
impriam.

Propria multo et acceptio termini et aliquae
q[uod] proprie figura est; ut h[ab]et. Vide teo de tribu
India. teo h[ab]et acceptio q[uod] Christus domino, quem non
proprie figura est iste terminus teo, sed impriam tamen
q[uod] propria libenter aliquae fortius videtur terminus
figura in Christo domino. proprie non iste terminus teo
tamen terminus aut istum terminum figura est.

Suppo de multis propriis figurae duplia. Alia
et figurae simplex, alia Responsalis.

Suppo de multis propriis figurae duplia.
Simplex, et Responsalis.

In assignando de multis figurae figurae variat
autres, nos, antiqua ista ap[er]tione nota,
my q[uod] dicata q[uod] de aliquae subtilitate tamen p[ro]p[ter]
in duplicitate figurae. Quod cum de my de subtilitate p[ro]p[ter]
illud esse q[uod] h[ab]et a parte rei figurae, ut cum dico
hoc est alibi. P[ro]p[ter] hoc illud alibi competit hoc tamen
figura esse reale q[uod] h[ab]et a parte rei. Quodcumque
ver

nero. & dicato qd de subiecto tuis non solum ex
 à parte rei absolute, sed etiam aliq. esse qd tu
 hab. in intellectu vel mente, ut qd hoc pro a flos
 dicitur genit. & dicatu illa non convenienter his
 vel arti solum qd ex parte rei, nam
 arti non est pars à parte rei, alias operat ens rati
 ali qd à parte rei, qd implicat. et idem & de hinc
 qd solum qd reale non qd flos. sed tunc qd solum qd
 quoddam obiectum qd habet in intellectu qd
 concipiunt ut qd unum frugiciens gloriam inde
 in sua
 Quodcumq; qd aliq. & dicatu ni aliq. una
 qd perte perte qd subiecto, accipiunt non solum qd ex
 qd hinc à parte rei, sed solum qd ex parte rei, qd
 in intellectu, subiecto illud supponit implicatur
 Vel dicens qd cumq; & dicatu non comprehendit
 subiecto solum nesciam qd realiter et intellectum
 quam hinc à parte rei sine operat intellectu
 si est albedo re vera competit hinc compa-
 rataq; & in rerum non realiter; sed convenienter
 tunc solum qd hinc non realiter; sed convenienter
 tunc subiecto supponit flosq; implicatur.
 His pone nobis flosq; flosplex si dicitur
 Simplex & acceptio terminis pone
 significato intermediato, p; ut concipiuntur p; no
 conceptus. n. y. homo & flos; & loci generis
 qd in hinc dicitur. & acceptio terminis p; no
 significato. Per resiliens partcas differt flosq;
 flosplex ab alio utris significat.
 Quod ostendit ut plenius intelligatur, non vobis
 omni termino vel subiecto in quodcumq; flosq;
 flosq; accipi p; no significato mediante p; no
 conceptu sig. sed ad non sump; denotari n

suppo Simplex pno!

genus & acceptio.

Nota de explicatio
hinc dicitur.

et sive per dicta convenientia subiecto quatenus
non concipi possit conceptus, ut si dico hoc
est alibi. illi loci hoc significavit mediante em-
ceptu proprio hoc cum non posse hunc proprium
conceptum subiectum et quod sentitur sive conceptu
proprio, sed hoc non denotat in hoc opere
et dicta convenientia subiecto quatenus em-
ceptu proprio conceptus hoc non est alibi, licet non
concipiatur conceptus sive proprio. At vero quod
hoc, hoc est sive non tam concipiatur subiectum
proprio conceptus sed hoc denotat dicta dicta con-
venientia subiecto quatenus subiectum sicut vel
tali modo concipiatur.

Dicitur et in libro de scripto interdum ab
ut denotandum in sive sive simplici subiecto
non posse accipi de scripto interdum in dicto, ut
in hec, hoc est sive de scripto subiectum illud non accipitur
et nota humana et interdum scriptum illud
et per Petrum Paulum et aliis in scripturis, quod
figura interdum huius termini hoc
generi ab aliis scriptis ab aliis terminis hoc illud, ut
de figura hoc est de tertio et insuper. Et
dictis colliguntur terminos et sive gallores posse
figuram sive simplicem significare non esse
illud et non habent sive significare dicta
et tam illis convenientia quatenus concipiunt
proprio conceptus; et quando dico Petrus est in
sive dicens, et significatio simplex, quia
ille terminus Petrus accipitur pro hoc significando
immediato, pro ut concipiatur pro
proprio conceptu singulari.

Sive

Suppo Personalis & acceptio termini p fris
 figurae mediatis, vel & in via iustitiae finitae
 & absolute: ut pto dico, hoc currit. ille term.
 ito, supponit suppo personalis accipit
 & pto mediatis. Petrus si: & Paulus & aliis
 supponit personalitas, accipit n. finitam p
 finitam mediatis, finitae tamen & absolute
 Circa supponit similius nota term: similitudin sup
 ponentia stare tam obiecto, ita & no. It is not possible
 similius supponentes afficiuntur vel defendunt
 quod statim velut conceptus termini finitatis p
 ponentes, e.g. non licet dicere defendunt & he
 c ptes, hoc est aut, go aut & ptes; nam term: ille
 hoc in maiori supponit similitudin, in minori
 vero ponuntur & prie confit: nulla narratio
 n. p pteras legitimalis: nec et licet dicere videntur
 deinde hoc est ptes, Petrus & hoc est Petrus & ptes nulla
 est conjectura qd statim in minori maioribus pponit:
 nec et licet terminos similitudin supponentes
 afficeret uligine figurae uniti vel partem
 vel ptem abypna unitem vel partem
 in parte, pp eandem rati, mutatis vel recte & legitimaliter
 pponit, qua mutata vel recta & legitimaliter
 concordat p. Contrarium haec in figura personalis
 non in illa licet defensione & defendente, tamen
 minores & personalites supponentes pmissi uni
 verisimiliter aut pmissi afficeret & ea diligenter
 contempnatur.

Suppo personalis & acceptio, alia natus alia
 acceditabilitate. Natus & acceptio termini
 p figurae nobis & accipi & de figura pmissi
 in ordine ad ymaginem & statim pmissi. ut in hac
 prie. hoc est autem rate
 sed hanc figuram intelligendam pmissi conseruent
 figura recta de mea matre pmissis. pag: 131.

2a dimic.

Suppo Personalis
 duplex.
 Natus quod?

Ex libro dato colligimus hanc suppositionem tuu regiis
qui maxima natus est non potest nisi ex auctoritatem affirmari a
propter quod uerba sunt et non grauamus dicta sententia
quod nec natus conseruare sed dicuti in subiecto.

Suggerio accidentalis et acceptio termini p. hoc
figito de quo tuu nesciis quod iurata distractio p. istis
importatam p. uerbo et non rite necessariae
commerciorum. Hoc suggerio tuu p. respectu in
maxima contingenti q. a. huc suos assignata p. p.
p. tunc diffinimus p. tunc sive factu conseruacione
predicati unum subiecto si non predicata natus et
nec rite conseruatio cum subiectis tunc erunt
suggerio natus et in maxima natus si nesciis tunc
certius ente et possibiliter erunt suggerios
contingentes et huius maxima cypria et calix
Propterea natus in g. subiectu et predictio natus
inter se repugnat et huius et factus in
maxima remota ad suggestionem natum redire
permissus; nam in illis p. natum extremo
repugnamur certitudine affolius a factis et con-
sequenter possumus illi termini nesciari
grauamus. Extra factis de suis sententiis, q. d.
suggestionem latenter reductam fuit omnia facta e.

Suggerio tunc natus est maxima accidentalis et natus
duplex. Aliud est Coris, Aliud est singularis.

Suggerio coris natus et acceptio termini coris q.
de quo figura nesciis p. tunc quia erunt
distractio figura ut huc, hoc est dicit. Iu-

Suggerio rectis figuris et acceptio termini
singularis q. de quo figura sententia Joh.
grauamus. Distractio figura ut hoc est Petrus et alii.

Suggerio accidentalis coris et acceptio termini
Est q. de quo figura de quo nesciis p. tunc sententia
tuu importabat per uerbo, ut hoc est alibi.

Suggerio accidentalis singularis et acceptio termini
non figurans q. de quo figura sententia
cuius

suggerio accidentalis
talis quae?

suggerio in maxima natus
p. illis figura natus
in contingenti, p. illis
certius ente.

Proprius in maxima re
mota re iuramento
ad suggestionem natum.

Plato corr.

3a Divis.

Suggerio tunc natus
quam aentius?
Inter duplex.
Coris, natus.

Natus singularis.

Aentius coris.

Aentius singularis.

*Synonymia
cōs. dupla.*

Determinata.

Confusa.

*Synonymia
distributiva*

*Synonymia
Collectiva*

et ab eis tempore importata per nostru. ut huc.
Synonymia & aliq. *accipitris termini* eis in dicti
Synonymia consensu eis item & duplex. Alio determina-
menta latia Confusa.

Synonymia determinata & acceptio termini eis in dicti
nisi sumptu. vel signo aliquo particulari affecti.
ut cum dies, non currit, alijs non currit. Et propter
has synonymas vel signos esse determinatorias. Signo n.
determinata debet reddere locum suum et
determinatio, signo fito; sed hoc ostendit effectus
ipsius, non determinatio nata. min. potest ea deinceps
non significare.

Synonymia Confusa & acceptio termini eis aliquo
speciali signo confusoris affecti. Ut oī tū dicit.
quod non ī signo affirmatur universaliter ha-
bere sive distribuendi termini cōsensu, quē imedia
est affectus & confundendi termini cōsensu, cui tū me-
ritate coniungit. v.g. in hac parte ipsi hōc aut
hō, cui imediatē coniungit & confundit aut
immediate affectus & confundit aut
quod cum aliis illis terminis non sit cōsensu, et con-
founding aptus ut p̄t & *Synonymia* est in dicti
dicti determinata, sed & confundit in omni modo
potest stare aut acceptio aliquo determinato in
dicti dico, v.g. in hec parte, est hōc aut. ut sup,
potest confundit non non p̄t & aliquo determinato
Synonymia non n-līcē ostendit, qd sit hoc aut
non hoc.

Synonymia eis rursum sibi in distributionem
Collectivam.

Distributione & acceptio termini eis aliquo fit
non universaliter distributione sumptu, distributione
ut huc, vis hō, currit.

Synonymia Collectiva & acceptio termini eis signo
universaliter collectivo affecti. ut huc. v.g. hō
hō, non sive & sive, subiecto signum unter
collectiva isti ita continet plurim connexione
ut

ut non licet designare sed p̄ alij nō hinc ha
cunctorum, de quib⁹ affit meū distributum. n. g.
Perg. 12. dicit. Quis huc d. non valat
Suppo Distributio & Supplex. Altera Completa

Akta Incomplete.

Completa & acceptio Tern: eis distributi p
fringuis generum, ut hec de acto sentire.
Fringit hinc p̄ nos supponit Distributio rem
plata q̄a non potest inveniatur nisi conve
tere illam prae dicta sicut et hoc cumq; nisi,
nisi sub alijs contento.

Suppo Distributio
nā Completa.

Suppo Distributio & nos nō possunt & acceptio
Tern: eis distributi & generum fringit.
id est in genere vel p̄ nos & non & ei cons
tent in genere vel p̄ nos neg. & ei aut frust
in area Nōe, & suppo Distributio in cons
pleta, nam ex fringit & iste: quia de quib⁹
terris genere vel p̄ nos actis alij fuerint in
area Nōe, non vero fringit q̄ de nō inveniunt
actis fuerint in area Nōe, hoc n. plane fals.

Suppo Distributio
nā Inveni
plata.

Circa haec dñies Nota illas esse factas
sunt diversas considerantes, sive & ferme
supponens considerari q̄t in ordine ad si
nussum: nam aut concipi nō in eo ad sum
frustum, aut in ordine ad unionem, quia h̄t
cum dicto et equali, aut sive in ordine
ad p̄fina aliquia q̄b⁹ affectum terminat. sive
haec diversas considerantes diversim⁹ et varie
supponit, vel probat Tern: supponit etenim
sive p̄m sive in ordine ad finem frustum, sive
fringit p̄fina in matrem et fratrem, fringit
cum, et personalem; p̄prium & nō p̄pria.
In ordine vero ap̄ r̄ni oīe q̄ & nō potest sub
rebus et dictum, sive fringit illam in acciden

Rāo nō tol
distributio.

N.B.
Summa liquit,
hinc dubit b.

2.

3.

falem & naturam. In nomine vero ad signa
 significans illam omni confusam & determini-
 natorem, sibi tributum & collectivam, conside-
 ram & in completem.
 Unum agnum menem sit contra & prius sup-
 vis natura, quia tale est. In haec specie hoc pos-
 sibiliter & aliis, subiecto significat natura, et
 non est in materia nata, sed non est significans
 naturam, esse in materia recte & hoc ma-
 gne significare accipiunt per se & ex natura
 accipi, sed significat natura. Quod nam: P. di cathe-
 non est in materia nata, nec ex signis prius,
 sed ex nomine in materia nata.
 Q. Nato per subiecta in haec specie significante
 ex natura, licet n. accipiatis & ita ex signis
 est accipi, id tamen non tota ex connectione P. di cathe-
 cum subiecta summa, quia ad significandum regimur
 sed ex adiuncta ratione ampliati quis ab illo
 conuersis propribilitatis ab illo
 Notemus & ad indicata significans confusam veris
 signis prius significans significari, & ex se ha-
 bent naturam, ut term. Ceteris ex signis determinantur
 fundam. & gratia signis sunt hanc. Regimur
 primito, his, per sonne, si sumus significandi
 numeris vel in haec specie, ex quo regimur ex etiam
 sonne iste termus ex quo significans significare cani-
 illig terminus regimur. non n. licet dicere ex quo
 regimur ad significandum ex quo regimur terminus.
 Sed aliis indeterminis natura, & hinc & de multis signis
 enumeratis, ex primis libet
 tractant hic aliis signis satis de significando determina-
 rum modo scilicet illa significans exercitant sed ut nos
 breviter haec explicamus. Contra signum signum determinatum.
 Determinatum rei antecedenter recordatum est
 Hoc vel

Nota circa signum
conjugans.

Signum significans conjugans.

Signum determinatum.

Datio Relativum.

Hoc relatum nomine dicitur alius non est accidentis,
huius alius substantiae.

Diversio relativa.
Relat. substantiae.

Relatum substantiae quod refert sive pars
et modum et substantie, ut q. e. q. q. quid &c.

Relat. accidentis.

Relatum non accidentis quod refert
sive pars et modum alteri abiacentis, ut
talis, genitilis.

Relat. Identitatis.

Aliud est Relatum Identitatis quod refert sive pars
et ille secundus, ut ille, ipse, idem.

Relat. Diversitatis.

Aliud est Diversitatis quod refert sive pars
in obliquo secundus, ut sinequa a suo antice
debet, ut aliis, alterus &c. si n. q. dicunt alter
debet currit debet intelligi de aliis propositis
diffinitis in Petri.

Relatum aliud est Recipuum. Aliud non
recipuum.

Relatum
alium recipit
alium non recipit
recipuum.

Recipuum quod refert sive pars sive illud re,
frumento: et haec duplex & aliud primaria
sive ut ego, tu, quis. Aliud derivatum
aut meus, tuus.

Non Recipuum quod non regreditur sive pars sive pars.

Non Recipuum.

Perceptu quo nata Relativa, scilicet quod non
supponit relativa, nisi sit in intelligibili
significando sive anteriori sive quod referunt; et dicta
relativa, exceptis recipuis primaria sive pri
supponit nisi signum signorum sive
conveniens, ut in s. et hoc est aut intelligibilis
sive relativa, iste, et sive dubius sive
potest hinc sive pars sive quod refert. Si vero relati
vum nullum signum aperit, raddum retinet sive
item, atque sive pars. n. g. sit hic autem, et mouet:
illud relatum qui, licet sit aperit sive dubius
butius immediate, supponit in distributione
scientia

Relativa non potest
sive supponit
sive conveniens
ante intelligibili
exceptis relatis
nisi primaria sive.

Scientia et relatio non se supponere
suppe futili, ampliis aut personali, nati
aut accidentali; sed suppes iste convenient
est prae futili antecedentibus, & referunt
et ut mentis aliam spiritus cognoscit in qua vita,
tina expriment. sed cognoscit in qua vita,
ferunt. unde et relatio primaria est ad anima quae re
modo resoluens a futili ab aliis, in q. Ois hoc
diligit. resolvit sic. hic te diligit sic et hic te diligit
sic. et eodem modo secunda est hor dicta de
relationis derivatis pres. Preliminis non
est, q. si poneat ut probetur pmi si pateat
aliam res ipsa in q. Ois hoc facit et dicitur at
resoluens in ea in hac regulatura et hoc relatio
qui, poneat in relationem sibi; et resolvit Aut
futili tunc, ois hoc facit et illa dicitur et
regulatura sibi resolvit, hic te facit et illa
dicitur. hic te facit et illa dicitur.

Dubium Septimum

Quid sint Ampliatio Restric cio et Appellatio.

Secunda

Secunda proprietas Logiculis terminorum est
Ampliatio; quae si defini vi solet.

Ampliatio est extensio termini a minori
ad maiorem supremum vel acceptiōnem
n. g. in hac p̄p̄t̄, homo n̄ s̄p̄t̄ iustus, ille leming
homo, ampliatur, stat n̄ p̄t̄ iustus, n̄ t̄m
q̄ s̄p̄t̄, sed et q̄ omnis iste p̄p̄t̄ diffra
hinc.

Dicitur in defini, (vel acceptiōnem) q̄ ut
terminus alijs ampliatur non ē n̄rē quod sup̄,
perut p̄p̄t̄ q̄ s̄p̄t̄, s̄p̄t̄. Et si acceptiōnus
et proposito. Unde in hac p̄p̄t̄, Ante chs E,
vel p̄p̄t̄. et uera ampliatio; non tu uera
sup̄; sed uera n̄ sup̄ p̄p̄t̄ p̄t̄, uenti cat̄
termini de p̄p̄t̄ s̄p̄t̄, uita exigenium
curulis, q̄ non p̄t̄ ampliatur.

Pro intelligendo uā ampliatiōnis ceteram,
nec p̄p̄t̄ nota in Dialectices certos q̄,
p̄p̄t̄ servit alijs statū termini. Cum n̄ in
his p̄p̄t̄, p̄p̄t̄ statū in ampliatio; vel re
stacione s̄p̄t̄ statū cūpāt̄ a minori ad mai.
ad a ma. ad minori acceptiōne, neque et de
signare alijs statū termini refrestrū eis
minor vel minor acceptiōne, vel p̄p̄t̄ regi,
letis et in hoc nulla statū ampliatio; aut
restrictio. Statū a. iste termini E illig ac
cepis p̄p̄t̄ s̄p̄t̄ in ordine ad determinata
cum dictum tuus n̄ portata p̄p̄t̄ cōquatum
minimalem et hinc statū p̄p̄t̄ s̄p̄t̄, am
pliatio; si n̄ termini accipiatis plenilic
in ordine ad alia dicta p̄p̄t̄ s̄p̄t̄ s̄p̄t̄ q̄ ha
n̄ portata p̄p̄t̄ minimalem, tunc non
termini ampliab. Unde in hac p̄p̄t̄ hodi
sup̄t̄ans t̄p̄t̄; illius substantia non ampliab
quia

d
Septem
P
MT
R
ellatio
Secundum

Quintus Tempora
Imaginatio eius.

Conclusio brevis de
Platonicis.

20. Modi argumenti.

i. modi.

Angeli d. non am,
plam idem mod
universale est pos,
ticularē.

qua solū accipit & hanc existentiam in ista per
temporata & ita exponit principiū pellit.

Nom 20 circa ampliāē quinque eis sicutas quae
in ordine ad quas sit alijs tunc: angelianā.

presens, Proximitas, futurum, Posibile & Imaginariū
quae 20 ultimis istis fratribus non sufficiunt sive
normali tunc logice defensiva ad faciliāē tunc
ampliāē, ita ut lege resit logiq. illas concipi
hym measuras aliquāē tunc quae nolis
imaginariū.

Iste enim ergo tunc accipit non tunc & existit
sive in illa ista tunc & non portat & nescit
sed et & existentia in alia ista, tunc nescit
tunc & angelianā. neq. in hac opere, & ceteris
sunt signa illius sive isti recte ampliatur
qua non sive accipit & alijs & frequenter in ista
existentia cognitis, sed et & existentibz
& præteritis. Si vero tunc accipit &
existentia in duobz distis istis cognitatis
tunc nullo modo ampliatur, sed potius restans
gip. w.g. in hac opere & mandat & sicut & q.
cognit. illius sive isti non ampliatur.

Nom 20. Tunc eis medos argumenti in hoc
spirituāē logicoā.

Modus primus ē ab ampliāē isti fratribus, ad non
ampliāē affirmatiōne vel negatione bona & consi-
quentia. i.e.g. in hac negatione nullus tunc sit cur-
sore, & nullus tunc curvus, bona & consequentia.
hinc n. bona nollet, ab unicore sibi distributo
ad portentare affirmitur vel negatione; ita et
ab ampliāē distributo ad non ampliāē bonam &
consequentiam. ea ampliāē isti fratribus tota se ad non
ampliāē, hinc tunc se tenete ad præteritū in
fieri ad supradicē.

Modus 2.

2. mors.

Mors. Secundus: à non amplio ad angulum non
distributio bona & conformatio affirmare. Sic ut
et bona & conformatio a parte ad unirem
affirmatur. Alijs hoc faciat, go alijs hoc pt
esse alibi.

Et hi duo modi arguent: sine errore exercitandi
debent notari aliquae regulæ.

1a Regula sit: ut confitetur ab amplio ad non am-
plum vel ad restrictionem q. idem. affirmatur. Ita
bona, obiecta sicut distributio ampli; et bona qm,
stanchia non ampli vel restrictione non q. omnes posse
pt. currere et hoc alibi. Go hoc alibi pt. intrere.

Go fit distributio iam dicuntur. constantia vero
sunt alibi, quoniam gratia dividans existens
sunt subjecti, ut in extremitate allato potest. q. si
unum ex his omnibus confitetur nulla erit. n. q.
hoc pt. correre go hoc alibi pt. currere, nullum
conformatio q. defectu distributio ampli. Si
nullus hunc confitetur legitime non est; eti. pt.
hoc currere, go hoc alibi pt. currere. p. n. da.
ri ante ead eme vero, conformatio falsum,
dato casu q. nullus hoc alibi esset in mundo,
go rey sic constantia non ampli.

2a Regula, ad amplio ad non amplium neg.
neg. ut confitetur bona fit non et necira cora,
ita non ampli; sed sufficit distributio ampli:
n. q. nullus hoc pt. currere, go nullus he cura,
vit. vel hoc alibi non pt. currere.

3a Regula a non amplio ad amplium, ut con.
fig. fit bona atra redditio et sufficit, ut am.,
tum non distributio; si n. Distributio confitetur
bona non erit, ut habeat confitetur bona: hoc collegi

4. Regula circa
sua medos arg.
et supra dicto.
3a Regula.
hic redditio confitetur
tia et distributio.

de lib. 11 pag. 68.
vel 150.
constantia qd fit?
(Affine)

2a Regula.
hic non redditio
constantia.
(Regne)

3a Regula.
hic non redditio
distributio.
(Affine)

pt uiuere, go ho pt uiuere. huc uero mala,
tuo alby pt uiuere, go sit go pt uiuere
spirit a partit ad uniuersitatem butin non e
bona coddys; alijs hoc docty; go sit hoc docty.
bone tu nubis ad uniuersitatem s. Joh. butin. uig.
alijs hoc docty; go ho e docty.

pt Regula a non amplio ad exceptu regne
but coddys sit bona, petitur exceptus in non
amplio, sed e amplio non vobis brach. uig. ho
alby non currit, et ho alby e; go ho non currit.
confessio bona e; si uero non penitentia em
fauaria pt consequens redi fulm ante uer
ex uero; posito capu, q' nubis hoc pt alby
et sit hoc currat.

Distro Restictionis.

Restriccio e connectatio termini
a maior ad minorem suprem vel
acceptationem.

L.G. hunc alby e in sy. illi term: ho, re,
toring e li alby; ut tunc huius uirtutis uallis
cum ho et nupti share & heret alios.
Ubi nota e ut fuit restriccio sotet terminus
restringens ut restriccy geni ex parte uniu
extremus, si a alijs term: e restri gant
ad liberi fidei, nonq' ni alio extremo, re,
striccy non efficietur. Und e hoc non fru
sticcy, hoc e alby. Et idem in dictu forensi
de aliis terminis ^{de qua vide pag: 130.} restri gantur, ut sunt
ad lib. conculu nupti etas; eti alby
et et fulguratio uices tu gerentes ad iusti
uone. Et ut

Ubi term: restriccy
vel restringens.
ut poneat. ex
ex parte uniu
extremus.

Ignoramus octo
datur a pre
dictione.

159.

N.B.
Regula brevis
restrictiois et
ampliationis.

restrictio obliqua,
logia hinc hoc in acci-
denti supponit.

Duo modi ar-
gumenti ipsius 157.
i. minus.

Contra non petit
in negatione.
2. modus.

Absurdo quod?

Diminutio.

Et ut Restrictione frust et ampliatione melius
comparari sit tibi certa Regula; Proinde evan-
ges terminus decipi et pluribus quam aliis
fictis respectu cognitis & sententiis suis, tunc
taliis terminis nunc ampliatur. Si vero acti-
vitatis & prouinciarum quam decipit respectu
ceterorum cyprius sententiis suis tunc vere
restingit. Et ista uero proprietates Restrictionis
si a Alio atque in respectu hoc accidentiali
tunc habere videbuntur non nascit.

In Restrictione frust et uero modo arguuntur;
Primum. si non restrictio ad restrictum negatur
et affine, bene est confixa, sicut in affixa ponat
constitutio ex parte non restricti; ut bene uer-
bit, ut hoc currit et hoc alibi est, go hoc alibi cur-
rit. Negatur et bene malest. nullus hoc currit,
go hoc alibi non currit; uti constat adducere
discrepantem. Secundum. merito est. A non restricto ad non
restrictum partis voluntatis proprietas affuit et
negatur; bona est confixa. immo in negatione
ponens constitutio sic restricto ut bene malest.
hoc alibi non currit, et homo alibi est. go alibi hie
non currit. In affixa non est neque constat,
bene non malest. hoc alibi disputatione; go alibi
homo disputabat.

Ita haec proprietates reduci possumus. Klement
et Dominicus.

Athenatus est subtractio termini a propria ad
negationem suam. ut hoc est prius. Petrus et
Dominicus est subtractione figurae non termini
adversarii. ut si casus atque alibi go non debet
hic cent.

hic contrahit fortum hinc termini alibi, ut illud non amplius est ad finem etiam fortis fortum fortis; fortum partem scilicet exponit & partem datur et iuncta; fortum dentes.

In his similiter recte ympto confusa bona sit facili significi potest. Den. n. licet ab aliis recte ad significandum; neque in dominio recte ad significandum non possit recte. hoc recte & in fortis fortis recte in fortis. neque & in reali. Ratiocinatio alibi fortum dentes; sed & significatio alibi.

Dicitus appellatus.

dicitur fortis inde pag: 145.

*F*iguratio fortis tandem, quod est ultima pars fortis termini; & applicatio figura fortis matis unius termini ad figuram forte alterius.

V.g. Petrus magnus pater. fortum forte illius termini, magnus, applicatus ad figuram forte alterius termini, pater scilicet denotans n. mag. ratione connatur Petrus rite Pater. Appellatur & duplex. Alia Realis. Alia Accidens. dentalis.

Realis & applicatio accidentis realis ad forte alterius figuri. Ut Iosephus & magnus pater. Appellatio ratis & applicatio alibi accidentis ratis. n.g. homo & pater.

Accidens Reale & id, quod nullum est ab operae mentis in dependenter. ratis non & dependenter hoc est ab intellectu. Sunt de ceteris tunc in mente. /.

et ut

Accidentalis.

Realis.

Appellatio duplex.

Et ut apparet non melius significatur
Natura, quo ad idem numerum in parte est,
cum et intellectus a parte substantia tunc non
est nra significatio. ut cum dico, Ratio logica
et magna. non nra appellat intellectus. ne
magis, sicut p[ro]p[ter]a sicut sed tunc ad significatio[rum]
tunc est causa substantia. non n. Denodulur
magnitudine nec Ratio ratio logica, quia ad ap-
pellatum pertinet, committit. /

Nota 20. quo ad intellectum est intellectum numerum
et parte sicut extensio tunc nra fit
appellatus. ut in ex parte intellectu significatur
Nota 30. Dicimus apparet significatur non tunc ex
intelligitur quod est termini, in quo significatur res
debet aut esse termini connotatum; aut rigorose in-
portare significatur, non fratre alium mate.
quod terminis connotatur quod significatur: sed
significatur fratre intelligitur quod significatur
et se primum, terminus significatur. tunc iuste ter-
minus est absolute. n. q. in haec significatur. hoc est significatur, qd.
tunc illius termini fratre, hoc, et nra humana qua-
litas significatur significatur. Et si ille terminus
significatur, significatur significatur significatur
significatur, fratre significatur. tunc huius termini
nomus. Ex quo apte colliguntur significatum nra
et exerceri significatur in secundum: absolute, significatur
quo de rati, ut significatum aliam denotat.

Nota 40, ultimo, sicutem h[ab]et esse sicutem de
terminis numerabilis, quanto sit: illi significant
significatum fratre terminis, qd. coniugatur.
Qo sicut ostendit. Nota h[ab]et regulas.
a sicut terminis numeratis numeris pri
ad h[ab]ent substantias signifi carib[us] substantia in
concierto significat naturam ad significata
et

4. Nota ampliata.
Ja Nota.
Intellectum loco poterit
conposita, non est
appellatio.

2a Nota

3a Nota

4a Nota

3. Regula de term.
nra numerabilis ad significatum

Ja Regula

2a Regula.

et ad duas & in suppositis deferuntur: ut per
hunc & Pauli finit tres series. illa tamen numeris
hinc, sive, appellat numerum: iste numerus
tamen suppositio & numerus; et hoc ita
est & contra idem. Et et huius est spiritus S. fundi
tres dicit. quia illa tamen numerus suppositis tres; nume-
rat tamen duas & tria supposita & tria non
centravitur. Ergo hoc regula sic explicatur
ta certa.

2a Regula. termini numerales primariae sunt
conimati adiectives, tamen supposita numerata
et non formata. nam si una albedo in hunc
replumus habet, triplex n. s. bene dicere tres
alibi, quia illa termini coniuncti adiectio tamen
numerical supposita: et est contra hanc et non
percepta una seruis; ut una artifex; huc ha-
bet plures facias aut artes. Ex hac regula
sextus & cum in sy nubilo Athanazi tr. non
tres dicitur sed una Optens: non tres alterius
sed una & unius illis terminis non adiectum
sed substantiae sumit.

3a Regula. termini numerales sive soni
naturali & adiili substantiae sive illa sit
connotatio sive absolute, tamen numerous
suppositis & non formatis. ut hanc optio
catholica & DEUS & trius. quia illa termini
numeratis denotantur, sive termini
sive tamen supposita numerata & non formata
& deo non respondat. Et hanc de propositis
lascibus terminorum.

B. Tannay.

Dub: 8.

Dubium
De Opp.

Dubium Octauum

De Oppositione Proposis.

Post considerationem proprietatum quoniam sive terminis,
 ex eis propriae compositione, concuerint ut restat ut de
 proprietate dubitum et ipsius propriety competat, agamus.
 Sicut nunc cetera argumenta sive proprietates
 oppositi: et equivalentia. Quibus etiam addi pot
 copiatio existimat; licet illa sit minima instruenda;
 et mutua facit dentalis.
 Inter illas tamen locum ostendit oppositio. quo cetera
 sic determinatur. Dicitur oppositio.
 In oppositio est repugnancia sive oppositio;
 id est unum eodem subiecto et predicto cato
 constans sive affirmativa et negativa;
 veritatem et falsitatem.
 Hoc dictis convenienter plane numerus illa quoniam que
 signant alij. alii dictis oppositio
sed carent oppositio.
 de eodem sive idem.
 Explicatur propositio. Locus genere ponitur
 repugnancia. Addatur sive oppositio;
 id est velut alij oppositio simpliciter uti sive oppositio
 proprieta. Alioquin complexa. Alioquin
 complexa. genere oppositio
nomina?
 Incomplexa est repugnancia inter duas
 res simplices, aut inter duas terminos tamen.
 quae oppositio genere opponuntur u.g. albedo et no
 credo, et alia incomplexa. Incomplexa.
Opposites.
Complexa.

164.
Complexa

90.

Opere petit ut sit
discutit idem in aliis
Opere.

Opere petit ut sit
utrum est potius solum
natura, non auctor.

Aegri eadem
non sunt solae res.

Opere petit idem
utrum est potius solum
Locum tempus modus.

Locus fernandi.

Tempus seruanda.

Complexa non est rebus nautia rister sicut
opere si ex sua natura complexi non sint.
Et de hinc ita opere sermo non potest non de ja.
Dicatur et solum subiecto et potius constantia
in qua patitur, multa in clauduntur.
Si solum hinc ratiorem reddit ut sit idem falso
recte in aliis opere: hinc nullum isto opere
Petry natus. Petrus non currit. Petrus alibi,
Petry non est magnus. Intra opere operes non
constant solum subiecto et potius non
potius ut sit idem subiectum et potius
unum non, non sequitur. In subiectum sit locum
sequitur vel ut potius subiectum, stampi idem affit,
metus vel metus de eo non erit vera opere
ut canis latrabo canis non latrabit.
Alij quisque ut periret q. subiectum et potius
non sit idem solum res, sed et solum uocem
unde non ipsi dicunt hinc esse non opere
Tullius orat, Marcius non obato q. licet sit
eadem res, hi non padam uocem.
30 Petitur autem sit idem subiectum et potius
solum locum tempus, et alios ut seu quis enim facili
as extrahit mem. q. si non serventur multis ob
iectivis nascit opera magnitudini q. non fa
tis fieri. Et tunc q. idem si non idem serventur
noscuntur. Tunc sicut opere q. videtur oppositor
similiter, q. opere reprobatur. ut cum dicit
Aeneas q. est tunc tempus, tunc quis non est tunc tempus.
q. dicitur opere nesciunt q. tunc tempus nesciunt
tunc tempus, profilo casu q. Aeneas sit mollescens.
Idem q. dicuntur si non servent idem tempus.
unde hinc non est opere nesciunt, Petrus nesciunt
potius non disponitib; ex qua non potest idem poti
cibus solum tempus. unde q. operis opere nesciunt
futuri. Istud opere similiter q. nesciunt
Dicitur

165.

Motus fernand.

Proprietates logi
cales fernand.

Dobel et opere idem fabri est ut predicatio formis circumscriptionibus et multis extremerum alias non
est vera opere si haec non servetur, ut in se
quenterby propriez paret. Poterit q. sed potest & docebit.
Poterit non & docebit. Q. non vere opponunt, cum
potest ambas simul opere vera vel falsas.

Debet et fundam feruari oos proprietas
logicales, de eis supra dicta quia si mu-
tantur opere et facile destruuntur.

Dicendum est in dicitur formam affirmans et negationis
fabritate operi statim ad excludendus p.
oies subalternas. P. vere opposita non sunt,
debet quo ad quem subum alioquin in heretice
repugnatum habeatur, ita q. una sit unitis
alii particularis. et sic opere communis
jungitur inter se opponuntur; quatenus
illy negat in quantum tute vel qualitate.

Nota hinc ut alioquin potest ab affixa vel ipsorum
tunc debet significare poni ex parte subjecti p. et negationis;
hanc, debet poni ante copulum vero vel non: ut,
de hec. E. negatio. Poterit non & in sty. illa vero
affixa, Poterit non in sty. q. negatio postponit
copulus. Et idem debet offervendi in propria
hypotheticis et mod. aliis de eis supra pag. ixs.
q. nisi p. et q. non ales dicimus infra.

Exclusuntur opere
subalternas.Particula regis,
natina ante copie
tam ponenda.Sedem de propriez
hypotheticis et
modaliis.

Dividitur Opere in eti si definita in 3. membra. Divisio Op.
In Oppos Centravariantam. Centrarians. positonis in
of Subcontrariantam. Contrariantam et
Subcontrariantam.

Subalternae eti si definita, non potest prestat
ad hanc p. opere hoc definitam.

De qua sine q. r. p. non sit generis in p.
vel analogia in analogata.

G.
Quatis sit hoc
divisio?

Iuridam

* in veritate.

Primum hanc similius minorum quoniam, si
secundum opinionem est sibi analogum, et quod ratiōne
magis probabilem in contradicione quam a con-
trario est subcontraria. Patet in Nam contradi-
cio nulla in ratiōne similiterque in veritate vel
falsitate; contraria habent unius contradictionis
in falsitate subcontraria in contrarie ratione magis pro-
prium esse, sicut quae ceterae sibi sunt
analogae.

Nec obstat quod in contraria in quodcumque unam affi-
mat, per alteram totū negatur. Et quoniam si
seq̄ illas magis opponi, quam contradicторias
cum in istis tamen partīculariter negat quod affi-
mat, et alia minoris valde. ut. ex. si habeat dicitur
aliquis non dicitur. non obstat in qua, licet
n. contrariae exclusive maiore repugnam
habeant nec tamen in hincārē ratiōne cum opposito
minor vel minor premissa a. Contradicторia
n. tamen in veritate quae falsitate deponunt,
quod contraria nec habent.

Primum tamen sufficiet quod dicimus quod sicut et recte
ex posse dicitur, et illam ex duplicitate capite de
monstramus. Et ea quantitate. scilicet ex veritate
vel falsitate. sicut et idem, ex qualitate
est. et utram, nam tamen tria modis nariā
dicuntur. Si in opere opposita sunt ambae
universalia, tunc sunt contraria, si ambae
particulares, sunt subcontraria. Si una
universalis et altera particularis sunt contra-
dictoria et huc ratiōne tamen quantitatibus
est in veritatem et falsitatem eis ista: vel in opere
opposita non potest tunc esse nec vera. Tunc
in falsitate. et tunc sunt contraria; vel non
sunt tunc esse falsa, tunc tamen vera, et sunt
subcontraria.

Sunt hominē dōcti.
Contraria
Subcontraria
Natura
Sub

Vol non possumt esse simili nera nec falsa et
sunt contradictoria. Nec potes quod si in
magis simus hinc sufficiens sita defini et quam
titate ipsa quantitate sita se in tristis
frecare ad opem hoc in seum potest subal-
terius nere contineret sed opem superius dicit
urta, qd ratus impbandit. Sed ideo ex eo
similis simus sufficiens, qd sit diversa
quantitate sed qd sine formade negandi
aut affirmandi; qd patet ad ipsa opem qd
potest nam alia negat ex toto; alia affirmat
ex toto; aut alia negat ex parte; aut alia
affirmat ex parte et est contra.

Hancem qm opem nota et officia declarat
legimus tabula, qd ipsa figura dicta melius
opem noterunt et dicend a facili capi.
ubi potes fugiores contraria: inferiores sub
contraria qd sunt in angulis p diametri opem,
p his contradicitoria; qd in angulis eisdem
tabulis, snt alterius quoniam congrant. Ita ut
fugient qd fugient subalterantur; inferior sub
alterata quas qd alignalem gallum quo ad quam
titatem opem habent, His annodere voluimus!

¶ Omnis homo est doctus. Nullus homo & doctus.

¶ Aliquis homo est doctus. Aliquis homo non & doctus.

contra

Contra Simiem dñies. Iamq; plures opes quo
istus, qd. dñis non e; adsequuta. conseqnat
pratet ex bona dñis legity. utq; pbs. non
sunt opes relativa s; privativa s; istus dñis
non contineat s; usq; natus opes. qd.
R. Illas opes esse rem seu terminum non
tm psum de qd. hinc noster formic. et p
negandum qd. dñis non fit adsequuta.

Dubium Nonum

Quid sint Oppositiō Contradicторia. Con- traria. Subcontraria et Subalterna

Contradicitoria
opponeantur

Distribuo non solum
reptili in Contradic:

Contradicitoria vel contradicitio e; opere du-
rum psum quare una univerſalis; alia
particularis: una affua, alia negra:
Puna vera, altera falsa.

V. g. His hoc docty, alijs hoc non e; docty.
Dicendum e; quare una univerſis, alia particularis
quare ita intelligendu e; si subiectu psum sit
capax univerſalitatis. Et n. ne possum habeo
univerſalitate fui. Et si subiectu sit hec non
definit vera contradicitio: ut ita psum.

Petrus

u. sicut plures quis
ad quatuor coniugio
legit. uisus, non
inveniuntur sed isti
apertus quis
non seu terminum
noster formis. isti
non fit unigenita.

n Nonum
nt Oppositio
toria. Con-
Subcontraria
llerna

contradiccio. oppo-
una univalesia
atque alia nega-
tiva.
aliquis hoc non potest
at univalesia potest
E. si uerum potest
Si non negatur potest
tatio: ut istud potest.
potest.

Potens & alibi Petri non & alibi, nec contradic-
tio oppositum ea forma contraria dicimus initam
quod ad uenitatem et sulphurem affinem negram
trices non quoniam quanti habent. Et hinc solent
toldi vocari epis. contraria et contra de lege.
quis contradictorium leges obseruent.

169.

Oppos. Contradicitoria
quoniam vocant?

Ubi nota plures esse feminas et universali-
tatis seu virtutibus plane potest in capaces
10. Term: singularis
potest inferentur. quoniam ad universaliitate potest.
11. Term: Collectio, collectio supponens dicitur.
scribem nullam ad mittere est collectio fuis,
ty. nonne haec nulla est contradiccio. via & sensu,
ta sunt quadratus. cum elementis non sunt
quadratus. ea subiectum fuisse in multis ad eam
sumunt collectio. in cetero: distributio
12. inkut sic regnunt.

1. Term: singularis
de in capaces distin-
tus.
de term: singularis
nide supra pag. 63.
2. Term: Collectio
de term: Collectio
supponens pag. 68.

13. Term: supponens simpliciter, non potest et
distributio seu distributio sumi, non n.
habet dicere de hoc fuit. potest hoc potest
in 14. termi supponens simpliciter ne
fieri contradiccio. ut cum dicit hoc est potest, hoc
non est potest.

3. Hoc term: sup-
ponens simplic-
iter. pag. 1. q. 6.

15. Term: supponens confusio, non potest et si
scribi, alias statim narrabitur supponens et nulla
est contradiccio. licet in utraque. 16. Term:
iste modus supponens secundum habere
posse contradiccio. sed idem dicimus de
termine utrumque est posse et posse unius
extremi est cum dico desiderio vel summa
autem regis ad audiendum.
his bunt notabiles facili potest contradiccio
in operis agnosci.

4. Term: supponens
confusio. 170.

Centra

170.
Centraria ~~oppo~~ gnu?

Centrarietas ē Oppo suam primum
in affecte et negat in veritate, non tu
falsitate et quantitate.

Nam utrūq; p̄t & unitis; et utrūq; p̄t &
falsa in māa cūlū in genti. ut hec dūa
P̄t homo & alio; nullū hō & alio.. Utrūq; p̄t
p̄t habore parti cularem falsa & sufficiet ut
fata unitis p̄dāq; falsa posita capi & alijs
hō sū alio, & alijs hō sū non alio.

Subcontraria
~~oppo~~ gnu?

Subcontrarietas ē Oppo suam pro-
prium partii cularū nī affecte et nega-
tione: nī falsitate non tu verita-
te.

Nam p̄t utrūq; esse vera in māa contri-
genti, capi posito q; P̄tory disputat, et P̄tory
disputat utrūq; hō sū vera, alijs tho-
disputat alijs hō sū non disputat.

Subalterna ~~oppo~~ gnu?

Subalterna ē Oppo suam primum
in sola quantitate. Vna o. t. unitis,
alio partitis.

Vnū ierusalim dī
nam subalterna: partii culare
subalterna, ut in tabula supra 167. p̄f.
ta videre. Et subalternans eadē plura
se refindit ex subalternata, ut oīs hō
sū alio. alijs hō sū alio. i. p̄ia se ad plura exten-
dit quam ea. Et rato invicē. q̄q; subalternans
p̄tta ex qua ristorq; subalternata: q̄q; subal-
ternans p̄tta scilicet ad plura se extenuit, q̄q;
subalternata.

Lēges

Leyes Oppos.

Leyes hanc operam quae inter aut:
 apud nos, eo ipsi eam natus sumus
 Lex Contradictoriam & quae non posse
 possit esse vera nec simul falsa. Tu
 si una est vera altera est esse falsa.
 Si vero una est falsa altera est esse vera.
 Et si una est esse altera altera negatur.
 Pro quo hinc legis prouidit in isto principio
 unius rei notissimo, q̄ & hoc. De quo,
 liber vera & alio vel negatur. Aut quo,
 liber & vel non q̄. Si in una contradictoria
 possint esse simul verae. V. G. ista. Petrus
 alio. Petrus non est alio. Sed & Statim, non possit
 possit & vel non q̄. Si enim aliud est non est al-
 ium. et pari ratiōne propositum esse simul falsa
 sequit̄ se Statim non quae liber est vel non est.
 sed aliud non possit est possit alium
 Infinita sit ratiōne, hoc lex contradictoriam
 ipsius nominem tunc & statim indicare potest
 & tunc nata, ita una plana interficiere,
 tunc, Petrus habere aliquid, est non habere
 aut non habere aliquid, sed habere ali:

Lex Contradictoriam. Hor. Quae praeceps Lex Contra-
 dictriarum non possunt esse simul verae.
 Pro quo hinc legis & ista. Si una contradictria possit
 possit esse vera, aut est dari una contradictria
 tioris simul verae. Confundens & absurdum
 ex lege ut possit contradictriorum est tunc
 in nata synonymum. Ergo, possit significare.
 Nam ex una operi unius est natura, & recte
 infest parvus vera, q̄ contradictriae operi
 nunt

Lex Contradic-
toriarum.

Axioma pliūm.

mutus alteri contraria negra
 contraria. ~~ut~~ ~~et~~ ~~et~~ nullus homo est albus, nullus homo est pulcherrimus
 simul niger. ~~ut~~ ~~et~~ ~~et~~ nullus homo est albus, nullus homo est pulcherrimus
 albus homo est albus, albus homo non est albus.
 Cum ergo ex ipsis oppositus contra victorie, contra
 rios huius negotiis regne, et ea uniti affine,
 sepius manifeste. Similiter sic duas contradicitiones
 simul neras. Nam hinc a priori potest esse ista
 paradoxus sub illa contenta nera simili nam si una
 est falsa; tota unitis est falsa; quia a. oes contra
 ta sub illa debentur esse vera probat. quia unitis
 est dubitare non potest quia illa sit nera,
 si non oes sub illa contenta negra potest. sed quia
 Glibel paradoxus quod contradicunt potest unitis
 nera, qui duas potest posse. Nam similares con-
 tradicitiones neras.

Lex subiecti ratiocinii est hoc c. Subiectio
 traria non potest esse falsa simul probat si
 darentur duas subcontraria falsa, tunc una
 univergales, ex quibz illi inferuntur. quent simul
 neras. sed hoc non est dicendum nam alias da-
 rentur duas contraria simul nera, plus legit
 nam utram subcontraria potest contradicere,
 alias contraria unitis. sed si ambae fal-
 si simul illas duas unitis contraria erunt
 simul neras. patet ergo quia una contra
 dictioriam debet esse nera; quia in hoc excepto de
 rivis modis potest. si ista una pars subiectio
 traria, alias hinc albus, alias hinc non est albus
 fuit simul falso, tunc contradicitoria illigatur.
 nam pars paradoxus affine, est nera, unitis si
 negra nullus homo est albus: et contraria bona ea pars
 paradoxus negra, et unitis affine sis homo est albus
 erit est nera. sed unitis affine est negra fuit
 contraria, sed darent duas contraria simul nera
 quia

Lex subiecta,
narum.

Lex subalterna
narum.

quod ipse negat qd; omnia supra asti grata.
Pro subalternis et lex aliqua potest significari.
nimis potest illas ipse simul veras et ea una
reflex ex alio si n. subalterna non potest ipse
vera, et subalternata falsa, hinc dicens
Iuxta subiectum quod falsas, quod nemo ait,
malit. Et hoc hoc. si n. hinc ipse subalternas
bis hoc est alio vera, contra ratione illius alio,
ho non est alio, et falsa: sed si ipse subalternas
nata, alio ho est alio, et falsa. Iuxta subiectum
Dico subiectum ratione falsas: istud in dicto est
alio hoc est alio, alio ho non est alio, quod tu
et contra legem subiectum ratione.
Cum hoc sit qd; in maa eundem subalternas
tempera possum ipse vera vel subalternas
potest falsa. Et qd; possum capi qd; alio ho est alio,
et non qd; ho est alio, hinc vera et
illa subalternata ratio ho est alio. falsa
vera subalternata ratio ho est alio. falsa
abstundi sepi, sed in sepi dico quod non
ipse ipse simili falsas, qd; libenter concedimus.
neg. in hoc capi illa potest vera esse
Hoc est subalternata cum non interficiat ea
unum ut sit, nam alio ipse est falsa
et contra facta hypothesis.

Quares hic an ipse hypothesis est clavis
in se dico contra ratione m. g. hinc, Petry
currit et Petry non currit; possum alio con
tradicitoria operi et ipsi m. g.

genitio de
ipse hypothesis.

Et si hinc ipse Petry currit et Petry non
currit, et contradicitione operi; ita; non Pe
try currit, et Petry non currit. Et p. b. Nam
fidei vulgaris maleficum ovis obire non est

me

et melius gradire quo toti per regiam ad
vertebram pronecti; quod deinde propter hyposis
maxime rem ut sit super diximus: sed aponendo
quod tota regia est tibi propinqua: sed aponendo
sic et alteri affectu, Petrus curvit et Petrus non
curvit.

Brechio ja.
de contraversoribus.

Non esse contradictione
sunt variis ac
separatis, in
personaliter.

Obiectio 2^a
de Contrariis.

Non-free Centrarias

Obiectio 3a.
de subcontrariis.

Obiciens jo s'les sunt deus contructoribus
hō & ḡnes, nullus trātē ḡnes: et tu ista sunt p̄
mūl uera. go aut daxi deus contructoribus
mūl uera. ma: ratiō p̄būl min: prima n.
uerifica ē: fūndam uerū uera esse,
declinat de cūfī per singula p̄fētiora
u.g. iste homo non ē p̄t: et iste nō ē p̄t
et iste de aliis, go nullus hō & ḡnes. go aut et
ista uera.

X. Item isti episcopi non sunt contradicto, nisi enim agitur super ipsius implexum in supremo sententia. sed ex ipsius contradictione coram debet, et tunc non sunt probati error, sed quod vel error, vel vera falsa.

Obis cris. ^{to} siccus fructus siccus contraria p.
pies, might best hold only $\frac{1}{2}$ dexter, might
have only non $\frac{1}{2}$ dexter; & to siccus fructus
pies, go getnum Dari siccus contraria siccus
pies.

P. Itas spiss non esse contraries, qd term
men & diffinitus in una, distinguis in altero
q dicitur nomen spiss, q debet exerceri
super terminos formantes eundem system.

*Ubi eris? Sicut fuit dux subcentratus domum
hunc exire autem est & ad eum huc multus autem est & ultra
fuit fons falsus. sed non sicut dux subcentratus fons
quod nunc. descendens sub tubo sibi nescire. nec
ille hoc esse autem est. nec iste. nec iste &.*

284

20 it, nec iste ha multa att Q, nec i gla, nec iste. &:
go ambo sunt sicut lassa.
Q. si ipsi prius non sre substantias, q in
substantias formam a & ipsa conditio q sit
form: distributu in uite debet sibi tri in al,
ura, sed debet parti ad aricari q huc non sit.

175.

Non esse substantias.
hanc.

Dubium Decimum

Quid sint

*EQUIPOLLENTIA et
CONVERSIO PROPRUM. s.*

Equipollentia est equivalentia duarum
positionum iisdem extremis constantium
qua sub signorum varia forma multo
se se inferunt.

Est dicere illa prius sicut equipollentes q cum
habent idem suum & potius hunc et eiusdem signi
et signum continentem & diversis signis qb g.,
scimus. n. s. illa prius non s. ha & att. ex parte ha
non s. att. sicut signata. in utraq. h. & den
tum et potius, idem dux et signo, & ova offici
illa primita negra, prima p. ova ad inuita.
et diam

et statim cum p̄tē parati antepositis est possumus
negare: u.g. non quidam hoc non est sit, ex quibus
universalis affitio, sit hoc sit, p̄tē cādem rām.
Pro intelligenda expositio p̄tē q̄dā fūd
quidam Regula.

3a Et si negas p̄tē alii signo uniti
aut p̄tē, tunc illa p̄tē expositio fūdā ex
traditoris. ut iſtu, non dīg hoc alii, expositio
fūdā contradicitoris, alii hō non ē alii. Similiter
iſtu, non alii hō alii, expositio hōc, nullus hō
hō alii, q̄dā illius contradicitoria.

2a Regula. Si alii signo uniti postponunt
negāo, illa p̄tē expositio fūdā contradicitoris.
ut homo non currit, expositio hōc, nullus hō
currit. Et p̄ta, nullus hō non currit, expositio
hōc, ut hō currit.

3a Regula. Si alii signo uniti vel parati
p̄tē et antepositis negāo, illa secundum expositio
fūdā subalterna. u.g. non hō non ē alii, ex
positio hōc, alii hō & alii. Et item, non alii
hō non ē alii, expositio fūdā subalterna, ut hō
& alii. Et ita, non nullus hō non ē alii, expositio
hōc, q̄dām hō non ē alii. Et ita, non q̄dām
hō non ē alii expositio hōc, nullus hō & alii
Et deinde q̄dā p̄tē fūdā as magis, hō
Regulas, & illud carmen.

Pro, contra die, post, contra, pro, p̄tē, fūdā alter.

CONVERSO Iunā p̄tē Culicannūmū u. alii
ram consequentia per transmutationem
minimū. **Vel** **Carm.**

Est comitatio unius p̄tē in alteram per
extremam comitacionem. In cor.

277.

In Convergente sunt inter se duas grecas. Convergens scilicet convergens.

Conversa & illa cum extrema transmutant
Convertis vero & illa, q ex yis extremis trans-
mutatis efficitur. Ex procellig. clare q
yis & deo conversi non manent radicum
anteu- licet radem saterna manent; sed
tu sive ipsa spes si manata tibi locum si piti.
n. g. nullus tristis est, noster autem deo q dicitur
conversa non manet radem licet postea ma-
neat, sive ipsa tu mea perfida in tua propria q
conversa es.

Conversio sic definita dividit in 3a
membra quoniam Simplicem. Per accidens
et Conversio per Contrapositionem.

Conversio simplex est comutatio unius operis
in alteram per transmutationem extensam
in mente e actione generalitate ad
qualitate. n. i. ista nullus hoc est legis.
go nullus basis & go. & conversio simplex.
et vocat simplex tunc qd non mutatus accidentis
aliquod, tum qd eis extrema. Et hoc est deum meo
temp. et et go. comutatio ipsius in aliis locis.
vibegra n. operis comutatio in aliud in figura.
Et hanc conversione simplici comutatio operis
inter regula, in ratione reorum, ut in causa
allato in deo. & regulis atria in ratione
atrum. Ut ista. alios hoc est dicit, go dicit aucto
homo.

Conuersio per accidens & conutatio
unius prop. in aliam per extremon
transpositam momente eadem qualitate
non est quantitate.

Et hinc conuersio convertit unitos atque
in partem afferat. Et unitis regnum in
partem negrum. V.g. Omnis homo Propterea
go pro domum aetate hominis. Rursum nullus homo
est autem go pro domum aetate hominis hoc.

Connexio per centrum est comitatio unius
epois in alteram per extremum meum
taeniam manente eadem quantitate et
qualitate, sed mutatis propriis in rebus
unitis. v.g. Quis hoc est autem, ce non autem non homo
similis domini his non est legibus pro domum non
legis nichil non est. Et hoc modo connexio
epois unitis aetate, et partis negre in se. ut in eoque
allato pelet.

Hoc tres connexiuni modos designant camina
segmentia.

Primi, simpliciter; convertit enim per accid.
autem o. per contra; sic fit connexio tota.
In quoque diversitate non a suis illis distinctione. Terci;
enim; autem o. in quoque minimeque vocales. a.c.i.o.
a. designat primum unitem aetate. e. unitem reg.
ann. i. partem aetam. o. Partem negram.
Item sunt ista camina.

Primitus a. negus e. sed unius similiter ambo.
Secundus i. negat o. sed partiulariter ambo.
Tertius pro his diversis quod epois unitis regna
et partis aetate, pro similitudine ista dictione feci.
connexio simpliciter. v.g. nullus homo autem
nullus autem est homo. item domini homo autem go qual.
domini autem est homo.

2. Tertius vero per istam partem regnum enim
unitis regnum, o. unitis epois convertit per accid.

Explanatio carmen.

(Terci)

(Enim)

accidens. n.g. nullus hō, capis, qd alius capis nt
 ē hō. rursq; eis hō ait. qd alio ait hō. **Per 3.** (Asto.)
 Item parvum asto, dicitur 3° q unitas
 affra, & parvus negra pugnus connecti per
 contrapositione. ut ista, eis hō ad qd ve
 non acte non homo. rursq; qd am hō nos
 capis. qd qd am non capis non hō. Vbi
 termini mutantur in infinitos.

Centra ita dicta dicitur. Hoc nō ē
 bona connectio. nullus fons est puer, qd
 nullus puer est fons. qd male dicimus q
 unitas negra pugnus simpliciter connecti.
 aut pugnus, qd connecta ē uera, connectens
 vero videtur falsa.

P. Has pugnas in sensu compagita sive simul
 ueras, seu tu in sensu diverso: hoc dico.
 nullus fons in fons fons, est puer, qd nō
 est puer in fons fons est fons qd rursum,
 nō ē.

O. Species 2°. Hoc connectio bona nō ē, nō
 qd hō & mulier qd am mulier est hō.
 qd male dicimus q unitas negra connecti
 & accidens in parvum si negam.

P. Tunc hō connectio non sit bona, qd nō
 formal regula bonae connectiois facit,
 dicitur in connectio nō accidens debet
 unitas negra connecti in parvum negam,
 qd sic non sit. si pugna modo con-
 necterentur. nullus hō & mulier, qd am
 mulier non ē alius hō qd pugna
 connecta qd connectens pugna nō ē, si pugna
 habent.

O. species

Obiciis 30 contra Reg: Et appollentia. Contra
victoria p̄tis minima sunt appollentes q̄o
negat signata signo uniti non facit illas
q̄o possunt. confus p̄tis obliq̄us aut. Non
si erit appollentes tunc dico contradictria
sunt simil nero, q̄d dico non sit.

PX. Illam Regula eſe in telligendam non
q̄ contradictriae s̄nt se, ne appollentia habeant
sed q̄ illas p̄tis q̄ erant antea contradictio,
nisi postea p̄tis q̄ appollentes q̄ negant p̄tis
sitam.

Obiciis 30. Syllogismi dico contradictria. si
hō ē p̄tis nullus hō ē aut; t̄t tu non reddim
appollentes, n̄cē negat personal signo uniti
dicendo t̄t hō ē p̄tis, nullus non hō ē aut q̄d
Regula de contradictria signata signata non
sunt bona.

PX. Illam rām Reg: ita eſe in telligendam,
ut negat personal signo uniti, et subiecti
et signi distributor, q̄ m̄ capto adato non con
tingit et mole non m̄m̄ formata inter se
ne appollentia habeant, ut nero operis appol
lentes p̄tis deborent p̄tis; t̄t hō ē aut, nullus
hō non ē aut.

Dubium Undecimum

Quid sit Propositio Modalis?

Modum definivit quidam haec modo.

Modus est adiacens rei determinatio.

Sed de his rite pars non proposito definiuntur, q
propositio rite accommodata quia logico. alter
go modo, definitio debet.

Modus est dictio modificans unionem Definitio modi.
Predicati cum subiecto.

Propter vero modalis est Oratio continens aliquem modum denotantem unionem Dicitur propter modum,
predicati cum subiecto.

Propter modalis in actu genitivus genitrix Propter modalis
vel. Possibilis. Continens. Impossibilis. genitrix.
vis. et Necesaria.

Possibilis est in qua denotatur predicatio poss. Possibilis quo?
se pugnare potest. ut cum dico. Petrus esse
poterit, est possibile.

Contingens fieri eadem est possibilis, in Contingens?

qua & non fieri potest nisi in actu.

Ex. g. Petrus vivere est contingens.

Impossibilis est in qua denotatur predicatio non
pugnare potest. n. g. non dico. Lazarus
esse agnum, est impossibilis.

Impossibilis?

Necessaria est illa, in qua denotatus potest
nonio compaginatore falso. n. g. hinc ex aut
rate, est necessaria.

Necessaria.

Modus iste est simpliciter summi. scilicet Nominaliter. et. Adverbialiter. et est simpliciter
modo per summi ipsius operis. una est causal modo
nominali. ultra est causal modo
modo naturaliter. scilicet modo causal modo.

operis

propter ipsius potestib[us] in quibus nominis & alio, max
possibiliter. nemini, cunctisq[ue] genit. et
adversari. ut propter dico Petrus possibiliter
currit, hoc cunctis genit[us] & alio.
Hoc hic q[ui] non possit modali, nominale q[ui]
conatur modo noster simplex, p[er]modum
dicit et dicitur, q[ui] ex quo infraferri modi. n[on]
nominis signature & possibiliter. Vt igitur modum
ex quo ille infraferri possit. P[ro]sternitur vero
q[ui] vocatur dicitur.
Proprio modali dicitur in Divisam et Compo-
nitam. /.

Diviso Propriis
modalis.

Dicito composita.

Dicito Divisam.

Compositu[m] & illa in qua modo ita modifi cat uni,
universitate cum p[ro]to, ut illius ei simul & eadem p[ro]te
debet convenire p[ro]tum protam & nullatum. v.g. p[ro]p[ter]o
possibiliter alba & nigra.

P[ro]p[ter]o modalis divisa & in qua modo nondatur,
tali p[ro]tum convenire p[ro]to, simul & eadem p[ro]te in
mismo p[ro]tum utique. simulata v.g. album
possibiliter & nigra. p[ro]p[ter]o in p[ro]p[ter]o composita
ille. possibiliter & q[ui] alba manens p[ro]p[ter]o simul
habeat nigra p[ro]p[ter]o si sit nigra. et uero illa
p[ro]p[ter]o p[ro]tum utique tenuis ad p[ro]p[ter]o p[ro]tus alba
v.g. lev. et in hoc sensu illa p[ro]p[ter]o falsa. n[on]
p[ro]p[ter]o q[ui] alba manens utique p[ro]p[ter]o sit nigra
Seneca v.g. p[ro]p[ter]o q[ui] illo res, & alba p[ro]p[ter]o
habere nigra me. et hoc hinc v.g. q[ui] in hac p[ro]p[ter]o
modo sum applicatus p[ro]p[ter]o p[ro]tus p[ro]p[ter]o p[ro]p[ter]o
mane subiecti. et iste flusus res p[ro]p[ter]o p[ro]p[ter]o
q[ui] alba bone p[ro]p[ter]o resca est nigra p[ro]p[ter]o p[ro]p[ter]o
mentis a. horum p[ro]p[ter]o modis ulius debet deponi
in

ni certe ad factus de nō est q̄ sunt poss
 remanentes hennitatis modis. unde et fact
 denī q̄ se huius corporis filii possibiliter alio in
 rūm. falsa et impossibilitas, id est conge
 fto & falsa et impossibilitas falsa est. Et si
 cere, alio & non est ea mentis possibiliter denī
 q̄ se dūris clare patet ea cōspicere tū
 des et visa dūris & uera. u. i. hoc res
 alba demonstrata aliud ita abdimes
 possibiliter & nigra, et hoc res si ista est sit de
 aliis, id est hoc tū uera, alio possibiliter & ni
 grū. Si nota q̄ in modis ali dūris si ex p̄m
 semper et ex illa ex veritatem in sagore velij
 sum debes tū ex p̄tē tū constating q̄ ante
 et modū et amplius referrere in sua absolute
 singularia faciat, res autem modū et tū
 apparet ex p̄tē demī q̄ se uera ne p̄p̄ uel falſa
 n. g. hoc p̄tē modalis dūris. alio possibiliter
 & nigra an sit uera p̄p̄ modis dūris hinc es
 fac retinē tū illis vicendes hoc possibiliter &
 modum possibiliter aliud tū abdimes et hoc
 p̄p̄ possibiliter & alio. Et alio possibiliter
 & nigra. in qua refroe iam potius autem
 modū in illa si p̄tē se. hoc possibiliter & nigra
 si enī, hoc & modum & ex p̄tē ex demī p̄p̄ mo
 rū constat amittit tū ex p̄tē ex p̄tē possibiliter
 et conge noster et illa modalis res uera dūris
 & dūris si tū tū constating si n. fil
 absolute, tūne non op̄tē tūne utrū, sed p̄tē modū
 immodalius p̄ferrit, tūne allato et q̄ remaneat
 et p̄p̄ demī q̄ se, ex uera ueritas vel falso
 et modalis p̄ficiat. n. g. hōc possibiliter uer
 & dūris falsa, q̄a ex demī q̄ se abbatū modū
 & falsa et impossibilitas, scilicet honest & uer. et cōtra
 ho

hoc possit hinc & alio, & vera, qd. qd. dñe se &
 vera. si: hinc alio. sicut n. p. p. ut compellere
 fbo, qd ad verba dñm spes modalis sicut p.
 ficit. Et ipsi p. ultima modo et verba
 vel factas p. modalis composite re-
 rendat. non n. qd. longa restat p. fest,
 tui afferendo modo, quo allato sicut ad,
 rit ex tempore, ex qua verba vel fulgur
 possebit. Et rao hinc p. ista. qd in modalis
 p. composite cum modo ita modis
 vni vni p. vni fbo, ut regat ad suu nei
 talem p. tui vni fbo simul coniungi tui
 utriq. fuit figura, veritas vni sicut sicut
 sit ex hoc, si p. simul coniungi ei reficit
 fbo utriq. qd figura, qd vero an p. p.
 cognoscas ex p. dñe se abz. restat p.
 afferendo modo: u. g. ut cognoscas an
 haec p. modus composite vera sit vel fad,
 sic possit hinc alio utrū vni vni resolue
 fbo, sic abhinc tuo modo consideratio p. qd
 erg dñe se, qd alio utrū vni, in
 qua ea p. vni non p. coniungi fbo, fbo utriq.
 figura figura vni non p. simul coniungi
 alio, ut alio, et id est composite modalis fad,
 fad. Et hoc modo discurret in aliis coni
 gitibus.

Progas tu qua rae signos vnde sit p. nos
 vnde cungs ita a dñm.

X. Iacobus: modo sine nominatis sicut u.
 verbi abhinc sicut vnde tui et p. vnde exultaer
 et dñe qd i. verba m. fuit hinc nego, so
 les ita. sed abhinc sicut vnde u. g. sicut p.
 si

liber ambulat, sedentem posse libet ambulare,
al vero gressu modo penitus invito spiritus aut loco
gredi illis tunc talis est modo modalis conceptus
resupenda est. si ergo impossibiliter alibi etiam
alibi esse nigrum se possibile

Materia spiritus modalis non tam perfun-
dit et non ostendit sibi dictum est sed
et per ostendit ostendit ad spiritum modum
unde illius spiritus modalis sit in materia natu-
ri etiam dictum nescire connectetur cum modo. ergo
habet spiritus aut etiam nescire; illa vero in materia
remota etiam dictum cognoscatur modo.
ergo. Potestus curare etiam nescire, hancemque
est etiam contingens.

In materia ergo in geniti spiritus modalis eam
non constituerunt ut nos cuncti, sicut etiam
spiritus modalis nostra esse nesciamus, et
conspicimus in materia nostra, et in falsa
impossibilitate, et in materia remota. nullum
vero spiritus contingens habet nisi dubius
spiritus modo alio de causa nesciunt et possibiles
sunt in illis spiritibus ut de causis spiritus et possibiles
conspicimus cum modo. si falsa, natura
cognoscitur - ea que sunt modis aliis vel etiam
in materia nostra, vel remota. Vnde haec
falsa illis nostra et in materia natu, potest
curare etiam contingens. quoniam ipsius cui nos
est subordinata.

De qualitate spiritus modo alio ratione illa
habet sufficiens et necessarien deponit alter
et fuis spiritus deinde esse, ut ipsorum discimus
potest.

hunc tamen si negarem operam ita ut
 glos illam operam habet ratiō dicitur habeant
 et aliam ratiō modum, quoniam alijs sens
 affiri, ut ne aere, et non possit. alijs vero negari
 aut non possit, et non possit. Et si at nigrum
 sicut fructus melius sit modus negari; multum
 liber tamen talis quoque aequaliter modus negari.
 Ex dictis fessi pueri modales cum mentem
 sene ad facultatem habent operam, sed tamen
 etiam affectum si negarem, et liber se operari
 connectit, et operari posse. Quoniam puerum
 certum est dum illas ratiōes ratiōes et ambi apparet,
 pars ratiōes de ambi. ratiōes de ambi et
 appellat, nisi forte in compositione et divisione
 ipsa appelli caem modi ad systema sunt
 ubiq' utrumque puerum ratiōem ratiōem
 puerum dicere vultemus, q' nos non alijs.
 dum iudi caray.

Sed de pueri caro ut q' dicany nota per
 q' modos. Necesse. Inpossibile. Possibile.
 Ceterū genit. aut possibile non, huius se
 facit figura ex q' cōficiunt pueris absolu
 tū. n. g. Ita nullus aliquidem. Necesse. q'
 pueris huius figura. Ita. Inpossibile huius
 figura nullus. Possibile huius figura, alijs:
 possibile non huius, alijs non. Et ratiō huius
 modi q' modales pueris et sua quantitas
 habet modus pueris et sua quantitas
 veritate et falsitate. pueris absolute operari in
 titate pueris et modalem operam habet. Et nigrum
 mis pueris sit, et alijs non. contradicterie
 pueris

opponunt, ita et necesse est probabile non. u. g.
huius modi non alio opponunt contradicuntur
Petrus curere & negare; Petrus curere &
probabile non.

Ista vero sunt contraria, Petrus curere
& negare; Petrus curere & probabile probabile
huius modi sunt contraria. Petrus cur-
ere & probabile & probabile non. Ut Petrus
probabiliter non currit; ista sunt subtil-
tissimae. Petrus curere & negare Petrus
curere & probabile. Et ista petrus curere
& inprobabile. Petrus curere & probabile
non.

Hec quatuor oppositas rediles equivalentes
Si negabitis de negatione in appositorum tra-
ctatus observationis. Si non opponitur negatio
in primis u. s. hinc nequeam Petrus currit
rediles appositorum suis contradictionis,
provenientia negationis deinde non necis,
hinc Petrus currit appositorum suis, Petrus
probabiliter non currit. Si uero negatio per
genus modo tunc rediles appositorum
contraria. u. g. Petrus ne appari non
currit, appositorum suis contradictionis Petrus
non probabiliter currit; et ut uice versa
Petrus non probabiliter non currit, appositorum
hinc Petrus ne appari non currit. Si uero que-
rediles de appositorum negatione modo istis u. g.
nequeam tunc rediles appositorum suis
probabiliter currit; et eodem modo probat
negatio appositorum suis quod alterius
modo. u. g. non accedit petrus non currit
equivalat

generalis hinc subi possibiliter currit.
et hinc, non nisi possibiliter potest non cur-

ritur, quod possibiliter non
sunt Regulae quae plane ex-

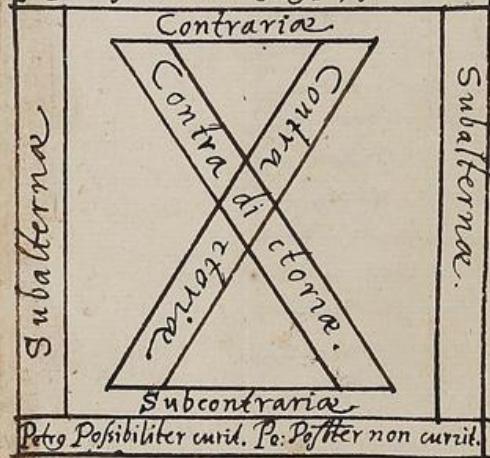
les quae figura non possit,
utrum utrumque agiliter
figuris sequitur si sequitur
alio bono non possit.

la figura Contraria. Infen-
tare qm angulus qd dia-
- cultus dolor. qm am-
n doloris subalternae quo-
dos et negros, multos et
qz pectus violentes.

in non hab magna sicutem eodem

n. modo convertenda sunt quae absoluta. n. q. Poty
possibiliter & p. t. y. convertit haec multa, p. t. y. possi-
biliter & Poty. Et p. t. y. p. t. q. sita necesse, qd ad
quae hanc & possibile. Vt nota, qd licet in concrezione
modum alio fiat transmutatio talis mentis in dicto re-
gime ab aliis qd modis transmutari, in hoc ne se-
tientur & sic debet esse recte modis simul in alteris
modis in alio modu transmutari, ut tam p. t. q. in
mentis quae concreta possit significari. Et in p. t.
q. quies modales sunt de necessitate, tunc
debet converti in quies de possibili; qd non
fiat conversio vera aut, convertens falsa. n. q.
ista. hanc qd sita necesse, non debet sic con-
verti, qd hanc qd sita est qd hanc qd necesse, hanc
n. convertens falsa & sic p. t. q. de converti
qd sita est hanc & possibile, in qua multa
ille responde remittit non possibile. Et qd
quies modales sunt de n. p. t. q. tili, non sunt
converti.

Poty Necessario currit. Poty Impossum currit.

Poty Possibiliter currit. Po. P. t. q. non currit.

Nota

generalis huius rebus probabilitas erunt.
 Et haec, non impossibilitas probat non in-
 vit, generalis huius, rati probabilitas non
 erunt. Et iste Regulus sicut plane co-
 den cum illis quae figura non possit,
 tenuis abso luteam representans collectio-
 sed huius etiam figuram cognoscit si figura
 tabula non alia bone nuptiatur
 pro qua fabula figurare contrariis. Infest
 ones subversarum & non angulis & dia-
 metris oppositis - contraria velox & non
 pulchra & non coloris futuriorum tam
 pro modis affectu & negotiis, videntur
 parates in figura proprii incidentes.
 Conuersio non alia non est magna sicutem eodem
 in modo convertenda sunt quae absoluta. ut. Pro
 impossibilitate & rati, conuersio haec modis, rati, possi-
 bilitates & pulchritudine. ut quoniam potius que affectu non
 est huius & possibilis. Huius nota, & licet in conuersione
 modis alii fiat transmutatio talis mentis in diuersis
 genere atque ex modis transversalibus hoc non se-
 habetur, sed debet esse recte inde simul in altera
 modis in aliis modis transmutari, ut tam quae con-
 versio quae conuersio possit significari. Et in primis
 modis quae modis sunt de recepto, tunc
 debet conuersio in quae de possibili; qd non
 fiat conuersio vera entis, conuersio fulsa. ut
 ista. huius que aut de recepto, non debet sic con-
 versio, qd huius que aut est illa huius que non, hanc
 conuersio fulsa. sed sic est conuersio
 qd aut ipse huius & possibili; in qua non
 illa receptio remansit impossibile. Et qd
 quae modis sunt de mera similitudine, non sunt
 conuersio.

Nota

conveniens & accidens locis suis unitis
est vel negne de dicto qd daret aut non d
conveniens latere n. g. si dicat, ut est ipse
horum & impossibile non licet & accidens illa
convenire sine distributione & non dividendo, qd
aliquant horum est aut & impossibile, hanc in facto,
aut id debet sit conveniens & impossibile, hanc in facto,
aut s. impossibile.

Agnit hinc dialetici fusi salis de propria
exponibili, qd notis propriis fusi, qd sub propria
exponibili. ut in ipso villa gaudia rati pro
enalis offusuribus debet, quae rati pro
clariores exponi & vocatus capaces.
triplex autem exponibili. Exclusiva si
exceptiva. Et Reduplicativa.

Exclusiva & illa qd constat aliquam dictione
exclusiva, u. g. tom. solum dimituerunt, qd non
particularis exclusiva, scilicet tom. secum sunt
dicamenta. Utroque tracto logice.

Propria exceptiva & illa qd constat his, ar
ticulis exceptivis, qd excep. nisi, excepto. e. g. de
aut qd excep. horum, & ratiatis, qd hinc modo capaces
Debet, & aut qd hinc est ab hoc ratiatis est nullus
hinc ratiatis.

Propria Reduplicativa & illa qd constat aliquam
dictione reduplicante, quales sunt; quotiens,
in tom. p. ub. u. g. ista qd Reduplicativa, rati
notarante & ratiabile. Hic nota qd ista particularis
reduplicantes qd sunt reduplicantes accidens & ipse,
ut qd se deplacant & qd non capaces
sunt, hoc, qd alio modo se hinc beatu, u. g. album
in tom. alibi, & dulce: ista particularis in tom. pro
capitanea sumpta denuntat tom. qd hinc alibi
habere

Dicit exponi
bilis propria.

Propria exponi
bilis triplice.
Exclusiva.

^{2a} Exceptiva

^{3a} Reduplicativa.

Partes propria
sunt, qd
partes secundariae
qd ratiatis.
Specificativa.

Annotacione

habere sicut videlicet et in hoc sensu non
in vita propria non tamen denotat spem rationis
videlicet dulcedinem, esse alteriusnam. Sed sicut
mungo sed ratiocinatio, sicut denotat rationem
quatenus est quia potius conuenit falso. n. p.
rati in sua ratio, et visibile. ubi illa particularis
propositio sed ratiocinatio et notabilis ratione sententia
est quia ratione conuenit falso: ratione alterius n. p.
sicut sententia ratiocinatio.

Pro complemento vero librum Percheronius
refert hinc significari an propter de futuro contin-
gentia habeant velim, sicut negotiata vel falso,
situlem, sed quod hoc dicitur sicut sententia excedere
videlicet istam alibi semodiq; strucitur my. s.

ib. Sann:

INSTITUTION DIALECTICARVM PARS TERTIA

C. Confid.

Dubium

Quiri
Pergum

Convenit oportere
sicut significari ab
negotiis vel melius
in memoria illud
memorare quae
significari sicut senten-
tia. n. p. h. e. d
sicut sententia et senten-
tia. n. p. h. e. d
sicut sententia et senten-
tia. n. p. h. e. d

Considerabis istis qd ad tam et rame mentes quae
structure velibet restat vel d alijs de qd qd si
rung tr ni media sufficiant. ad eam n. cii
ni 2. Exponit puritate dicta rediremus et ostendam.
Quia vero ois qd in hac parte tradidolent
ni recte argumentatus convenienter privile
illa qd sit, agemq; et postea ad ergo hys desce
demq;. Eorum fundamenta presentes ex lib:
priori artis, ut in proximis non gmfimy.

Dubium Primum

Quid sit Argumentatio.

Argumentatio est oratio in qua ex una ad
plurimi operibus alia securi denotat ut
Hoc deficit ut melius intelligatur renovanda
et in memoria illius qd pugna dicimus de hoc,
hac mentis operis. Quid illius sit, quam
ratione inveniatur, in quo non ex alio
interior. u. q. si qd decat. Et hoc est aut, operis
et hoc, qd Petri est aut; in quo non tam operis
dicimus nec tam in dictam, alijs est sed non
est.

Dicitus Argutias.

Argutia est dicitur
autem.

VTION
ICARUM
RS
IA

Genitivus oratio.

Propositio significativa

Nota illationis
quadruplicis.

Conditionalis. i

Rationales 2.3.

Causalis. 4

Quibus constat
sunt argutae?

Diversi Argutiae.

Argutiae Mala.

Argutiae Bona.

Bona duplex.

et per hoc et unde ex alio colligimus et inscrimur.
Et ad hanc quam operam mentis facultatis
argumentum hoc definitur.

In cuius dicto oratio locum generis obtinet.
Externa pars propter hoc dicitur. Et ex hoc,
cum magis dicitur. Item n. eam saepe in diversis
modis argutiae. In Quidam, ex quo alius scriptor
est hoc potest esse vel una ex parte tamen; vel ut fieri
solet in enymemate. Vel plures vel sit in aliis
modis et aliis scriptis argutiae. Et hoc vocatur
ans. In C. est significativa ex alio; et vocatur ea
significativa vel ex sensu. In P. est significativa
ex aliis inferens, et hoc vocatur nota illata, quia
scriptor carmine et illata parvum tactis denotata
est. Hoc a. Et rationis seu illationis primum f.

Si ergo. Tert. Genia.

In Constitutis argutiae, vel consueta conditione,
notam. v.g. Si dies sunt, haec sunt.

In A. et B. constitutis argutiae ratione. v.g.
Hoc est autem, quod est inveniens inservit.

In C. constitutis argutiae causalem ratione.
Quia hoc est ratio, et res ipsa. vel hoc est res ipsa
qua ratio.

Hoc ergo argutiae constitutis antecedente et causa,
quente et nota illata.

Dividitur hinc argutiae in Bonam et
malam.

Mala argutiae illa, in qua significatus non
inservit ex antecedente scripti denotatur.

Bona vero argutiae ex oratione non in qua significatus
inservit ex antecedente scripti denotatur.

Hoc igitur bona dividitur in formatum et
mala.

Bona Matis.

Matis & illa in qua confusus iste noster
ex antecedente ex peculiore connexionem
quoniam cum illis habet. iste, & argutus factus
in re utili non maa. Et nō māe intelligunt
q̄t̄s, q̄by confusus argutus.

Hoc est argutus & illa in qua unū noster ex
alio ex ratione dispositione qua termini
inter se hanc est ex recte motu colligendis
unū ex alio. Unde supradicti sit q̄ q̄t̄s ex
q̄by argutis confitit in se sicut falsa: quia vero
argutus sit bona, et frutes. ito ergo argutus de bono
malitiale confitit non & cur auctor de nō
tale vel falsitate p̄mittit; sed attendi debet
modo colligendo & nō ferendo utre ex aliis
n.g. hoc argutus, est latus & dux, est hoc & latus
ergo hoc argutus, est latus & dux, est hoc & latus
ex ratione termini nōna dispositione & bonū mo-
dum in personis: non ex alio, q̄ modo in qua
cognoscitur māe regias ex bona efficiat argutam
et si quis in tali argutie adquisit & mutat
non minit temere ad mutare eam figura
nō abypna argutie ubi est q̄s p̄petravit quia
falsa. n.g. in ista, & est ad & ratiens sensibile
est hanc aut, & est hoc & ratiens sensibile
nisi forte alijs sit in falso, tunc n. negari posse
est. sed figura & forma sylogistica
sit in falsis & māe, ut hanc & ratiens sensibile
admodum ad certos endos cogitans si admissi
semper q̄t̄s.

Curia p̄sum binum argutis dubium exicitur
an argutus māe sit simpliciter argutus: n.g.
ista; ~~et~~ ally; ergo Petrus & doct. et videlicet q̄s si
doctus nam

Dubium an argutus
māe sit falsa
simplicer argutus
& quod sit non

Probat à simili.
q. sic.

Probat à simili.
quod non sit.

Rāw q. non sit.

Rā malam A. &
gtaem non q. si
simpliciter or.
gtaem.

Diffr. simili.
lauinis.

nam p̄p̄io falsa; q. simpliciter p̄p̄io; go et argutio
mala est simpliciter argutio. conſequens
pertinet à puritate rati. Dicendum tu et al huius
inata argutiam non esse simpliciter argutiam
licet figurum vel similitudinem habens ut
est: eto fere modo quo hoc p̄p̄io non simpliciter
est hoc vicendyle, sicut hoc p̄p̄io, q. a figuram
alium non habet h̄t. ita et argutio mala non
veranda simpliciter et argutio, sed cum ad
eis sit, argutie mala. ob ratiū huius sit ex ista
nam argutia & illa in qua non interficit ex alio
sed mihi mala argutia non non interficit ex alio
licet ita appareat quasi non interficit alio
tum re vera, neq; ex mihi ferme, neq; mā
id h̄t. concepsit n. antecedente in mala
argutia ut negari centrum; q. in h̄t argutie sit
ex alio modo levius, nulla & confusa.
go argutio mala, non & simpliciter argutio.

Ad ratiū in contrarium abutum Petri conu-
dens aut, et nego centrum. Disparitas & n.
de p̄p̄io falsa, et mala argutia vel conserua.
nam p̄p̄io vel p̄p̄io non differens ad figuram
non vel falsum. solum n. datur in p̄p̄ia
p̄p̄ia, q. figura alijs enunciando & sine illis
q. emundat, sit non, sibi falsum. immo eadem
p̄p̄io, q. non & non, responſa ut ex falsa.
h. g. Petri curvit, currente retro, Vera &
expanso Retro à curvū, falsa. q. ni argutia
non contingit, illa n. tamen se ad h̄t quoniam
interferat ex alio et non interfici ex alio, de
noletur, q. argutia mala non habet. factum
go in ratiū & similitudine aliquam in h̄t. facit.
Neg.

195.

Nec d' argtos bona, pt feni mala sicuti p̄p̄io
mero pt feni falsa. sed c̄ntga sit̄ semel bona,
fenḡ sit̄ bona: et bona argtos sit̄ bona.

Argtos bona
pt māne bona.

Veruntamen nōre argtos nel c̄ntga, pt
accipi s̄t̄m ḡt̄m uſt̄, tam bona qua nādū
argtos. h̄c mala mon̄ fil̄m̄ pl̄ct̄r̄ talis
sicuti dictū.

Quia nōre ad c̄ntga bona, nel ma-
litiam argtos multū cenducit cognitio
veritatis nel falsitatis p̄p̄io nece oīd
p̄p̄io e quidnam ad veritatem p̄p̄io ali-
uius retrah. Et nōre q̄ ut aliq̄ua p̄p̄io
categorica nōre sit̄, plēm̄ q̄ assignat̄ duas con-
ditiones.

Duis conditio
nōre bono p̄p̄io
Categorica.

3a conditio.
nōre bono p̄p̄io
Categorica.

3a. Vb p̄p̄io atua sit̄ nōre, p̄t̄ q̄ extrema
supponant̄ et̄ q̄ p̄ codem supponant̄ aut̄
veritatem inata sui genitū p̄rietatum
logicū. Vnde h̄c p̄p̄io. tr̄t̄ s̄t̄ doct̄y, nōra
e: h̄c nōre falso; sit̄ h̄c s̄t̄ doct̄y q̄a p̄dam,
nōre extrema supponant̄ nel veritatem,
tu nōre supponant̄ et̄ veritatem q̄ p̄ codem
toto extream p̄rietates logicātes s̄t̄ p̄p̄io
distributivas. quare concordā nōra est
mea p̄p̄io affl̄it̄, ne alijs fr̄at̄ et̄ nōre agn̄
los alios p̄rietates logicātes.

3a conditio.

3a conditio. At̄ veritatem p̄p̄io nōre
sufficiit si alterū p̄p̄io non supponat̄, nel si
utrumq̄ supponit̄, non tu p̄ codem. nel
n. g. hec, nōra p̄p̄io. P̄t̄ nōre e p̄p̄io,
quā nōre n. extrema supponit̄, nōre t̄

non tu q; eodem. et hinc illa vera. Ante
non currit. q; formaliter non supponit
tum dicta fuppy.

De Veritate ipsius scripturarum iam dicta
et fypsa. Quare plenti nō de illis dicantur.

Unum tu arguere es. q; contra fiam conditionem at
obisci; huc spacio. Pr; & fia divina; si atra et
vera; et tunc fiam et probatio non supponit q;
eodem. q; illa q; a condicione non petitis sed non
habem spacio atra. mo. et consy. praelat.
q;bus nim: fiam n. illig spacio. Et se: fypso,
nisi p; ea persona, et non q; spacio. Et se: fiam non
supponit q; eodem. q; spacio dicitur ne. q; non

PX. Cum d. - theme, Nam spacio in diversis
spacio vera. p; spacio fiam p;li citatum of
miseris fiam. fiam resu subita. fiam volentes
tamen ista diversa cum Patre. sicut
p; explicita difficultate non supponit
q; eodem. Secu hinc res Theologica.

Circa ista diximus, com argutam con-
stare ante celeste. Con sequente ei nota illa,
adversarii q; in diversis argutis diverso
modo ista collorem. In argut n. conditione
illud, aut q; mediate fiam, rursum narrata
(Si). Altemus vero, sine autem dicitur con-
siderationem fia fiam mediate, sicut con-
sequens. ut hinc arg. Si hoc volat, hoc hinc alat.
Volat hinc alat, si hoc volat. Hinc ultimam
aut q; mediate fiam cuiusnotione condicio-
nalem, si. Illa prius vero est consequens.
Et idem

Notatio de
trity Notis il-
lationis.

Hoc dicuntur
et dicitur. P; rigit
dicitur.

Dicitur argutia fe
P; dicitur has 3. argutie
memoria, quis boni

DUBIUM

Quotna
ies boni

memoria

Sicut triplicis illas
supponit spacio. In
Karamalum.

Scorilicu canifali et
p;li p;li fia argutis b
Karamalum a ente
Subfiging. Entymem
notis. Dilemmi &
argutia fia Argutio
vol. autem est re
p;li infra plurim
Entymem fia Argutio
p;li una ex altera
p;li lib. 2. p;li
p;li fia fia fia

BLB

Argutio
vol. autem est re
p;li infra plurim
Entymem fia Argutio
p;li una ex altera
p;li lib. 2. p;li
p;li fia fia fia

Et idem dicentur de auctae confabili. n. g.
q. q. hoc & ratus & rati. Vol. hoc & rati. q.
hoc & ratus.
In rati auctae q. q. j. p. & a. o. r. a. c. q. q.
Atq. ad has 3. auctas p. r. e. d. c. u. s. e. s. e. s.
c. y. n. e. t. i. c. s. f. a. c. t. b. e. n. c. f. i. c. e. m. a. l. v. e.

Dubium Secundum Propterea sunt Spe- cies bona Argu- mentis Rationali.

Suxta tripli em. illar. Nobam, tripliciter et supra
dum p. r. a. c. t. a. e. m. In Conditionalem. Confabalem
et Rationali.

Sed relata confabali et conditonalis, q. r. i. g. h. i.
quod s. f. f. s. a. r. a. t. a. s. b. o. n. a. r. a. t. i. s?

Numerantur a. c. t. e. b. e. s. x.

Syllogismus. Entymema. Innotatio. Exemptio.
Sontes. Dilemma.

Syllogismus & Argutus & tam constans tripli
s. p. r. o. p. t. y. a. c. t. e. et recte in le. se. d. i. p. o. s. i. t. i. s. de
q. u. o. d. i. n. f. r. a. plura dicem. fol. 233.

Entymema & Argutus habens duas p. r. i. e.
q. t. a. m. u. n. a. q. z. a. l. t. e. r. a. i. n. f. e. t. u. r. o. d. illu.
n. o. c. u. s. p. o. t. e. lib. 2. p. r. i. o. n. u. m. Syllogismus in
p. r. e. t. o. m. q. q. f. e. r. e. i. n. E. n. t. y. m. e. m. a. t. e. m. d. u. a. l.

*Species bona
auctatis ratus
sunt sex.
Syllogismus.*

^{2.}
Entymema.

Dum instrumentus sive p̄missa u. j. hoc sit,
go h̄o & nirens sensibile.

3.
Inductio.

Inductio ē argutia in qua ascendentis
vel descendens uniu ex alio inferatur.
De qua paulo post latet.

4.
Exemplum.

Exemplum ē Arystao in qua unum
ex alio inferatur p̄p̄ aliquam similitudinem.
Dinem. u. g. Barbarus hoc fuit misericors
in fratre suum, go et tu eris misericors in
fratre tuum.

5.
Sorites.

Sorites ē Arystao in qua ex una p̄p̄
ad aliam ex illa rursum ad aliam
et gradimur ut tandem sum p̄p̄ con-
nuntiam cum ultimis, vel ut p̄dum
ultimis p̄p̄ connuntiam cum p̄to qd.
u. g. si es argumentum hoc. Tis h̄o & aut
ēc alio nirens & nirens & copia, &
copia & substantia. go tis h̄o & substantia.

6.
Dilemma.

Dilemma, quod alias syllagi-
morum dicitur, ē Arystao constans & ubi
vel pluribus p̄p̄ib, ex qd̄ quilibet
concepit argutans sum p̄tū intentum.
Vel ut alijs dicitur. ē Arystao constans
duabus partibus inter se oppositis, p̄p̄ si me,
dum non habeant optimi p̄p̄ argumen-
tibus & negati unius ad alterius alterius.
u. g. hoc aut ostendendo equum, vel h̄o vel
& brontum, si negat respondens esse hec
optimi p̄p̄ dicet, go & brontum. Et hinc h̄o
arguent sum in luctu. si negat negat
luctu, optimi p̄p̄ nigerat, go & h̄o. Et hinc
item.

Dicto Argutus
in Probabilem et
Necessarium.

Qis Argutus fuitis
et necnia quo ad
illam.

Argutus probabilis
qua?

Argutus Necnia
qua?

Explicatio
quarundam
Argumentati,
orum.

iterum argutus probabilis contra respondentem
suum intentum.

Post has dices et ad hinc alio et quia argutus
dicitur in probabilem ut necessariam. Potest a.
argutus probabilitas vel necessitas ex diversis
causis conuenire.

io Ex parte confugat et illatis. 2o. Ex parte
permisso et consequentis. Logenius
de necessitate pro modo hoc confusat id
et illatis, etis argutus probabilis necnia quo ad
illam, qd in illa se confugens refert
ex antecedente rite bona dicitur. Quisnam
Vnde argutus probabilis quo ad illam solum
huc locum id argutus materiali, ut raled in hac
materie, qd dicitur filii. Licet in hac matre
argutus et aliis confugat sic necnia rite mater
n. j. Petrus tu, qd Petrus est at. Logenius non
de argutus necnia et probabili in ea acceptio
ne sibi utrue, huc locum tam in matre
quem fuit argutus: qd argutus probabilis
ex parte permissione et consequentis illa
vix omnis et confugens sunt probabilitis. Argutus
et consequentis constat prouisoris
probabilitis necessariis. Sic tales
pabet experientia. ex a.

Ex his prius argutus etiam fuit clara nec
magnum in genere systemi etiam non mai
or agent explicare.

Syllogismus quem et sui obiectu fuit et
speciebus dubia nostra erit explicanda.

Enthymema non facile sed sit cognoscitur et
sit deinde. t m nota et tenui membra respondeantur

Ex Enymenale
fil. Enymenae
ad hanc Enymenam.

Syllabus per additionem alterius primi
in centrali multilateralis duas partibus et con-
glutinatione. Et ex istis ratis cunctus et
tangit, vocat Enymena.

Aicens depro.

Descens depro.

Aicens ordinat
et restringit eam,
noscendum.

Circa fundationis definit in quadrivium
quod sit troglus, in qua una infra ex aliis
ascendens vel descendens. Hoc et Aiken
sit non alius sit qua singulariter suffici-
cienter enumeratus ad ipsam. Hoc etiam
egregio, vel gradatio per arcum ab omni singula-
ta unius termini eis ad ipsam luminum circem
u.g. multo facilius an haec propria sit nemoris iis
qui calidior. Propterea et cedens. iste ignis
calidior, et iste, et iste et iste. Et pri de frigore
huius: propter ignis calidior. Descens vero
progressio ipsa ab initio ad singularia
sufficienter enumerata descendit. u.g. propter
propter arator. Quis ignis calidior, propter
calidior, et iste, et iste. &: Per singularia
nolumus, vel singularia sum pliciter, qualem
fuit Petrus, vel Paulus. Vel singularia
respectuem compre se: alterius rati fusionis
u.g. hoc, vel agere. Quia tu in propria singularia
datur.

Vix nota Aikenum recte ordinari ad cym-
bium cum veritate propria eius, quod ut vera sit
debet, eis pertinet cubitus esse versus, et sequitur
debet ita singularia, modo tan pectoribus
numerari. Vix in quoniam cum singularia
speciales prout enumerari hoc non possit
nuptio, sed debent enumerari eo modo que
ad cymbium jactat. sic de singularis quae

Deponit.

Descens ordinis
ad falsitatem
cognoscendam.

Descens vero certus ad cognoscendam falsitatem.
Item quod per criminalia, n. g. facetas huius
genus, ois hoc, legis, statim cognoscere potest
sit descensus licet ex iste hoc est legis. et
iste licet. Et cum falsum sit illa estis que
falsum esse debet. In quo descensus non est, est
tia singularia cum merare, dicendo est
descensus, nam in falso tali est
ceteris cunctis unde spissus subiecta contem
tam, esse falsum.

Affensis et Descensus et quadruplices
Cognitatio et Copulatio. Dismutatio
et Disunitio.

Affensis et Des
census quadru
plex.

Quo d'ire, ut intelligas; Hoc q. illa
coniunctio copulativa (Vel.) duplicitibz
esse accipi. Et copulativa; Et copulativa.
Copulativa sumit, potest coniungit duos terminos
duos, et non spissas, ut potest dico, Petry et Pauly
enarrat. Copulativa sumit potest coni
ungit spissas partes. ut. Petry et Pauly, et Ba
men et myself. Eadem modo potest accipi
dismutatio parata. (Vel.) ut n. accipi
dismutatio et dismutatio. Et hinc etiam acci
potest cum coniungit duas term. n. g. Petry
vel Pauly et Lapinus. Dicuntur autem, potest
spissas natoe vel coniungit. n. g. Petry usq
vel Pauly dismutab. Nec supposito tamen
vel descensus copulativa, potest spissas coni
ungit. n. g. id est ignis calidabit, iste iste ignis
calidabit, et iste ignis calidabit. Et iste iste
nisi calidabit.

Coniunctio copu
lativa, et dup:
Copulatio.

Copulativa.

Particula dis
mutatio, Vel
et sumit dupl.
Dismutatio.

Dismutatio

Affensis nkt
Descensus Co
pulations.

Per

Aff: vel Def: Cognatus.

Affens vel
Defens Dis-
tinguishing.

Aff: vel Def:
Disunity.

In a ^{continuo}
obtenere se vera.

In ap: vel def:
Disjunction factis
et una vera.

Per Descensus et pars ignis califiant go et
iste ignis califat ^{et} he calct: &
Affens vel Defens ^{Cognatus} iste go ascendens vel
descendens o temporis omni d. m. Et he cognatus hoc go
in g. iste ignis et iste ignis califiant, go est i,
mid califiant. Descendens ~~est~~, iste ignis
califiant, go et iste ignis. s. iste et illa.

Affens vero vel Disunity Distinguishing
go ascendens vel descendens ~~est~~ iste
spes distinguimus. n. g. iste hoc disputat
vel iste hoc disputat. go hoc disputat.
Descendens et hoc ally, go vel iste hoc
et ally, vel iste et ally.

Affens vel Disunity Distinguishing & go
ascendens vel descendens hoc Luminis
Omnium genos. n. g. Vel iste vel iste, vel iste
hoc disputat. go hoc disputat. Per Diogenem
sum st. n. g. hoc disputat, go vel iste vel
iste hoc disputat.

Item Affens Cognitum et Disjunction
huc ~~est~~ ista dicta, q. ad veritatem affens ea,
pulchri petat eos spes numeratas ex
veras, n. g. ut iste sit vera affens cognitum
tunc, iste hoc disputat, et iste hoc disputat.
go est hoc disputat. rex nisi ut ~~est~~ est
spes sit vera: ad affens vero vel descendens
aff. in notum fatis una quem singulariter
sit veram. n. g. Ut iste sit bona affens iste
distinguimus, iste hoc disputat, iste hoc disputat
go hoc disputat. sufficit q. una spes vera sit.

Et

Et non amplius q[uod] affenny vel defensy equa,
hinc s[ic] respectu termini supponentis
distributio[n]is, ut veritas et p[ro]p[ter]a agnoscatur.
u. g. iste hoc disputat, s[ic] iste hoc disputat, s[ic] iste
disputat, s[ic] iste hoc disputat.

Affenny vero et Dif[er]entiya Cepulatio[n]is hoc no[n]
h[ab]et, sed ut est respectu termini supponen[t]ur,
h[ab]it collectio[n]is. u. g. isti disti disti s[ic] isti s[ic] isti de
aliis, sunt duas enim p[ar]te[bus] trii. q[uod] oes
sunt duodecim p[ar]te[bus] trii.

Dif[er]entia retinens Affenny vel Dif[er]entiya plenaria
et respectu tem[poris] supponentes determinis
naturae. u. g. iste hoc currit, vel ipse hoc cur-
rit. q[uod] hoc currit, vel q[uod] am[us]t hoc currit.
Affenny vero et Dif[er]entiya Dif[er]entia p[ar]tis
respectu tem[poris] supponentes confusa.
u. g. si nihil dicitur retinens descendere
in h[ab]itu p[ar]te. Q[ui]s hoc te ait, dicendo q[uod]
vel e[st] hoc, vel hoc, vel hoc' ait. Si Dif[er]entia
sunt respectu tem[poris] supra, confusa. tunc
et Dif[er]entiya Dif[er]entiya vel affenny, sit
q[uod] respectu tem[poris] supra. Determinante
tempore vel iste vel ipse hoc currit. q[uod] hoc cur-
rit.

Non in conueniens videlicet his alijs de modis ap[pe]l-
li p[ar]tis hypotesis, Cepulatio[n]is et Dif[er]entiationis dicere.
Si n[on] nominis in Cepulatio[n]is bis sunt modi a[re]a
quibus.

Primum. A, tota Cepulatio[n]is atra ad ymaginib[us]
ex parte, bene tunc arguit. u. g. bene uollet
P[ro]p[ter]a currit, s[ic] Paulus monit; q[uod] P[ro]p[ter]a currit, q[uod]
Paulus monit. Et vero h[ab]et h[ab]et s[ic] ista, q[uod] u[er]o

Duo modi ar-
gendi in p[ar]tibus
hypotesis!
i. modus.
in cypulatio[n]is.

III

spat nentalem cypulacione petij ut ambo ex
partes sint verae.

2. modus.

Secundus modo. A, tota Cypa regna cum alter
unus partis ad negarem alterius partis, bene li-
bet argutari. u.g. bene valeat. Non poterit scribitur
Ponit. sed poterit scribitur Ponit.

3. modus in disjunctio-

i. malus.

In Disjunctio finit 3. modi argumentum.
Primo. A tota disjunctio cum negare unus
partis ad refutare alterius bene licet scribi.
u.g. bene valeat. hoc est ait, vel Angelus & Lysis.
sed Angelus non & Lysis, go hoc est ait. Et iste mo-
dus tam in disjunctio pponit, quia impo-
nuntur.

2. us modus. A, tota disjunctio ad aliquid
ex parte bene valeat. u.g. hoc est ait, vel Angelus
& Lysis. bene valeat, go hoc est ait.

3. us modus. Ab Affae unus partis disjunctio
ad libitorum disjunctio, bene valeat u.g. Sed hoc
& sit, go hoc est ait, vel Angelus & Lysis.

Exemplum. Scrives, et Dilemma
faciles habuit pri cyprien ex ad sope, tu
restas dotta q. et quod ex his propter argutias
rebus huius fontis arguit?

De Syllogismo tertio esse debet q. sit argutus fontis
firmitate modo si figura sit sufficiens.

Enthymema non & fontis argutus, q. consequens
aliquis riferit probabiliter tunc ex antecedente
et pt q. aut nem, et consequens falsa.
u.g. Iste feminat, go colligit fontis.

Exemplum. Et tunc argutus Matis, et non
fontis, q. sit dari ni illis aut nem et causa
propter sufficiens.

Quoniam p. s.
fontis fontis,
et quia matis.

Syllogismus
fontis Argutus.

Enthymema Ar.
fontis Matis.

Exemplum Matis
et Argutus.

Argentum falso. n.g. S. Benedictus fuit pater,
per misericordias, qd et fr. fides patienter.
Sorites & est argento viae. Illa n. for-
ma Argenti si in moxa probabilitas habeat,
bit autem, qd cause quae falso.

Item sorites
argento viae dicitur.

Dilemma si frat. ex membris repugnum
habet, et medico carens, qd argento frater
nunquam n. pt dari vnde nemo et cognitus
falsum. n.g. hoc autem vel & bruta, vel ho, sed
non & ho, qd & bruta. Et rufus, sed non &
bruta. qd ho.

Dilemma argento
fratris dicitur.

Invenit in fundo si frater p. defensu, &
argento frater. in defensu n. boni p. vales
qd ipsius uniti complete distributa ad frater,
tunc ipsius sub ipsa contentus. n.g. Si plan-
tae vivens, qd et amaryllis, cypri, qd
alii plantae qd vnde viventes.

Invenit per
defensu facta
et argento frater.

De Invenitione novi
sit argento frater dubius. sed probabilis qd,
medio, qd invenit facetas, eupta sit et
argento frater, qd bene vales p. n. gravem.
mox ubi est singulari, qd sufficiunt em-
menatis vel in via numerant non possit
ad subita constantia ad ipsa p. p. vales
n.g. iste ignis calfarit, et p. p. et p. t. iste
et sic deinceps ego dico ignis calfarit.
Si dicas via singularia non cognosci et ea,
symptem numerant non posse. qd. non cognos-
cere den distincte via singularia, bene hi
confuse, qd sufficiunt addita constantia, ut in
sufficiunt contineri sub ipsa unitate qd posse.
Et suffici, qd sufficiunt contineri sub ipsa unitate qd posse.
bone

Invenit p
defensu frater
qd argento.

N.B. Constantia
vocata illa vales
ba. Efficie de finis
gutis. De qua et
ipsius fol. 157.

Cenchyris
Syll. Dilem: d
Thom: q. ar,
grat. frutes.
Catera Mates.

Dubium
An argtae cap,
Salis et conditio,
natis si frutes
vel matus argtae?
Argtae causalis
non si frutes
consequuntia.

bene inferri. / Conclusio ergo syllago-
num, Dilemma. Protractionem, modo
supra explicato, esse Argtae frutes.
Ceteras vero Mates, quae non valent in reum
hanc maa. Et hinc de Argtae Plat.

Potest a. et idem Dulim maturi de Argtae
causalis et Conditionalis; Vnde ista haec
sit argtae frutes, vel haec Mates?

Quo ad argtaem causalēm hoc scirent
q. certe illam non esse frutes causagnum;
Est tunc materiam, quae in illa contigit ut ob
probabilis tunc, et contingens. sed non affer
fruti causa noua est contingens, vel rite
sed se concessa antecedente nescio infert
consequens. Ergo argtae Causalis non est
frutes sed matus. matus; probabili in hoc expto.
a. p. Dicendo. quae dimes. & doct. ans. fit q. re
verū et proposito falso. sed non sic; q. ha
c est ratio se rite; consequens quidem nem
sed tunc se certainam maa, quae illius conse
quens habet nemiam concrecionem cum ante
cedente.

Conditionalis vero argtae utrum sit frutes
vel matus, maiore difficultate invenit. illi n. p. pri
torum dani conditionalis probabiles et contingens
les sumuntur. illas et in vi illarum conse
quentes debent affinare conditionalem
argtaem esse materiam; quae sit in illa dani
ans nem et sequitur falso.
Nestu oppositu censens nem, nulla se
argtam conditionalem in vi illarum sumptu
esse probabilem aut contingensem, sed ne
fariam

Janam est impropositum: q. cuius intelligi
 ha nota illam argutam ~~notam~~ ~~seconditatem~~
 sit vera, nam ea consensu bene inferi ex ante,
 cedente, licet oportens sit falsa, n.g. si petry & hinc sit.
 si petry & lysis, totum dicitur. Nam vero est falsa
 tam in qua consequens non inferi ex ante licet
 prius vera sit. n.g. si hoc sit, petry dormit
 & falsa, ex consequens non inferi ex ante. Vide
 ergo illius axioma platonis conditionalis
 nimirum agit in esse. id est, in conditionali
 non plausibiliter hoc est, non est, sed tunc
 si hinc sit, alius et erit. n.g. si hoc valat, totum falsum.
 ex quo colligitur in conditionali vera con-
 sequens ex necro inferi ex ante, licet prius
 prius sit contingenter. n.g. si petry & alijs per-
 hapse colorantur. et raro huius est relata com-
 plicitas in illius sumpta sive mera
 necnon sit connexione cum prius segmento:
 sed in illa, consequens necro inferi ex ante,
 et segmentis tales prius ex sunt in manu natu-
 rae prae notato dicimus & auctus conditionalis
 vera posuit plausibiliter dici argutae sententiae;
 sed in illa consequens nunquam inferi con-
 tingenter, sed ex necro, ut istud. in quo con-
 venit cum argutae sententi, licet non adde-
 ritur argutae sententiae numeranda sit.
 Dicimus malum arguti conditionalis natiliter
 ius. Ab affectu anteriori ad affectum segmentis
 bene valeat. n.g. si hoc sit, satis. sed hoc sit, go aut
 & non tu malest ab affectu segmentis ad
 affectum anteriori: n.g. dicendum, sed aut & go ho
 &

Axioma platonis

 conclusio.
 Argutae conditionalis
notam sit falsum.

 Duo modi ar-
gumenti conditio-
natis sit falsum.
i. modus.

2. mahr.

2. ns. Mox argit. à negat. preceptis ad ne,
gaem autem bone volunt. u. q. si hoc est sit. & le-
gen & sit, go non & h. Then tu & contra u-
lēt à negat. p̄ntis ad negat. conseq̄uentis
dicendo; ju non & h, go non & sit.

Dubium Tertium Quae sint Leges bonae Argumentatis.

Bona Argutias
Lex 1a.

Lex 2a.

Aproposito legum designatam notam & principiū
illius esse si: quodlibet & uel non &. Cuius
argutia velut firmissimo fundamento instituitur
et ad quodcū demonstratioq; uirum. & baris per
nullum ratione sit, sed & plane indeumen trahi,
le nomine nati cognitu. Hoc proposito
go Lex bona argutias &, quod si uenit
ex aut. & preceptis ex non sit esse falsum. Pro
hunc & ista. go non confundit undiq; ex in-
tegra eaa. tot ueraciu boni; go ex ante ne-
ro non sit lex consequens falsum. quod est
alas. uero non ex integrā eaa undiq; falso
erit. aut certe ab aliis ex mittitur.
Et Lex &. Consequens falso, non nisi
ex falso ante sequitur. Hoc & Lex
constat

consequens ad
n. h. h. d.
non t. i. c.
eum conferunt
so non d.

n Tertium
Leges
quimentis

constat facile ex prima lege.

209.

3a Lex ē, in bona sequens si ante necrum
erum, consequens est esse necrum, nec
possit esse necrum. probat hoc ratiōne. quia aliis
possit dari aut necrum est consequens falso, q
et alia sicut Reg: Si si ante necrum, conse
quens est et esse necrum. probat autem. Autem
sit necrum, qd necrum, uti de party necrum,
satis supra dicimus; illud si est esse
necrum. sed sequens non est necrum
potest autem esse falso, qd ex ante necrum,
potest sequens consequens falso; qd difficulter
admittetur.

Lex 3a

4a Lex ē in bona consequens si ante
est possibile, consequens non est esse immo
possible. Probat. qd in possibile est
falso, possibile necrum est qd necrum, est necrum.
Si go consequens in possibile potest sequens ex
ante possibile, possit et omnino ante
sequens consequens falso, quod sic next.

Lex 4a

5a Lex ē in bona consequens.
Si sequens ē contingens, aut non est
esse necrum probat hoc. qd aut necrum p
t necrum, consequens non contingens est qd
falso. qd consequens contingens non est
sequens ex ante occidit. probat consequens; qd alias
ex ante non potest sequens consequens falso.

Lex 5a

6a Lex ē, ex ante contingenti non
potest

Lex 6a

potest se consequens impossibile. ratiō
q̄ā āns contingens aliud p̄t esse nemū
fūl consequens impossibile p̄t fālū, q̄o
ex ante contingenti non p̄t se consequens
impossibile. alia p̄p̄l consequens fālū,
fūl se ex ante vero.

Lex 7a.

7a. Lex ē ex ante impossibili p̄t se
consequens nemū, s̄t fālū, contingens, et
necessariū. Quia fālū possit se ex in-
possibili, potest fālū n. ex fālū se
fūl impossibile fālū, q̄o ex impossibili p̄t
se fālū. q̄ vero et ex impossibili possit
se nemū, ratiō hoc exato. De riuensē plan-
tā, tūc arberū riuensē, q̄o dīc arberū plantā
ubi cōp̄tā mīdes cōsequens nemū se
ante impossibili.

Lex 8a.

8a. Lex ē quia quāsi ex 7a deducitur
ex ante impossibili p̄t se ~~the~~ nemū
cōsequens. ratiō q̄ā impossibile p̄t fālū
Necessariū vero p̄t nemū sed ex impossibili
ut dīcūt. Et quod se ex impossibili
ante impossibili p̄t se consequens nemū, q̄o ex

Alix leges quas hīc affiguntur tūc
facile p̄nt ex dictis colligi et cognoscī.
Solent hīc affiguntur quādām peculiares
modi arguentū. q̄ mī graecū arguit
leūm hīc. q̄ mī graecū arguit
Gms Mēns ē in bona ḡēta bone ualed
ab opp.

modi arguentū in
graecū arguit.

i. modus.

ab opposito ysegmentis ad oppositum canticis.
Dicitur tu ē contra. u.g. bene vult, hoc vult,
vult go monach. non monach go non currit.
Non tu vult ab opposito canticis ad oppositi
sum ysegmentis dicendo. non currit go
non monach.

Civica quem modū aduerte q̄ go te nō uadere
ab opposito canticis ad oppositum ysegmentis,
intelliger̄ go argutia formaz in terminis
non convertibili. si n. ni convertibili
fiat recte, et vult ab opposito canticis, ad
oppositum consequentis. u.g. ē ens, go ē nem;
non ē nem, go nō ē ens. Et si. non ē
ens, go nem ē nem. q̄ ab opposito canticis
ad oppositum consequentis.

Nota de connex
ibility.

2. modus. Moxus argumento ē: Quid quid siger,
tunc ex ysegmentis potest inferri ex ante.
et ex questione inferi ans, inferi et ysegmentis.
u.g. hoc aut go ē uirens: si ex hoc ysegmentis
h̄ inferre, go hoc ē corpore idem p̄fert nō fui
ex illo ante. si. hoc aut, go ē corpore. Simil
iter si ex alio ante nempe h̄cē erat; nō
fuerit hoc, h̄cē aut, ex eodem p̄fert nō fui
ysegmentis, go ē corpore.

2. modus.

Circa tam legem & dubium quare ex imptis
potest ex falso p̄fert fay recte, cum tu ex uero
non p̄fert fay falso, ut dictu mī īā legē. non n.
videt meius rāo nūq̄ quā ualens, cum
falso agnoscere ypernot uero, ac nū falso.
Ex. Rāo sitra spe duplī em. ja, Quia rāo
būti sp̄fugit ex integra caa. falso uero cum
sit falso matr̄ nūq̄ ex questione parti
rue

ja
Obiectio contra
tam legem.

cului defecre nescit. Et Reth. p. q. quia q. o
m. possibili, seu falso posset sey & sequens rem
nunc q. nem in clausa in non falso, hoc n.
aperte falso est, sed q. sey & sequens antedicta ea
sequens consequentia quo ad substantiam ipsius q.
jensis non in quo ad veritatem inquit conser-
tum, q. nil & aliud dicere, quam si q. admis-
sibil ans in bona arguta debeat et admittere
consequens q. ex hali conceps ante seyam.
u.g. in haec arguta: Et lapis & nix, et ho-
& lapis, q. sit hoc & nix, q. constitutio vera
optime interfert ex ante, q. m. possibile, nihil
n. aliud futurum, aut affectum syllagmum,
quam si q. sicut ille ans, teneat et conce-
dere consequens q. intransita connexionem
medii cum extremitate.

2a

Obiectio contra
jovis legem.

Obiectio contra jovi legem Arguit
ex ante vero, ut sey consequens contingens
q. & ante vero, ut sey falso, quod con-
cepta. contingens non est ipse falsum, quod vero
ans, iste & falso syllagmum. Et hoc n. possi-
bilis, et logica & hoc, q. alio n. possibile & logicum.
ans & falso ipse necessarium, consequens vero
absolute contingens ut n. est possibile, et n.
est legitur, q. ex ante vero ut sey conse-
quens contingens.

P. Illud consequens, ut inferius ex ante q.
necessarium, q. t. dicitur hinc sententia, alio n. possi-
ble habens logicam, & logican, q. & necessarium
sunt nemini & q. hoc habens abcedere, sit alio
possit.

213
quod si illum significans redit hunc Iesum
go alii infidele donec se弦ぐadent habens
legicam, & legi unius ipsius ydem & diriges, sed ut si nō
bona confidantia. Dicitur ergo quod si nō
de repositus ex ante, qd visible sumis in mari
magis ample, quod in conclusione cum
in mari absoluat à fine in conspectu
novo decipiāt qd visible existente qd in bona
argutae non licet.

Centra 3. legem obiciens hoc modo: Hoc
& bona confessa, tunc dixit, Petrus peccatum
go petri & peccatorum, vel peccatorum
aut & necrum, qd haec significans, & mente con-
tingens et multo prout necrum, go qd reg-
fuit, in quo iunior ex ante necro, de-
bet alii significans necrum. quod hoc aut
sit necrum qd ag. qd & puto de gloriis, et in
plentū non qd poterit. Idoneum haec significans
Adam fuit, ut modo nostra. significans q.
ape mere atque obitum et; qd omnes ibidem
de gloriis, Petrus peccatum, Petrus tu ad
hunc libere et obligatus peccare. poterat u-
nus peccare. Et go illum significans & mente con-
tingens. Et go ex ante nero alii significans
quod significans, qd hunc tam regulum
R. Ad haec argutam, nam tam regulum
debore intelligi de ante nero significatis.
in Petris vero argutam apud nero significatis;
de necrum, Id hunc ex parte si ut hoc significans
Adam fuit nero significatis nero, alias
potest aeterna mentibus, qd haec fuisse

3a
Obiectio con-
tra tam legē.

R. Ans noverit qd
ex parte. non solum
potest aeterna mentibus,

lib: i Denker.
c. 6.

q. a.

Obiectio
contra b. legem.

antiqua Adam existet. In forma go
PX Ans in haec spicē ē necrum, distinctione
ans: simpliciter, nego ans. ex fūsse,
concedo ans. Et probat antis tūn convin-
it hanc precipitatem ex fūsse. si nō et
antes dixit. Omne quod ē, pote, receptū ex
intellige non simpliciter sed ex fūsse. Et
tunc negatis consequiamur, qd regulam
intelligendam de nostro simpliciter.
Eodem modo intelligenda ē qd lex,
in qua diximus qd si p̄ficiens ē contingens
ans non p̄fici necrum, in fūsse n. ole
ante simpliciter necrum, et non de necro
ex fūsse.
Poperat dicit ad hoc argutia, si huc p̄fici
tūt aliquid boni late in ea et p̄ficiens
spē necrum ex fūsse non simpliciter, qd
teny ē nō se; sed p̄ficiens subest anti. Et si
argutia rukam tūt nōm; ex ante n. necro
infest p̄ficiens necrum, non simpliciter, sū.
ex fūsse.

Centra tam Legem in qua diximus
ex ante contingens non p̄fici sed p̄ficiens
simpliciter. Quid nōs hoc modo. Hanc bona
argutia et p̄fici; et currens ē egypti, et tu
ē currens, qd ers tu ē egypti. Et tu nō illa
infest p̄ficiens simpliciter ex ante contingens
qd lex fallit. Major nālē p̄ficiens min. am.
boni. p̄ficiens mērē p̄ficiens et p̄ficiens
et nec necrum, qd nō currens sit egypti, et p̄ficiens
currat

P.K. duas pmissas
sunt impossitas, non
contingentes.

curvat plane contingens.

R. Hoc autem, quod licet est libet & missari
aut est libet pars omnis fit contingens, si form
se deorsim variat. hanc n. e. contingens. &
currens & eque sponeri liber et ista pars hoc cur
rit. illa tamen missa cumque simul accepta
ut sunt unde acta sunt impossitas. Impossita
e. n. q. ut currens sit eque, et q. est hoc cur
rat. et consequenter si hoc autem impossita, non
miserit ex illis inferat & regnus impossita.
Gloria vero nos dixi me in E. lego, ex ante
quod currens non posse sicut consequens impossita
nisi omnis & libet pars simul in multis impossibilis,
eius utramque missa & contingens si conprobri,
talis in veritate. At vero quod in dicto sit,
legi misericordia missa simul & deinde contingens
in impossibilis, misere & ex illis ante infi
nitum regnum impossita. hoc n. ans quod dicitur
quod in impossibilis, inter omnes quod dicitur
numeramus.

Eodem modo solles hunc sibi sicut finem.

Si pro curvit, multa visible curvit, sed nulla
visible & hoc. inter. n. regnum hoc impossita
ex dubiis contrarie simul in veritate su
re non potest ut figura de conprobis. iij. scilicet
et quod hoc illud sicut missa huius figura
raem omnis impossitis habet, & quod sicut regnum
regnum impossita, libenter concordio.

Contra Mechanum arguendi sumus upsumus,
hunc dicitur hoc modo ab impossito
omnis bone valet in impossito regnum.

Sed et dicitur
de ab impossibili.

5a
Obiectio
contra modum
arguenti.

go

go iste modo arguens: non s' bone apparetur.
 Et hoc ann. ya bore seip h' currit, go n'ribile
 currit. Tully h' currit, go multa n'ribile
 consequentis. ab opprimito antis ad opprimita

PX. Quod h'ne hoc n'leat m'attor, non
 f'nter ab opprimito antis ad opprimita en-
 seignementis i' p' ya l'arini sunt conuentibiles
 de h'c ut dictu' e' illi modo non debet intell
 ligi; ni eis m' g'ra bonè n'leat ab opprimita
 antis ad opprimita consequentis, hoc tu in
 ferm: non conuentibiles non seip, ut in
 hoc capitulo n'leat. retro currit, go m'oreat,
 p'ctu' non currit go non m'oreat. q'seq' nul
 late.

Dubium Quartum. Quid et Quotuplex sit Locus Argui et mentationis vel Arguti?

Et via quae nec' s' d' fructu' de argutia
 h'c dicitur, breviter p'str'm'g'ra, aliud
 de loco arguti, quid, et Quotuplex sit, dicitur
 in dicam. Ex quis regni et ipsa sita
 q' hacten' d'ictu' f'nt clavis et quadrati.
 Sicut a. loco n'arie d'ctini' n'. go.

Locus

Locus & argumenti sedes.

Hoc dictum Ciceronis est, in suis lepidis, quoniam
et explicat fragmentis nervis. Ut n. eam, inde
remq; affectuas pueri demonstrato ob hoc,
toto loco faciliter inventis, sit cum que
figaro argumentum, loco nosse debet.
ad si diceret. Locus in quo invenit radix
et fundamenum argendi. Propter quem hoc mo^s
definit.

Locus est in unde ad propositum
quæstionem conuenienter trahitur
argumentum.

Vix dictio bona & legitima est. Sed a. lucidissi-
mo loco locum qd maxima. Et in loco qd
~~diffra~~ Maxima

Maxima est qm pse nota fidem alii
subministrans. pse nota & illa qd regu-
nit terminis ab aliis subministrat. Fidem
alii subministrare nihil & aliis, quia conti-
nere in se multum aliis ab aliis. Diffra
maxima & receptantur plurim musimam
vel à loco continens plures manus; vel loco
& aliis, sive, et auctoritate, et aliis. Quia loci
continet plures manus seu quies pse notas
fidem alii subministrantes.

Quippe manus alii sive, Nos qd in capiendo
& dñe, vel à loco dñe.

A. Dñe ad definitum affine boni ualeat p. Locus ad de-
finitione, ut aut recte, go hoc. Et è contra à
cuius ad dñem affine bona i. signo, ut hoc
est, go aut recte.

A. Dñe

Dots loci.

Loc duplex.
maxima. et
Diffra maxima.

i. Maxima quo?

2. Differentia
maxime quo?

A, dñe de definitio et è contra negare bone
valet argutus; ut non è sit ratio: go non è homo.
non è homo, go non è sit ratio.

A, negat unius partis dictis ad negationem definiti
bonae è confessus. si n. una pars negat dictis negat
de aliis non potest nisi bona dictio convenire
ad quin de non sit definitio tunc. excepto unius è.
non è sit, go negat ho. Vel, non è ratio, go no
è ho; bene valet confessus. Vnde tu tu negas
dictis pars est bonae pectus ad negationem
definiti. Sed tu nunc responde, à negare defini
ti, ad negationem unius partis dictis, confessus
non valet, ut cum sicut non è sit go non
sit, non valet. valet autem negat definiti ad
negationem. Sifra ad argumentum est effectus tunc
quod mihi dicitur, est et nunc responde. n.g. non è ho
go non è ratio. bene valet. Et item, non è ratio
go non è ho, quoniam sit sequitur. Quia primi
miles sicut, go argutus à sit ad genitum negare non
est bona. ut non valet, non è bona, go non
sit non è alibi. go non è dolor. ergo non
la.

Item à dñe ad proprietatem definiti, bona
è sequitur. ut bene valet, aut ratio è go risibile
è. Et et valet à proprietate definiti aut
ipsam different. n.g. risibile è, go aut ratio.
Tandem in dictis argutari licet et hoc modo,
quod I affris quod vel negat de dñe, pt it
affirmare vel negare de definito. ut n.g. aut
ratio è alibi, go ratio è alibi. Et et, aut ratio
non è nigrum, go hoc non è nigrum.

Secundus

Secondo locum
le vnde abeas cor
infusa pot infer
fumis à fin
fumis contin
tus vnde argutus.
Est R. Et è contra
H. confessus, ut na
tum vnde argutus et
nun è sit, go non è
dñe à negare
bonum valet confessus
negare bona sit
nun è ratio, vel
non valet. Non tu
unius partis dictis
nun è ratio, go non
Est nunc sit, go
huiusmodi quod
fugit de debito, ppi
ad fugit negare
go sit, ad alibi u
lata sicut bona
pot est, bona vel
Tertius locus
a qualibet prop
sita dñe sit, go a
meritum esset à
dñe in regulis
P. R. quod sit
meritis penes ppi

Secundo locus Arg si potest defunsi
ex Divinis aliisq; cōs; dīmītib; m; qna multa nanc; 20. *Locus à Di-*
cōfessio p̄t m̄ferri. /.

Et m; p̄imis à Divis ad ipsam virtutem q̄
dīmītūtū contineat mentis dīmītūtū
bene ualeat angst. ut autē q̄o rāte, vel ir-
rāte. Et ē contra à Divis ad sicut bonū
et ē cōfessio, ut rāte vel irrate q̄o dīcte.
q̄i mōdū angst et maliq; negatiōne, ut,
non ē autē q̄o nōcē rāte vel irrate.

Benele à negatōe Divis, ad negatōem huius
bene ualeat cōfessio, ut rem vītūtē. Et et à
negatōe Divis, ad totū Divisum bonū et q̄ta.
ut, non ē rāte vel irrate q̄o nōcē autē
bene ualeat. Non tū bene ualeat à negatōe
unū p̄tis Divis, ad negatōem huius Divis, q̄o
ut, non ē rāte, q̄o nōcē autē, non ualeat.
Qad huius p̄tis ita. q̄a singula mentis
Divi dīmītūtū p̄mū m̄ferri oīa vītūtē, ut
fūrū de dīmītūtū pag. 103. vītūtē. Ab m̄ferri
a. ad fūrū negatōe non bene p̄mū angst
q̄o tū ab affītū unū p̄tis Divis, ad affītū
Divis bonū bonū et q̄ta. ut, rāte, q̄o
autē, bene ualeat.

Terzios locis Arg si potest fūni 30. Locus ex q̄ta,
ex qualitate p̄p̄i affītū vel negatōe. Unde
fūp̄i dīmītū obīg angstū. Vel ab affītū vel
negatōem saret à Regnū ad istam cum
obīgū in regulis et legib;.
ta Regula sit. ab affītū ad negatōem dīcato
mariato p̄nes fūnitū et m̄fūnitū,
bona?

220.

bona ē confusa. Ut hoc alio, bone ualeat,
go homo non ē non alio. Similiter, hoc ē non
alio, p̄tio sua, bone ualeat ad hanc negationem
sodante alio. Item à negatione autem
naturae p̄tio diffinita in naturam est ut
naturam in finita bona et cetera.
caput huius est hoc. Hoc non ē alio, p̄tio negationis
est p̄tio, bone ualeat ad ceteram ceterum, go hoc
ē non alio. Item, hoc non ē non alio, ad
hanc ceteram, hoc ē alio, ualeat bona. Ubi in iusta
negatione mutat potius finitum in infinitum
in ea uero, infinitum potius, mutat in finitum.
A genere distributo ad quemlibet eis p̄tio bona
cetera, ut bone ualeat, et autem currit, go hoc cur-
rit, multa autem currit, go nullus hoc currit.
A genere vero non distributo ad p̄tium sub distributi-
one hoc et bone ualeat, nec hoc ad p̄tium certum et
determinatum, ut, autem currit, go hoc vel trahit
currit; nec ualeat, go hoc currit.
Circa hunc locum sum ad responsum tuos maxime
pacem et de aliis remonstrans in genere distributo
et de vel remonstrans qualibet eis p̄tio. ut et autem
est alio, go his hoc alio. multa autem nigra, go nullus
homo ē niger. Item de quaenam, et ceteris
vel remonstrans genere distributo, de secundum. et de vel
remonstrans p̄tibet eis p̄tio: Ut multa ligna ē autem, go
nullus hoc ē lignum. vel multa ligna (h)oc.
A sp̄te vero ad genere distributo consigno et longiorum
(2) hoc, go non ē autem consigno bona non ē, q̄ intellige
de sp̄te determinata p̄cepta.
A sp̄te ad genere distributo consigno et longiorum
ut dicitur hoc currit, go et autem currit, ualeat tu à sp̄te
ad genere non distributo, ut hoc alio, go alio autem

Loco à genere di-
stributo ad gen-

A genere non di-
stributo ad gen-

Nota quare.

¶ alij, bona null
alij. Similiter, null
null ad hancq[ue]a
negata ad system
in infinito ad di
lona illi grecum
non & alij. P[ro]p[ter]a
etiam tunc, in
non & non alij.
nihil est illi. W[illiam]
hinc tu in infinito
tu, multo in fin
tib[us] eis p[ro]p[ter]a
est curia, p[er]t[in]e
nullus tu curia.
ad p[ro]p[ter]a sub fin
tu ad p[ro]p[ter]a certa
it p[er] tu nullus
nullus
nihil
p[er] genus sicut
tib[us] p[er] ad
nullus nullus
nullus ligatio null
ligatio
non nullus p[er] tu
bona non & alij
nigra, & frangere
unum nullus null
& alij, p[er] alij
221

¶ album p[er] tu non & alij, go alij ut non
album. Et hoc d[icitur] ad locos argutos à generis
ad finem. Et à p[ro]p[ter]a ad gen[us] p[ro]p[ter]a reduci corrigor
q[ui] finis à solo ad suos partes, et à partiis ad
finem totam. Quae es facie formam p[ro]ducens
si tu oculis, p[er]nam partis rectas, q[ui] p[ro]p[ter]a
non rectas.

quodam hinc
reducuntur,

Locus arguti à casis ad suos effectus
et ab effto ad suos causas plures continet
sub se locos.

Locus à casis
ad effto p[er] ab
effto ad casas.

Prima 2. A. Caa manti ad finem efftu bona i. A. Caa manti
et consuta; ut, ligante, go p[er] fieri sciamum.
non d[icitur] p[ro]p[ter]a sciamum, q[ui]a manta p[er] finem
tunc dicit potiam; axiomata q[ui] finem fa
cere et p[ro]p[ter]a formari. ut p[ro]p[ter]a manta p[er] efftu
effectus. Sublata manta necesse, non p[er] efftu.
finis facere manta transiens, fine p[er] manens.

Axiomata.

¶ Caa fructi ad finem efftu fructu bone
et nulles argutis. s. i. j. albedo R, go alibi 2.
Et è contra ab efftu fructu ad cauam fructu
bona et ducit sequitur. ¶ album 2.
¶. Axiomata in caa fructu sicut dico albedo
P[er]fecta caa fructu, non efftu fructu, si tu salis
caa exercitas fructu ratiq[ue] caa. hinc expon
iam. et positio. p[er] tu posito efftu fructu, penit
et caa fructu. expon tam p[er]fectu. Ita hinc
cauam fructu et argutis illa. Ita hinc
ad denominare: ut albedo & in planete, go p[er]
res & alij.

2. A. Caa fructu.

Axiomata.

quodam hinc
reducuntur.

¶ Caa efficiente ad finem efftu. et 2 contra 3. A. Caa Effici
ab efftu ad finem non efficiente boni nulles
argutis, mox cum sit caa sequitur. Axiomata
bonis caa facilia fructu. sicut delib[er]are ostendit
go p[er]

Axiomata.

Axiomata.

caudata.
cau necessaria.

cau sufficiens.

Huc referitur
Actio et Potia.

A. Caa finali.

quod potita caa sufficiens non se ponat est
fin. & sufficiens tm, non bone se valet ab
ad ipsam. Caa necra efficient illa
quod finis est esse nescit, et est contra
negat quod sine illa. ut lux regesta sit.

Caa sufficiens est illa, quod sine est quod
est non est, est tu bone sine illa. ut regulas
& caa sufficiens mortis, ea illa sine morte ex
non est, mors tracta est illig, bone est esse sine
illa. Ex hoc facile patet quod ratiocinatio
profundus argutari, ac caa specie sufficiens
ad finem suam est ab est tu bona causa.

Ad hunc tam efficientem probat potius
reflexum sui actus, qd vere illa effectus p^{ro}
vit. et de potia ad alia effire non est bona s^{ed}
ut petry est nescire, qd petry currit, non valet
valet tu bone negare, ut petry non est currit,
qd non currit.

4. In Caa finali argutari profundus hoc modo.
qo A. fine ad media, bona & contentio. ut
finis & potis, qd media sunt profibitis.

2d. A mediis ad finem bona & et secunda
ut media sunt potis, qd finis & profibitis.
finis s^{ed} tu tamen. id qd qd aliud sit. median
nervi est illius quod ad finem aperte queruntur aff.
finis. ut formis in infinito & finis illig
qd quod accipit pars maxima. ipsius pharao,
cum & mediet, qd ut segregatur a servitatem
ordina.

Locus ab autoritate non nam ad bona
argutiam utibz & si tu afferre quod ad: n. g. Actio
poterit qd est causa genera. qd sunt qualiter
quodlibet

de finibus.
de finibus.

Loco ab author.
ribetate.

functis hinc arguta in hoc nascimtate. nihil
presenti et vesti in sua arte vel scris fides
et danda. sicut & affecte pectus ab autoritate
te n. neque non nunc argutus vel Parvus Apes
hoc nos dicit, sed non e' vere. multa & magna
qua in modo argo frequentius uti solent hoc,
notici nostri spiriti, sed plane loquuntur.

Locus à Simili à minori ad mai-
us Rhetori potius quam Logico examinando.
Locus vero ab Oppositis Dialectico
utilis, sed facilis. In quo loco quadruplica
Oppositorum reperiuntur.

1. **Oppo Relativa.** 2. **Contraria.** 3. **Privativa.** 4. **Contradicitoria.**

In Oppositorum Relativa ab uno relativum
ad alium negat si affecte bene valet argumentum. ut
propter filius filii & propter filii deinceps. go
propter non filius & go non filius non filius.

Axiomata sunt haec. Posito uno relativis,
in genere si religeratur. Remoto uno relativis
nem remaneat si religeretur.

Contraria sunt duplicitis alias pectedas,
ta, alias medietas. medietas sunt pectedas
alio modo ut alio est negare. **Contraria**
medietas sunt, quae sunt alias medietis colores.

Medietas contraria sunt & non sunt mes-
simus sed ea sunt opposita vel facies vel opposita
videns et carum respectum videtur. In his que
nisi medietatis bene valet a negare unius ad
affectionem alterius. vel ab affectu unius ad negationem
alterius

Locus à simili

Locus à Oppo,
quibus quadruplica
Oppositorum reperiuntur.

Axiomata.

Oppositorum
via duplex.
mediata.

mediata.

alterius. n. q. hoc autem fons, quo non est organum.
ibidem, haec autem non est fons, quod est organum.
In Centauris tamen medicamentis bone pueris ab affectu
mucosus ad negare alterius non est organum, ut longe
naturae paries & albus, quo non est organum, non tamen
pueris nec & albus, quod est niger. raro tamen
est ista & paries propter suam flacciditatem, aut alterius,
loris & inter abdominem & negare sunt medicamenta.
In primariis oppositis bone & natis organo
ad negare mucosus ad affectum alterius non potest non
est ridens, sed & cœcy. et potest & ridens quo
non est cœcy. vel potest & cœcy quo non est ridens.
Qui modo in aliis, sicut dicitur, affectu respectu, hoc ca-
paries, si non. Ita capax non sit priuationis, vel
potentissimam habilitatem, dabit autem nem & organum
falsum. ut si dicarem, lapis non est ridens,
sed & cœcy, nulla tamen organum; lapis n. non sit
ridens cœcy, licet illi non sit in his visus, quia non
est capax uitiorum, priuationis nem & organum
ut aliq. Ita capax sua forma organum
sed lapis tamen sit organum negare non ridens.

Oppo Contradic. t.
toria. In Contradictoriis qualiter videntur
autem ex iis quod deoris non colligi potest;
videntur n. bene sicut veritate vel falsitate ab
affactis suis ad negationem alterius, et i. g. tra-
ut petrum falso est nemus, go petrum non falso
est falso. Vel i. g. tra. petrum non falso est
nemus, go petrum falso est falso. bona est
consequens: et ratiocinii debet definiri ex pro-
positis de contradictionibus. fol. 168. quae
negantur ex veritate, nec falso simul.

Locg à Coniugatis.

A. Coniugatis bonū et dulic̄ argutū
fundat. coniugata illa & quoniam una ex
alio studiis abstracta est; & concretum
U. pietas & p. humilitas & humilitas.
Ist his si alij coniugata una uno, & ut
coniungi una alio, res u. g. humilitas
& laudanda, & humilitas laudanda
ibi nota q. in his argutis liberal seruq,
n. sacerdotum coniugatum, alias nunc
laetitiae usq. ut una dico laudanda &
forma, & tunc laudanda & formosa, nihil males
ne variatione signis. Vnde quod argutia
ab anno coniugatum ad aliud, id est ab
abstracto ad concreto, & à concreto ad ab-
stractum in genere non est, n. g. albedo &
color & altera coloratio. Ist i. g. altera
& coloratio, & albedo & color. In pietate
novo accidentali modo rite argutia
non est, quare non sicut altera dulce, &
albedo & dulce, & tunc altera tunc, &
littera, non est per se accidentia
sicut non dulce.

A. Divinis ad coniuncta vel a ceteris
innatis ad viris utrum bonū proficit
q. argutia, antiquitas & diffusas. Et auct.
telligas qd. sicut viris & enim nobs
N. ubi pietas qd. est stat extreme frumenti
Artem vocare de extremo viris, s. ut
petra & alij; cui opponit & p. de sacro
mo, iusto; ut petra & hic doctus

Diffusas

In coniugatis.
*Vna et sacerdotum
signis servanda.*

*Exclusione p. m.
accidentali signis.*

*Locg à Divinis
ad coniuncta.*

*Estm Artem
Divinum qd?
Coniunctum
quid?*

Dubium utrum
term: diuisi possit
coniungi?

Diftas glos, an illi temoni q dirijim
Fot cabanh de aliquo glos in vicensis pnty
propiet et en una stria grosse de eodem
q dicari ut peccato calix, y Socrates fit
Athenensis, q y Roma fit confut bone
segnal Socrates i Athenensis, Socrates
e confut glos socratis i confut Hippo
vicensis. Pro huic intelligentia no
tis omnes Regulas.

Regula j. nta.

*de omnes pugnatas.
Tunc Ito alignagdi eamq; virgini satim
fici obo, et accidentaliter tam q; de se mu-
tare quam de Ito ita q; multa habent
unitatem nec ostendunt nec accidentalem
sed plerumq; nam unianh, argutio à virgini
ad communia non nullis, ut Socratus
& molli, Socrates & prototypy, q; Socrates &
mulier prototypy. Ex quo fergo, si Ptolemaio
aut n. loco se and cum Ito habent alijne
ordinem, vel ostendunt accidentalem ratione
bona sit esse argutio à virgini ad communia
bona n. sed q; Socrates & alij, Socrates & Ito
q; Socrates & Ito, alij.*

Reynolds & ntda.

2ª Regula. Isto pôde dizer-se da se hont.
ut uide acim in dud aq m' alio, non i' lom
argiao, non eam qd eam, qd sit confem,
h' falra, qd qd i' my att'ris. ut facetas
& h' facetas & out qd facetas & h' out.
Dicimus si uita acim in dud aq m' alio, qd
n. folia p' stria in dud aq bone ualeat argia
ut facetas & out, formales & ratis, qd
seviles & out ratis bone ualeat, qd ratis
m' probestate in dud aq m' alio. A Conimdo,

A Communis ad Divisa ut bonum suorum agere
certus quodcum Regulus sunt nodus et
ja Regula quodcum in poto quanto sunt
poteris regnantes, ita ut inter illas fratres
requiratur fratre sequenti gradibus nisi bona
figura a quantitate ad. Similiter ubi vix. cada.
nunc haec mortuus, non natus ad hunc dicens
quod eadem auctoritate hoc. Hanc reg. affectus natus
quod pronunt quod communis est ut etiam
de Trinitate p. se et fratrum defensione regnante,
tunc ad Divisa non replet figura, ut in
ante collecto gradu.

Quod quodvis rite potest si Divisa regnante
quando quantum et uenient:

P. Quod haec eadem in ter se 1. figura
differant et regnantes se tota et 2. figura
si Divisa operantur, ob si dicens quantum
haec mortuus est de eadem auctoritate, q. tunc
de bene alienat a sua figura figura, ut
se figura illius, q. fuit hoc et ratio huius non
regnante, illi p. di cuius de eadem auctoritate. re.
regnante a. si in generatione prius figura
figuram formaret. Idem et de haec figura
magis et haec figura, q. magis et haec figura
naturae a. dicendo, q. magis et haec figura, q.
tunc haec regnante ob q. hinc et simili figura
pictura vel figura extensis hanc regnante,
taute, et p. illa q. Divisa regnante
poteris generare figuram.

2. Regula quod potest quanto ita sunt 2.
affecta

affecta in ordine ad suum ston, ut non non sit
in isto iusto rate alterius, tunc arguit à commis-
sione ad singula non valet. uig. petros & mag-
nus p̄tity go & magna nullū & yscyulus.
quā magnitudo & attributus petros in ante-
dicto modo p̄tity quā petry sit. Modo non
mentē separabilis à re uirg. modo, nisi un-
intervenit fusi. tone a. ualeat, petry & magna
p̄tity go & p̄tity: rām rām & data. p̄tity
completit petro rate fusi, si non rātē
magnitudinis, aliq. rātes tone licet av-
gari hoc modo!

3a 3a Regula, q̄dcs in istis communictis
nullū & repugna, nec ullū unū com-
petet sicut isto alterius, sed uelut,
p̄tity de se, tunc & uera yscyulus. uis
uig. Seruantes & isti alii, tone ualeat vix
go ferentes & hō, go ferentes & alii.
Ista & dicto fuit de sibi sis si yscyulus ap-
plicari potest appellatī lumen non. Eadem
n. rātē non licet argutiū haec modo. Petros
& magna p̄tity, go & magna, p̄tity nāra,
tonem appellatis. nec ualeat & ut dictū
petry & p̄tity, petry & magna, go & petry &
magna p̄tity.

Modi arguti in frigidity, restrictionibus, am-
pliarity, rām supra fol. 157. trāditio fuit.
Sunt 4dem si aliqui toni modis: arguti fuit
et ualens facili fuit, ut longa explicatio ne-
cessaria, p̄tity fuit, et longa explicatio ne-
cessaria, ista de leuis dialetico sufficiunt. Dubi. 5.

N.B. idem sicut
enī de app. 1.
tunc. restit. 2.

Dubium
M
Syll

P
p̄tity fuit argu-
tis & fuit uerū cap-
Syllagymnus & Cīm
p̄tity alius q̄
p̄tity fuit n̄
p̄tity haec fuit
Explic
Loci generis /
non in mediatis
vis ad p̄tity a
rātē ualens tu
p̄tity, go & p̄tity
fuit & ḡt yscy
explicatio in dicto
arguti & p̄tity
p̄tity in haec uerū

Dubium Quintum Quid sit Syllogismus.

Optima epes anglois & Syllogismus quem
Artes Poeticae capiunt. hoc modo definit. I.
Syllogismus est oratio in qua quibusdam
notiis aliis quipiam ab his q
ponita sunt noscendo accidit eo
quod hoc sunt.

Dicitur Syllogismus.

Explicatur Definitio.
Locus Generis ponitur Propositio, q
licet non sit immediata genitio sed remota, ut prot
eris ad eponum anglatum & talius propositio
ordine, videtur tu artes eam loco generis
ponere, qd notiis quia arguitur qd alius
sit in genitio secundum syllogismus. Nec in
commodis in deinde alienis rei genitio remota
coherari, si distra inter media explicentur
ut sit in huc diffe.

Genitio est
oratio.
genitio, remo
tum.

jo n.

1. jo n. tv syllagi my oras, q̄ e geny reman.
2. Denile adiūt, m̄ qua nifex aliq̄ ex ali,
3. gnu, q̄ e ditta argatas. Denile penit
sequens nifex ex ui forma. Qua
ditta ultima istius sylygmy. Qua

de depe dicta fol. 5.

Et licet iste mās depe et uideat re,
tunc oēs ut figura de ditta videtur, tu
māis clancolis gra gōttingit rem
fē depe nōc̄ oēs rei uenit, p̄tū
in illis vely obnūri by q̄ i nīc̄ sangu
las partes fānis exaltent bone uel,
līc̄ negreunt.

Quā si q̄ oēs genēs pōneret argatum
bene q̄ uas depe et sylym.

Alio oēs pācto q̄ plures sunt, dīfām
sylymi declarant. Li in qua q̄ sylym
propositi; hīt hinc senti. In qua q̄ sylym
q̄ p̄tū, p̄tū, hoc ē depe hi in dīfām
merit oē figura: in qua q̄ sylym p̄tū,
hi, hoc ē, concepsit; Quāt sylym ad
uilelligādam nām sylym apta ē.
Vērā q̄dem ē bonitatem sylym non p̄tū
dēce oē cōfessione aut̄, q̄a tū fīm̄ sylym
p̄tū cōfessioñē q̄m̄cē respōndat; it
p̄tū gōttingit aut̄ q̄ p̄missa q̄ se fā
fām̄ fīm̄ em̄ q̄ cōfessione non p̄tū
rit sylym q̄ se mās rāctis respōndit u.
p̄tū dēce; nīc̄ cōfessioñē p̄missas.

ste go

Finis sylym.

Explanat diffra.
In qua abdām
p̄tū.

Sed go fons tunc parvus legitimus est, q; q;
tunc systema nam apposite respicitur.
Aliud quodcumque ab his q; positis sunt vero
accidit, hoc & in systemo alterum quodcumque
q; in eo collocaatur, hoc & alterum min: et
max: vero infra solus.

Explicatio Dictionis.
Aliud quodcumque
ab his positis
sunt vero accidit
eo q; have sunt.

Ultima punctum, sc: eo q; have sunt,
ipsa artes exceptas dicentes. Dico a: q;
have sunt, q; have generare si: conclusione;
ut non sit necrum alium extrinseci ter-
mini indigere. hoc & ut non sit necrum
aliquem alium extrinsecum term: aut systema
abtingere. Quicunque nescis satis habeat in
finali artis, conclusione dolore et stare
ex term: habet, et tota; q; finere termini
utriusq; primis also in dignitatis alte-
ritate termini, q; first quoniam non sit nisi
termini conclusio. Invenit tamen certe
concessi cum uno medio termino, ut
necrum sit conclusione secundum ex his que
posita sint.

Qualis a: debet et have dicitur aut
connexio cum medio termino perfecta
explicabil, per distin: formae figuram
et mod: op: systema. Et have etiam
dilectio systema, tunc in radice continent.

Nota hinc uice factum excepti causa
systema, exter accipi p: tota isto aggrega-
to es 39 prout, ex Ma: min: et conclusione
elice

Nota duplicitas
accipi systema.
i matus.

Et praeceps hinc definiri. Quod vero
solutio systematis acutis & polis omnis est summa
dissertatio antea, conclusione illatam.
Unde propter mulierem systema generare posse
est, non esse systema, intellectumque possit,
& hinc indeinde invenire generandi systema
sunt in bona forma & figura sunt di-
finita; et ut solus non intelligit nisi
solutio & aliud, prout iuxta tria genita
sunt si sicut accipit & aggregate ea
possunt & comprenendere non possunt sic
systema generare faciunt, conclusio non
generat faciem, sed ipsa est sola genita
et producta, alias idem generaret systema
et sic respicit.

Conclusio in quo
systemo repicit.

Ex his facile solvit illa quod est in se. conclusio
sit de tria systemate: si non accipiatur systema quod vel de
conspice faciem, non est de tria sicut conclusio vel iam
probatur, sed hoc adserit in prouo & reprobatur est
possit, quod modo sicut accipit solles systematum
in lib. post. ubi aut systematum estare est per
ad 3 terminis. At vero systema generare est per
lumen & non hinc definitum est in sua effectu
clavis & tria mentis gradus, seu predictarum 3 mentes
gradus, sed 3a mentis gradus clavis est post illa,
tunc, seu conclusione: post systematum clavis
conclusio. Ma: recte ex dicto. Min: obit, 3a men-
tis gradus & post systematum clavis 3a men-
tis gradus. sequitur recte. ans: placit: in hoc non est
est 3a mentis gradus atque est 3a. Vbi

j. 3. mentis operis q̄ tr
Discursus q̄ mentis
ab Alberto vocata,
basil.

Vt p meliori intell. centra Nota 7o gnos
3a premissis prae stat Albertus magnum, ex
pallat discursus finitote tractueta a motu p,
grossius artis, in quo Ius sunt vera
nempe tem. a quo incepit motu, et termi
naturum est motu. Sic 7o in libetibz ab unic
e cognitio, ad alterius cognitio, veluti circuiter
et motu iteram discursit, ex uno legi ad
discursus regni pluralitate cognitio.

Nota 2o. Pristicum propter discursus 2. Duplex discursus,
sum mity. Successiovis unu. Causati,
latis alteris.

Discursus successiovis missione tr. discursus,
et illud cum mity aliis est aliis cognitio
sive multa dependentia vel illata, sive
ne fuit p. tam praecur, sive p. tam mentis.
Per tam quidem ut si dicimus mensa, terra,
terra. Per tam. Si dicimus Reges & bony. Dicimus
& mity.

Discursus causabilitatis est duplex a cognitio unius
ad cognitio alterius summa quecum am decaet,
dicitur posterioris cognitionis a priori; ut cum si cum
Petrus est homo. Et p. p. est.

huius discursus tr. p. p. discursus; et syllogis
est hoc talen discursus, in uolunt. Quia
in illo est p. p. a plurim cognitio, ac
alterius cognitionem, ex q̄b ultima dependet
a primis, q̄ dependentia ratione denotata
& illam partem ratione, q̄d. a qua pars,
ita discursus, ratiocinatio, mity vero ratiocinatio,
cognitio.

Circa 9

i. Discursus suc
cessiovis.

2. Discursus Caus
alitatis, q̄s?

Discursus Caus
alitatis hui
petit ad syllog.

Dicitur quod plures argentes
realiter existen-
tas.

i. Polit. cap. i.
Obatur ju.
à cognitio persistente.

2. à motu syl.

Objectiones
contra defensum
Sylgmi.

Obiectio. ja.

Circa quod hoc insinuat se. q. ad opere
Sylgmi q. regrang plures cognites re aliter vi-
stis. cuius contraire insinuat Soty. quod ha-
bit dicitur.

q. Est Arte sciente. Non cognitio sive scilicet
dilectionem frisi ex existente cognitio sive
cognitio cognitis q. realiter s. sylgmi q. a
cognitio, q. Sylgmi q. re vel cognitis rea-
tibus distinctus. Hoc qm. ut potest colligi ex
defensu Sylgmi.

2. q. plac. De tessa Sylgmi ut sit qd am mch
ab uno in aliis, a nobis ad ignorat. sed non
tu necre q. a termi: a quo sit motu, distinguend
realiter, a termino ad quem, q. et in Sylgmi
su termino a quo, q. cognitis omni q. realiter
distinguit a termine ad quem, q. sequens.
Quare si motu cognitio non p. aliud sive
pluri m. ab aliis non cognitio p. sylgmi.
q. q. de ipsa Sylgmi q. motu ab una cognit
ad aliam, ut q. cognitio est q. Sylgmi debet
cognoscere cum motu s. ex ore enunciatur
sylgmi dicere reali plurimi cognitum.

Contra defensum Sylgmi officies q.
Sylgmy continet plures omnes, q. non sive
sive in aliis, q. Sylgmy fit sive in singulis
numero, sive ita sive omni, Sylgmy a tractat.
omni plac. Sylgmy n. q. tractat sive q. q. quam
unam, q. omni effectu, ut patet in hoc Sylgmo.
ut patet, q. hoc q. omni q. omni tractata.
cognita patet, dicitur q. debet explicare q. q. in de-
finitio continet.

Ex. Ad hoc argum.

P. At hoc argum, quod licet sytmy habeat
plures oras caytas seu simplices, ut andic,
de patet, argumentum q. sytmy non piet. si
in una ora in regulari numero sufficien-
tibus regulatur, ut artes aut. omittit n.
regularum non uno medie sem. yecupre
ora pmissis q. punctum attulera. Exea.
Intra diuersa appellamus una in dy
gram. Ita sytmy una oram pmissum
reminare, q. neam pmissam, et eiusdem
Vnde ad argum in forma distri. yecupra
eiusdem. q. non bone or. in dist. q.
sytmy fit ora cayta, seu simplex, concordia
consequitur, non bone or. ora hyptica,
seu composta, neq. eis sequitur.

stata simili.

Solent a. duas plures apudnam ea, quae
sytmy. Si cas una ora, et non oras. Ita iam
e. infinitata, q. unitabim. si. medij. non que
pmissa unius, vel q. nexum. Ita q. uni-
talem finem, q. grammatis fit ita ora
q. tis, ordinans in una finem. si. in
una occlusione inferend. ora.

Cata. R. s.

ja. pp. multa,
lum. medij.
2a. pp. finem.

Obiectio 20. Ita deo conuenit aliis
a definitis, q. non e. bona. conseq. patet
ex legib. bonis deo. q. hanc. hoc deo con-
venit enchymerati. sed enchymera non i.
sytmy q. hoc deo conuenit aliis a definiti.
q. bag. ma. enchymera. ora. ni. ora. q. yecupra
pmissis. utrum vero legimus. q. hoc deo conuenit
aliis enchymerati. q. hanc. deo conuenit.

P. Enchymera

Obiectio 21.

Exclusif Enbyz
memma à sylymo.

- Px. Enbymema & unius aſignata ſeſtis
partem à rae ſytris excludit.
Imprimis excludit, per li. gyltum poſtit,
q̄ quare partem intelligunt inter r.
tempore d' Spiritu gylt ex parte enbymema
unia p̄te ante contentu.
2. 20. Excludit, li. nere ſytr. in enbymema
n. nere ſytr. conſequens ex ante, in
formis aut. d' ſytr. ſicut in sylymo in doc
(i.e.) ea gylt facili p̄tēt uogha.
- Dicas enbymema ī uery ſytris ut dicti
(Eſytra fd. 197. Enbyz & adhuc concretit h.,
fir data. Et omnis p̄tēt ex parte uli enbyz,
memma ſytris n̄ p̄fici appelleat. Et idem
p̄tēt ante.
- Px. D' ſytris ans. Enbymema & nere
ſytris m̄traliter concordans. Sunt
ſytris ans. Et tunc neq̄ ſytris conſequens. Dicis
n̄ aſignata intelligenda ī de ſylymo
formaliter.

Obiectio 3a.

Oui cies 30. Centra istam partem
alii yndiviam. Si in ſytris alii p̄tēt
p̄iam ſytris alii p̄tēt gyltis, ſer
gyltis omni & aliis in ſytris, q̄o iſta
parte nera n̄ e. ma. conſidit ab oīy;
q̄ per li. alii, conſiderante uelut.
tybat nre: gyltis omni & q̄o ſytris h̄i n̄
omniſis, q̄o nre & alii in ſytris. conſidera
p̄tēt ſytris omni. conſideris ſytris in ſytris
luminis & extremitatis gyltis in ſytris
omniſis, q̄o nre & q̄o ſytris illis.

et huius p. n. sufficiuntur, male & extrema.
ans parvus ut & syringa.

P. Genit. si est extremitates et termini
glossariorum manent ita dum in omnibus
fis mater non fit fructus. Hoc & dixer,
go medio ordinante in quinque; in conclusus
fronde, maiore n. extremi constituit mai-
us extremitas, qd. adhuc glossores cum
medio termino. Conclusione vero con-
sistunt illa duo extrema, ut in hoc
glosso. Te sit & corrigi, tis hinc aut, go
tas hinc corrigi. in quo extremitates
genit. in plurimis circumferuntur medi
termino, in glosso vero omnes
circumferuntur inter se & diverso modo qd.
ad qd. glosso dicitur aliud operari, hoc
& deponere qd. ad ministrum.

Obligatio qd.
Centrum illius & levitas
nervo accidit. in deinceps n. habere inter se
aliquam reponendum qd. n. nervum, non
accidit, ut & hinc nero & sit, non accidit
hinc vel sit aut, vel in ipso, qd. dicitur non esse
nervum, go male levitas in deinceps
glosso, aliud glosso nero accidit p.
P. Genit. illa parvus acutus p.
plurimis auris. jo vt sit et idem, qd. p.
gentes alii captivitatis suorum, et fuisse
rauen reponendum. 2o. modo accipit, ut
figat illam qd. fuisse, ita ut sensu illius
parvus

Obiectio p.
Nervo accidit,
idem qd. fuisse.

pondo sit, non accidit, non significatur.
in uno sensu, accidit, non significatur non,
sed ut bene cum illo significare,
sed contra est ista ~~5~~⁵ Obiectio.

Obiectio 5^a
contra Neoplatonici

Conclusio non est non accidit nisi sit,
et hoc sensu iste huius ponitor ad hanc
statu non potest plus dicere. in multis sensibus
hanc sententia non distinguuntur. Et tamen
est dicere, q. gallo si vero significatur, con-
signa patet. quia n. le distinguens non est
nemus, q. a. vero significatur, nemus. Ergo con-
clusio distinguens non potest non significare
quod omnia vis.

Px. Et hoc agitur distinguendo significationem
in sensu lumen et nomen significans; et alia
confiniae. Nominis signum est nomen
illatis, q. prout ex certa difficie, termino,
non est significans per se, non uno modo
terminos. At etiam non significans est
nominis rei, q. prout ex nostra connexione
terminorum, quia tantum inter se non non
non est significans aut formans sibi
gloria. Hoc significatio est secundum R. Hornd.

Px. q. Conclusio non est non accidit non
in significando, ne significante consequentiis
est illud aut, et hoc recte probat agitur.
Non necesse est significans significare sibi
illatis, neque illatis, in ei non significando sine
concluso sit contingens, sed ratiocinis aut
natura

Necessitas duplex.
Necessitas consequens.

Necessitas consequentia.

Conclusionis.
Necesse est
consequa. non
consequens.

nequa, si principia sunt in aliquo modo
et figura representata, nec ex iis formae
figurae intersit consupstatio. Et de hac etate
recipitale intelligenda est illa gravitas
necessaria. Si et in figurae consupstatio
posita reale est plenum dominum uero. tunc figura
necessitas e curiat. scilicet tam figurae
quam figurae reale.

Dubium Sextum Quot et quanam sint Principia Syllogismi.

Syllogismus cum sit quadratus arte faciliatur
rationes, ita ut habeat principia vero. sicut
in arte rhetorica reale est plenum dominum uero. tunc figura
quatuor pars ab ea matre, ut lignum duplex &
alia figura, ut duplo pars humana, alia regulus
tina, et alia est perfectiora. Si quae figura
quatuor pars plenum dominum uero expugnat
attribui solent. Matris. Fimbia. Regulus.
Latitia seu dirigentia. et Perfectiora
Principia matris sunt termini duplices et
et hinc maxima figura est termini. et haec rursum
sunt duplices. Alia Proxima. Alia Remota.
Principia matris remota sunt termini.
proxima vero sunt proprieates.

Principia

Quatuor pars
Principia Syllogismi.

Principia ma-
terialis
sed
Alia Proxima
Alia Remota.

Principia Re-
gulae
Latinae.

Propria Regula.
Tunc & principia.
NB. Uniterunt
aff. et regnum.
Dicit de omni.
Dicit de nullo.

Principia Regu-
lae Latinae.

Sunt a. Triginta.
Conversio, trans-
it. et Reductio.

Principia Formalia sunt certae & dæm diffides
sunt coördinates formæ reum ex aliis
Syllogis constructionis. De his latibus infra.

Principia Regulæ ab initia seu dirigenzia
sunt illa, quæ per tota artis syllogica regulat
et dirigit, ut alia sita ratio constructionis initiat.
Et hanc est. Sunt dyadicia. Alia pro dirigenzia
et regulæ auctoritatis syllogismis affirmatiæ: ut
dicit de omni; et quæcumque sunt eadem uniter,
hac sunt eadem inter se. Alia pro negatione,
ut dicit de nullo. Et quæcumque non sunt eadem
uniter, non sunt eadem in fieri se.

Principia Perfectioria sunt ita quæcumque
beneficio syllogismi imperfecti ad perfectos
reducentur. Et sunt tria. Conversio se-
cundum, de qua supra, folij 176. Transpositio
et Reductio.

De Principiis materialiis tam remediis quam
eximis, terminis si: et propriis, quæ sunt, iam
dictum est supra.

De Principiis formaliis dicimus in sequentibus.
De Principiis Perfectioriis, dicimus preterea
syllogismos omnes omnes quæ possunt. Tunc n.

Facilius cognoscet quæ sit syllogismus complexus
et quæ ratiæ ad perfectum reduci possint.
De Principiis vero regulatiis libet
in hoc dñlio latibus ad disserere, quatenus
cognitis illis, facilis ad constructionem syllo-
gismorum accedere videatur.

Primum

Primum ergo Principium Regulationis p
lycynis affinis definiuntur ex parte dicta
de omni. Quod hoc modo ester explicari
solent.

Dicit de omni scilicet quod est
vel quod est de pto complete diffinito, et
est hoc in genere sub pto. Vel vel Petrus Hippo,
magist. Dicit de ci scilicet cum nihil firmare
sunt pto, de quo non dicas nihilo. Vel si dicas
de nihilo, quod est; idem et dices secundum dicitur
de petro, parvo. Amendo, et alius modis
genuit sibi hoc, et si derivati, de infiniti, et
alius ergo hoc continet. Hoc principio regnatur
tac iste sylycyn. Et hoc est petrus hoc ergo
petrus est. Item, sibi hoc est, et tripliciter
est hoc, ergo est visibile est. In quo modo pto
convenit duas proprias, et neget proposita
concupiscentia manifeste facit hoc. Proba
primum, dicit de ci. Tunc ornat et gaudet
primum lumine nati nostri quod est
lycyni. Exponit scilicet quod tunc est
quod est plus in hoc lycyno. Et autem
est visibile, sibi hoc est autem, ergo est hoc nisi
hunc. Quod non concedit duas proprias huius pto
quod ad nihil est in illis cum hanc est
infidilem, haec non mentis amorem in illis
quod si perles negat velut omnino, tunc
quod est horum est visibilium, et primus nega
bit si horum non est est visibilium. Et si pto
mentis ad nihil aliud est ipso est non est q
vai reprobatur.

Dicit de omni,
explicatur.

Secundum.

Secundum Principium Regulacionis
 Sylvas Negatos, s. dico de nullo.
 Quod sit explicat. quod negari si
 alijs fbs complete distri bute, debet et
 negari de oīty illis, sub tali fbs contentis,
 nō ut alij dicunt, dico de nullo, q̄ ḡto
 nihil & sumere sub fbs, à quo non reme-
 complete distributio, dicendo: nullus hōc
 egn̄ id est nō negari debet, q̄ retro-
 posse, Amerita, et alij s̄it nō le cor-
 tens. Item si negari de auti, q̄ s̄it lycis
 dicendo. nullus autē lycis, id q̄ p̄sum nō
 sit negari de t̄o s̄tente sub auti: de hōc
 si: et brule, leone, et egn̄.
 Et nō t̄a q̄ dicimus nō explicare hōm principiū
 nō, si p̄d attat me negari de fbs complete
 distributio, et p̄tum vel negari otto de cī glute
 subfatis fbs. Et n̄ fbs non s̄it complete
 distributio, coniugio non legitime relinquit in-
 ferri ex q̄nq̄is q̄ p̄t in hoc expte eo autē
 s̄it in arca t̄o, prout & aut, q̄ p̄tum s̄it
 in arca t̄o. n̄ quod sylva q̄ p̄tari
 aut nem, et sylva s̄it. nec aliā
 ob carnem, nam q̄ s̄it non complete distri-
 butio. Distribuitur t̄a vel supra dicimy fol: 220
 in complete q̄ yecū li vel fructu s̄it yecū
 et p̄t & fructu yecū. Ex quo et
 ultra colligitur haec principiū non p̄fere nem-
 tificari in fructu yecū t̄o, p̄prenem-
 tily collectivē. ut. n̄ḡ nec uult. vix de
 "menta"

Dico de nullo
explicat.

Stm complete
distribuendum.

Excludunt op̄es
collective sup̄
ponentes.

Rao cur?

Hoc excludit
Principia singula.
res.

Conclusio hoc
in Principiis.

menta sunt qualiter, sed igitur & clementum
go igitur & qualiter elementa: defacto hinc
symbolum est ex eorum summa non completae &
perfecte distribuatur. Sed supponat collectio in
eum non propositionem non licet angustari ad particula,
vixi, sed etiam respectu formae nonum singularia,
quod symbolum singulariter supponentur hoc principia
hanc est, quia sibi illis non potest fieri in singulis,
sed cum multis, cum habeant aliqualia suorum,
carum sibi se extenda in quod primum descendere
Salvare, et haec duo principia tunc in proprietate
mutatis affines vel negantes, non quod tunc per se
vel complete distributur.
Explicabis his duobus Principiis sunt
et alia duo principia lunib[us] nati nota
que non tunc ad regulas undas symbolos expressivos,
sed etiam res luna, hoc et alias, ad h[ab]ent
sunt, si tunc bene intelligamus.
In Prologis istis affectu horum generum,
sunt eadem universalia sunt eadem
inter se.
Et explicabis hoc modo. Quod si unius identi,
sic cum vel sunt idem alio lectio ad eum
te singulus, tunc et dulciter identitatis cari
inter se sit esse idem. ut. i. q. ea sit ictus ab
eum horum, non in actualitate distinguimus
ab illo, cum hoc actu in actualitate sit objectus
et identificatus enim horum, sexq[ue] q[ui] potest sit
sunt eadem inter se et non identificantur.
nunquam in illis ictibus terminis, potest hoc, aut
tunc haec principia talis sit ostendit symbolum

ors

Et hoc est ait, petrus hoc, go petrus ait. Ex quo
sylvestris facili puerus finis huius primi usq; ad
formatum.

Secundum Principium p. negatis
sylvestris & hor. Quodcumq; non sunt
eadem unitatio, non sunt eadem
unitas se.

Hoc, quod docimus duceres tu festinat
ut una identificet unum alio testis, altera
ra vero distinguatur, et sit diversa ab illis
fusca. Ita duceres non i dentificare
inter se, sed sunt diversa.

Quod ex parte bene utitur inde i, hoc a.
principium absque frangere. Non tamen
non s; nem. hoc.

Venne ut res principia metu et clavis
metibus ambo.

Principis go contra nos Principium
affirm - Vide n. fabri. Num. Pr. eti,
ky in s. trinit. Sunt idem in unitate
go in tria divina, Pr. n. et tria divina
et filius tria divina; eadem n. numeri
etia sive ea representant in sygnis. Et
in Pr. et filius non sunt eadem in se
cum sunt duceres reatu diverso
go fabri et principia p. in gang sunt
eadem unitatio sunt eadem in se si.
Contra mag. q. et in humanis haec principia
non non habeat, Propter n. et Rursum idem
afficatur cum unitate in se.

et m

ut non identificare in se, quo hoc
 principium falsum. Sed nam: Relyt ho, et
 Relyt ho, quo Relyt et Relyt; identificare
 cum uno estio se: hinc obnam. Relyt
 et Relyt estio enim realiter in se, quoniam
 identificare in se
 tamen ergo unius adhibent futures
 solutio[n]es. Quodcumq[ue] dicunt hoc
 principium in diniis locis non habere,
 sed solum in humanis. Et idem dicunt, non
 tamen de causa intelligi aliis q[ui] plene
 incomunicabile, et solum in diniis esse
 non sit in communie cibis, hinc dicunt
 non bene in terra prout vel feliciter eate
 in se, licet sicut idem cum solum dini
 non. Aliis dicunt q[ui] in huminis principium
 hoc solum recte respectu solum singularium
 plane in cibis sunt.
 Sed hi futures sunt dicunt non tamen debet
 intelligi solum aliis in cibis, et non cibis, et
 solum hoc principium habere locum in huminis,
 nisi et non diniis sit displicens.
 Principium n. hoc solum in diniis quem
 in humanis, solum respectu solum cibis
 quem singularium acutus cui sit pro lede
 intelligi.
 Quare explicata illig nota, si illuster,
 non unius estio identificare sit
 in cibis, solum plane hoc principium
 et cibis autores spernunt.

Si vero

Si vero illud testimoniū sit alijs certitate ausser
 eis sicutis alijs in plurimū regnum, non
 sit complete et ad aequalē distri butū et hoc
 principiū sicut rōbus tūt. Sicut pāct. petrū.
 n. f. gāc om̄ib⁹ sicutib⁹ plurimū realib⁹
 distri butū q̄ om̄ib⁹ sicut eadem cum illib⁹
 sit eadem inter se. Unde iste boni sicutis
 petrū ē p̄f. difūctiū. hoc r̄p̄tible ē petrū.
 hoc r̄p̄tible ē hoc difūctiū. Alias n. petrū
 non sicut in certib⁹ ut supponim⁹, nam si petrū
 est idem cum hoc difūctiū et cum hoc
 infili⁹ si hoc d. tūt. sicut r̄p̄tible distri.
 quicquid inter se petrū sicut eadem cum
 om̄ib⁹ realib⁹ distri butū n̄t̄ se. neq̄m
 de p̄m sicut in certib⁹.
 q̄d se. sicut sicut eadem n̄t̄ se. q̄d
 certitate plurimū si illud testimoniū p̄fecte ob
 ad aequalē sumat, dom̄ era ē q̄d, hoc
 principiū n̄m sit tūt. Et idem in expositiō
 hinc principiū addidom⁹ istam partem,
 q̄cūq̄ identificari cum unius certis
 adequata sumptu. Ita si identificat⁹
 inter se, si n. sumptu illud testimoniū in ad
 quate boni sicutis sumptu sicut p̄t̄n.
 hinc iste sicutis sicut, hoc aut. ap̄m⁹
 aut, q̄d ap̄m⁹ te h̄c. r̄t̄ h̄c, q̄d li et te et
 ap̄m⁹ identificari cum aīli n̄m. Tu ad
 quāt̄ q̄d n̄m de aut te, neq̄m de aut
 te ap̄m⁹. ne p̄ce p̄m⁹ ut recte p̄ludere
 aut debet et distri butū. Unde ut aequalē bona
 sit iuxta hoc principiū regnū aliūq̄
 testis certibilis sicutis fieri distri butū comple
 la d

In et ait ergo nubu ita q̄ illud 3. ad aquata
fim via q̄ ḡmet accipiat. n. q. si ho q̄
certis pluriy distributione et ad aquata sum
merq; p̄petry et pauly identificare
cum hoc sic accepta et postea identi-
ficarent inter se. et ratiōnē ratiōne sequens
legitimi legitimū. Et q̄ q̄ ho, q̄ pauly p̄petry,
pauly et q̄ q̄ ho, q̄ pauly p̄petry si
n. nihil tot ho q̄ non sit idem cum p̄petry
et pauly fidicere cum eo q̄ ho, nec
sequit q̄ pauly fidicere cum p̄petry.

Quare ad cetera supra adduci R.

Mixtū in tylm defensio esse, quia
illud 3 in sic sūma, non ad aquata
sumit et dicitur sūmū q̄ ḡmet, q̄ tñ ad n̄i;
faciem huius p̄petry vero p̄petry q̄ tot
tñ illud pluriy certe quale tertium et
tertia dicimus ut tunc p̄petry. Et n. i.
tertia dicimus, et talis et terciam dicimus.
In forma go Concepit ma. et min. negas
bis conseq̄uum. Laborat n. iste legitimi
defectus ipsi magno, q̄ in illo tertium illud
q̄ tot ratiōne medij, non distributione et ad
ratiōne accipiat. Si vero illud tertium et
cetera complete et ad aquata, conclusio legi-
gitimi posset inferri ex omniis regula-
tis. hoc pr̄prium, hoc modo: Et q̄
et alia dicimur et p̄petry, talis et q̄ et
dicimus, go talis et p̄petry. Conclusio recta
inficit

infest pp her propriae personae, punit eum
ministeriis, punit ealem inter se, invenit
capti caem factum. Paret in her sytione
ma: fid falsa, et o: haeretica.

Ex his et p: responderi facili ad cordis
maen, contendo q: probi sit ho, et
probly sit ho, negatis tu affirmatis q: a
testim illius ho si: in quo probi et probly
identificamus non sumus distributori
completis et ad evanescere.

Dubii cito 20 Centra propria affi-
dici de omni. In hac y: pone o: ho vir-
vit, & dici de omni. Et hoc fumere aliq:
sunt fto, de quo non dicat p: totu, go her
propria cum sua explicatio non subi-
stet. ma: quid: probal min. Ad hanc subi-
misi sub hoc fto, ho, et tu de illo mon-
itorio q: cur vobis, salutem i: n. Ad hanc
invenire, cum ipsi non angusti exigit
go: fumere aliud, sicut fto, de quo
non dicat p: totu. Et idem angusti p: t
fieri de, ante chro.

P. Ad hoc Angusti: quod in signata
epis sit dici de omni hinc existente
et sente, cum sit epis singulus, q: tu
nemis eas in vita dicitur hinc Dicimus
a. incola qua amaz. Difficile si ut
epis nostra: Vnde ad angusti in. somme,
Dicitur quod ma: in hac y: pone o: dici de ci-
tum existente quem probate o: futuris
nego

neg: ma: de
epis negabis
sum: sed pro
non dicat p: totu
confundatur.
Dicitur q: p: totu
sum: p: totu
nemis p: totu
probly p: totu
lend: q: p: totu
P: totu
medea: p: totu
fumere p: totu
probly p: totu
lend: q: p: totu
ita a principio
tu sicut regula
vobis q: p: totu
sum: p: totu
bonum: figura
bonum: figura

Dubi

Ouid

Figura

mt f

nego ma: si et occidentis tui, concedo ma:
et tunc negabis min: q: se: alij d: posse sub:
sumi sed tuo ha: modo accepte, de quo
non dicas postea. et tandem negabis
confundend.

Obiectio 30. Centra illa principia
firmit. propria volunt regredi esti:
tum principiis sed illa propria no:
regredire estum syllogist, q: non
finit eis principia.

P. Dicitur quod ma: projectus
matrix et materia debet regredi con:
stituere principiis, concedo ma:
propria regulatibus sed ex his se ea
debent vibrare principiis, nego ma:
illa a: principia propria assignata, ut
tu sint regulatibus propria et vibrantur
non e: propria q: in graduis syllogismi ip:
sum constitutus et modo q: ne epices et
formam figura ei modo syllogis con:
stituant.

Dubium Septimum
Quid sit Modus et
Figura syllogi, Et quot
sunt Figurae syllogi?

Post propria

Propria triplex
figura et modus.

Dixit figura.

Dixit modus.

Gens dixit dixit.

Nota p.a.

Post propria regulativa syltum sequuntur de
quoniam quis similis aliqd si coram.
Sicut et principia sententia figura est
modus. Quia dux licet figura non est
aliqd modo sicut definita. Ut tri melius
proprius sicutior dixit de eis tradenda
erit.

Definitio a. figura est hoc modo
figura syltum est recta disposi-
tio mediij cum extremitatibus et
debitam sub rationem et proportionem.

Modus vero est dixit triam primum
item debitam qualitatem et
quantitatem.

In his definitis dixit locum generis; ex
qua paratae distras continent. Distras n.
figura et modus in hoc, quae figura
est dixit mediij cum duobus extremitatibus
et debitam sub ratione et proportione. Modus
vero est dixit triam primum item quanti-
tatem et qualitatem. Hoc est item una ver-
sibilitatem, et parti vel variationem. Ne-
quatum est afflarem.

Circa has dities etiam est ex parte.
Item syltum in ad aquilem in sumptum
gente obvias et missis et hinc Luminis.
Et cum ex hinc luminis non regnunt sibi
spiritus dux, nisi nos formam his summis

ita quod bis officia extrema exerceat, sive
trigmo poterit: hunc & illa tunc: bis singulis
nocte trahunt, vel tenimus medy.

Item 2d. Quod inata triplicem modum
quos mediu ut dicens cum extremitate,
hunc certos assignans systematis figuram
ja figura illa in qua mediu subi,
citur in maiori. Compagno dicatur
in minori. n.g. Et sic dicta figura, dicitur
hoc est ut sit hoc figura. In hoc trigmo
autem est mediu vel tunc. mediu in maiori
et minori. ja figura systematis subiectum
hunc est totum rati. in minori vero figura
et p. dicatur. Et hoc dico mediu cum
extremitate recte et prima figura
ante id est alias figuram nobilitatem
in illa secundum mediu totum proprium rationem
mediu sive n. vero mediat inter extre
ma quod in una & non secundum totum
totum, in altera vero ratione potest.

Nota 2a

ja figura

2a figura est in qua mediu in utraq; 2a figura.
Primita dicatur.

n.g. nullus lapis est nisi sit hoc aut & go
nullus hunc lapis. In hoc trigmo autem est
totum ratione mediu p. dicatur tam in maiori
quam minori p. dicatur. Et hoc dico nocte
2a figura, et p. secundum nobilitatem
gravium, totum ratione potest mediu, tam
in minori quam maiori. sed p. vari
potest & summa subi ei, & hoc deper
tire ut 2a figura

3a

3a figura.

3a figura è illa, In qua medium
 mi ubiq. primum sa fructi cibis. u. g.
 cis hoc aut, ers hoc resiliens, go dligi-
 bilis & aut. In hysylmne illa somnus, ha,
 & hys rauis medijs subiectis tam in min-
 ynam mai. spes. Et parte et noscuntur
 sibi 3a figura, qae cibis dñctis
 iognitior. In illa n. medium sa fructi cib
 quae iognitibz.

Hysylmne Medos hunc figuram affigunt
 siendis & Duplices ex medos in hysyl-
 mne sunt utiles. qdum in utiles.
 Utiles vero ex illa in quo in forma my-
 gnari aus nem ut gysylmne falsum dñct.
 In multis vero ex illa, in quo ante vero
 sit dñm consequens falsum.
 Inutilem modorum numerantur 36.

Utilem vero 29. Qui sequentes v. h. g. h.
 Barbara, Celarent, Dary, Ferio, Baralipon,
 Celantes, Dabitis, Fassmo, Trivolum,
 Cesare, Carnesres, festino, Baroco, Darapti,
 Felapton, Disamis, Datis, Bogardo
 Tension.

In gly veritate non sunt littere voces
 a. eti o.

Quam tu dignasq. p. n. unum asturam.
 3a Unum regnum. 3a Partem asturam
 3a Partem regnum.

April

Affirmit A negat E neutrū Univerſaliter ambas.
Affirmit I, negat O sed Particulariter ambas.

Et in unoquacummodo sunt tres Vocales.

1a Designat Maiorem quantitatem.

2a Designat minorem quantitatem.

3a Designat Conclusionem.

Et indicat quales debent esse Univerſales scilicet an Particulares. Negat
tamen an Affirmativa. Et sic disponuntur quantitates formam Quantitatem
et Qualitatem, quod est proprium numerorum et officium Modi.

Ad primam figuram pertinent primi
quem Modus.

Barbara, Celarent, Darij, Fierio,
Baralipson.

Celantes, Dabitis, Fapesmo, Firi,
Sororium.

Ad secundam figuram pertinent
quoniam ~~secundum~~ genentes qualitas.

Cesare, Camestres, Festino, Ba-
roco.

Ad ter-

*F*o^r tertiam figuram prestant sequentes S^ec^te.

Darapti, Felapton, Disamis, Datisi
Bacordo, Frenzen

Qui oes Modi ut bone d^{icitur} clare intelligant
ut vocatum exigitiam et ut dispositio
modi etiam faciliter intelligat. Et
dixerat figuram placuit hic ad oes 19.
Modos Exempla praeponere.

Et imprimis pro Expte primi Modi
Prima figura.

Bar Omne ait est substantia
Ba Omnis homo est animal. go
Ra. Omnis homo est substantia

Ce Nullum animal & planta.
La Omnis homo & animal. go
Rent. Nullus homo & planta.

Da Omnis homo & visibilis.

Ri Aliquod ait & homo. go.

I. Aliquod ait & visibile.

Fe

fm festis legimus
Dijamis, Dab
d clare intelligimus
tiam et ut dico
ig innotescat sicut hic ad m 11
mere
aptus primus
stantia animal. go
stantia
al & planta
& animal. go
& planta.
ibilis.
homo. go
gibile
+

Fe Nullum ait est album

Ri Aliquis homo est ait. *go*

O. Aliquis homo non *est* albus.

Modi indirecti ac imperfecti primæ
figuræ cum syllogismis :/.

Ba Omne ait est substantia

Ra Omnis homo est ait. *go*

Lip. Aliqua substantia *est* homo.

Ge Nullum ait *est* planta.

La Omnis homo *est* animal. *go*

Tes. Nulla planta *est* homo.

Da Omnis homo *est* rationalis

Bi Aliquod animal *est* homo. *go*

Tis. Aliquod rationale *est* ait.

Fap Omnis homo *est* animal.

Esm Nullum brutum *est* homo. *go*

O. Aliquod ait non *est* brutum.

Fris Aliqua virtus *est* delectabilis

Esm Nullum utilitas *est* virtus. *go*

O. Aliquod delectabile non *est* utilitas.

Exempla

Exempla pro quatuor Modis
secundæ figuræ.

C. Nullum brutum ē rationale
A. Omnis homo ē rationalis. go
Re. Nullus homo ē brutum.

C. Omnis homo ē ratis
E. Nullum brutum ē rate. go
Tres. Nullum brutum ē homo.

F. Nullus homo ē brutum
T. Aliquod ait ē brutum. go
N. Aliquod ait non ē homo.

B. Omnis homo ē rationalis
R. Aliquod ait non ē rate. go
O. Aliquod ait non ē homo.

Exempla pro Sex Modis

tertiæ figuræ

D. Omnis homo ē ratis
R. Omnis homo ē ait. go
T. Aliquod ait ē rate.

Te

Fie Nullus homo ē irratius.

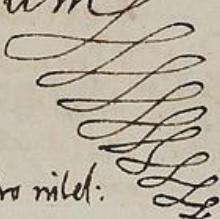
Lap. Omnis homo ē animal. go
Ton. Aliquod ait non ē irrate.

Dis Aliquod ait ē rationale
Am. Omne ait ē uniuers. go
Is. Aliquod uniuers ē rate.

Da. Omnis superbus ē miser.
Tis. Aliquis superbus ē homo. go
I. Aliquis homo ē miser.

Boc. Aliquod ait non ē homo.
Ar. Omne ait ē uniuers. go
Do. Aliquod uniuers non ē homo.

Fie. Nullum uitium ē amandum
Ris. Aliquod uitium ē delectabile
On. Aliquod delectabile non est
amandum

Pro mīd:

Pro intelligentia horum Modorum
 Nota 10. Quod in duobus Modis σ figura
 Barbarae, et Celarent, cum sint omnes
 universales concludentes conclusionem uni-
 versalem posunt et inferre conclusionem
 indefinitam partcularem et singulararem.
 Nam quies universales cum sint subal-
 ternantes continent in se ipsum in definiti-
 tam, partcularem et singulararem: quod per
 illas inferre triplex sibi subalternatas.
 Unde conclusio de Darij cum sit part-
 cularis affirmativa inferatur ex ipso modo
 Barbarae, quae quies constituentes ipsum
 modum sint affirmativa universales. Et
 et conclusio de Ferio quae particularis ne-
 gativa inferatur ex Celarent, et Modo
 quibus bene sicut inferre partcularem negativa,
 et universaliter.

Nota 20. Quod ex modis σ figura etiam
 univ. aut directe etiam indirecte.
 Directe concludentes sunt q. minima. Tertius
 et. indirecte quidem unq. tunc a. et. tertius
 indirecte quidem qd. minor extenuata
 sed cum de maxima extenuitate non existat.
 Contra vero directe qd. maxima extenuatio
 prius de minore non existat.

Exterius tertius directe galudens se in Bar-
 barae. Et ut est ad sensus, est hoc et ad, qd ad
 hanc sensus. Vt uides maius extenuum sensus si
 dicari de minore in galudione. Explanatio

capitulo systemi indirecte, et in Paralipoton
 ut de arte futura, et hoc autem pro aliquo
 figura et hoc, ubi minus schematis hoc scilicet
 est de maius extremitate futuo nomen.
 Et iste modus inferendi gradus non vera
 sed si non nullus non poterit, quia non natu
 rabilis mens expectabat, quem vel id quod modus
 futuri certus praedicaret de illo in gradus
 quod de medio praedicatur in Promissis. Nam
 huius postulare in deo, vel id quod affirmatur
 vel negatur de aliquo proposito diffinito affir
 matur et fieri negatur de aliis futuris gen
 tibus ipsius propria figura explicatur.
 Quod vero id quod collectum fuit modo de predicatione
 de ea ferme, quod modus inest, scilicet de
 medio predicationis, non est predicationis indirecta,
 et non naturalis.

Quod vero sit modus vel mens extremitum
 non esse eodem modo excepto cum figura
 illius esse mens extremitum quod est de
 medio, alij quod est de modis inter extre
 mitus in gradus. Aliud illud modus est
 directus, et permissus in modis propriis
 alij diversus, aliter diversus. Tertium quo
 futurum est mundus postumus secundum hunc
 ad longam referre, instruendum in ipso
 existimamus.

Nos quod haec de re sustinamus, ut in directo
 dixerimus primus, et prorsus quod si faci
 sis solutus sumus secundum hanc in licet.
 Concl.

Mains extré-
mum primit.

cap. 5. cl 6
fig.

*Conclusio 2a. Maius extremum
in figuris cuiusunque figurae est illud,
quod vel in conciliptine, vel in ante,
de medio termino procedit catur.*

*Prout conclusio quae ad prius partem Ic.
illud esse maius extremum et potest in
concliptine in 2a et 3a figura ex isto
veli expresso probatur in 2a figura illud
esse maius extrinsecus, et medio termino procedit
catur. sed in 2a fig. potest in genere non
primi, quod illud vel maius extrinsecus
minor, medius in 2a fig. tunc potest
poterit illi primus, quod illi primus
habet in primis catus. 2a in 3a fig. aut
tertia, illud est maius extrinsecus et a medio
maiis differt, sed potest utrum in 3a fig.
maiis differt a medio, quod illud est
maiis extrinsecus, potest enim modo in 3a fig.
videlicet est, ut potest ex dictis, quod illud
maiis a medio difficit, et non tunc in
priis, sed in extrinsecus, quod non tunc in
figuris tertiarum est in extrinsecus. Quod cap. 5.
fig. 2a tertiarum potest in 3a fig. non tunc in
primis, sed in extrinsecus potest, quod illud
maiis a medio difficit, et a figura ex
vel maiis extrinsecus. Tunc vero in 3a
concluditur per partes quae quae in 3a figura illud
est maius extrinsecus et de medio quod est, sed hoc
et de medio quod est in 3a figura vel a medio directe
concluditur per potest tertiarum, quod illud est maius extrinsecus in 3a figura.*

J.M.

Jam vero nō ipsa figura, dñm m̄di inde recte
 q̄dudentes ut iam vītū, non poterimus
 ipsa nōm dīctū p̄tōr occīpē p̄tōy m̄di
 dis ipsa figura illud ex m̄di tōtū, q̄ in
 p̄tōr p̄tōr. feynereq̄ n̄, q̄ non darendū
 m̄di r̄i dīctē q̄dudentes; sed hoc ī falsū,
 q̄o el id ex ip̄o J̄esu. q̄bāq̄ legua. m̄di
 m̄di recte q̄dudentes. ille, in ip̄o m̄niy
 extrū p̄tōr de maiori extro n̄ ḡtūr, sed
 si m̄di extrū in Ta figura ip̄el adūt
 ḡtūs nunquā nūnq̄ extro p̄tōtūs de
 maiori extro: q̄o non darendū m̄di, n̄ i
 recte q̄dudentes in ip̄o fig. m̄di. p̄tōl
 ex dīctō m̄di n̄i dīctē q̄dudentes, q̄bāq̄
 m̄riy. m̄di v̄tū J̄tm issōs ē p̄tōtūs q̄bāq̄
 s̄i h̄c p̄tōtūs q̄o nunquā p̄tōtūs
 m̄riy s̄tū de m̄ri. q̄o s̄i nunquā in
 dīctē q̄dudentes. Graue in dīctō m̄di,
 orr extro addidimy, s̄i sc̄: illud q̄ nel in
 ḡtūs, nel in ante de m̄di p̄tōtūs
 el p̄tōtūs m̄des ipsa figura.

Ex hac ḡtūe infestis. in m̄di 20 130
 figura non posse reperiū aliq̄nas, q̄ n̄i
 dīctē q̄dudentes aut alia in illis m̄di extro
 q̄ p̄tōtūs obtineat in ḡtūe, q̄ i dīctē
 q̄dudentes. Infestis 20 falsū ex ip̄o aliq̄
 di cuius absolute illud ex m̄di extro q̄ in
 ḡtūe p̄tōtūs, ut iam ex dictis patet.
 Infestis 20. facta illud sententia, q̄ mal
 us extro absolute v̄tūl ex illud q̄ de
 m̄di p̄tōtūs. ip̄a u. n̄i h̄c v̄tūl h̄elpē
 p̄tōtūs

pt m 2. 13. figuris, cum in hac modis
bis subiectis ut rurum extra gradus in
vlo vero inter his postis utrumq; extra
subiectis? In festis de. Vnum
non spes & q; nonnulli affuerit illis
sive meritis vobis q; in oratione propter eum
modis quinque habet: & qd ex illis quatuor
inuenit maneris spes, respondeat illa
qd ad me placet pro locum ostendat. hoc n.
q; in hac sytione legitimis, tis hoc sit
ut aut & futto, & damn futto & no.
nam pone spem, q; pueniendam
hoc & saluum. qd et al. ex quo figuris
spes figura. illa p; p; et omnis plato in loco
affinis qd maior spes, & superius, si
meritis extra qd hoc & saluum. qd & spes
maior. illud & meritis extra qd maior. qd & spes
cum modo quinque habet qd n. i. qd spes
conveniens cum modo in eo qd spes
qd & meritis extra. spes min. Telle sytione
in di recte qd dicitur ita est illa sem: hoc non
& meritis extra datus & eis qd eis ab aliis qd
debet. pates ex dictis de modo in his
recte.

Conclusio 2d. Major p^rio
intervalle dicendate illa, nⁱ gradi oram
ext^m. minor vero illa, nⁱ gradi
minⁱ ext^m. Hoc

Hoc coniugio non est stat. sed ex Qe,
dicitur facile intelligi sit. sicut nō
q̄ illi q̄ dicitur matrem esse ex
filiis q̄ polaco ifest, magis facile
et tyronia eorum accommodare, quā ne
rogamus.

Conclusionē Tres tui sunt figūrā
mōrū figura hanc & ytra gallenū.
q̄ Averoi credimy. q̄ alios in mōres, q̄ ha
stam aliq̄na figura ab his trīs deſtītū
form p̄stinent. Sed p̄bas conclusio q̄ ex parte, q̄ tū 3. p̄p̄p̄l
figuras; q̄ si q̄to aliq̄na fūr̄p̄t nera, illig
p̄cul dubiū mentire faciunt.

Probatur q̄o aliq̄na rāe, q̄tū sup̄p̄p̄t dicta
vtrū & meius extre & de medie p̄dicat, q̄o
neḡ fieri ut medie de mōrii extre p̄diceat
et q̄o neḡ peni q̄ta figura: q̄ si aliq̄na
p̄pet mōte illa in qua medie tenimy
p̄dicat de mōrii extre: aut in polo mō
vtrū p̄p̄p̄t p̄dicat in mōrii extre. q̄o
p̄dicat hoc fieri neḡ. q̄o. Vnde p̄t
figūrā in q̄o medie in p̄mōa p̄p̄p̄t p̄dicat
et in q̄a futurā, ad iact figurā p̄t, q̄o
habet in tū p̄missas transfigūrātias.

Contra hoc Obicires jo.

Diversitas figurātū vix videretur
di p̄mō medie cum extremitatib⁹ sed hoc
aliq̄na p̄ter fieri p̄t, q̄o optima figūrā
figura

3. p̄p̄p̄l
figūras.

Obiectio q̄a.
t̄ p̄p̄p̄l figuras.

Marijpa
lla, n̄ p̄p̄p̄l
illa, n̄ p̄p̄p̄l

figura sunt assignanda. maius & plus
et patet ex ipsa diffit figura. plus min.
medium & n. aut p[ro]p[ri]o casu utr[um]q[ue] extre
et p[er] figuram ea figura. aut tria p[er]tinetur
utriusq[ue] extre, et sit 3a figura. aut plus,
ut maius extre, et poter de minori, et
resultat ja figura. aut est alia media in
poter de maiori extre, et plus in minori
et nascit 3a figura. q[uod]o intentum.

Quia hec ultima diffit medij una ex
dennitatis sit bona plus, q[uod]a velutio
infern ex iis formis, et quia tales sibi
non plari & reductionem ad hos modos
primae figurae, q[uod]o h[ab]et forma et figura
et bona. ans plus in hoc symo.
dis h[ab]et aut ex aut ex figura, q[uod]o dom
p[er]tinet & h[ab]et. Primum & h[ab]et figura id,
h[ab]et distinta figura et h[ab]et figura id,
minus erit ea neg 3a, et p[er]tinet q[uod]a non
sit plus plus: n[on] j[am] 3a figura, medium p[er]tinet
in maiori p[er]tinet; et p[er]tinet in minori, ut
p[er]tinet ex dictis: sed in dicta diffit me,
dum poter in maiori et plus in minori
p[er]tinet; q[uod]o non erit ja figura; sed ut
et distincta. Et q[uod]o numeri figurae
assignab[us] erit distincta.

R. Ad hoc argut, concedendo maiorem
et nego minori. ad p[er]tinentem dicunt
illud 3. diffit p[er]tinet tres figurae,
stom

illa quarta figura
ra reduplicatur
ad minimam.

statim vero diffinitem nullo pacto ostiulare
 distin' sicut figura si $\bar{g} \ddot{o}$. sed tunc in illa.
 transponit pries; diffinitem vero medij
 cum eis utriuslibet manere est. eande
 cum in illa $\bar{g} \ddot{o}$ mons extum quod ceteri de me
 dio, et mediu m sp. potest de minore extra
 q^{uod} tunc petit $\bar{g} \ddot{o}$ figura: sicut postea in primis
 in illa prie. q^{uod} in loco; prie in illa, $\bar{g} \ddot{o}$
 loco perteatur.
 Ex ali g paret in ultima p^{re}ce; ad id
 aene q^{uod} ricebat illum si. quoniam diffinitem
 que legitimata, et tales signes p^{re}ce
 p^{re}ban q^{uod} redirectione, renascentia q^{uod} in
 negantur tales signes q^{uod} diffiniuntur
 figurae fracturæ. a. a. figura, in
 qua q^{uod} minus transpositis in directe of
 men natum gerundum de quo morte
 concludentiam dicuntur.

Obiectio 20. In 2a et 3a figura
 nullum est mediu m , q^{uod} 2. et 3. figura
 non sunt p^{re}cii. quoniam paret ex p^{re}
 figura, q^{uod} est. q^{uod} p^{re}cii paret ex p^{re}
 mitatib^e. q^{uod} tunc: de mediu m in illa p^{re}
 inter duo extrema p^{re} in 2. et 3. fig: me,
 cum non p^{re}cii in loco duo extrema. q^{uod} in
 his duabus fig: non est mediu m .

Obiectio 21
 Non dari me,
 sicut in 2. et 3.
 figura.

Obiectio 22
 Datum mediu m
 coniunctionis
 non a. posito,
 nos in 2. et 3. fig:
 mediu m

medium positione
mis quod?

Med: communio,
mis quod?

Obiectio 2a figura
et modus
non possunt
sponsa, sed actio,
nes.

fig: et mod: que
disponit posse
non actu sumpta

Medium positione illud, q; ponere
nihil nisi duo extrema. Et hoc transfit in
1 figura. Medium tenet actionis et
duo quae coniungit duo extrema, et
hoc medium regens in 2 figura:
ridet figura dicens tam figura extre-
mum posse esse q; in illa medium est po-
sitione et certa actione, medium.

Obiectio 3d. figura et modus
non est figura. q; illud figura non est
affirmata. consequitur quod est figura
dispositio actio, sed figura est modus non
est actio, q; modus est figura non est
positio. q; figura mala.

Px. In figura medi et figura non n*on*,
mi disponem actinē, sed ratiōne remota
q; graduum disponibilitate medium unū
extremis, et primum tam quantitate
et qualitate idem, sed q; ab uno forma
q; ex figura actio et terminis respectu
refutat.

Dubium Octauum

Quis sit Modus inueni-
endi Medium ad plan-
dam syllogicā quamcunq;e
propositionem. modum

Modum invenienti medie ad planda
quoniamus actionem ingeniorum humanorum,
bis pferigunt fates, usq; ad sum. 2. Qui ut fa-
cilius pueri et in proximi redigi possit, quoniam
fuit bona documenta

2m (1). Prognota qualibet pueri, et nubes
feminae, qm si est puer resolutus, frena
sunt destruxit et puerates ubique.
2m (2). Prognota affectio debet pueri antia,
grecina, et reynegauaria fte et vti.
Pueri sit desto qd pueras ex iustis dictis
pudet. fd: 93.

Antia duc ea qd affectio fructuosa puer
nervo pueri probabilitate, ut in haec puer, in
striae miby, ans duc in striae qd Julii cipiriv,
tutti, et in haec mater d'lioq; filiu: mater
ce ans, qd a filii eis dilectione, licet probabilitate
capitayn iers sicut illa qd de his auctoribus
affectio dicantur, ut miby respectu iustis
aut respectu huius.

Benigni reynegauaria duc illa, qd reylidae
qd puer, reynegauari.

Hic explicitus ponit fates quodam Reg.
ad invenienti medie ciuios galupent
plaudat aces medie atque
Goli, et cum bina armis qd frumentum uritens
affam, qd rem in ciuios qd sit ans potius
et grecinens fte: ut si nubis probare cem
intem

Antia qd?

Consegnentia?

Reynegauaria?

Nomen Re,
fula ad inre,
frumentum
ja Regula.
Fecana.

Regula 2^a
Cageli.

Regula 3^a
Gebali.

Regula 4^a
Dafanes.

in istum epe land ander am, apermes p me,
dico anichilux, q e ones poti, et spes
ftr. et fci ex formatis p pylem in karlom.
Pis mirex land ander, qes mirex mirex,
go do mirex land ander, et esculer
Regula dix hi landa erit ad glandam
glandam afferm in Darij, q n. q tubur
de ex istra, id ipsa de antiqua plani p.
2^a Regula, ad glandam yllium p,
item afferm in 2^a figura, glandam
medin q fit ans yllius extre, tam
ftr. glandam poti, ut fr. radis yllidere
nt Darvith, go aliqui riuens e fulta,
apermes q medio e att, qie ans tam in,
nentis quoniam fulta. et dices hoc modo
De arte fulta, ex arte riuens, go ali,
qua riuens e fulta.
3^a Regula, Ut p q paretis affua in
Baratiss, et Dabins, glandam p me,
qin q fit grecus poti, et ans fli.
ha riuos tubus hodie yllium. go ali,
qua fulta i ho. De arte fulta, qis
ho i att, go aliyu fulta e ho. Et ha
peliq in hoc modo greci artis p p medie,
tam illam.
4^a Reg: ad glandam apionem qm
miten Regula in Calcent et Cagare
apermes riuos medin q fit yllius
ftr.

fit et reponens poti ut si quis place
multa herbae sive lycopodiis affirmes
quod videt ut in hunc ~~cauda~~ ^{cauda} Nardo
tunc Capis, ut hoc sit, go nullus habe
lapis: ubi vides autem quod in medicina, sive offe
quens fit hinc si et reponens ~~poti~~
lycopodiis. Et hoc reg: deformit et sed plan,
deum gubernum partem negram in ferio
et frigido.

5a Regula ad glandam unitem
negram in Celanites et Camestres
accipies medicina quod fit reponens fit
et offensus poti. ita glabis multa habe
sive lycopodiis sive hordeum in scabium.
multa in scabium est hoc, ut lapis se in
scabium, go nullus habe lapis. In Cam
estros novi. Tis lapis est in scabium, multa
habet in scabium, go nullus habet Capis,
ad nos regula et servit in Baroco.

6a Regula, ad glandam partem
negram in Helapton, Frattion, Ba
rando, Trifoliorum, Tapescio, asin
menstruus est medicina quod fit reponens poti
et omnes fit, ut si videt place nunc adire,
go adigne fructu non est ruricent, acci
pries et medicis Cari deinceps fit fit
nullus lapis est in ruricent, ut lapis est fructu,
go adigne fructu non est ruricent.

Et hoc

Regula 5a.
Hebare.

Regula 6a.
Gedaco.

Regula 7a.
Hecas.

Regula 8a.
Hecas.

Regula 9a.
Hedas.

et huc reg natus in aliis modis ut hunc
ta Reg: Hungnam sumenda fuit me,
tunc fuit ubique ubi etiam fuit
q' p'ntis affit de utroq' extris. Placit
q' mediu' mi' ta f'g: sumel habui' ut hunc
ta confunditur q' sit esse uel ans uel
regnans. si q' f'g: mediu' bis habet
in i'g, in 2a f'g: mediu' q'dem bis p'ntis.
Tert ex p'nis affit nihil s'g'p' in 2a
figura.

ta Regula, Hungna sumenda
in mediu' q' sit ans p'ntis, et regnans
q' sit nam licet mi' i' 2. figura, me'
dru' sit ans p'ntis, non tu sit esse,
regnans q'.

ta Reg: Hungnam natus in medium
q' sit regnans utroq' extris, rae
ti, q' ex p'nis neguis mil' f'g';

Regula iste signata his ueris
comprehendi solent.

Barbara cum Darij per Recana
syllogis abis.

Per Cayeti uero Di'amis Datisi: q'
Dariaphi.

Cesare

Gefre per
Clement.
Hebare Ce
med.
Fages: Krijs
de Teyson
Per Gebali D
fili quares
fili famen q'
In his cumm
hunc nota est
negitum.
In his a. p'nt
Rafenes, Hebr
utu' frigulas
gnara ultimi
In his p'ntis
extris. Uter
ob'fus ueris
his uocati
us. B.C.D.
f'g'nt m'c
q' C. f'g'
q' D. u'v
r'ns p'nti.
q' p'nti
q' p'nti

275.

Cesare per Dafenes, Ferio, Festino
Celerent.

Hebare Celantes Camestres atq; Ba,
raco. — 161 161 Bagan

*Fabes: Frijs: Fielapt Gedaco Bæcar,
do tegnison.*

Per Gebali Dabitis, Baralip: medium
fili quares.

*Nil solum efficiunt fribas, Hecas velut Hecas
In his curvissimis posteris 6. vocubula, cetera
Prout nota alijsote nostra supra indicem
positorum.*

for his a. & dictionary, Recanu, Cagisti,
Dafenes, Hebare, Gejaco, et Gebali,
whom frigulus eam habere 3. by Kubas,
gramma ultima graecis latem & graecita,
ten of tip. fine conites obcur & deignans.

Dux regnum suum dixit enim cum
eatis. Letters A. suorum potius exitus.
Letters veritas E. Non credo omnis.
Et his ex aliis. Sicut etiam

At his residence and vicinity S. Wisconsin.
Rev. B. C. D. H. G. H.

B. ligat medin dilute ofe grypnus
pti. C. ligat medin yng dilute ans
pti. D. vero medin dilute ofe grypnus
ans pti. E. ligat medin dilute
ofe grypnus pti. G.mw

G. Medin, ans lhi delore esse. H. Me,
Suum labore ipse regnans lhi.
Quae oca sequuntur, aerisq; denotat
Prædicta est. Lectur B., C. prædit; D. q;
regnant.

E. subit; G. Leynitur, G. P. nolub. H. q;
regnant.

Et ut facinus tibi bona et mala mali
sunt, sequentes versus inspiciamus quod est.

Fecana, Cageli, Dafenes, Hebare
gedaco.

Gebali stant. Non stant tiebas Hedes
et Hecas.

Hæc salvo aliom in siis sunt in ita
suboffusa, præcii vero longe difficio-
ra. Aliis mali in ueni endi rediunt
vel certe idem malis expositi vel hæc
pot.

Non te jo Proprieta coniugione sine
Officere, vel in certo modo et figura
tuberis glandulare, aut et tuo libitu objetis
malo et figuram. Si tu eligis figuram
et modum, obige illam in qua pessis ydrem
factam concludere.

Ordinari

ordinari vero est latius, obij tam figuram, in qua eis generis quatuor pluri sunt. Si vero sit istud pfectus, nida utrumque in eo modo possit ordinari in ferre, vel non. Hey. n. in Danij n. - posteris inferre, quod ordinari hoc non possit. Si in illo modo potest inferri.

Hinc ita discorres. In 1a figura maior in eis a medio de quo poteritis sive maius extra poteris. an a poteris aferre vel negare, ja vocalis designat. Minor vero in eis a minore extra de quo medium potest. In 2a figura maiorem in eis a maiori extrinsecum, et minorem a minori. Et de utramque mediu[m] poteris. Utrum vero aferre vel negare, vocallis docebunt.

In 3a figura maior est minor a medio incoatus, et utrumque extra potest. Poteris potest in maiori, que est major extra. Sicut in minori, que minor extra.

Hoc generationem habebis quod est prima negativa, quod est secunda negativa medium debet aferre extimo renynare. In 4a vero est prima aferre medium est habere aliquam quantitatem unum extremum, sive ultimum sive accidentalem. Ita ut si mediu[m] sit in ultimis aut, debet esse aut extremi, illa, inferius; si vero sit in multis a 2o distans.

Alii assignant aliam modum, quod cum est aptius in deinceps et facilis, cum refereat hanc non posibilis, hanc non potest multo a 2o distans.

Dicunt.

Duo modi
invenientur
modi
i. modus.
nisi ea cum
poterit conueni-
at isto, in nega-
tione affuerit.

z. modus.
nisi ea cum
poterit con-
ueniatur, in nega-
tione.

medium sit
figuram et mo-
dum disponi-
mentem est.

Nicunt se quod sit qualibet epie propria,
extrema inter se vel incongrua, vel dissimili-
gant, q. an ea sit, epie probabile ex eo, q.
illa sit extrema in una cum uno medio,
vel q. una unius, alterius vero discongrua
mixta pone illa supra relata, q. non alicui
sit saltem unius ratio, sed easdem rationes
se. Proinde se glandula sit epie affusa vel
negra. Si sit affusa sit in agari caa
et rao, grana poterit conuenire sit illa
mixta sit aperte medium ad glandulam
malum epine. n. q. nullus est plane hanc
epine. Vix est tanta cruditas debet dñe cum
grana sit tanta cruditas, et inveniatur specie illa
q. est bona q. non cum bona se sit medium
ad glandulam hanc epinem. Et sic efforma-
bit sytem. De bona est tanta cruditas, multa est bona,
se vix est tanta cruditas.

Quod si epine fuerit negra, non glandula?
caaa et rao, q. grana poterit a isto discongrua
et illa inveniatur sit medium accessum ad alii in
eis probabile. n. q. si haec epine sit glandula; Petrum
non te amandum caaa et rao grana poterit a
mixta a isto sit q. petrum et malum
glandulam. In alio se sit medium ad glandulam
hanc, tamen q. hanc sytem. Quarto malum
et amandum petrum et malum, se petrum non
amandum.

Debet a medium inveniatur se differni cum ex-
tremitate inata figura et modum, si quo
est volentem pone plane. si ergo volentem
hanc plane in pone. sit medium in malo
subducere, et in minori edicere. Si in tanta
figura

figura sit
figura. sit
verba hanc
eiusq. negra
fingitur in
Dubi
OM
in legi
consti
u
Practica pone
leges, aliis q.
glandula
glandula vel
syphus genit
glandula
Coris Regul
pene q.
vires sunt
hunc affuum
Pima Reg
in dulci epie
componit, ac
est in p

figura est modum in utrue pmissa dicat.
Si recta. est illud in utrue pmissa solvere.
Per hanc modi invenient modum bonum,
ex eis diligere poteris illud, & hili optio or
facilius q̄ nū fuerit.

Dubium Nonum

Quae sint Regulae in legitima syllogism constructione obser uanda.

Prater aſignatas ad inveniendū medium
leges, alia p̄dām p̄nt Regulae nō ob
ſervandā si legitime in ſyllogismo alignā
genere ratiōne interfici. Et ſunt illa in
duo in genere. quædam p̄nt Cōmunes,
quædam ſpeciales.

Cōmunes Regulae ſunt illa q̄ nō ē modo
figura feruari debent.

Speciales ſunt illa, q̄ tñ nō cesta quāda
figura attendi v̄ p̄ omnis halari debent.

Prima Regula ē. Ut ſyllogismus confert
tacitū duality p̄misit, & tñ ſunt tri
feruētis, ac p̄ inde unū ex iis bis effe de
bet entia in p̄trmissis, & unū varietate
figura

Regulae con
ſervandī ſu
ptiles.

Comunes.

Speciales.

Præ Regula
specialis.
Comunis.

Juxta distinctionem tres figurarum.
Hoc Regula optata est, et nulla iacet expedit.

3a Regula.
medium summae
sum opere minore.

Exclusiuntur hinc
tertii: aequocit.

Nota Reg:
circa medium.

3a Regula.
medium com,
iglo distribueret
sum op.

Se cuncta Reg: ut med in sumatur
uninotio plane in utrag: omisso.
Hoc debet ex jo. Sed ratio huius Reg: pot
est ipsa ad rectum n. sylm retiq: q: in ydine
extima uni aus inter se, ex eo q: pfectior
unibz cum non tertio. Et: una medis,
fus si med in non sit his una et idem,
illa extre mis fatus non pfecte uniuersit
cum unotertio. sed nec pfecte uni qnd
inter se in ydine; q: tunc nonnisi, ut con
clusione inferat ex pmissis.

Per hanc Reg: excluduntur et feminis
agniori, q: in ydine videlicet gerunt plu
rius terminorum. q: si intrent sylym
rice aut ipsi totum, unde nihil natale
yugum facta in hoc sylymo. Itis canis
et bix, sydy celeste & canis, q: sydy celeste
aut. quod si aliis formis aequocit deter
minat ad certas aliis factas ut sylym
dixi usq: fol: 60. tunc debet ex eodem
modo sumi in utra q: omisso. hoc
est ex cuncta gradibus minori non in
utrag: omissa. unde hic sylym non hoc
yeludit. Itis canis & latra bix, sydy &
canis, q: sydy & canis latrabilis. in maiori
n. accipit canis & latrabili tm, in minori
non q: aliis sydibus accipitur: ab hac non nisi
tm q: ex illo non legitima integras vel clausas.
3a Regula & q: med in distributione eodem
completi, alies satis sunt rem, obsequias
factas

falsum. ratiō regulae, cum n. modū non
complete distribuitur, māis exēs non
gratuit adīgūtate medis. neq; dīole et
pente fūt s; neq; & mī horē cātā y need
adīgūtate vīm līlī: unde mā: et minor
exēs non g̃uenīnt mī p̃mītis vīm
unobligitō complete; et p̃f̃pter non g̃uenīnt
vītē s; mī gl̃tū. Unde g̃ỹnēs h̃ỹg̃ỹ
b̃ỹg̃ỹ non ē. Et act̃ fūt mī arca d̃lā;
P̃t̃ỹt̃ ē c̃t̃, t̃o p̃t̃ỹt̃ fūt mī arca d̃lā!

¶ Regula.

¶ Regula. Ut modū non accipiat mā:
p̃is ample, aut p̃ plūlī in p̃f̃pt̃e vīa
mī g̃uā non dīf̃t̃r̃ib̃t̃. g̃uā mī illū in
g̃uā non dīf̃t̃r̃ib̃t̃. Item, ut ferre h̃t̃
p̃f̃pt̃e et dīlīs et fūt̃t̃is, medis, h̃t̃c̃t̃ u. c̃t̃,
dēm modū sup̃p̃os̃t̃ in p̃mītis: aliis sa-
bīc̃t̃ vīm et g̃ỹnēs f̃al̃t̃. Si n. modū
mī una p̃f̃pt̃e sup̃p̃os̃t̃ dīf̃t̃rib̃t̃, et in
altera p̃mītis, vel in una p̃f̃pt̃e, et in
altera dīlīs mināt̃, nec vīt̃ s̃im̃o d̃l̃
et dēm medis fūt̃t̃e c̃ỹnēdo, variab̃e
fig̃dēm sup̃p̃os̃t̃, variab̃e et sup̃p̃os̃t̃, d̃l̃
ub̃o s̃er̃d̃ in dīf̃t̃rib̃t̃ sup̃p̃os̃t̃ accip̃t̃ur,
iam non ē dēm modū in p̃mītis mī g̃uā
dēmde exēs p̃t̃f̃t̃e mī act̃e unī-
vī: unde g̃ỹnēs h̃ỹg̃ỹ non p̃t̃f̃t̃e nālī;
d̃l̃ ē g̃õg̃, h̃t̃c̃t̃ ait̃, q̃ t̃õ ē g̃õg̃. Item
c̃a p̃f̃t̃o, q̃ vīa act̃e ex̃f̃t̃r̃t̃a vīr̃t̃a,
et nullī c̃a p̃f̃t̃o, si vīc̃t̃e act̃ vīr̃t̃a
vīl̃, vīs long̃ ē ait̃, q̃ õt̃ c̃a p̃f̃t̃o vīr̃t̃. aut̃
c̃a vīm et g̃ỹnēs f̃al̃t̃. ñ p̃a ñ p̃a ait̃

5a Regula.
Medium non
penetrum est
in concilio.

Regula circa pmi.
Cas observanda.

6a Regula.
Ambas pmi. se
non potest negare.

aut q. e medium stat tunc existentib. in ea
nervis prie et p. non existentib. q. regula illi
aliorum a prie.

7a Regula. Ut medium non ingrediatur
q. chem. r. n. ista: q. getus dicitur a
principiis distincta. q. non fieri a medium
in trax. q. tunc. tunc dicitur et q. officia dicitur
mox r. ad q. in arte p. principiis distincta
& complexa dicitur in principiis. non dicitur
ingrediatur. Et haec Regula censetur Medium.

Circa Primum. Sunt tripli ad hanc Reg.
obscurando.

1a C. Ut. q. non potest esse regula
ex plurimi s. negari. non potest negari. n. q.
nullus homo hincibilis nullus equus & ho. q.
nullus equus & hincibilis. aut hincibilis
negari. q. dicitur quod in habiles ad modum
rendam g. tunc. ex eo n. q. eritis ab
universitate legatis. non potest q. debet aut
separari aut unius ipsius p. n. q. ea os q.
nullus ho. filius equus. q. nullus lapis filius equus. non
potest hoc enim esse. aut non potest lapis dem.
Et ex his principiis nullus ho. & lapis. nullus
in sensibile s. ho. non in sensibili. q. nullum
in sensibile & lapis. q. nullum & concilio in
ante cum altera faltum estime.

2a Reg.

2a Regula. Ut aq. & missa non ob
e paretis. Ex paret. paretur nihil se,
q. hab. rao huius iam ex dictis patet, qd in
toto casu medie non potest distribuere
in omnis, unde ne. & dyplo posset legi.
sime inferri. qd ydico ob infor. ex iiii con-
nociens medij cum eacti. mala illius
quemq. paret vadem in lectione sent. X.
At vero cum in plurimi party medie
sit form: tis non. paret, paret ut
oatas quinque cum diversis figura
medij ob cum illis ne paret eacti. et in
inde non obligat eacti capere esse inter
se; qd ne ante non e ne paret qd sicut eas
dem universitatis. n. q. hoc & vnde. Alijs
hoc in isti, alijs hoc & docty, qd alijs docty
& in isti; mala p. norm. and ne paret capitur
& diversis horis; et hoc quens paret falsum
in casu paret, qd nullus docty sit in istis.

2a Regula.
Primum paret
non paret
e paret. illi uni-
versales.

3a Regula. Extremitates & missam,
Ne non distribuuntur in ante, et non detet,
distribui ne paret. et qd distribuuntur
in ante, mane aut distribuitur ne paretur,
et alias si non distribuuntur in ante,
et paret a distribuuntur accipiendo in effigie
paretur angusti ducit a non distribuendo ad
distribuendo, vel ydico. a pati ad multo
uniter et distribuendo sum paretur. qd mati
angusti non usq. vel distribuendo. et in
alijs hoc currit qd et vid currit. fd. 220.
Vnde

3a Regula.
Primum paret
non paret
e paret. illi uni-
versales.

unde non ualeat quod ego sum tuus
et ego sum hic. sed tu non es tu. Quis
tunc extra hoc, dicitur nisi in potest et
tu in nulla communione erit distracto.

¶ Regula.
Exclusio communione
non mutando
in conclusione.

¶ Regula. Id quod se tenet ex pax
te patrimoniali in communione est et pax
in genere, sed extra communione in her
et alias nominibus operis legales
rati ipsa, quod id pax ex parte extra
mitatio inter notarios aut pax vel
restrictio illas vel est alter nomine
aut modicat identitate cum notario
et si aliquis haec mutatio in operis, nam
non formaliter identitas extra mitatio
notariorum, si est formaliter in communione cum
notario. unde ista operis non ualeat.
Ex hoc pax, notariorum magistrorum haec, quod
pax et magistrorum pax.

Circa Conclusionem et modo sunt
quatre Regulae.

¶ a. Ut si aliquis communione per actis
conclusio est obliquo nomine, alias ha
bitus eius nemus, et operis pax
rati huius inter originalis et pax
ista: quod actus sive lege stabilorem gradem
sed electoris pars cum communione et pax
pato, quod conclusio obliquo nomine et pax
deinde legitimata sit. Et ergo hinc
nihil, alius album est operis, quod est alter
et immobile. Et rati huius operis non sit
hac.

Regula circa
Conclusionem
operis non ualeat.

¶ Regula.
Contractus uenit
non obligo ex
communione pax.

hunc, quod ante arguitur in ceteris à non diffiri
busto ad distributum. Quod ut figura roveli
cum figura regnemus. fol. 283. Arg. 3. Gmispam.

3a Reg.: Qdō utrāq p̄missa & astuta,
conclusio non abesse regna. rōle,
cum n. p̄missa sicut utrāq extas unius
unū cum uno medio supponit, ex
qua & rōle one facta nō ante fētū
quod postea uniuersitatis identificari debet
te aut rōles se nō extas, in tā illud
quod unius sicut eadem multe rōles & qdō
non pot est p̄missis affites intermixtū,
nō una maior extas negat deinde
mores unde syrens fūlū. Et aut
unius, ut hō & aut, qdō nullū hō unius,
utrāq & utrāq.

3a Regula.
Ex dualib⁹ p̄missis
sunt astuta, non
pot est p̄missis
negna.

3a Regula: qdō alterū p̄missa,
rum & regna, qdō non pot est affata.
rōles hō & qdō: qdō una p̄missa
& astuta, et alterū regna, rum extas
identificat rum medio, et alterū figura
rum ab ipso, qdō nō gotus postea debet
trahit & inter se separari multa proprie
tates regna, figura explicati. qdō
sunt ita se hōstis ut rum identificat
rum uno modo alterū modo dicitur
qdō ab illis, illa duo & distinguuntur &
rōles se - unde syrens fūlū. Hoc aut
& plauta, qdō hōc aut, qdō ut hō & plauta.
rum videt. Jahr

3a Regula.

q̄a Regula.
Eadem oprie-
ties m̄ debitis
seruandas est.

Regulus spes
affervandas.

q̄a Reg: q̄a fig:
major debet esse
unitate m̄: fig:

Prae.

Sed hoc non consuente falso.

¶ Regula, Ut in genere seruandum
eadem proprietas logicales q̄ m̄
ris seruare facere, utias extrors
non unius ratiōis s̄e, q̄o modo facere
nudus in omniis cum uno seruo.
Et h̄t̄ s̄e dabit omnes nū, ut ipse,
quibus factū. ut h̄t̄. sustinēt̄ mater tua.
tutus e tua, q̄o tutus mater tua.
q̄dū non infus recte q̄ maria
tioneum appellat̄, in m̄. o. illud
entus tua, signat tuturam e ab eo
ap̄ tuam, quatenus a s̄e prodeh.
in genere vero indeas tuturam ap̄
tuam q̄m ad originem et generalem
quod halatum. Et hec Regula
quenit aliquo modo cum q̄to rura
q̄m̄ias s̄e exp̄icata. fol: 284.

Præter cōr̄is istas regulas sunt et q̄dam
spes q̄ m̄ singulis figuris, siue de ratiōi,
sciam volumen de loculari aduersi
et offerari debent.

Pro q̄a figura q̄a Regula ē. q̄dū
mai. nonē unitis sed partis in q̄
spēctis modis q̄a figura, sume nihil
sug. Aut ē, si n. maior & partis
et affina; vel minor & partis non
affina, et sic modis nullis distis
tusq. n. g. alio autē fortissima

Primus hunc aut, go est hoc te gutta. q
 illas ex mi fornas bona non e. qd me,
 dum non distribui in quantis qd tunc
 ad bone argueremus aegri, ut supra
 agnere, intre in i. fig. in q medis di,
 retris. Vel minor & negra, & sic
 cum actio debet esse regna nigr.
 hilo syrinx, una n. Quisdam exis-
 tente negra, actio et debet esse
 negra. Item argueremus à non dis-
 tributo ad distributum etdem ma: ostis,
 & non à distributa. u.g. hic aliq aut te
 gutta, nulla planta e aut, go nulla
 planta e gutta; censuram non in-
 festivit. neg. et in hoc syrinx, Aliq
 hoc e aut, nullus aegri e hoc, go nullus
 aegri e aut, consequitur bona e.

Ta Reg: & 7a figura e. Quod minor & Pro reg:fig:
 in q. primis modis non debet esse
 negra, unde non valet: qd hunc aut,
 nullus aegri e hoc, go nullus aegri e
 aut. Et raro hinc pte ipse ista. Si n. minor
 e negra, maior debet esse affua, &
 concreta estt esse negra sicut coram
 regulam. sed tunc non datur
 bona arguta cum argueremus à non
 distributo ad distributum secundum mai-
 us ostium. q cum sit gutta minoris
 & postis

Pro reg:fig:
 minor in i. fig:
 non pte ipse negra.

Rav

In modis indi,
rebus non idem
Jernandone.

2. Regula pro
figura 2a

maior in 2. fig. 1.
debet esse unitus.

Præc.

quod quis affert, nullo parte distributur,
ni potest tu regna distribuimus,
nisi arguimus nihil valat.
Dicitur et in 4. modo pro locis et dico,
hinc et figura quia in modo pro locis
potest maior esse parvus, potest in fratre
longior et potest esse minor regna esse, ut
pater in fratre. In istis non valat
dictio regulam respondit, pro inde
sum in forendi medium.

Pro 2a figura dantur brev. Regula.
Praeterea, maior debet esse unitus et non
partitus in 2a figura: ut, alijs hoc est
sit. Lapis non est sit. sed nullus lapis est
hoc: non sicut ex infinito, similiter
in hoc syntagma: Aliquid autem non est date
ex hoc ratio. sed alijs hoc non est sit. non
rede inferitur conclusio: et rato Regula
2, quia tunc procedetur ad novum diffib.
sed ad distributionem ex parte materialis
extremi, sed pater in utrum, syntagma.
ni pro maiori extremitate hoc in nulla
quoniam distributionem, propterea non videtur,
ut si pater in utrum maiori extremitate
nisi videtur ut pater. sed in 2d syntagma
maiori extremitate sit. quia nullum in ante
distributionem cum tu pater in utrum
distrib.

distribuatur & illam partem negaret
q[uo]d multum hancis n[on] ad.

7a Regula. Q[uo]d in 2a fig: utr[ius]q[ue]
minor & affra, sive nihil ex illis
conducatur: unde non vallet. tri[um] ho[mo]n[um]
minores, tri[um] eorum & minorum q[uo]d at[que]
eius & ho[mo]. Et ratiō huius reg: est ap[er]ta.
q[uo]d in 2a figura mediu[m] pot[est] in utr[ius]q[ue]
minor, q[uo]d si utr[ius]q[ue] & affra illud in
nulla distribuatur, sed ratiō ex dictis
figura de distribuitur. illa in parta si
scribentia, dicitur, tunc de scriptis bermiu[m],
cum in mediote & iungit; illū a[nd] q[uo]d
mediote tunc afficit, non distribuitur
sed iungit. Unde in 2a fig: p[ro]phane
raem nihil precepit legi hinc in forse,
cum mediu[m] nulli distribueretur, q[uo]d
tunc mediote afficeretur ab ista partita
distributa, dicitur. Quia tunc distributo ad legi
timu[m] modo referendi petitur.

Pro 3a figura ja sp[ec]ies Regulae: 2. Reg: 83. fig:
Quia ex minori negaret q[uo]d dicitur figura
huc in 3a fig: n[on]. Et ante sensibile
alio ait non & ho[mo], q[uo]d alio & ho[mo]
sensibili. consigna q[uo]d n[on] vallet, q[uo]d n[on]
n[on] dolet sive p[ro]p[ter]a affra. ratiō. Regula
& Quia mediu[m] in 3a fig: dicitur scribenti
in utr[ius]q[ue]

2. Nihil ex utr[ius]q[ue]
pmisca affra
2. fig: gelutus.

Prav.

Nil seq[ue]r ex min.
negra in 3. fig:

Prav

ni utriusq. omnia, unde se minime neque
meritum esse affectu; ex multis n. negotiis
nisi scep. et ydritis et ent signis: et hoc
maxime tamen agrest à non distinguita ad destinata
volum ex parte majoris exitis. cum
merita: exitos non debet tribuad in ma. p. p.
qua c. p. t. m. unitis affectu. in q. t. m. non
diffidat, qua c. p. t. m. exitis negotiis.
ut prout in sylopho allato.

Conctivo debol
que partis in
3. figura.

Rau:

¶ Regula 2. Conubio in 3. fig.
Tempus debet esse partis: unde non
valeat. Ois hoc e art, ois hoc non
go oe nivens & art. consigna non
vnde inforans, alias eos ac bores &
sent astia, q. tm falso pum 2. Radix
reg: affigetur ista. Genia in bali p.
geno, procederit a non distracto ab art.
distracto ex parte minoris sectus
minoris si. q. et fieri non debet
in legione sylynd. n. n. in melle
q. missarum erat utrum cum se fit pum,
q. in illa media bis falti ciburi. h.
faltus tu pectea in yotue dicens.
go oe nivens & art, q. hoc falso pum.

Dub:io.

Dubium Decimum

Quomodo syllogismi Imperfecti reducantur ad Perfectos. f.

Postquam de principiis finitio et materialis
infusum ostium et nam syllogismi irgraduum adies
hunc. Restat ut de propriis imperfectis
propositis vel figura propriae foli reprobatae dispercamus.
Anteprimum a. ad ipsam syllogismi reductionem
accedamus supponendo te. q. syllogismi certe solum
Articulum unius latus in Perfectum et in Imperfectum.
Syllogismus Perfectus definitus ab Arte. q. Prior.
Cap. i. Est illa, qui nullius indiget per ea
q. sumpta sunt, ut nemo in deus credere.
Hoc est, q. ita opinione et credentes credunt, ut ex
ipsa opinione syllogismi illius necesse palam
est appareat. quo pacto eas se habet ac soli
syllogismi q. a. figurae directe velutantes. q.
Barbara, Celarent, termi, Darij. Et
hence clarissimum, sic qui dicitur sint ex eo
syllogismi quod illis immediate exercens
illa duo proposita lumine nati notissimum.
scilicet Dici de omni. quod semper in Barbara
et Darij. Et dici de nullo. q. in Celarent
et Fictio formatur.

Syllogismi
Perfecti.

Syllogismus.

Dubio.

Dificilis
Syllogi
Imperfecti.

Explicatio difficilis.

Reductio triplex.

Dificilis Reductio triplex.

Baroco et Bocardo
reducuntur ad figura.

Syllogismus vero imperfectus est ille, q[ui] formes connectat, uno hoc ac plurimi modis, ut notatus illatis esti figura sit. gen[us] praeceptum de hoc syllogismo estas 2a et 3a figurae, d[icitur] s. Indirecte, ja figura. De uno indiget, q[ui]a internum conversionem solum permittit, denudat. Interdum solam reductionem ad impossibile. Plurimi et indeq[ue]t. q[ui]a nonnulla conversione est transpositio numeri, permittit regit, ut potest ad dividendo.

Reductio est triplice. Alioq[ue] offensiva. Alio per impossibile. q[ui]a per Expositionem.

De quibus esti regulatur agere in Reductione et minima a Reductione offensiva illam sed definimus.

Reductio offensiva est illa q[ui]a in syllogismo perficte, ad quem sit reducere, servatur vel in tertius solum conclusio, traspositio tamen tamen, vel conversione primi sicut interueniente.

Et hoc modo offensiva reducitur est syllogismi imperfecti cuiusvis figura sit ad illas 4 permodos modos ja figura. Excepto q[ui] Baroco et Bocardo, debent reduci per figuram.

Propter hanc Reductio misce in lethys
Naturae. Unde et 15. modi syllogismi possunt
inveniri.

reducuntur
ad F.
Est figura
quod ja figura
Zani.
Modi figura
ad F. ad T.
ad T. ad S.
Vnde Baro
ad Celarent
mo ad Fer
Naturae
est modi in
modis
figura
naturae
S. P. M
S. figura
modis
figura
P. figura
modis
per accid
M. figura
modis
C. In modis
figura
+ modis

in cipiant vel à littera B. vel C. vel D.
vel F.

Et ista littera sunt à gly et in cypiant q. modi
effecti per figura. sc. Barbara Celarentio,
Darij.

Modi effecti in cypientes à B. redit
rendi ad Barbara. In cypientes à C. redit
rendi sunt ad Celarent. In cypientes à D.
redit rendi ad Darij. In cypientes datur
ab F. ad Ferio.

Vnde Baralip: ad Barbara. Celantes
ad Celarent. Datis ad Darij. Tropes
mo ad Ferio.

Ndm 20 Propter istas consonantes à gly
est modi insipientes repens in aliis q. in
his modis. Quo et singulariter aliquam
figuram huius ad reductionem conficiendā
necessaria est sicut sequentes.

S. P. M. C.

S. figurat p̄nū in dicatum per vocalem
proximam p̄cedentem, est convertenda
in duplicitate.

P. figurat p̄nū per vocalem proximam
precedenter in dicatum est convertenda
per accidens.

M. figurat p̄missas delere transponit
ut menor p̄t, et e converso.

C. In medio dictum figurat latem modum
non posse ostenditne reduci ad effectum, sed
tum p̄ m̄ posse. ut sicut Batocet et Bocharo.

De Connectione
 simplici et per
 accidentem. videlicet
 fol. 176.

Et hunc est cum formis segmento nesciunt.
 S. multa simpliciter nesciunt. P. nesciunt per accid.
 M. multa transponi. C. per simpliciter duci.

IV. dm 3d. Quod si in uno ex his formis
 factis reprobatur tunc B. procedens quod debet
 tunc connecti simpliciter. Si reprobatur tunc P.
 quod procedens tunc debet connecti per accidentem.
 Si vero reprobatur tunc M. tunc debet tunc
 prima transponi. Si a. est illa operari
 tunc reprobatur in senzmodo, tunc debet
 tunc ista forma fieri. Ut tapetum, e modo
 et huius P. S. et M. P. figura et maior de
 tunc connecti per accidentem. Per S. dico
 tamen et minor debet connecti simpliciter
 uter. Per litteram M. dicitur minor
 est transponendum. Hec ex loco maioris
 generum tunc. Et sic reducatur ad tunc.
 Exstet sit hic figura in Tapetum.
 Sit hoc et sit, multa bruta et hoc quod aliis
 sit non est bruta. Qui reprobatur ad tunc
 nec modo connecto minorum simpliciter
 et pone illa loco maioris dicendum. Nonnulli
 hunc bruta. Maiorem connecto per accidentem,
 et pone illam loco minoris dicendum. Atque
 quod sit et hoc. Et tunc riferitur et lucem in
 tunc. quod aliis sit non est bruta.
 Exstet et figura sit ista figura minus in Cesare.
 Nulli plausibilis est, ut hinc sit et figura, quod
 multa immobile et levius et rediret ad clarum
 connectendo tunc maiorum operum simpliciter
 quem reprobatur tunc figura littera s. hoc non.
 Nulli.

Husly & pugno lapis, et trinitate pugno. go
multa trinitate lapis.

Exponit p. 30 figura sit syring in Paracelsi.
Pis cornu & niger, pis cornu & catus. go albus
albus & nigra; & redire ad Paracelsum non
possunt tunc & accidens commixta, ut & notat
Hilbera P. haec modo. pis cornu & niger. abs.
quod dicitur cornu, go albus & albus nigra.
Quares tunc haec quare Baroco & Bocardo nego, a
par figi: glauco & nigrum & negantur.
P. Home opere raro quae estunna rediretis vel &
& transponet communem, vel & commixtam
albam, sed neutra haec sit fieri; go non potest
estunna redire ad p. 30: estumna in Baroco
si & mixta transponatur, maior & sit partitus,
nisi, nullus a modo p. 30 figura & habeat mente
per se negram. Si vero omnis quae
tunc nihil de officiis: omnis si ma: in Ba,
reco & te affine unius commixta & accidens
in perstiter syring estabil ex p. 30. s. 2.
Ex aliis nihil rarer, ut pugno dicitur. fol. 283. Reg. 2.
Trinitate maior una sit perstiter negra, non potest
commixta pugnularum, vel & accidens & tunc
negrita ad redirent operari ut. Et eadem
& ratio de Bocardo, cuius mixta si transponer
raro minus: est nigra partitus, go & legos p. 30
figura. Si vero pugno commixta omnis raro
eadem figuram in commixtis ab aliis de
Baroco. Ex quo huius & in aliis mixta
non redirent & nigra.

Reductio.

P. 30 in Baroco
& Bocardo non
possunt tunc p. 30:
dico tunc redire.

Baroco & Bocardo
tunc redire
cumq; in Bocardo.

Dicho Reductio
modus proposito.

Vis Reductio proposito.

Modus quo fit
Reductio.

Reductio per impossibile, qd
ex contradictione conatur, quum uero
leborum ostendere, simul cum una
quoniam inter contradictione
alibi non possit.

Et hoc reductio ideo fieri potest, ut si quisque
has syllogismi modis ad mixtum negaret
tu significandum vel velutum eysque quidem,
vel duas contradictiones esse simul uerae
qte proposito. et sic debet regnare qd ante
concupiscat, vel debet concordare qd ante
negaverunt.

Tu il Reductio uita hoc modo. qd regnare
deus regnare significandum in syllogismo impossibile
tunc prouideret qd proposito contradictione qd
quum regnare uero est nero ad mixtum
significandum n. ipm negasse y obtem, et ita
cum ex duali contradictionibus poterit regnare
significandum traditas, si una est uera altera
est ipsa falsa; qd ante negavit significandum ut
falsum, est ad mixtum eis significandum
ut ueram. Cum illa pro contradictione
est qd, et altera ex significando syllogismi
precedentis, quam amba cessa fuerunt,
infecti consignata, qd contradictione alibi
possit ne prius arguo uincere qd conser-
vare tunc negari non potest, qd dicitur res.
Vnde ad aliud modo est primis
modis pro figura qd eas evadentes deligitur.
Et ista certe regnare uero est falso vel non
significandum cedentes arguti sibi proponuntur
vel non.

vel duas contradictiones esse formis veras,
et non ipsius. Ex qua in Baroco sit hoc.

Boc Aliys lapis non est vel, quod

O. Aliynis lapis non est hoc.

Si haec contradictione non bona potest dari aut
vera, et viceversa sicut hoc non potest
significare. Supponamus quod in hoc systema
quod poneatur quod non vera, potest vera non
falsa neque. Rursum si potest non significare.

Si haec poteat, aliynis non est hoc sicut
contradictione his hoc est lapis, non vera.

Et ex hoc poteat contradictione formis cum
marinis in Baroco, quod non potest significare
nisi vero contra sicut Barbara, quod contra
dictio minoris in Baroco est poteat
significare. Ex his non significare. Et hoc est hoc,
et hoc lapis non est bonae nisi falsa non est,
quod hoc lapis est hoc. Quod contra dictio illius cuius
non est, aliys lapis non est hoc.

Iudem Iohannes de Boscawo quod solum dicit,
fuit in Baroco, quod iste noster contra dictio
minoris poteat, et fuisse minore poteat enim
systema, iste vero Baroco, nisi contra dictio
minoris, et fuisse minore poteat primi
systema. Sit ergo hoc in Boscawo.

Boc Aliynis autem non est hoc.

Ar Iohannes autem non est minore. quod

O. Aliynis minore non est hoc.
Et supponamus quod neque potest
esse poteat. si haec potest aliynis minore
non est hoc, et fuit a quod eis contra dictio
est vera. si te minores est hoc, ex contradicione
non unum

n. non obi ipsi nem. fumes hunc ytra
misteria loco meritis, et formabis minore
predicatio sylym argumentando hoc mero.
Imne ni uens e ho. Et otk. uincus, go et
outre ho. Hoc ostendit et contradicit etiam
ut quis facta in prius sylym, quoniam
et non poteris, go et in Barbara q. multa
aperte et anderius annullat.

Hoc reduplicio per singula plicia in
omni modo in directis primis juxta et in singulis
hi et Z. elz. figura. Ut a. seriat ad yps
et crelos, alij in directis
singula sonori debeat.
quentes q. Dictiones.

is, Odiebam. Letare Ro,

4.5. Vocales q. denotant 5.
q. figura.

E. et hec syent q. modu in
slyllo si: per singula redi-
ctio ex syntaxis postular
vocales negrae si: ad Calarent
L. et denotat 2. modu celumus,
q. ad aliique modu postular
stus 3. portas effici si: ad
itemur? E. Sonata 3. modu
modu esse ad modu postular ho,
in uitem negrae.
A. q. denotat 4. modu tares,
dubius ad modu postular uig-
tis affra, Barbara si:

5. Voc.

Nest Baralip.		Calarent.
Gi Colantes	Per impossibili-	Darij.
E Dabitis.	bile redi- cuntur ad	Calarent.
Ba Trago mu.	cuntur ad	Barbara.
Tis. Fineson.		Darij.
O Cesare.		Ferio.
Bi Camoff.	Per impossibile reducuntur	Darij.
E Festino.	ad	Calarent.
Bon Baroco.		Barbara.
Le Darapti		Calarent.
Ta Felapton.		Barbara.
Re. Dismis.	Per impossibili-	Calarent.
Ro latifi.	bile redi- cuntur ad	Ferio.
Ma Locardo		Barbara.
Nis. Ferison.		Darij.

n. non ab eis nem. sumus hunc ytra
retribua loco meritis, et formabis minore
precedens syllabi argumentando hoc mod.
Inne nivens & hoc. Et dicti nivens, go et
outre hoc. Hoc est utrumque cuncto etiam maius
n. quis facta in prius syllabi, quoniam neg.
et non poteris, go & in Barbara q. multa
aperte et ampleriter contulit.

Hoc reduplicatio per singula pectora in
alio modo inde recte possumus q. et in singulis
modis & & dicitur figura. Ut a. seruit ad ypsos
modos pectora et crederis, alio modis recte
singulis q. magis sonori delocant.
Nota quid signantes q. Dictiones.

Nesciebatis, Odiebam. Letare Ro-
manis.

ta Dictione tollit s. Vocales q. denotant 5.
modi recte ta figura.
ta Vocalis & E. et haec significat 1. modum in
directa Baraliquilen si: per singula redi-
cendo q. ad unum ex pectoris pectoris
unius guttis & unius negra si: ad Celant
ta Vocalis & I. et denotat 2. modum celantis,
debet sonori q. ad aliisque modum pectoris
hunc unius guttis 3. portans effici si: ad
Barri.
ta Vocales q. ibemur & E. sonolat 3. modum
trahit, redicendo q. ad modum pectoris ho-
malem ydriam unitem negra.
ta Vocalis & A. q. denotat 4. modum tares,
nec debet unibz ad modum pectoris unius
guttis & metis affixa, Barbara si:

5. Voc.

5. Vocatis 1. dentata & modis tristis. ~~ad~~ labore
vocis ad modum factus usq; ydus & partus
affra.

Ja dictis hth q. Vocales sonantes &
modos ~~ad~~ figura reduci debore per
improprio ad factus modos quae con-
ditas saty vocality & signantur.
In Cefare in tenio. ~~ad~~ Camestras ad
Dany; ~~ad~~ Freslone ad Celarent. Baroco
ad Barbara.
Quia segmentes dictiones continent 6. Vobis
denotantes 6. modos 3. p. excedentes
ad modos factus q. sunt similes vocales
in sonitate.

Potes et facile cognoscit ad quem modum
juit facta redire i medi usq; facta si dicitur
sparsus & p. p. p. & resultat ex contraria,
tonia conclusio et altera proposita retenta.

Si n. contraria est resoluta prius p. si
autem ruitus affra redacta fiet ad Bar-
bara. Si vero & triuicioria fit ruitus negra
et resoluta prius p. ruitus affra redacta
fiet ad Celarent. Et eadem modis logique.

Quia & se aliis differt.
Ita non in hec levitatione contraria
utris p. pronenda loco maiori ad min:
segmentes denotant utri.

Maior fit minor ut fit contraria maior.
Excipit Celantes, si quis convertitur credo.
Pernat maiorem, narrat, secunda minorem.
Tertia maiorem narrat, narrat, minorem.

Explicit

Explicatur.

Ita modis in figurae redimuntur et
perficiuntur gressus et loca gressus ponendae
loci maioris, si maior retenta ponenda
et loco minoris. Et hoc modo cum summa
positura tunc exceptione habeat Reg. in Calante,
qui modus si reducendo sit, tunc ponenda loca
gressus debet ponere loco minoris, et minor po-
nenda loco maioris, infra hanc gradus et loca
maioris, quem exceptione figura 2. ut.
Sensu 3. Verry. In 2. figura ita fit ut
dicitur contradicentia gressus ponendum
loco minoris, et cum maiore retento
infra gradus et loca ponendum mi noris.

Tertius Verry figura sit in modis 3. figura
summa gradus et loca ponendum gressus, et per loco mai-
oris, et cum retenta minore, infra gradus
et loca ponendum maioris primi figurae.

Circa hanc reductionem Notas q. licet non
per nosterum fructum et actum contracta et loca
concessi; infra tunc ad minus contracta, in
qua instrumentum contracta et loca gressus iam
concessa contractum. Nihil ex his faci-
le potest inferri, ut credet sic tragulus.
Et ad substantia nullus lysis est tunc. Ita aliud
fructus non est lysis. Qui modus reducitur
ad Barbara q. summa, et a respondet illi
instrumentum A. Ha modo. Et substantia q.
lysis, et actus substantia, quod est actus lysis.
Hoc consuevit non est gressus et loca q. cedentis
minoris substantiae sed tunc vir contractus, cum
n. sit unius officia q. gressus et loca ponendum, haec
missus

medo. alijs lapis & act; q̄c frictio contra,
de bona illis, nolly liquere act.

Reductio per Expositionem \mathcal{E} ,
q̄to differt medium eore sytymo et pro,
mij alij, medium singularare manente
eadem constat. q̄ne medo aderit
endes docet Aetius. Sytymos 3. p̄g: sit
contra sytymus sytymus in Dargoli
tis hōc r̄sibile, tis hōc act, q̄o alij adi
r̄sibile. capu & vegetus conclusio, telle me,
dū q̄c hōc sume singularare q̄c Redig
argumentorum, hoc medo. Redig & r̄sibile
Redig & act, q̄o slyp act & r̄sibile.

Dotsio Reductio,
oms & expiēm.

Hæc redactio factis \mathcal{E} , nec multa r̄y d
existi eue. Est n. p̄dum demonstrato gradi
ad leonem ut dicit D. Thomas grauulo 27. 1.

Dubium Undecimum

Quid sit sylḡmus
Expositorius, Moda
lis, et Obliquus.

Sytymus Expositorius q̄ constat medio termi:
complete singulari.

Dotsio sylḡmus ex.
positorij.

Geng. in hæc diffr. & sytymus. Diffr. constans
medio termi: complete singulari.

Geng. et Diffr.

Per

explicat defis.

Per hanc diffit ab usq; hacten in sygnis
fuit explicata.
 Dicimus & in defis, complete singulari, quae sunt
in syllogis extantib; in dico termi: tis, illa est
complete distributi fallere in alterum pronuntiam,
ita in syllogis expositoriis modis sibi admissis
esse in una pronuntia complete singulari.
 Illud a & complete singulari, & proprietate
rei, nee potest identificari cum plurimi: vel q;
dane in cōtūle, ne cōtrari rei q; & alii dea,
inter communis cōditis identificatur. Et talia
media singularia sunt res res singulari
creata, ut Petri, Randy, Amadis, hic hoc, his
egy &c. Propter dāmīs & cum cōcēdūt pān
dīna q; infinitatem identificari reali
ter cum & prāris sit ut non sit complete
singularis, sed a partim termi: tis, partim
singularis ut dicimus syllogis de termi: Reg. fol. 65.
 Unde res singulares syllogis non valent.
 haec propter dīna nec dīr. nec extra dīna
 sed s. qd sps s. cōtr. Item non valent tristis
 & extra dīna, Pr; & tria dīna, & tristis
 cōtr. Et defactis non syllogis non erit ea
 eo qd medīa vel multib; complete distributi
 inter se in nulla pronuntia complete singu
 laris.

Syllogis iste. Ex quo fitur qd formari in quib;
 ut figura iuxta dīnesam modis difficiem
 cum extitit: sibi termi: complete singularis
 fuerit in una pronuntia figura in alterum dīr.,
 & sit in ipsa fig: Et nō medīa singularis qd
 in aliis, qd misera, syllogis aut in ea figura.
 Si vero his subi uerit, aut in ea figura, in
 qua fragmentis et natis talis formata syllogy

f

Syllogis Expository
valent in aliis figuris.

grua magna conforme & Lemini figurae
subjici, quem ad dicari.
Expost. Ta figura sit signus stylorum.
Hic Petry & bony, hic aucto Petry, & hic his
boni.
Pro 2a figura sit iste. Petry non est hic hic, Pauli
& hic homo, & Pauli non est Petry.

Pro 3a. Cicero non est patria Provinciorum. Cetero
& puer orationem, & mox orationem non est
dicitus patria. Tercius petet ad hunc signum quod
estes sunt Lemini singularares, sed sufficit id regis
vibus q. modi in sit singularare, unde & iste signum
& ex parte regis estes sunt Lemini reges
Petry & auct., Petry & multis, & alii ratiocinat.

Sylagma modalis & illa cum una vel
utrayque omissa & modalis.

Quod propter modalis patet ex supra dictis. fol. 181.
Nec recte ut ex dicto patet, q. omnia omnia sunt
modales, sed sufficit id regis & ad signum modalem
q. una solum sit modalis. ut patet in h. signum.
Deinde ex aliis sententiis, est hoc aut & go nesci &
non habent sententia. Nam ita modalis signum
cum utrue omissa & modalis. Necesse est
est aut spe nesci. nec est non habent sententia,
go nesci & non habent spe nesci.
Est a tales signum fieri non possumus. tunc
cum sunt primi dices. omni si sit iste. Hoc est
& nullum signum esse aut. necesse est non
habent spe aut, go nesci & nullum habent spe
signum. nisi si signum formare et possumus
mod aliis signum hoc modo. Necesse est

com

1. p. tom. c. 13.
ab Symonib.

com harem sive ait. non & com harem ex
ratem. go non est aliq aut sive rata.

Dubium huc expungit circa sytum modalem
constantem tunc unica propria med. si certa
qualis sygnal exulta potius, simpliciter an
nemo modalis.

De sytimo nix utrue missus & modalis
estimur i. q. nostra voluntate naturalis magis
tamen. de altero vero sytimo dubium.
nix sollemnibus modo dicitur artis, q. figuris
figuris certas grandiorum reg. expungit.

Ja Regula q. ja figura de modo deceper
e, q. modo magis propter de necessitate, si minor de
nixa seu simplice colliguntur & ita de re
ceper. Ut ne esse & de ait. q. subtiliter
oritur aut, go necesse & rem hanc sive sub
stantia. Et idem fit in aliis modis. Si vero
minor fit deinde est et min. de necessitate. nix
tum gittera levare sive, et rito de nixa.

Dicitur ans nixa et symmetria salpum. N
ca aut curvit neque & rem hanc sive
aut go necesse & rem hanc curvare.
symmetria & nulla.

2a Reg. in 2. figura. q. fruens regna
propria de nixa, et affret de m. sive, sive
gittero de nixa. ut neque & nullum capidem
sive ait, os hoc ait, go necesse & nullum
rem sive capidem. Quod si propria de
fruens sive de nixa, et regna de nixa
non

non infest yctis de netre. Et netre e com
horum ipse aut fed nihil q. curvata aut,
go netre aut nihil q. curvata, sed spuma et
plas q. hinc anguis bona rora sit farta edere,
tunc systema hinc, ad; figura ad 2. syne,
tunc nihil de galvula. go rora bona.
Tribat a sic edere, conseruando minore
systema fructuosa, et prouendo mino
toca omorisa hor mude. Nulla aut curva
go netre e com horum ipse aut, go netre
e multa horum curvata, regna mulier
m. fig. q. n. illa ex maledicente netre
et nini. De netre rora cibis yctis de
netre alditur.

Za Reg: m 3. fig: in Darvyl. si maior
yctis de netre, et minor semper sine
q. ycta. yctis yctis de netre. In te,
Lycoris si maior regna fuerit de netre,
et nini. affra fructuosa, syl yctis de
netre. In Diomis et Dahlia. Figura
multa fuerit de netre, et partes de netre
infelix yctis de netre. In Tenuiflora
regna mai. fuerit de netre, et minor
affra fructuosa, syl yctis de netre. In
Bocardo rora munitione syl yctis de
netre.

Hac dia tante factis captis, utilites patent.

Prater

Proster hunc modum deceper effit
alij modij qd Contingens de quo ut
deinde quales nam getinet ex qd
illo affectis inferantur.

ja Regula e. In pafij: qto ubruxq; pmy
la & gndgns, interfic yelio de contingas
ti. Ut gndgns de vigilans moneri
yngil oem horem vigilante spc
go gndgnt com harem moneri. qto
verma. o ton de gndgnti mhi: de
mefre qd yngil getuo gndgns, inacta pmy
dixi de et si dixi de nulle. Ut yngil
ve aut curere, sed tis hoc tal go gndg-
nt oem horem curere.

2a Reg: Qd si in 2a figura umbulare
sunt de contingenti nihil sicut huc. Reg 2,
qa talis figura non possit negl in 2a fig.
truncari. Et ultra dicit obit nem est
quanti falso. ut videtur hoc. Con-
tradicit nulla horum ambulare, contingit
esse eorum ambulare, & g. contradicit null-
um eorum esse truncum. Hoc ergo ea nem
non i. qa non est contingens truncum nullum, qd
sunt h. & dicit nem. & i. & reg.
3a Reg: alia tenuit de contingenti
et nequa de necesse, recte colligit yltus
contingens, non tu & contra. vt nullum
tunc & eorum contingit veni truncum ipsi
eorum, & g. h. & dicit esse nullum truncum ipsi
eum. 3a Reg.

3a Rayuela. in 3a fig. si utrux puerissa
 fuerit contumens infelix et yeluo de
 dragoni, sicut tu puerissa. puerum et modo
 quo diffini solat pueras de infelix. ut yeluo
 sit cum horum amulacra, sed yeluo
 te atrae pse abru go yeluo alioz abru
 amulacra. Si in 3. fig. una tunc domi,
 puer fuenit haec de dragoni, et alioz
 de infelix, recte infelix yeluo de yeluo.
 genti, ut dragoni cum horum amulacra
 sed tunc haec att, go yeluo alioz att
 amulacra.

Dux vero pot accidere y una qmipam
 sit de yeluo genti, et alioz de necesse,
 hinc prenderit et qd tunc fuenatur.

3a Ray. sit. In 3a fig. sed si maior sit de
 dragoni, et min. de infelix. infelix yeluo
 de dragoni. ut yeluo sit de att dormire,
 ne atrae et cum horum pse att, go yeluo
 sit cum horum dormire. Si ergo maior
 et fuenit de infelix, et minor de yeluo
 colligiti, et haec contumens. Ut infelix, et
 currens amulacra, sed yeluo cum horum
 curvere, qd contingit et cum horum mo-
 ueri. Hoc Ray. Et modis affres. Pro
 regno qd fig. 3. ista. Si maior regna fure,
 ut de yeluo sit et minor de infelix, et haec
 et infelix, et contumens. ut yeluo sit ouli,
 tu est dormire, go infelix et cum horum
 pse att, go yeluo multa horum dormire
 Si

Neque. off.
 gens, de qua
 habuit et quia
 pte
 pte
 tunc de vobis
 ilium moner
 flante pte
 moneri. pte
 aganti mali.
 ens, mala pte
 alle. Ut pte
 tunc sit go
 gma

ra amulacra
 haec. Ray.
 et yeluo.
 tunc horum yeluo
 et haec. Con-
 vere, contumens
 et yeluo.
 yeluo con-
 tunc nulla, yeluo
 et yeluo.
 de yeluo
 et yeluo.
 et yeluo.
 et yeluo.
 et yeluo.

Si vero maris negra fuerit de necte
et maris glaucus, infelix & vulgaris & his
una de messe altera de ynguanti.
et nescia, multa liquidum esse torrem,
sed glaucus ut altera esse capidem, sed
glaucus, multa altera esse torrem.
et multa altera his.

2a Reg: in 2. fig. si negra fuerit
necessaria, et affixa glaucus, duplex
infelix & claud. una de messe altera
capidem, et nescia multa cygnus
esse negra, sed glaucus cum cygnus esse
negra, sed nullus cygnus & cygnus. vel sed
glaucus multa cygnus esse negra, late
legnans de ynguanti. Si è contra
tus se hab. ita si negra sit de ynguanti
et affixa negra, multa cygnus esse nescia
quod poterit cum uero si glaucus sed
fui. et glaucus multa cygnus esse alterum
sed negra & cum cygnus esse alterum,
sed glaucus multa cygnus esse cygnus.
Q. exponit certe falsa, anti vero.
In Barrow vero nihil dicitur & dubitatur.

3a Reg: In 3. figura, gto most
affix tinctuinas, quae cum una ex
ynguanti alterum negra nescia, restent
gta ex glaucus, et glaucus cum horum
ex altera, sed negra & uero hinc ex
aut, sed glaucus alio ut ex alterum
gto.

gto a. mesi negrae sunt negramas roubis,
gentem, et affam neritam, roche fayl
getus de gregent. ut contraxit horum
multa ambulare, sed noster e cano horum
spe sit, go gregil alby aut non umbra-
lare. Estra si negra furent negra
et affra gregens, nifor d' ualece y claud.
una de gregenti, altera de negre.

Civis sytym Malalem hoc noto, ne in illis
predicatur a modali compilio ad Iurifa,
unde ver ualec tunc regionem illuminari
a sole & myrtle, germania & regio, go ger-
mania illuminari a sole & myrtle. et ut
non ualec ultra spe myrtle myrtle pos-
sibile. et alby go parvem spe myrtle myrtle

Sylymg Regnum nigrum;
bit vel ortas aliquas e Casq obliquy.
Ut Regnum e spe munificos. Sciamet Rea,
go boarmis e spe munificos. et iterum
Ois potestas & a Deo, myrtle & potestas
go & a Deo.

Ut a. negrae & sylymg constantes obliq. sibi
boni vel mali, attendenda e Regula
gnem trax il iste, Doco sytym von,
stavile casily obliq. go & sytym & constat
rebus exposito. quid sytym obliq. e stans rectis
fuerit boni et sytym obliq. boni erit, ut iste. Cui,
unq' all mest joneq, he & aut go han mest jenseq,
beny

ipm.

Bonū et legitimis @, qd̄ regnūt huius syllogis,
q̄ stanchi cūpīt rētis, t̄c cūtā sensiblē, hoc
aut, qd̄ h̄c & sensiblē.

Dubium Duodecimum. Quid sit Syllogismus Sophisticus.

Quia nū tr̄ ad Dialecticā considerātē
pertinet, ut per rectam ratiōnēm ad
veram rei cognitōnēm p̄ueniat, sed ut ut fā
sum dēnitāndo et agnoscendo, fālſitatis
errōrem erit, conuincens n̄dēq̄ alijs
et complētamente Dialecticā institutum de
t̄ alia et Erronea Argumentatōe brevi,
ter alijs vicere.

Et nū ex syllogis Sophisticis multi erro
res et falſitates p̄leant p̄uenire, ab ipso
in hac ultimā Dubio p̄iu nū sit agn.
Definitus a. ab iste in Elenchis h̄c
modis.

Syllogismus

Dicitus syllogismi
Sophistici.

Syllogismus Sophisticus est ille qui apparet,
syllogismus et non est, aut quod est syllogismus, sed
non conveniens rei.

Hoc syllogismus genere plenius illi uti solent
quod syllogismos apparet volunt in diffinitione
propositorum et tales syllogismos apparetur falsus,
tacitius plenus est rei non convenientes resonans
dubitum conuincere.

Et ab eo tales syllogismi Sophistici plenius
propositum metas per se posse, ad quae res
propositum deinceps conuantur.

Ita Meta est Reductio ad absurdum. Quae vel Ita Reductio ad absurdum.
pro concessione negatur. Vel Proponuntur concessio-
nes in eadem diffinitione. Ita ut aliis
regat concedere et ante negantur; vel ne,
quae quia ante concesserat.

Ita Meta est fallitur. ad quam sophista est trahitur.
quis syllogismis alium nullus deducere, et
summi huius fallitur, quod manifeste falso. Si
autem sit fallitur ostenditur, sophista summis
non non aspergetur.

Ita Meta est inconveniens, quod si: aliis est inconveniens.
cecidit concedere istud quod est inconveniens
ad tantum; ut si: quod in diffinitione inconveniens
num cecidit concedere, stellum esse maiorem
lota

Vixit syllogismi
Sophistici.

Propositum metas
Syllogistico.

Iota Turrâ.

Sollacijm. ^{ta} q̄a Metu & Sollacijm. Et fit hunc
q̄d respondens egypti auctoritate aliqd, q̄
& miti fuisse in contenta oratione, ut yola
regulas artis grammaticæ.

Nugatio. ^{ta} q̄a Metu & Nugatio q̄c unius ac oīj,
dum dictoris ex eadem grante innit,
ut nō hoc currit. Dicit a.
ex eadem grante, q̄ si idem jenah in
fbo, & postea in pto, non erit Nugatio,
ut cum dico, hic hote hoc. Et et nūt;
ut repetitio, q̄ si repetas idem ad mās;
orem explicationem non erit nugatio,
ut cum dico, Dicq Dicq meq respice
in ore).

Ad hanc quinque Metas si q̄s deincepserit
noscere tunc cognoscere fallacias. ^{ta}
onī salibus pylorus ylmenq. Gram
cognitionis cum sit utilis & malidus, ad
auitandos multos falpitatis errores,
de illis breviter hinc aliqd dicere no
nus.

Dicimus a. fallacia in eis hoc multo

tralla,

Fallacia
fallacia
abigno
a, aut
Dicitur
Actions,
fallacia
fun can
ex parte
fallacia
cata fun
parte il
fallacia
Pole Agr
ta fallacia
fa Difif
Aguram
Universa
fallacia p
apparet
Can Appa
a Mala r
C. vnde
Can Difif

Fallacia & quodcumq[ue] donecias
describendi faciens credere de
aligno quod sit quod tu non
(e), aut non sit quod tu est.

Fallacia.

Dicitur pro fallacia in illam q[ue] in
actione, si alium q[ue] extra dictioinem.

Fallacia sive
plex.

Fallacia in Dictione q[ue] motum
sua causa apparentia credendi e
ex parte reis.

Fallacia in
Dictione.

Fallacia extra dictioinem & q[ue]
causa sua motum apparentia ex
parte rei.

Fallacia extra
Dictionem.

Fallacia in Dictione tota sub se habet.
q[ue] Aequivocatio. q[ue] Amythiologia.

Fallacia in
Dictione tota
6. p[ar]tes.

q[ue] Fallacia accentus. q[ue] Compositio.
5. Diversio; 6. figura dictioinis.

Aequivocatio unus & ex dem dictioinis i. Aequivocatio.

Diversa figura. et non ea, q[ue] in multis
fallacia sit duplex causa. Alia & causa
apparentia. Alia & causa defectus.

Causa duplex.

Causa Apparentia in quaeruntur fallacia
& illa q[ue] mund ad modum i. q[ue] non
& crudeliter.

Causa Appar-
entia.

Causa defectus q[ue] ostendit modum q[ue] fallacia.

Causa

Cata apparentia in aquorae & unitas
deoris.

Cata diffecta & multiplicatas significa,
formam per unam dictioem - ut cum
tr. tr. omnis lateral. syd. celeste & canis.

- Tallaria aqua,
canis biplex.*
- i. go syd. celeste latrat. Hoc tallaria
aquaeris biplex. q. Aliud q. fit in
una dictione pmi cipuliter plur.
significante. ut in hec uoce, canis.

2. Et q. fit in una uoce vel dictione,
q. unum primi qualiter et sotter syd cat,
albem nero metaphorice. si uel hoc
nesta uoleat; primi qualiter syd aut albu
nem i pmi hei: met aphorice nero
syd et floritronem prati. Ex quo
formari pot salis paralogismy.

Quicq. videt toll os, sed prati videt

3. go prati toll os. 3a aquorae syd.
- q. pmenit ex diversis consygnat, q.
albioribus genes accidensia partim
ovatis, ut q. emz. syd gebut stabat,
sedens syd, go sedens stabat.

Amphibologia. 2. Tallaria Amphibologia & Deceptio
q. dem pmenius ab una et eadem
orae diversa significante. si uel n.
aognacio pmenit ex eo q. penitus
eadem dictio vel uex plura syd cat
sic

gri amphibologia cases ex eo q[ue] prent
eadem oratione plura significat. Et per
eadem, ad differentias orationis, q[ui] congruunt
et diversa plura significant.

Cata apprehensionis in hoc fallacio et
Virtus orationis plura significantur.

Cata non significat & diversitas significatur
infallaciam.

Tripliciter est q[ui] tres huius fallaciae. Amphibologia triplices.
1a q[ui] p[ro]nuntiatur ex eis q[ui] una oratione significantur.
2o p[ro]prietate plura significantur manente eadem
constructione p[er] diversam habitacionem,
nam p[er]mutata sicut h[ab]et oratio,
liber artis; licet q[ui] eadem istud nuncire,
tunc sicut eadem modo significare possit
diversam habitacionem p[er]mutata omni
modo significat. ut n. intelligi habeat
oratio, sed p[er] suam habitacionem est q[ui] eadem,
sed p[ro]prietate p[er]sonae dicitur, & formaliter
satis paradoxum. Quia q[ui] est liber artis
p[ro]nuntiatur ab arte, iste liber artis, quo
p[ro]prietate ab arte. non significat ita quod
q[ui] in maiori oratione multibus p[ro]prietatibus
est p[ro]prietatem in minori habitacione eius ad
affine.

2a p[ro]prietate

2. Ea ḡes frugitilis & ḡua puenit ex
eo quod una orā fiscal phura pp dīuersa ordinem
partim, ex eo quod una dīictio p̄t estremū unū alio,
translitterie vel intranslitterie. Sicut p̄t
est, quicquid model alijs hoc model,
sed alijs model columnā, q̄o columnā
model. non sicutur, q̄a illa locis
nuovo modo construit unū alio par-
tīly.

3. Ea ḡes, ḡua puenit ex eo, p̄t
una orā s̄ḡiat principaliter unū
alio novo metus horicē. Sicut hoc
orā, lītta arat: principaliter s̄ḡiat
cōfessione terra. metus horicē amissi-
onē opis. Et formaf talis parat,
p̄t. p̄t lītta arat terra sc̄is,
ut h̄as p̄t p̄t nō docilis doceat lītta arat,
h̄as, q̄o p̄t nō docilis doceatur, terra
sc̄inditur. Tunc s̄ḡiat pp dīuersam
multiplicitatem.

Fratellaria Com-
positionis. 3.

Fratellaria Compositionis & eorum
q̄ debent dīvidi falsa vniō.
Caa apparetios & orāe similia, habens
identitatem in māde unū orāe com-
posita f.

Catā prefaciā & invētatiā fōrū cōmptā,
siti & dīvīsi. Et nōn pōt oīo ali,
yūnā nōc mī fōrū dīvīsi, & fā
fā mī cōmptā fōrū, tunc & fūlā,
ora cōmptā oris.

Fallacia chīnī fronte cōmptā dīvīsi & Fallacia dīvīsi,
cōmptā, fūlā dīvīsi. Hoc dīvīsi fālā,
lācīa, fācīlā pōtērūnt mītēlīgī & cō
refī pīca & fūlā dīvīsi dīfēnsō
cōmptā & dīvīsi dīvīsi dīvīsi fālā
sīlīgēntē rīgīci antur.

Fallacia Acenty & decyptā pūmīns ex 5. Fallacia A.,
ex q. alīqīnā dīvīsi invētātē & plāta centus.
dīversā fīgēnt. Vole i dīvīsi decyptā pūmīns
ex mūltōplītātē rīgīdū dīvīsi fītā
invētātē mōdū pīfēndi, & cīyōtōplea
fīt acenty ex grātia pīfēndi &.

Catā appārātū hīgī Fallacia & mīlūs
dīctiōnē fītā fūtātā fūr māmā.
Catā prefaciā & invētatiā fīgētātā, yūnā
effīt dīversātā acenty fūr pūmīns
et formātā lālā paralōzīmī, qui cīpōrē
renāt cīmītā mī dīyēt, Rīcta lēpōrē,
renāt pōt mālītā mī dīyēt.

— Fallacia

fallacia figura et dictio nis ē finis,
 rā. fitusq; unius dictio nis ad alteram penes finis
 rem terminatam in parte non idem frāntē.
 Et forma q; talis paralogismus. Quād amū,
 ē mūsa, talis ē Rīta, onusq; generis
 famini, gō et Dīla sūt generis fami:
 Et huc fallacia finis generis p̄petuus
 grates.
 Caa huij fallacia ē finis tuis uoris,
 finis terminatam;
 Caa defectu ē diversu modo ligeti.
 Potest et talis fallacia accidere tuis p̄mo
 lates cōsciales, ut si diceres gō gō smisi
 comedisti, carnes endas emisti. gō car:
 nes endas comedisti. — fallacia cōsta,
 q; mutat p̄tua pulsa, nō p̄tua recurrens
 qualitatis, ut q; grātia onda.

fallacia extra
 dictio nē. 7.

fallacia extra dictio nē

frānt

Accidentis. i. ja ē fallacia accidentis, q; ē deceptio
 p̄veniens ex eo, q; alio. Ita simile
 huij: eorum q; frānt ad signif. per
 accidentis amū; si diceres u. gō aut ē q; ra.
 Auges hūc aut, gō hūc quae res ipsa.
 non in factu ja aut nō aut qd̄ factum
 fūo sufficiat nō q; tis factum accidentis.

2a fal

3a fallacia & dicti falso quia ad dictum & dictum est
 simpliciter. Et contingit haec fallacia
 tunc quod a dicto falso quia predicit ad
 dictum simpliciter.
 Dicendum falso quod dictio p. d. am. dini,
 muta vel cum determinata accepta,
 vel alibi falso dentes.
 Hoc enim simpliciter, & dictio p. d. am.
 absolute sumpta ab aliis colla determinata
 ut alibi apparentia
 Caa. convenientia huius fallacia & quae
 subiecti dicti falso quod ad dictum simpliciter
 Caa. dictio & diversitas ipsius rei.
 Et forma talis perniciosa. Aliquis
 alibi falso dentes, quod Aliquis & alibi non
 significatur.

3a fallacia & ignoratio Elenchi
 Mi. q. & dictio p. d. am. in quo infest
 graviter obviis & tu non & tradictio
 rium. Elenchus significat contradicto
 rig, de eadem re & vere eadem falso
 Contingit a. haec fallacia propter ignoratorum
 alibi infestis obviis, & tu non & tradictio
 rium, et quod vel vacuis significat, vel non
 maneat eadem res falso via. Et significat
 haec fallacia tales propter ignorare, quod
 leges & tradicti omnis figura data non posse
 conatur. Ut si dicatur, ni haec in sancti
 manu

many mea & clausa, in haec responde
meum ne ea non & clausa, sed manymer
nec clausa nata clausa. non interfici
ga non ferre vel idem hunc.

Td fallacia & petitio mis primis
yri & contrariis tunc, sed ystius
debet probari sumis in quibus, vel facta,
non probatius primis & deceptio pse
mets esse eo y dispensari utens ad placet
sum ipsius sub alio vocabulo, ut si vellet pse
ne hanc correre dicere posse, aut rate corrib, sed ho
minaliter pse dicitur, non pse
Td. fallacia & emicentis & deceptio
primis esse eo sed consequens est
tio est idem cum auto, ut si dicatur
ho, sed auto, atque ho. hec ultima
non fest. Et de his figura.

Td fallacia & Non causa ut causa
Et sit tunc sed inter quibus ex pse
Ignavis & hinc prout pse q' mitut vel con
venit operari. Et sic non causa ut causa,

Td fallacia & plurim ~~estimatis~~ inferrogant
ut unius ydrius haec, sed ad plures inter
rogates probat una respondi: ut si pse
affixus est latus & re aut? committeret fallacia
plurim ut yni; sed haec fallacia facile
potest modari si q' sit un vel dini datur

et ad singularis respondetur multa emigra,
nam carum.
Et hoc de *Enalechis* primitur
dicta sufficiunt.

en raffandi
go manyka
nu infel
ug.
Horis prima
do yitius
is nel falle
de cephi gne
tem ad plan
fi uellim go
tato corvi, go to
et G decepis
enue optimas
ti di cretur
ue ultima

ut cat
s raply
mitat ad in
can u can
o fraternatio
claves metas
ut si Preys
Kord fallans
mib facile
vini dantur

327

323

324

325

